

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Anecdota Oxoniensia

TEXTS, DOCUMENTS, AND EXTRACTS

CHIEFLY FROM

MANUSCRIPTS IN THE BODLEIAN

AND OTHER

OXFORD LIBRARIES

CLASSICAL SERIES. VOL. I—PART VI

*A COLLATION WITH THE ANCIENT ARMENIAN VERSIONS
OF THE GREEK TEXT OF ARISTOTLE'S CATEGORIES,
DE INTERPRETATIONE, DE MUNDO, DE
VIRTUTIBUS ET VITIIS, AND OF
PORPHYRY'S INTRODUCTION*

BY

FREDERICK CORNWALLIS CONYBEARE, M.A.

Late Fellow and Praelector of University College, Oxford

WITH A FACSIMILE

Oxford

AT THE CLARENDON PRESS

1892

2
45 0280 7184

LANE

MEDICAL

LIBRARY

Seidel

Collection

**HISTORY OF MEDICINE
AND NATURAL SCIENCES**

AMERICAN BANK NOTE CO. LITHO.

LANE MEDICAL LIBRARY
STANFORD UNIV. MED. CTR.

APR 8 1998

STANFORD, CA 94305

զից անկողն : և կանաթ գեղեցկութիւն կայսրացի
ընէ : և այլ թիւք խոցածե , մանուշ ապին նաւին :
այլ այլ սոցիոցաակն շերտերէրն , առինանն : ածին
պէս երանդ : ամանք են որ յարեչ և պնդեչ զմարտ
նքս անի : որոշ : և շարկապն : և ամանք են որ առ
լրտի թիւն : որ պէս նախաբիւն : ոչ իբր ընկատար
իչ : այլ իբր գեղեցկացուցանելոյ : և պայծառա
ցուցանելոյ : և այլ ըն գիրապ : անցիւր պէտան :
առ բանն ունելոյ . ոչ և սմատնը ասասցին :

Օնկն իմն եղև շա
կայ

Ղրդեն , ներձայն զքն , ներան ճինցն ախարց
նշանակք : և որոցայքն , ներձայն զայրն : և
որոք էս պիւքն : ոչ ամենեցուն նոյնք . և ոչ ձայնքն :
նոյնք : բայց որոց պարտիկ նշանակք աստ շարցն :
աբին ամենեցուն կիրք անճինն : և որոց պարտիկ

որոց պիւքն և ճինն շարցն
առ թիւնն որոցն և նմոց
մէնն սոցա կրքն և նմոց
մէնն և նմոց աստ և նմոց

Anecdota Oxoniensia

A COLLATION WITH THE ANCIENT
ARMENIAN VERSIONS OF THE GREEK TEXT

OF

ARISTOTLE'S CATEGORIES

DE INTERPRETATIONE, DE MUNDO, DE VIRTUTIBUS ET VITIIS

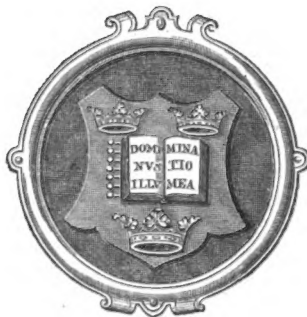
AND OF

PORPHYRY'S INTRODUCTION

BY

FREDERICK CORNWALLIS CONYBEARE, M.A.

Late Fellow and Prælector of University College, Oxford

Oxford

AT THE CLARENDON PRESS

1892

4s.

AMERICAN LIBRARY

Digitized by Google

London
HENRY FROWDE
OXFORD UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE
AMEN CORNER, E.C.

New York
112 FOURTH AVENUE

62078

YHABUJ JHAJ

H 126H
A7927
1892

TO MY KIND ARMENIAN FRIENDS
ABGAR JOANNISSIANY
OF TIFLIS
AND
THE REV. FATHER KARÉKIN
OF VENICE
THIS STUDY OF THEIR ANCIENT LITERATURE
IS DEDICATED.

CONTENTS

	PAGE
INTRODUCTION	i
TEXT :—	
The Categories	1
De Interpretatione	28
De Mundo	51
De Virtutibus	72
Porphyry's Introduction	76
APPENDIX I.	
On the Codex Ticinus	89
APPENDIX II.	
The Armenian Text	107

HEADS OF PROLEGOMENA.

- § 1. On scope of work and on necessity of starting from a pure Armenian text.
- § 2. Conditions on which value of a collation depends.
- § 3. Age and authorship of Armenian Version of Categories and 'On Interpretation.'
- § 4. Problems suggested by Armenian commentaries which accompany these treatises.
- §§ 5, 6. Evidence of style proves that the versions of treatises and commentaries were made together.
- § 7. Internal evidence as to date of these versions.
- § 8. Evidence of subscriptions in the Armenian MSS.
- § 9. List of the versions and commentaries attributed to David Invictus.
- § 10. Evidence of early Armenian writers, of Stephanus of Siunik and of Gregory Magistros.
- § 11. Who was David Invictus? Views of Valentine Rose.
- § 12. The evidence of the old Armenian 'Book of Beings.'
- § 13. Authorship of Armenian commentaries on the Categories and De Interpretatione an enigma. They are not to be ascribed to David Invictus. Character of these commentaries.
- §§ 14, 15, 16. Probabilities regarding these commentaries.
- §§ 17, 18. These commentaries along with the version they accompany at least as old as the fifth century.
- § 19. They are perhaps the work of a non-Christian school of early Armenian translators.
- § 20. Recapitulation of evidence. The affinity of the old Armenian text of the De Interpretatione to that used by Boethius.
- § 21. On the fidelity of the old Armenian Versions.

- § 22. On the Text of the Armenian Version of Categories and De Interpretatione.
  - (a) On Venice Printed Text, and its Manuscript Sources.
- § 23. (β) On other Manuscript Sources. Paris Codices.
- § 24. Codices of Jerusalem.
- § 25. The Codex Ticinus of the University Library of Pavia.
- § 26. Contents of this Codex and characteristics.
- § 27. History of this Codex. Theseus Ambrogius.
- § 28. On version of De Mundo and De Uirtutibus. Imperfections of the Armenian Text and of the Manuscript Sources.
- § 29. Version of the De Uirtutibus.
- § 30. Version of the Isagoge of Porphyrius. Venetian and other Texts of it. Its age.
- § 31. On the version of David's Commentary on the Isagoge.
- § 32. Aim pursued in making these collations.
- § 33. Acknowledgment of help received in preparing the work.

PROLEGOMENA.

§ 1. THE following work is a collation with the ancient Armenian Versions of:—

- (1) The treatises of Aristotle upon the ten Categories and upon Interpretation. The Greek text used is that of Waitz, and all references to Greek Codices are based on his apparatus criticus.
- (2) The pseudo-Aristotelian treatises De Mundo and De Uirtutibus. The Greek text used is Bekker's, as printed in the Berlin edition of Aristotle.
- (3) The Isagoge of Porphyrius. The text used is that of Adolph Busse, published at Berlin, and references to Greek Codices are based on his apparatus criticus.

It will be noticed that the collation of the Categories and 'Upon Interpretation' is given in two halves, in a main text and in an appendix thereto, in such a way that both must be consulted by a reader anxious to know what reading of any particular passage is implied by the version. The reason of this inconvenient arrangement is that, after the main text was already printed, I chanced upon a manuscript of the version greatly superior to those which I had been able to use in preparing that main text. There was no other course open to me but to add in an appendix the critical gains resulting from an examination of this better Armenian text. Although the results printed in my main text are thus premature, I may at least hope to escape the charge of negligence of sources and of over-haste; for in preparing that main text, which occupies pp. 1-50, I had not acquiesced in the Venetian text of the version,—itself based upon three MSS. in the Library of

San Lazaro at Venice,—but had carefully collated the best MSS. preserved in the Bibliothèque Nationale in Paris, and in the Library of the Armenian Patriarch at Jerusalem, and had even satisfied myself that the MSS. of the Conventual Library of Edschmiadzin added nothing to the sources I had already consulted. I could not foresee that in Pavia I should after all find a manuscript text of my author, unique in point of age, authority, and literary interest.

§ 2. The value of such a collation as the following depends on the fulfilment of three conditions :—

- (1) The version must be ancient.
- (2) It must be so literal as really to reflect the Greek text from which it was made.
- (3) We must possess a *pure* text of the version, a text, that is, free from the corruptions of copyists and unimpaired as a witness by recensions of itself made in a later age.

Now the versions here collated of these several Greek texts are not all by one hand, nor are they all of the same age and authority. It is rather the case that, examined in respect of the three conditions above proposed as determining the value of their evidence, they fall into the three groups into which I have above separated them. In the rest of these prolegomena, each group has to be examined to see how it fulfils these several conditions.

§ 3. The Categories and De Interpretatione. As to the age and authorship of this version, the evidence is of three kinds and rests upon :—

- (1) Style and other internal indications.
- (2) Subscriptions in the MSS. themselves.
- (3) Citations in old writers and historical tradition.

The style in which this version is composed is unmistakably that of the first or golden age of Armenian literature, which was roughly coincident with the fifth century. In that century the Septuagint was rendered into Armenian along with the writings of such of the Greek

Fathers as were then popular in the orthodox church. The version of the *Categories* and *De Interpretatione*, like the rendering of the *Grammar* of Dionysius Thrax, is written in a Grecising style ; indeed it is little more than the Greek written with Armenian words. Not only each word, but the separate parts of the compound words, are rendered with the same slavish accuracy. The contemporary versions of the Bible and of the Greek Fathers are in a better style ; indeed, the Armenian Bible is entitled on purely literary grounds to take rank with our own or with Luther's Version. The question arises, why, being masters of an independent and pure Armenian style, did the translators of the fifth century yet render these treatises of Aristotle's in so slavish a manner ? Some Armenian critics argue that this Grecising style of translation was a later product of their Hellenic culture, and on that account postpone the date of the versions of Aristotle to the very close of the fifth or beginning of the sixth century. I fail to see any cogency in this argument. On the contrary, we might expect the independent style to be the later development of the two ; and on purely literary grounds I should be inclined to attribute these versions to the age of Prohaeresius, the Armenian Professor of Rhetoric at Athens, whose figure is so familiar to us from the pages of Eunapius.

§ 4. The other evidence must now be considered. In all the MSS., except a few comparatively late ones, the text of Aristotle is not given alone and continuously, but in short sections, each of which is followed by its appropriate commentary. The following questions then arise. Whose is this commentary thus preserved in Armenian ? Is it a translation of a Greek original ? If so, were the text and the commentary translated by the same hand and at the same time ?

§ 5. So far as the style is concerned we may ascribe the translation both of text and of commentary to the same hand. The slight differences of language between them may be explained on the ground that the text reflects Aristotle's Greek, while the commentary reflects a Greek original written at least seven centuries later than Aristotle. The citations also of the text embedded in the Armenian commentary agree on the whole with the version of the text, and, where they differ a little, we can suppose that the Greek commentator himself was not quoting his Greek

with strict accuracy. Indeed there is such a general correspondence between the Armenian text and the Armenian commentary, that it is not easy to conceive of their having been translated at different times and by different hands.

§ 6. Yet there are difficulties in this view. For example, in the *De Interpretatione*, p. 16a. 27, all the Armenian MSS. except the Codex Ticinus add after *οὐδέν ἐστιν* words equivalent to *ἀλλ' ἴσως εἰσὶ κατὰ φύσιν φωναὶ γεγραμμένοι ἀλλ' ὅμως ὀνόματα οὐκ εἰσίν*. These words should certainly not stand in the text, since no Greek MS. contains them and the Pavia MS. rejects them. On the other hand the commentary seems to imply these words, for it runs thus: *զի ըստ շարադրութեան զանուանան, այլ ոչ ըստ բնութեան կամի գոլ բազումն. յաղագս այսորիկ յառաջագոյն ասացաւ: Ահա սակայն և աստանօր զձայնս ոմանս լեալս՝ և ընդ գրով անկեալս, այլ սակայն ոչ ևս անուանս*. This may be rendered thus: *ὅτι κατὰ συνθήκην τὰ ὀνόματα ἀλλ' οὐ κατὰ φύσιν βούλεται εἶναι πολλὰ, περὶ τούτου προείρηται: ἀλλ' ὅμως μέμνηται καὶ ἐνταῦθα περὶ φωνῶν τινῶν γενομένων καὶ γεγραμμένων, ἀλλὰ μὴν οὐπω ὀνομάτων*. This passage is in all the Armenian MSS., including that of Pavia. It cannot, however, be adduced as a proof that the Armenian text and commentary were translated independently of one another. That the interpolation must have crept into some Armenian texts of Aristotle from the commentary is clear from its absence from the Codex Ticinus; nor does the commentary itself necessarily involve a text in which the words stood. Even if it did, the inconsistency might have lain in the twofold Greek original of text and commentary.

§ 7. Assuming, therefore, that the version of the text is coeval with that of the commentary, can we fix the date and authorship of the latter? In these Armenian commentaries upon the *Categories* and the *De Interpretatione*, there are singularly few allusions of such a kind as to fix the date of the composition of the Greek original. There is one indication, however, of the date of the Version, which has been pointed out to me by my friend Dr. Baronean of Manchester. A certain Vardan is adduced in the commentary as a type of bravery; the Vardan thus referred to can hardly be other than the king of that name who perished in war against the Persians, A. D. 451. If, therefore, the name is not an

interpolation, the Armenian commentary, and the version of the text which coheres therewith, cannot be put back earlier than the middle of the fifth century.

§ 8. We come next to the evidence of subscriptions in the Armenian MSS. On this we can build little, for although in all later MSS. these treatises are stated to have been translated and commented upon by the great and unrivalled philosopher David, yet the MS. of Pavia, which far outweighs all the rest in authority, contains no such statement. In it the version and commentary are simply headed: 'the Categories of Aristotle,' and after the Categories follows, without the loss of any space and without any title at all, the version with commentary of the De Interpretatione. From the silence of this manuscript we might infer that the ascription of these versions and commentary to the great and unrivalled philosopher David was a comparatively late myth; and our inference is raised to a certainty, if we compare the Armenian soi-disant commentary of David with the commentaries entitled in the Greek Codices *ἀπὸ φωνῆς Δαβίδ*. These Greek commentaries of David are, at least so far as extend the citations of them in vol. 4 of the Berlin Aristotle, wholly unrecognisable in the Armenian commentary on the Categories and De Interpretatione.

§ 9. This conclusion is confirmed by the evidence of citations and references in early Armenian writers.

It is only late Armenian traditions, just as it is only subscriptions in the late manuscripts, which attribute to David Invictus the commentaries upon and the translations of the Categories and De Interpretatione. The same can be said of the last two of the following writings and translations, which we find in Armenian, all of them attributed to David Invictus:—

- (1) The Definitions of Philosophy written against Pyrrhon. This is known in Greek as *τὰ προλεγόμενα τῆς φιλοσοφίας ἀπὸ φωνῆς Δαβίδ τοῦ θεοφιλεστάτου καὶ θεόφρονος φιλοσόφου*¹.
- (2) A version of the Isagoge of Porphyrius and the commentary of David thereon.

¹ See Berlin Aristotle, vol. iv, p. 12, and Cramer's *Anecdota Parisiensia*.

- (3) A considerable fragment of a commentary on the *Analytics* of Aristotle. This version is made from a Greek commentary written, it would seem by the same David, in the fourth or fifth century.
- (4) The version of Dionysius Thrax with commentary. This seems to be by the same hand which rendered the *Categories* and *De Interpretatione*.
- (5) The versions of the so-called Aristotle *De Mundo* and *De Uirtutibus*.

§ 10. In the early part of the eighth century Stephanus of Siunik seems to have written a commentary upon the grammar of Dionysius¹, unless indeed we should take the evidence in the sense that the version of the Grammar was actually his, which seems impossible. In the same writer we find a definite reference to the *Davidis Prolegomena*². It is as follows: 'Of what kind then is our nature, we have learned in the most special way from the mighty David, who so stoutly combats the Academics and Pyrrhonists, who strive to destroy the essence of philosophy.'

We again meet with allusions to the several versions above enumerated in the first half of the eleventh century, in the correspondence of Gregory Magistros, allusions of such a kind as to prove that they were all of them in his day in circulation in Armenia. This Gregory received the title of Duke of Mesopotamia at the hands of Constantine Monomachus, and died in the year 1058. He mentions them in a letter sufficiently interesting to be quoted at length; it is addressed to his two pupils Basil and Elisha, and runs thus: 'I heard that our Vicar of God has given you Aristotle, and I desire you to send it to me; for it is meet that you should first study and wholly possess yourselves of grammar along with translation; and after this of rhetoric with complete division of the three heads. Next you should gain a knowledge of the definitions of both Plato and Aristotle, as well as of the Pythagorean determinations and maxims. But before that again you must be completely versed in the Old and New Testaments and in the mythology (or poetry) which

¹ Catalogue des anciennes traductions Arméniennes (siècles iv-xiii). Venice, 1889, by P. P. Carékin, p. 395.

² Histoire Littéraire de l'Arménie Ancienne (siècles iv-xiii). Venice, 1886, p. 301.

is spread over many and divers places. You should also, in a spirit of sound and fervent reflection, peruse the dialectical parts of Homer and of the afore-mentioned Plato ; and likewise gain a knowledge of all other inventions and books, for a philosopher will claim knowledge and disavow ignorance in all subjects ; especially in what is within reach of the four arts, arithmetic, music, geometry and astronomy. It is enough to have pursued these subjects so far. If the collection of Aristotle be that which is called "on the Heavenly Bodies and the Sphericity of the Earth," or "on the Ordinance of Life," in which he mentions also the analysis of qualities and classification of affections called reflective, then send it to me. But if it should be merely the treatise of Porphyry, defining in answer to the enquiry of Chrysaorios the five predicaments, which are the following : genus, species, differentia, proprium, accidens ; or the eight, which are scope, utility, meaning of title, order, mode of teaching and so forth ; or the ten categories of the Stagirite : substance, quality, quantity, relation, where, when, situation, having, doing, suffering—the like of all these I have no need to ask you to send me from afar ; for these treatises have already been in my possession ever since I was a stripling.'

The above letter is to be found in a MS. collection of this writer's letters preserved in the library at Munich. On page 39 of the same MS. Gregory refers to 'the Athenian Categories,' by which no doubt he means those of the Stagirite ; on page 235 he quotes the Isagoge, and on page 45 he cites the Prolegomena Davidis. There can be no doubt that this writer refers to these treatises in their Armenian and not in their Greek dress. It is significant that he does not mention David Invictus in connection with the versions of Aristotle. On p. 186 of this MS. he does indeed mention that he had found an ancient Armenian version 'of Olympiodorus whom David mentions¹' ; and on p. 209 of the same Munich MS. he seems to refer to David in a passage in which he is asserting the claims of Armenian writers of Philosophy to be considered original thinkers and not mere translators of Greek books. We have seen that Stephanus of Siunik, three centuries earlier attributed the Prolegomena to David. We have already dwelt on the fact that the Pavia MS. does not mention David as translator or commentator. We

¹ I. e. in The Prolegomena Davidis, pp. 143 and 164 of the San Lazaro edition.

may infer that before the eleventh century the Versions of the Categories and De Interpretatione and the commentaries thereon were not known as David's.

§ 11. Who was this David whose name is borne by the Prolegomena Philosophiae and the Commentary of the Isagoge in Greek and Armenian alike? Of what race was he? When did he live and where?

Here are questions to which Valentine Rose believes that he has found a partial answer in a manuscript life of Saint David of Thessalonica purchased from the Blenheim Library by the Prussian Government and now in Berlin. From this tract, which Rose published at Berlin in 1887, we learn that David was a holy and ascetic man, a worker of miracles, who late in life went to Byzantium and there had an interview with the Emperor and Empress, on whom his age and sanctity made a great impression. Similar stories are told of the Armenian philosopher by native historians¹. We learn from them that David, after completing his studies at Athens, repaired to the Court at Byzantium and in the presence of the Emperor confuted the heathen philosophers. The interesting point, however, in regard to this Greek Saint is that even according to Greek accounts he was probably an Armenian. Thus Rose cites Johannes Moschi to the effect that this David was by race a native of Mesopotamia and in the Menologion of the Emperor Basilius a day in June is dedicated to the memory of 'our Holy Father David of Thessalonica who came from the East.' The Greek accounts, however, make no mention of the philosophical attainments of David which appear so prominently in the Armenian traditions; and Rose suggests that late in life David gave up the carnal pursuit of Pagan wisdom and betook himself to the self-mortifying life of the Christian ascetic.

§ 12. A more reliable answer is furnished by a treatise preserved in a manuscript at Edschmiadzin and called the *գիրք էակաց* (the Book of true beings). This manuscript gives the subscription of an older book from which it was copied as follows:—'Mambre and Paulus and Abraham composed discourses full of no mean thoughts: and after a long time was written this book, just as God has handed it down unto us.

¹ Compare the account quoted in the History of Armenian Literature by P. P. Carékin of Venice, p. 299.

In this time, in the year, namely, of the Armenians 76 (= A. D. 629), I, Gourgén, chartulary of Great Armenia, and spatharius of the holy rulers of Pourh (*պրորհ*), was owner of this book. But it is to be noticed, in the ancient subscription of this book on true beings, that it was written, in a translation from Greek into Armenian by command of the Lord John Catholicos of the Armenians, of the Gabelenatzik (see Moses of Chorene, History Bk. 2, ch. 7), in the year of the Armenians 25 (= A. D. 578). This is testified to by Sarkis the Arabian, a bishop, with true testimony. Blessing, praise and glory and honour to Father, Son and Holy Ghost, now and for ever.'

Here then we have a Greek source rendered into Armenian as early as A. D. 578, but itself how much older we do not know; though from its contents its composition must be dated about 530 A. D. It is entitled: 'The controversy of the holy teachers of the Armenians, Moses and David, with the heretics who separated the natures'; and, as this title implies, the bulk of the writing consists of a long and tiresome anti-Nestorian argument supposed to have been delivered at the Council of Ephesus. This argument is preceded and followed by historical matter relating to the spread of the new Greek learning in Armenia. From the exordium we learn that David Invictus, called the philosopher, was one of five Armenian students, who were at the beginning of the fifth century sent, at the invitation of Theodosius, to Constantinople in order to study Greek and translate the Scriptures into Armenian. He was accompanied by Moses the Grammarian, Mambre the Philosopher, Abraham the Rhetor and Paulus. After a brief interlude of study at Constantinople, David was despatched by the Greek Emperor to Armenia, his native country, to superintend the refortification of Carni, near Erivan, an old strong place of which Tacitus relates the siege by the Romans, and which in the preceding century had been rebuilt by the Armenian King Tiridates. Returning thence to Constantinople David once more solicited the Emperor that he might be sent to study at Athens; his request was granted and he was installed at Athens along with his compatriots under the particular patronage and protection of the Emperor. There, by a strange anachronism he is made to consort with Basil of Caesarea and the Gregories. By Gregory of Nyssa and his brother Nazianzenus, the divine, David was actually invited to occupy

the chief professorial chair of Philosophy at Athens, and both he and Moses remained as teachers in Athens for a space of 30 years. Then followed their great refutation of Nestorius at Ephesus in A.D. 431, and their arguments then delivered form the bulk of the book. After the Council the Emperor sent them home, laden with presents—among which was a portion of the true cross—and armed with the many books which during their stay in Greece they had translated into their native language. Returning to Great Armenia they found their orthodox countrymen engaged in that death-struggle for their faith with Azkert, the Persian King, in which fell Vardan the Brave. This was in the year 451 A.D., twenty years later than the Council of Ephesus. 'Then' the narrative continues 'Moses and David were anxious not to show themselves in the land of Armenia, but desired to live secretly and in hiding, because they were Athenians and already old, and the land of Armenia was undone. Moses disguised himself as a beggar and retired to a village in the plain, while his companions David, Mambre, Paulus and Abraham pushed on to Erivan, where they were honourably welcomed by the lord Giut an old fellow-student of Moses, and now Catholicos of the Armenians. Better days were in store for Moses also; he was sought for and found, and in spite of his protest, that he was now a stranger after so many years spent in Hellas, he was ordained an Archbishop. He forthwith began and wrote his history of Armenia, his exposition of Grammar, and also a hymnal for the use of the churches. Open teaching of his countrymen was denied him in that cruel time. David now wrote his book of definitions (*Prolegomena Philosophiae*) and also his exposition of Grammar, and they both opened the stores which they had so long before begun to accumulate.'

In this curious tract there are anachronisms arising out of the desire of its writer to minimise the intellectual indebtedness of the Armenians to the Greeks. But after discounting that, there is no reason to doubt that during the first half of the fifth century there lived an Armenian at Athens named David who was a professional teacher of philosophy. The story of his return to Armenia with Moses is also very probable. In the middle of the century the Persian rulers forbade Greek books and learning in Great Armenia, on political grounds, because they were

jealous of any alliance between a country in vassalage to themselves and the Greek Empire. This proscription of Greek letters checked and crushed Armenian literary development almost in its first outburst, but by severing the intellectual ties which bound the race to Constantinople and Athens, it contributed to found the independence of their national Church. The Greek Commentaries on Aristotle and on Porphyry which we have under the title ἀπὸ φωνῆς Δαβίδ may very well be the work of this Armenian teacher who spent 30 years in Athens between 406 and 451 A. D.

§ 18. But the Commentaries upon the Categories and De Interpretatione remain an enigma. In the hope that some Aristotelian may be able to identify them I now append some specimens of it. In my rendering of it I set a note of interrogation where I am not certain of the meaning and leave blanks where the text is broken.

BEK. ED.
PAGE.

- 1 a. 1. δμῶνυμα γίνεται κατὰ δύο τρόπους, κατὰ τύχην ἢ κατὰ διάνοιαν. διάνοια δὲ κατ' ἀξίωμα (?), κατὰ μνήμην, κατ' ἐπιθυμίαν, κατ' εὐχὰς, κατ' εἰκόνα, καθ' ὁμοιότητα . . . . . ἢ κατὰ συζυγίας στέρησιν ὥσπερ μονοχίτων . . . . ὥσπερ ἀθλητής.

Compare the above with the 'Anonymi in Aristotelis Categoriae Paraphrasis,' published among the Commentaria in Aristotelem Graeca, vol. xxiii. part ii, pp. 1, 2. The Armenian seems to be the barest summary of that paraphrase. Compare also the Berlin Aristotle, vol. iv. p. 42 b. 13 in a Scholium of David: 'φέρει εἰπόμεν τὴν διαίρεσιν τῶν δμωνύμων. τούτων τὰ μὲν εἰσιν ἀπὸ τύχης.' But note that what follows in the Greek is very diffuse and unlike the Armenian.

BEK. ED.
PAGE.

- 1 a. 6. συνώνυμα δι' ἐκεῖνο λέγεται, ὅτι εἰ καὶ διαφορὰ ἐν τοῖς ὀνόματος μορίοις, ἐν καὶ ταῦτὸ σημαίνει κατὰ τὸν τῆς οὐσίας λόγον, ὥσπερ ἀφ' ἑνὸς καὶ πρὸς ἕν.
- 1 a. 12. διασαφεί τὴν παρωνομασίαν κατὰ τρεῖς τρόπους· τὸ συμφωνεῖν μὲν τὸν πρῶτον φθόγγου, διαφέρειν δὲ τὴν ὑστάτην συλλαβήν. ὄρισμος (?) τοῦ πράγματος, σπουδαῖος καὶ σπουδαιότης.
- 1 a. 16. ὡς διπλοῦ ὄντος τοῦ λόγου, τὸ μὲν γὰρ ἐν διανοίᾳ, τὸ δὲ ἐν προφορᾷ.

τὸ προφορᾷ μὲν, ἔστι φωνὴ σημαντικὴ· τὸ δὲ διανοία, νόημα καὶ εἰκὼν πραγμάτων. Ἰστέον ὅτι οὐκ αἰεὶ αἱ φωναὶ ἢ νοήματα ἔπονται πράγμασιν· ἀλλὰ ἐνίοτε τὰς φωνὰς μὲν συμβαίνει εἶναι ἀπλᾶς, τὰ δὲ νοήματα σύνθετα· οἷον τρέχω ἢ ἀναγιγνώσκω· ἐνίοτε δὲ αἱ μὲν φωναὶ συνθέται, τὰ δὲ νοήματα ἀπλᾶ· οἷον εἰ τις εἶποι ἄνθρωπον ζῶν, λογικὸν θνητόν· ἀλλ' ἔστιν ὅτι αἱ τε φωναὶ ἀπλᾶ καὶ τὰ νοήματα· οἷον Σωκράτης ἢ Ὀμηρος. ἔστι δὲ καὶ ὅτι αἱ τε φωναὶ συνθέται καὶ τὰ νοήματα. οἷον Σωκράτης φιλοσοφεῖ ἢ Ὀμηρος ποιεῖ.

With the above compare the Anonymi Paraphrasis p. 5, ll. 2-15.

Let us omit a few intervening scholia and translate the Commentary on the Categories 1 b. 25-2 a. 10. To save trouble I render it into English, occasionally using the Greek form of a technical phrase:—

BEK. ED.

PAGE.

1 b. 25-2 a. 10. 'He takes in hand the second classification of beings, as we called it above. At present he does not go into the ten genera, because he before divided (beings) into two: into substance (οὐσία) and into accident (συμβεβηκός). Substance is of a single kind (ἀπλᾶ τὸ εἶδος), but not so accident. Rather this is multifarious (πολύτροπον); and in order according to the kinds which naturally belong in it (κατὰ τὰ ἐν αὐτῷ πεφυκότα γένη) does he make division of it. Of these kinds the names differ, but the substance is one. If then all are put together, they make up the number ten; from which fact, as we said before, our treatise received its title.

'We must make up our minds that what he says, the words namely: τῶν κατὰ μηδεμίαν συμπλοκὴν λεγομένων ἕκαστον ἦτοι οὐσίαν σημαίνει ἢ ποιόν or some other of the ten categories, that we must needs subject these words to an examination not of their sounds only, but of the thoughts they contain. For if we follow the mere sounds, we shall not with any the more exactitude know the manner of the saying. To take an example—τρέχω, here is a simple sound. But the thought contained is complex. For it contains within itself the pronoun, e.g. 'I,' since it makes no difference whether we say τρέχω or ἐγὼ τρέχω. In the same way if anyone should

think of (the word) *μουσικός*, as meaning a single thing, because the sound is single. For it does not really mean a single thing (*ἕν τι*). For if you examine what *μουσικός* is, you will find two things, and not one. For *μουσικός* means a man skilled in musical sounds. Consequently *μουσικός* consists of man and of art together, and is clearly therefore two and not one. But if anyone chooses to say: "Why did he take such an example?" let him know that he did not himself for his own instruction (*κυρίως*) use examples at all, but merely that he might be easily understood by learners. Such words as these he appends (?). He mentions affirmation and negation—at once, wishing to inform us (?). For he is pleased to omit for the present about premiss. For it is necessary that every affirmation and negation should be a syllogistic premiss, and that a premiss should be either true or false. Consequently affirmation or denial will either be true or false, as he himself said.'

This extremely simple commentary is unrecognisable among the scholia on this passage which are given in the Berlin Aristotle, vol. iv.; among which scholia are given extracts from the Greek Commentary of David.

Let us take one more example of the Armenian commentary, that which expounds the opening words 16 a. 1, 2 of the De Interpretatione. It is as follows:—

'We stated once before, that the aim of the whole of this logical treatise is to arrive at demonstrative syllogisms. But, since there are many fallacies in syllogisms, we must be acquainted with each of them. For, through a knowledge of the others, we reach the demonstrative syllogism. But it is impossible to recognise either one or the other of the said syllogisms, unless we first learn, what syllogism is. But syllogism itself involves premisses or propositions; and a premiss is either *καταφατικός* or *ἀποφατικός*, or is *λόγος τις*.

'It were best to begin with teaching about speech (*λόγος*) and its parts, and after that to pass to the teaching (*διδασκαλία*) of

premisses, which is what he himself does in this treatise. For in defining, *τί ὄνομα, τί ῥήμα καὶ λόγος*, he passes to the exposition of *κατάφασις* and *ἀπόφασις* and of *ἀποφαντικὸς λόγος*, of which premisses are made up.

‘But what will be the meaning of his opening words? For he says: *πρῶτον δεῖ θέσθαι*. We know that this word *πρῶτον* is used in two ways. Either in relation to someone, as for example that one must first read a particular poem and then examine its thoughts; or in relation to many, as if they should say, first before all one must possess Homer’s poems, and then after that all the others which follow; and this is the sense in which the word “first” is here used, in the sense namely of “before everything.” *Δεῖ* as if it were *πρέπει*. Now *δεῖν* is of two kinds, either *κατὰ τὸ ἀναγκαῖον* or *κατὰ τὸ χρήσιμον*. Here it is used in the former sense as equivalent to “it is necessary.” But *θέσθαι* again has three senses. Either as if in a place, as in a man or in a city; or as when we call by a name, for position (*θέσις*) is another phrase for calling by a name (? *ὀνοματόκλησις*); or as when we define. This was specially the sense which *θέσθαι* had for the ancients, and it is the one in which the philosopher here uses it, namely the sense of defining. Collecting then all our results, let us see what our exposition comes to. The words “*πρῶτον δεῖ θέσθαι*” may be set forth thus. Before all it is necessary to define what is a term and what a verb and so forth. For a knowledge of all these in the way of definition will assist us in our quest after premisses.

‘But why, we would know, in this place has the teacher observed one order, while in the sequel he arranges his teaching differently. Surely it is not according to their (? true) order that he has here ranked *ἀπόφασις* and *κατάφασις* and *ἀπόφασις* before *λόγος*. But because their confused nomenclature is in us a source of ignorance, for this reason he takes us into the midst and wishes by means of names familiar to us, such as are *λόγος* and *ὄνομα* and *ῥήμα*, to acquaint us with the extremes and manifest our ignorance of the mean. And that

the terms are out of order is quite clear, for he has set *ἀπόφασις* before *κατάφασις*, in order that we may not suppose that he is here proceeding *κατὰ τάξιν*, but only in the way which utility prescribes.

‘But to any one who should ask, why he only mentions the noun and verb and not also other parts of speech, it must be answered that it is so, because alone and in a paramount sense (*κυρίως*) the parts of speech are noun and verb; whereas, of the other parts usually so called in teaching children, some fall under the noun and others under the verb. Under the noun—as pronoun or adverb, for any one on examination will find it so. But the participle under the verb, while all the rest of them subserve various uses. Just as in a ship things have each their peculiar use, for example glue and flax for fastening, nails for rivetting the joints, red paint for decorating it; yet none of these are called the ship, but are catachrestically referred to the ship. So with speech, some elements serve to tie and pin together its component parts, as for instance the conjunction, some to complete it as the preposition; not in the way of making it more perfect, but as making it clear and illumining it have the other so-called parts of speech their several uses in respect of speech, though they should not therefore be considered really parts of it.’

The beginning of the above scholion resembles that of John Italus given in the Berlin Aristotle, vol. iv. 24 b. 30 ff. The disquisition on the use of *θέσθαι* echoes the more elaborate scholion of Ammonius printed in the Berlin Aristotle, iv. 98 a. 24 ff. The enquiry why Aristotle propounds in the order *ἀπόφασις κατάφασις κ.τ.λ.* the objects of his enquiry echoes, though it is not identical with, the commentary ad locum of Syrianus; for we read in the foot-note vol. iv. 99 b. of the Berlin Aristotle as follows:—‘Boeth. ii. p. 287: Syrianus vero, cui Philoxenus cognomen est, hoc loco quaerit cur proponens prius de negatione, post de affirmatione pronuntiaverit.’ Syrianus, so far as we can judge from Boethius’ reference gave quite other and deeper reasons than those which our Armenian commentator gives. Neither do the other references

to the lost commentary of Syrianus given in Boethius' commentary on the *De Interpretatione* tally with the Armenian Commentary.

§ 14. If the Armenian Commentary is not that of David, and this is certain, several allied questions arise regarding it. Is it a translation at all and not rather an Armenian Commentary written on a preexisting version of Aristotle's Text? If it be a translation of some Greek commentary, then was it made along with or before or after the version of the text was made?

That we have here a version from Greek seems certain on at least two grounds. Firstly, its style is unmistakably that of a version from Greek. Secondly, there are references in it to other books of Aristotle which were accessible to a Greek writer, but probably inaccessible—since they were never translated—to an Armenian writer composing a commentary in his own language. I give some examples of such references. In the § of commentary on 16 a. 3–9, in explanation of the words in l. 9: *ἄλλης γὰρ πραγματείας*, we read as follows:—

‘ Πάλιν αὖ εἰπὼν περὶ σημείων, ἃ δὴ πραγμάτων ἢ νοήματος ἢ φωνῆς εἰς τὴν ἀρχὴν ἀνατρέχει ὅτι ὦν τούτων σημεία πρῶτων παθήματα τῆς ψυχῆς ταῦτά, οἷον εἰ ὄσα ὡσαύτως ἐνοήθη (οἱ ὄστις ὡς. ἐνόησεν), ὃ τὰ νοήματα ἔχων, καθόλου κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τὸν τοῦ ἀρχετύπου ἐκδέχεται τύπον ὅς ἐστι παθήματα, αὐτίκα ἀντιστρέφων τὸν λόγον, παντὶ τῷ ἔχοντι τοὺς αὐτοὺς τύπους καὶ νοήματα, οἱ αὐτοὶ εἰσιν ἀρχέτυποι πᾶσιν ἃ ἐστὶ πράγματα. ὥστε νοήματα καὶ πράγματα, ἃ δύναται εἶναι τὰ αὐτὰ πᾶσι, φύσει ταῦτα ῥηθίη. αἱ δὲ φωναὶ καὶ γραφόμενα ἀδύνατα πᾶσιν εἶναι τὰ αὐτά. ἔνεκα τοῦ ἕστερον γενέσθαι τοῦτο καὶ ὅτι οὐκ ἐστὶ τούτου τοῦ τόπου ἢ περὶ τοῦ νοήματος ζήτησις, ἡναγκάσθη σμικρὸν τι λαβεῖν πρὸς τὸ χρησιμὸν αὐτοῦ. Τὴν δὲ τελειότεραν διδασκαλίαν, ὅτι οἷον δὴ ὁμοιώματα ἂν εἴη τὰ νοήματα, ἐν τῷ τρίτῳ βιβλίῳ, ὅτε περὶ τῆς ψυχῆς λέξει, ῥηθήσεται. φυσικῆς γὰρ ἐστὶ φιλοσοφίας ὡς οἱ περιπατητικοὶ, ἢ θεολογικῆς, ὡς οἱ πλατωνικοὶ, ἀλλ’ οὐχὶ ταύτης πραγματείας ἢ τοιαύτη θεωρία.’

Again in the Commentary on 16 a. 14–18 we read:—

‘ ἀλλ’ ἐπειδὴ ἐζήτει περὶ ἀληθείας ἢ ψεύδους τῶν μερῶν τοῦ λόγου, ὅτι ὥσπερ τὰ νοήματα οὕτως ἔχουσιν αἱ φωναὶ, οὐ μόνον ἐνταῦθα, ἀλλὰ

καὶ ἐν τοῖς μετὰ τὰ φυσικὰ φησὶν οὕτως ὅτι τὰληθῆς καὶ τὸ ψεῦδος τὴν ἀρχὴν μὲν ἀπὸ τῶν νοημάτων ἔλαβεν, μετὰ δὲ τοῦτο καὶ ἐν φωναῖς ἀποφαίνεται. πράγματα γὰρ ἀδύνατα πρὸς οἰουδήποτε αὐτῶν σαλεύειν, ἀλλὰ τὸν αἰὲ χρόνον τὸ ἐν ἔχει ἀκινήτως. Διατάξας τοῦτο ὅτι τὸ ἀληθεύειν καὶ τὸ ψεύδεσθαι ἐν συμπεπλεγμένοις γίγνεται, ἀλλ' οὐκ ἐν ἀπλαῖς φωναῖς, μετὰ τοῦτο μεταλλάττει εἰς διδασκαλίαν ὀνόματος καὶ ῥήματος καὶ τῶν ἄλλων, ὅσων ἐμέμνητο.'

So in § of commentary on 17 a. 1-15 Plato is referred to as holding the opinion that speech is in us φύσει, because it is the instrument of reason ; and the argument of Aristotle is represented as being directed against Plato. Other passages might be cited in which Aristotle's other works are referred to in a way which proves the commentator to have been a Greek to whom they were accessible and not an Armenian paraphrast of an already existent version of the text.

§ 15. But if the latter alternative is rejected, how shall we explain : firstly, the general identity in form of citations of the text imbedded in the commentary with that text itself ? For instance in the commentary on 16 a. 3-9 above cited the unusual reading *ὃν τούτων σημεῖα πρώτων* is repeated from the text. Secondly, how account for the entire absence of references to other commentators ? For most commentaries of the fifth century abound with such references friendly or polemical. One can only account for the former circumstance by supposing that the text and commentary were rendered at one and the same time and by the same hand from a Greek original in which also text and commentary went side by side. The occasional slight differences of citations which exist in the Armenian may also have been in the Greek. For example the words 10 a. 25 : *ἄβερκω, ἔ αἴλ ἱνὲ βερκωυῖ ἵβηωῖωῖ ἠρωῖωῖ. ἄβωῖω* (= καὶ ἄλλος ἂν τις φανεῖη τρόπος ποιότητος), are cited thus in the accompanying commentary : *ἄβερκω ἔ αἴλ βερκωυῖ ωβωωῖ ἠρωῖωῖ. ἄβωῖω* (= καὶ ἄλλο ἂν φανεῖη εἶδος ποιότητος). Here we may merely have a piece of loose citation in the original Greek. Such cases might be multiplied indefinitely.

I have only chanced on one passage in the commentary, as to which one feels that it cannot be translation from the Greek, and in this case we may suppose the Armenian translator to have made so

obvious an addition. It refers to the words 10 b. 5-9 and is as follows:—

‘And secondly, although we may have the name of a quality (ποιότης) and though the man who is such (ποιός) may participate in the things (μετέχει τῶν πραγμάτων), yet the participation may not have a name formed παρωνύμως from the quality in question. As for example from *σωφροσύνη* (=ἀρετή) one is called *σπουδ* (=σπουδαίος). For in the Greek tongue there is a quality called ἀρετή, but the corresponding “such”(ποιός) is not *σωφροσύνη* (=virtuous), but *σπουδ* (=σπουδαίος). Or rather, if you look out for a true equivalent, our word *φρον* is such¹. But in the Greek tongue σπουδή is not the original term used, so that a man is called σπουδαίος because he has σπουδή, neither, although they have in use ἀρετή as the quality, is the person who owns the quality called παρωνύμως a man who is ἀρεταίος, but you have one name for the quality, to wit, ἀρετή, and another for him that has it, to wit, σπουδαίος.’

Cannot this passage be explained as a note added by the translator himself to clear up a passage in the text which would otherwise have been obscure to his countrymen?

§ 16. The other question regarded the absence of all references to other commentators. Can we explain this by supposing this to be a very early commentary? May not names of other commentators be absent from it, because the commentators in question had not yet written? It is impossible that this should be so, and if any significance be attached at all to such absence of references, it must rather be taken as a sign that the author of this commentary is expounding his text to pupils who knew nothing of other famous teachers like Alexander, Themistius, Maximus, Kallimachus, Olympiodorus; references to whom are frequent in the Armenian versions of David’s commentary on the Isagoge and Prolegomena, and in the fragmentary commentary on the Analytics. On such pupils learned references would have been thrown

¹ For *σπουδ* means brave rather than ethically virtuous, and *φρον* is a better equivalent for *σπουδαίος*, for it means ‘careful, sedulous, anxious to do right.’

away. Perhaps then we have here an indication that the commentary was originally composed for the instruction of native Armenians.

§ 17. But in that case why should it have been first composed in Greek? It would perhaps meet all the difficulties, if we supposed that an Armenian teacher, living in Athens or Antioch or Caesarea and familiar with the rest of Aristotle's writings and with Greek philosophy in general, had translated the Aristotelian text, and at the same time written this commentary for the use of his compatriots who had not the same advantages as himself. We might then explain the version-like character of the Armenian as merely the style in which an Armenian, saturated with Greek learning, would write. He might even have composed it first in Greek and then turned his own Greek into Armenian.

§ 18. I cannot persuade myself that some such view is not the true one. We know for instance that Prohaeresios, the rhetor, teacher of Julian, of Basil and of Gregory Nazianzen, was an Armenian from the borders of Persia; furthermore that when he was professor at Athens 'all Pontus and the neighbouring nations, sent their scholars to him, admiring him as a peculiar ornament of their country (*ὡς περ οὐκείου ἀγαθόν*)¹. To him, with as much certainty as to any one, may be attributed these versions of Aristotle along with the commentary. Such a supposition harmonises well with the early tradition, which I have quoted, that David Invictus was senior to and as a teacher paramount over Basil and Gregory Nazianzen. May not Armenian tradition have confused Prohaeresios,—whose Armenian name we know not—and who actually taught these famous men, with David, author of the prolegomena and commentary on the Isagoge, who lived nearly a hundred years later?

§ 19. No importance can be attached to the absence in these commentaries on Aristotle of all references indicative of Christian authorship. Neither are they found in David's commentary on the Isagoge or in his prolegomena. But the absence of such references has its proper significance. It might appear that all these Armenian commentaries and versions were the work of a school of translators quite apart from and perhaps antagonistic to the school of SS. Mesrop and Isaac. How that school treated profane works in translating them into Armenian, we see

¹ See Eunapius. Life of Prohaeresios.

in the translation made by Moses of Chorene of the rhetoric of Aphthonius. In the latter version all the illustrations are drawn from the Bible and all allusions to Pagan mythology are carefully omitted.

§ 20. Let us recapitulate the evidence on various points.

- (1) That this Armenian commentary on the Categories and De Interpretatione is not by David Invictus. In proof of this we know (*a*) that the Greek commentary ἀπὸ φωνήs Δαβίδ has nothing in common with it. (*β*) That the Prolegomena Philosophiae are ascribed in an Armenian book of the year 580 A.D. to David Invictus; while the work on the Categories and De Interpretatione is not. Similar evidence is furnished by Stephanus of Siunik, early in the eighth, and by Gregory Magistros early in the eleventh century. (*γ*) The MS. of Pavia, of unique authority in deciding such a question, does not mention David. The brief colophon at the end of the book in the first hand is merely to this effect: 'The wisdom of the master and text of the lovely wisdom, the teacher called deacon (Sarkavag), elaborated unto correctness of the letter. What was worthy he rendered without grudge and freely.' I take the above to mean that this teacher called Deacon was the copyist of the Pavia MS. and not the author of the commentary.
- (2) That the commentary was translated along with the text and not before or after it. Or if not a translation at all, then it was composed by the translator of the text, and went with it from the first.
This is almost certain because (*a*) all the MSS., the Pavia Codex among them, give the text and the commentary in alternate sections. (*β*) The style and wording of the two are too closely allied for them to have been written apart.
- (3) As to the date. This cannot be fixed with precision. (*a*) The reference to Vardan as the typically brave man points to the latter half of the fifth century. If we ascribe an earlier date we must set this reference down as a change wrought in the text by Armenian patriotism. (*β*) The best evidence

is that of the text of Aristotle reflected in the version. This text, especially in the case of the *De Interpretatione* where we can test it, is nearly allied to the text which Boethius used. Compare for instance the readings of the following passages: 16 a. 6; 16 a. 25; 17 a. 11; 17 a. 30 17 b. 7, 8; 17 b. 14; 18 a. 8; 18 a. 35; 18 b. 25; 18 b. 33; 18 b. 39; 19 a. 4; 19 a. 20; 19 b. 12; 19 b. 15; 19 b. 25; 19 b. 30; 20 a. 31; 20 b. 36; 21 a. 18; 21 a. 22; 21 b. 18; 21 b. 21; 23 a. 11; 23 a. 21; 23 a. 25; 23 a. 31; 23 b. 21; 24 b. 6; 24 b. 8. Karl Meiser, the editor of the accurate text of Boethius' Commentary, calls attention in Fleckeisen's *Jahrbücher* (vol. 117), to many characteristics of the Boethian text, which are attested also by the Armenian. There can be therefore no doubt but that the Armenian Version represents a Greek text of Aristotle at least as old as the fifth century. It may also be noticed that the Arabic version of the *Categories* edited by J. Th. Zenker, at Leipsic, in 1846, has some affinities with the Armenian. Zenker notes the variants implied by the Arabic at the foot of each page. The following are recognisable in the Armenian: 2 a. 5, add ἡ καταφάσει; 2 a. 38, omit κατηγορηθήσεται τὸ ζῶον; 3 a. 20, omit ὡσαύτως; 3 b. 26, omit γάρ; 3 b. 29, omit ἡ τριπλήχει; 3 b. 35, omit καὶ ἦττον; 4 b. 13, omit πάθους; 5 b. 8, καὶ καθ' αὐτὰ πόσα; 6 a. 22, πέντε ἢ τρία λέγεται; 8 b. 28, μονιμώτερον εἶ. κ. πολυχρονιώτερον; 9 a. 30, omit καὶ στρυφνότης. Most of these variants, however, appear in one or more of Waitz' MSS.

§ 21. Let us now consider how the versions collated in this work satisfy the second of the conditions specified in § 2, namely, that of being so literal as really to reflect the Greek Texts from which they were made. They all satisfy this condition in a very complete manner. The only exception is the rendering of the *De Mundo*, and most of the variations of that are corruptions due to its widespread use as a school-book. It is enough to quote the words of Adalbert Merx on this point. True, they were written about the Armenian Version of Dionysius Thrax, but they hold good equally of these versions; and in defining the proper way in which to make use of these Armenian versions they leave nothing to

be desired. I quote from Dionysii Thracis ars Grammatica, edidit Gustavus Vhlig. Lipsiae, 1883. Merxii disputatio De Interpretatione Armeniaca, p. lxiii :—

‘Iam qua ratione Armenius usus sit in interpretando Dionysio explanemus. Interpretis indolem facili negotio describeremus, si eum non verborum modo verum syllabarum fere ac litterarum tenacem diceremus, tamen exili hac definiendi ratione haud contenti satius duximus exemplo prolato demonstrare, quam inierit viam. Quod ubi lectores perpenderit bene intellegent quinam eius sit usus et quae auctoritas in exercenda re critica. Quem ad finem prima duo capita Graece et Armeniace descripturi sumus adiecta insuper enarratione singularum vocum, immo syllabarum Armeniacarum, ita concinnata, ut quoad fieri poterit littera litterae respondeat. Quam enarrationem Latinam, in qua perpendenda lectores rogo ut Ciceronis male sint memores, si quis cum textu Graeco contulerit, non poterit non intellegere satis accurate posse statui, quamnam lectionem Graecam Armenius expresserit.’

Instead of the chapter from the Grammar given by Merx let us take a passage from the De Interpretatione :—

17 a. 8.	Ἔστι	δὲ	εἰς	πρῶτος	λόγος	ἀπο-φαντικός	κατά-
	Լ	է,	մի,	առաջին	բան	բաց-երևական.	ստոր-
	ֆασիս,	εἶτα	ἀπό-φασις.	οἱ δ' ἄλλοι	πάντες		
	ստոր-թիւն,	այս	բաց-ստոր-թիւն:	իսկ այլքն	ամենքեան,		
	συν-δέσμῳ	εἰς.	ἀνάγκη δὲ	πάντα	λόγον	ἀπο-	
	շաղ-կապու,	մի:	բայց չարիէ	զամենայն	բան	բաց-	
	φαντικὸν	ἐκ-ρήματος	εἶναι	ἢ	πτώσεως		
	երևական.	նարտա-բայէ	գոլ,	կամ	սակայմանէ:		
	ρήματος.	καὶ	γὰρ	ὁ-τοῦ-ἀνθρώπου	λόγος,	ἐὰν	μὴ
		Լ	բանի	մարդիյն	բան,	թե	ոչ
	τὸ-ἔστιν	ἢ	ἢ	ἢ	ἔσται	ἢ	ἄλλο
	զէն,	Լ	կամ	զերիցին,	կամ	զայլ	իւչ
	τῶν τοιούτων	προσθεῖν,	οὐ-πω	λόγος	ἀπο-φαντικός.		
	զայսպիսեացն	առիցէ,	չլ-լս	բան	բաց-երևական.		

In his corresponding example from the Grammar of Thrax, Merx adds a Latin Version interlineally. I omit it, as it adds nothing to the force of the example. In the above extract, notice that the order of the Greek is kept, except,

- (1) in rendering *δέ* or *γάρ*; the former being rendered by *μὴ* or *ὅ* according as it has an adversative force or is merely equivalent to *καί*.
- (2) in rendering the article. In the Armenian the article is rendered by the suffix *ն*.

The changes in the Greek involved by the above version can be detected at a glance. They are the omission of *ρήματος*, of *ἡ ἦν* and the reading *ἄλλο τι τῶν τοιοῦτων* for *τι τοιοῦτον*.

And again, p. lxxvii, Merx writes as follows:—

‘Haec igitur est indoles interpretationis Armeniacae : Graeca, syllabam fere syllaba reddens, Armenius expressit, raro sensum respexit, particulas vero, quibus sermo eius patrius caret modo omisit, modo liberius reddidit. Moneo vero lectores, ne censeant voces ab interprete fictas in usum linguae non esse receptas, immo eodem modo uti insulae Latinorum interpretationes, qui *μετοχὴν participium*, *αἰτιατικὴν accusativum*, *γενικὴν genetivum* reddere non erubuerunt, ab omnibus sunt receptae, ita et voces ab interprete grammaticae Dionysianae ad normam Graecam formatae deinde in numerum vocum usitatarum intraverunt. Iam si quis Armeniaca, nulla Graeci archetypi habita ratione, eo modo in aliam linguam transtulerit, ut quae in lexicis habentur vocabulorum technicorum explicationibus utatur, neque explicare dictionem et indolem Dionysii Armeniace redditi, nec rem criticam iuvare censendus erit. Eundem enim si recte intellexerit, sensum ex Armenio atque ex Graeco eliciet. Itaque ipsum textum Armeniacum in quamlibet linguam convertere omnino inutile est ; ea potius ratione Armenius est tractandus, ut singula verba ad textum Graecum accuratissime excutiantur.’

§ 22. The third condition proposed above in § 2 was that we should possess a *pure* text of the version. The texts of the Armenian Categories and De Interpretatione which I have collated and used are the following :

- (a) Printed. An edition of the philosophical and other works of David Invictus was published at Venice, A.D. 1833, by the Mechitarist Press. In this edition, pp. 359-408, is found the treatise on the ten Categories unaccompanied by the commentary. The subscription runs: *կատարեցաւ տասն ստորոգութիւնսն ասացեալ յեռամեծէն յարիստոտէլէ որ ասի ըստ յունարէն ձայնի կատիղորիաս*, 'Expliciuunt decem categoriae quae dicuntur maximi Aristotelis quae dicuntur Graeca lingua Categoriae.' The title of the treatise is simply: *ստորոգութիւնք արիստոտելի*, 'Categoriae Aristotelis.' There is here no mention of David, but there follows, pp. 409-458, the same treatise from 9 b. 28 to end, each paragraph being now followed by its section of commentary. The title is: *ստորոգութիւնք արիստոտելի թարգմանեալ և մեկնեալ ի դաւթէ*, 'Categoriae Aristotelis translatae et commentario ornatae a Davide.'

The first part of the commentary was missing in the Venice MSS., but is supplied in most of the MSS. hereafter to be described as collated by myself.

To this Venetian printed text I allude in my Appendix II as V. It is based from pp. 349-408 on three codices, one of which in large cursive is dated 859 Armenian=A.D. 1411, another in small cursive is dated 1136 Armenian=A.D. 1688, while the third in small cursive is undated. From pp. 409-458 of the Venice Edition the text together with commentary is printed, and for this part the first of these three MSS. was alone available. It should be noticed that in the earlier codex the text and commentary go together, and that in the later MSS. only is the text found unaccompanied by the commentary. In the same Venice edition the text of the De Interpretatione is printed pp. 461-486. The title is: *սկիզբն և նախադրութիւն գրոցն որ ասի ըստ յունեայ պէրիարմէնիաս և հայերէն յաղագս մեկնութեան արդարեալ ի մեծ իմաստնոյն արիստոտէլէ*= 'Beginning and preface of the book which is called in Greek *περὶ ἑρμηνείας* and in Armenian about interpretation set forth by the great philosopher

Aristotle.' It is followed, pp. 487-553, by the same text, accompanied paragraph by paragraph by the commentary, which is, however, missing from 17 a. 25-20 b. 14. This is entitled: *պէրիարմէնիաս արիստոտէլի թարգմանեալ և մեկնեալ ի դաւ.թէ* = 'περὶ ἐρμηνείας of Aristotle translated and explained by David.'

The Manuscripts used are nearly the same as for the Categories, viz.: for text alone, small cursive of 1688 and small cursive of A.D. 1710; for text with commentary the large cursive of A.D. 1411 alone.

The separate readings of these MSS. are sometimes exhibited, but without classification, in the margin of the printed text. To these I allude in Appendix II and elsewhere as Vo.

§ 23. (β) We now come to the manuscript sources of Paris, Jerusalem and Pavia. In the Bibliothèque Nationale I consulted various MS. texts, especially two, Fonds Arméniens 105 and 106, alluded to in Appendix II as D and E, but in the collation simply as Paris MSS. or P. MSS. The text of the Categories unaccompanied by commentary occupies ff. 89-118 of 105. The text accompanied by the commentary is given ff. 252-356 of 106. Of these No. 106 is the older, probably of the fifteenth century, but the worst written; No. 105 is somewhat later, and is more neatly written.

The same MSS. contain the De Interpretatione. No. 106 gives text with commentary ff. 97-164; No. 105 gives the text alone ff. 119-135 v.

Both these MSS. attribute version and commentary alike to David.

§ 24. After collating these MSS. in 1887 I was still conscious of there being left in the version many variants from the Greek merely due to corruptions of copyists or to corrections made upon medieval Latin versions. In hope of eliminating these and acquiring a purer text I went to Jerusalem in the year 1888, and there collated the two oldest codices preserved in the Patriarch's library of the Convent of St. James. These two Codices I refer to in my collation as J. MSS. or J. 401 and 1291. In Appendix II I refer to No. 1291 as B, to No. 401 as C. The latter of these seemed to me to be the older of the two. In it the folio.

containing the last § of commentary on the Categories is missing. Both MSS. are undated, but judged by the writing 401 may belong to the fourteenth century. I regret that my notes containing a fuller description of these Jerusalem MSS. were lost while travelling. In the same year I examined the MSS. of Edschmiadzin, but found that they added nothing to the recension of the text of the version already made from the MSS. of Paris and Jerusalem.

§ 25. On this recension I based the collation printed pp. 1-50 of this book. When these pages were already printed I visited Pavia, where I had heard that there was in the Library of the University a Codex of David Invictus. The differences of this text from all the others were so considerable that I made a wholly fresh collation and was compelled to add as an appendix the many additions and corrections supplied by it to the Armenian text with which I had hitherto worked. In Appendix II, I print this Pavian text itself, reproducing as far as possible all its peculiarities of spelling, punctuation and accentuation. This Codex I now proceed to describe more in detail. It consists of two volumes, 130 D 42, 43. With the exception of a few quaternions in the first volume it is written on thick cotton paper, very glossy and white. The size of page is 10 x 6½ inches. On an average four lines of writing fall within one linear inch. A facsimile of this MS. is added at the end of this book. It seems to have been bound as at present in the fifteenth century. Of several quaternions the first or last folio is missing, as if the book had been read at first in loose quaternions. There is no date in either volume. The hand in which the commentary of David on the Isagoge of Porphyrius and the Categories and De Interpretatione with commentary are written out seems not later than A.D. 1300 and not earlier than A.D. 1100. This copyist could also write an uncial hand, in which he often completes the end of a line. In one place he actually digresses for half a page into small uncials. The spelling is that which is met with in Codices of the ninth and tenth and presumably older centuries. Thus instead of the later orthography է, էր, էին, էակ, էթէ, ունէին, օ, էառ (= ελαβεν), we find, though not invariably, ե, եր, եին, եակ, էթե, ունեին, աւ, եառ; sometimes երկկանկուն for երկկանգուն; յաւետ and սյլ frequently for յաւէտ and սյլ. Also երաբք is sometimes

written for *երբէք* as in 19 b. 36, *դեպ* for *դէպ*. There are few abbreviations and none except the accustomed *թի* and *թե* for *թիւն* and *թեան*. The punctuation of this MS. was difficult to reproduce in print, especially the difference between two small points set together and two larger points. Both round and square dots are used, also heavy and lighter commas. Round commas frequently occur above the line and also heavier square topped commas. The double point occurs both on the line level with the writing and where there is more of a pause above the line. The single point is sometimes round, sometimes square, and comes either below, abreast of or above the line. Often from poverty of type the double point in my printed text represents two short horizontal dashes, one above the other, in the original. Occasionally triple points occur. The punctuation is peculiarly full and ample and adapted to the end of bringing out the sense of what is written. The writing is often almost continuous; and the whole system of punctuation employed seems to have been copied exactly from an older book written continuously, in which the stops served to separate the words. I cannot otherwise account for the frequent diastole or comma above the line, used where there is no elision or hiatus. Words which in later texts were written as a single whole are sometimes divided by a comma, e.g. *դրեթե* is always written *դրե, թե*. Prepositions are frequently written together with the words they precede; and occasionally a hyphen is drawn under a compound word. The auxiliary *է* (= *էստւ*) is very often joined to the participle which precedes it.

The spelling of the MS. is not quite uniform and such variations as there are I have observed in printing it. Some of these variations may be mistakes of the copyist no doubt, but others may have a philological value. I have merely tried to reproduce in print the text of the MS. In copying it for the printer I have mostly separated words which were written continuously, but have tried to avoid any other change. In printing the text of the version from the Pavian Codex no pains have been spared to reproduce the accents, which are very characteristic. In few Armenian manuscripts are the words accentuated with so much care and fulness. In a few cases, as for instance 16 a. 13, the accent is drawn horizontally, instead of vertically, and this I have tried to keep. The subject of the ancient Armenian accent is an obscure one and in modern

editions they are not printed. I hope that my care in reproducing the accentuation may be of use to philologists interested to determine the nature of the old Armenian accent.

§ 26. The following is a list of the contents of this Manuscript :

In the first volume (i) In an old hand, not the same as, but contemporary with the hand which wrote out the whole of vol. ii, is a list of Greek Botanical terms written in Armenian characters with their vulgar Armenian equivalents. (ii) In the same hand Philo's dictionary of Old Testament names. This is entitled : 'These sounds of the Hebrew names were translated into the Greek tongue by Philo, the successor of the Apostles.' This seems to be an earlier form of Philo's dictionary than any we have in Greek or Latin. The hand in which are written (i) and (ii) I call A_1 . (iii) In a later hand, which we may call C, and on coarser paper follow the treatises of Aristotle *De Mundo* and *De Virtutibus*. The beginning of the former is missing. (iv) The *Isagoge* of Porphyry in yet another hand, which I call B, older than C, but younger than A or A_1 . (v) The commentary of David on the *Isagoge*. The beginning of this is in hand B, but the bulk of it is in the hand A which wrote vol. ii. This part of the book is much damaged by damp. The end again of David's commentary is in yet another and very peculiar hand which I call A_2 . This hand is perhaps contemporary with A, and imitates Greek writing in adding breathings at the beginning of all words which commence with vowels. (vi) An old translation in hand A_1 of a commentary on the *Categories*, beginning lost. (vii) The old Armenian version of Euclid, Book I as far as the 3rd Proposition with diagrams. This is also in hand A_1 .

Volume ii contains the *Categories* and *De Interpretatione* in the fine bold and ancient hand which I call A. In the margin and text are interspersed, chiefly in hand C, later readings of the Armenian, drawn it is sometimes stated, 'from the books of the Franks.' With few exceptions all the readings of the Venice text and of the other manuscripts which I have added in my apparatus criticus are thus added in hand C, an attempt having been often made to obliterate the true text. The contemporary hand A_1 adds a few corrections in the text or margin, which I have been careful to notice at the foot of the page. Perhaps it is the

same hand, if it is not actually the first hand, which sets a punctum delens here and there. Corrections by A_1 must have been drawn from Greek MSS. of the fifth century. For example, it is this hand which in 19 B 8 sets a point over σ , so making the variant: “*δνομα μὲν λέγω, ἀλλ’ ἀόριστον δνομα,*” where the reading of all Greek codd. is: *δνομα μὲν σὺ λέγω, ἀλλ’ ἀόριστον δνομα.* The same hand seems to have written in most of the chapter headings which are in red. A few of the corrections made in red I have not known whether to ascribe to A_1 or to C writing archaically. All readings in the hand C are corruptions of the text, and the value of the Pavian Codex lies just in this, that its text carries us back behind all these medieval corruptions to the bedrock of the fifth century version. I hesitated to notice the variants from the codex of the printed edition and of the other MSS., so universally bad are they. I only at last added them at the foot of the page by way of showing to what corruption the old Armenian texts were in the middle ages and under Frankish influences liable. This illustrates also the necessity of getting back to an earlier stratum of the text. The same care is to be observed in using for critical purposes the Armenian Bible.

§ 27. Of the history of this Codex before the sixteenth century nothing is known. At the beginning of that century it belonged to Pero di Beccarisi, one of the noble family of that name at Pavia. A little later it belonged to Theseus Ambrosius ex comitibus Albonesii of Pavia, one of the earliest pioneers of Oriental Studies in Italy and author of the ‘*Introductio in Chaldaicam linguam, Syriacam, atque Armenicam, et decem alias linguas. Excudebat Papiae. Ioan. Maria Simoneta Cremonens.* In Canonica Sancti Petri in Coelo Aureo. Sumptibus et Typis, autoris libri. Anno a Virginis partu. 1539. Kal. Martij.’ Some of the Armenian examples in this *Introductio* are taken from this very manuscript and are to be found e.g. on pp. 144, 156, 165, 166. It is the ‘*Antiquissimus Aristotelis liber, Armenicis literis scriptus*’ to which Theseus Ambrogius refers on p. 168. So also on p. 144 he writes: ‘*In antiquissimo libro Armenicis literis scripto, in quo Porphirii Praedicabilia, et parua Aristotelis Logicalia, literis et lingua Armenica scripta continentur reperto,*’ and proceeds to give the transliteration of the Hebrew alphabet to be found in vol. i of this MS.

He also gives readings of Porphyry and Aristotle only to be found in this MS., and even prints in one case a note which is to be found written in the margin of this MS. by a late hand. In the University Library at Pavia are three other Armenian MSS. which belonged to Theseus Ambrogius, and in them he has written his name and titles in Armenian letters. They are only Church books of late date. The interlinear Latin glosses frequent in these and also in the versions of Porphyry and Aristotle are no doubt in his handwriting.

§ 28. The second group of versions, those of the *De Mundo* and *De Uirtutibus* must now be considered. The antiquity of these is less certain than that of the first group, and the earliest notice we have of them is in the Letters of Gregory Magistros already referred to in § 10. He asks his pupils to send him the Aristotle which they had received in case it be the collection entitled: 'on the heavenly bodies and the sphericity of the earth,' or 'on the ordinance of life' in which is given an analysis of the qualities and classification of affections termed reflective. The treatises thus referred to may well be the *De Mundo* and *De Uirtutibus*. Judged by their style these versions seem to belong to the eighth or ninth century.

Much of the version of the *De Mundo* is no less literal than that of the *Categories*, and must undoubtedly represent a Greek original considerably different from the text printed in the Berlin Aristotle; but owing to the fact that these two books were much used as text-books of philosophy in the middle ages their text has undergone the most wholesale corruption. I even hesitated to print the variants of the Armenian, because most of them were so evidently due to corruptions of the version itself, and I doubt whether after all it was worth the while. Even those which I have printed are but a selection, for it was impossible to adhere to the plan, which I followed in the case of the *De Interpretatione* and *Categories*, of giving every variant implied by the Version.

In the autumn of 1891, when pp. 51-71 of my collation were already printed, I chanced to find in an old and uncially written Codex of the Conventual library of Edschmiadzin, under the title of: 'Aristotle about God,' a text of the Version extending from p. 397 b. 16, *διὸ καὶ . . .*

to the end of the treatise, far superior to any I had before met with. The Codex in question is numbered 2050 in the Catalogue of Gharenian printed at Tiflis 1863, and 2093 in the handlist of the convent. It is on paper and was written in the island of Aghrthamar near Van A. D. 1223. In it the Version is not attributed to David Inuictus.

A fresh comparison with the Greek of this last half of the version as given in this Codex shows how wholesale is the corruption which has beset the vulgar text, printed in the Venice edition, and found in all the other Codices which I have seen. For example the following notes in the collation printed pp. 62–71 need to be omitted:—

- p. 63. Notes on 397 b. 34, 398 a. 1, 398 a. 13, 398 a. 14.
 p. 64. Notes on 398 a. 14, 398 a. 16, 398 a. 18, 398 a. 21, 398 a. 22.
 p. 65. Notes on 398 b. 21, 398 b. 23, 398 b. 30, 398 b. 31.
 p. 66. Notes on 399 a. 12, 399 a. 19, 399 a. 25.
 p. 67. Notes on 399 b. 22, 99 b. 23, 400 a. 1, 400 a. 3, 400 a. 6.
 p. 68. Notes on 400 b. 12, 400 b. 13, 400 b. 17, 400 b. 23, 400 b. 26.
 p. 70. Notes on 401 b. 6, 401 b. 8, 401 b. 11, 401 b. 16.
 p. 71. Notes on 401 b. 28, 401 b. 29.

In all these passages the Codex mentioned agrees with the Greek. In many other passages it necessitates a recasting of my printed notes, for example in the following:—

- p. 62. 397 b. 18. τὰ καὶ δι' . . . . . τῆ γε οὐσίᾳ] Here the Armenian indicates no change. The words τῆ μὲν θεία δυνάμει πρόποντα καταβαλλόμενοι λόγον, οὐ μὴν τῆ γε οὐσίᾳ are indeed rendered in the sense 'divinam potentiam significantes (συμβαλλόμενοι), non autem essentiam,' but this may be a bit of paraphrase.
 p. 63. 398 a. 10. οὐκ] Here the Codex also omits οὐκ, but requires the words ἐπὶ τοῦ μεγάλου βασιλέως to be read in the next clause after ἀλλ' οἶον.
 p. 64. 398 b. 5. ἐπιτελεῖν ἢ βούλοιο] Here the Codex retains ἐπιτελεῖν, but omits ἢ βούλοιο.
 p. 65. 398 b. 26. Here the Codex involves: ἔστι δὲ οἷς καὶ ἐναντίας· καίτοι τῆς πρώτης ἐνδέσεως εἰς κίνησιν ἑτεροίας γενομένης.

- p. 66. 399 b. 12. Here the Codex translates as if the text ran somehow thus: *ὅπερ οὐδαμῶς ἐστὶν ἐμπόδιον, οὔτε κινεῖ πρὸς διάνοιαν ἡμᾶς ἀπιστίας.*
- p. 67. 399 b. 18. Here the Codex involves: *νόμων κόσμος καὶ πολιτείας.*
- p. 68. 400 b. 18. Here the only change involved is *ἀποδώσω* instead of *σιτησόμενος.*
- p. 68. 400 b. 24. Here the Codex omits *δύτως*, but indicates no other difference.
- p. 69. 400 a. 15. The Codex omits *παῖς* and *ἀτέρμονος* but reflects no other change.
- p. 69. 400 a. 19. The Codex involves *ἐπὶ τῶν καρπῶν* for *ἀπὸ τῶν καρπῶν*, but really reflects no other difference.
- p. 70. 401 b. 9. The Codex has *αἰτίαν* instead of *οὐσίαν*, but for the rest agrees with the Greek text.
- p. 71. 401 b. 23. The Codex involves: *ἐστὶν οὐκ ἄλλο τι πλὴν ἐκ θεοῦ.*
- p. 71. 401 b. 26. The Codex here agrees with the vulgar text except in adding the words *νόμος καὶ* before *τιμωρός.*

In a few passages where I have by an asterisk indicated a corruption in the vulgar Armenian text, the Codex gives us the true text, e.g. p. 66. 399 a. 19, *φερωνύμως* is rendered literally *բեր. անուարէս*, for which in the vulgar text an unintelligent scribe has written *բարերարու-թեանք.* So p. 66. 399 a. 31 the Codex reads *ἕξανωλε* which I had suggested as underlying the corruption of the vulgar text. Similarly in the passage 400 b. 23 (p. 68) the Codex has *ἄφρονος* for *ἡλρονος*; as suggested in my note.

In the original text of the version as preserved in this Codex there were faults which later copyists corrected; e.g.

- in 398 a. 27 *ἀσίαις* was rendered as if it were *οὐσίαις*;
- in 398 b. 9 *κινεῖν* was rendered as if it were *κρίνειν*;
- in 401 a. 11 *τὴν γῆν* seems to have been rendered as if it were *πληγὴν*, for I cannot otherwise explain the word *φωβήθη* which here stands in the Codex.

In spite of these and other imperfections I believe this version ultimately reflects a very old text of this interesting Stoic treatise, and

there is more than one passage where it reflects the reading which Apuleius seems to have had.

§ 29. The trivial tract De Uirtutibus seems to have been rendered into Armenian about the same date as the De Mundo. For the collation of this printed pp. 72-75 I had no better Armenian text than that printed in the Venice edition, from which none of the MSS. I had found either in Pavia, Jerusalem, or Edschmiadzin materially differed. In the Vatican Library in the spring of 1892 I found an older copy of it than any I had before met with in the Cod. Arm. III. fol. 456 v.-fol. 461 r. This Codex is beautifully written on fine parchment and dates from the early part of the thirteenth century; the orthography and occasional lacunae left by the scribe where he could not decipher his original prove that it was copied from a much more ancient manuscript. But the text of this Vatican MS. differs but slightly from the printed text. There are only three passages in which it corrects the Venice text. They are the following:—

- 1250 a. 23. καθ' ἣν . . . ἀπολαύσεις] The Vatican text involves: καθ' ἣν αἰροῦνται τὰς φαύλας ἡδονὰς κωλύοντας τοῦ λογισμοῦ.
 1250 b. 18. The Vatican MS. reads *սո իրս սարբերեալս* of which I had suspected the Venice text to be a corruption.
 1251 a. 23. The Vatican MS. omits *μη* before *κωλύοντας* thus agreeing with the Greek text.

These two tracts De Mundo and De Uirtutibus are printed in the Venice edition of Koriun, Mambre and David pp. 603-635. In the MSS. they are always entitled 'Letters of the Sage Aristotle to Alexander Emperor, Description of the Universe and Concerning Virtues.' The Venice text of both is based on six MSS. of which three are in large cursive hand and bear the dates 767, 1047, 859 of the Armenian era, corresponding to A. D. 1319, 1599, 1411 respectively. Their Mechitarist editor regards them on grounds of style as belonging to the fifth century, the golden age of Armenian literature. I myself would put them later. In any case they are neither by the same hand which translated the Categories and De Interpretatione nor by the hand which rendered the Isagoge, to the version of which we must now turn our attention.

§ 30. The Isagoge is printed in the Venice edition of 1833, mentioned above, and had already been printed forty years earlier by the Armenians of Madras. The Venice text of the Isagoge is based on six MSS., two of which, written in large cursive hand, belong to the years A.D. 1319 and 1411. The commentary of David upon the Isagoge was printed from the same two MSS. The Isagoge occupies pp. 227-250 of the Venice edition, David's commentary upon it pp. 251-356. This commentary is, except the beginning and end, written out in the first hand in the Codex Ticinus, and we have therefore a thoroughly reliable text of the bulk of it. The same cannot be said for the Isagoge itself. Of all the texts I have seen that given in hand B¹ in the Codex Ticinus is the purest and helped me most in freeing the text of the corruptions of copyists. But it unfortunately only comprises the text printed on pp. 227-239 of the Venice edition. The last ten pages 240-250 of that edition it does not contain. I collated the printed text also with a Tiflis MS. of the fourteenth century, with a Paris MS. (No. 106 Fonds Arméniens), with a well written Edschmiadzin Codex and with the printed text issued at Madras in the year 1793. The latter was printed from an old MS. brought from Ispahan in Persia. A comparison of all these sources convinces me that the version has been much tampered with and perhaps corrected from Western Sources. In making the collation given p. 76 ff. of this book, I have, as a rule, only noticed those variants in which all these texts agreed. But at the best the Armenian text of this tract represents a bad family of the Greek MSS. and I have not ventured to encumber my volume with it, though such was my original intention.

About the age of this version it is difficult to speak with certainty. It was probably made contemporaneously and by the same hand with the version of the Greek commentary *ἀπὸ φωνῆς Δαβὶδ* which accompanies it. The version is perfectly literal like those of the Categories and De Interpretatione, but has grammatical peculiarities which preclude us from supposing that it was by the same hand as those. I am inclined to ascribe it to the seventh century; but if good reasons could be given for ascribing it to the hand of the teacher David himself, the style and language are not such as to counterweigh them.

¹ See § 26 of these Prolegomena.

§ 31. The Armenian version of David's commentary on the Isagoge needs to be used to supplement the Greek MSS. of it in preparing any critical text. It is a shorter text than that which is printed in vol. iv. p. 16 ss. of the Berlin Aristotle, shorter, not through condensation, but through omission of much that is in the Greek text as we now have it. Thus, if the Greek text be taken as printed in the Berlin Aristotle, we find in the first section alone the following omissions:—

Brandis Scholia, Berlin Aristotle, vol. iv.

p. 16 b. 43–17 a. 4. κεφάλαια δὲ . . . ἔχουσιν] omit.

p. 17 a. 9. ὁ σκοπὸς] omit.

p. 17 a. 10–16. καὶ ἔξω . . . λέγεσθαι] omit.

p. 17 a. 19. εὐλόγως] omit.

p. 17 a. 24, 25. βουλόμενος . . . ἐκεῖ] omit.

p. 17 b. 3–5. ὡς δταν . . . ὄνομα] omit.

p. 17 b. 19–22. καὶ γὰρ διὰ . . . τὸ σύγγραμμα] omit.

p. 17 b. 25, 26. ὥσπερ . . . γινώσκομεν] omit.

All these instances taken from so small a range of the treatise seem to prove that Brandis' text is a conflate one, formed by joining in extracts from some other commentary. For the Armenian commentary has every appearance of being complete in itself, and except for the omissions is a literal word for word rendering of the Greek, exactly similar to the version of the Categories or De Interpretatione.

§ 32. In the premature collations which follow from pp. 1 to 76 of this book I have added an asterisk, wherever I suspected the Armenian text to be corrupt. In the collation also of the Porphyry which follows from pp. 76 to 87 these asterisks are of necessity frequent. I must beg any reader who may consult my pages to do so having in his hand those editions of the Greek with which I have worked. Otherwise the frequent references to the apparatus criticus of the several editors will seem tiresome and fruitless. My aim all through has been simply to throw light upon the past history of the Greek text. In the case of the Categories and De Interpretatione it is possible to determine through the medium of the Armenian the exact character of a probably fourth century text as clearly and accurately as if we had before us a manuscript of that age.

§ 33. In conclusion I must thank the many friends who have en-

couraged me in this work. First and foremost is Professor Margoliouth, who first incited me to learn Armenian and pointed out to me some of the work which an Armenian student may help to accomplish. To more than one Armenian friend I owe thanks; to the Rev. S. Baronean, of Manchester, who has helped me to weed out many typographical errors, I am under special obligations. This is the first book printed in Armenian types at the Clarendon Press, and I transcribed for the printer the entire text of the Pavian MS. In my anxiety to have the Armenian text free from such errors I fear that I have often neglected to make the Greek citations as correct as they should be. I must thank the monks of the Armenian convents at Jerusalem and Edschmiadzin for the readiness with which they allowed me access to their libraries and the assistance they rendered me in making my collations of the Armenian text. To the learned librarian of the University of Pavia my thanks are in an especial manner due for the kindness with which he responded to my wish that his unique manuscript of the Armenian text might be sent to the Bodleian Library in order that I might consult it.

LIST OF ABBREVIATIONS EMPLOYED IN FOLLOWING COLLATIONS.

A. T. = Armenian Translation or Translator.

David = Armenian Translator.

J. = Jerusalem.

P. = Paris.

W. = Waitz Aristot. Organon, Lipsiae, 1844.

Bkk or Bek = Aristotelis Opera edidit Academia Borussica.

* before or after a word or before and after a clause indicates that the Armenian text is corrupt.

[ ] Greek words bracketed thus are the equivalents of words in the Version which are deemed corrupt.

? indicates a doubt whether the variant to which it is prefixed is to be ascribed to the Translator's Greek Text.

ERRATA.

Page 1, l. 20, for 95 read 105; l. 25 for 9 read g. Page 2, l. 7, read γράφωμον . . . πάντως; l. 10, ἀπλᾶ. Page 3, l. 6, read η-η; l. 22, for 95 read 105; l. 26, <i>μωμωμω</i>; l. 33, for 95 read 105; l. 36, for 96 read 106; l. 34, <i>διωρηῦ</i>. Page 4, l. 22, τόδε. Page 7, l. 28, <i>ὠν ζωρησφ</i>. Page 9, l. 12, <i>επιωήη</i>; l. 14, ὡσπερ. Page 10, l. 31, ἀρθμός. Page 11, l. 6, <i>ωηήη ζη</i>. Page 14, l. 2, omit second καί; l. 25 read ἐνίας; l. 34, ἦν. Page 16, l. 2, ἀναγκαῖον. Page 17, l. 28, γεγονέναι; l. 29, ἦν. Page 18 last line, <i>ωμωρη [θ]ηωῦ</i>. Page 23, l. 18, ἄλλα. Page 25, l. 23, χερσαῖον. Page 26, l. 6, for r. c. read rec. Page 29 last line, οὐδέ. Page 32, l. 3, for ἐπί read ἐτι. Page 35, l. 30, παντί. Page 38, l. 15, ὁ twice. Page 43, l. 12, for c. k. read C. K.; last line, ἀλλήλαις.	Page 50, l. 4, ἐκείναι; l. 6, ἐκείνη. Page 51, ll. 6, 7, ἐκείνον; l. 14, <i>μωμω</i>. Page 52, l. 29, <i>ωηῦωη</i>. Page 53, l. 6, συναναχορεύει. Page 55, l. 31, ἀρθμός. Page 56, l. 3, ἐκπιεσμόν; l. 4, συντιναγμόν; l. 7, συντιναγμῶ. Page 57, l. 20, for 22 read 23. Page 59, l. 22, πορθμόν; l. 31, ἐγκέκραται; l. 34, σύμπαν. Page 61, l. 26, ἀλλήλοισ; l. 32, θέλη. Page 62, l. 32, οὐσίαν. Page 66, l. 7, ἡμίσει; l. 23, θέλη. Page 67, l. 24, βέβαιος. Page 69, l. 2, εἰσί. Page 70, ll. 12, 13, παντός. Page 72, l. 9, λογισμοῦ. Page 73, l. 12, παντί. Page 74, l. 6, λογισμοῦ; l. 24, χάριτος; last line, ἀτυχήματα. Page 75, l. 8, φαύλους. Page 76, l. 1, εἰσαγωγή. Page 80, l. 18, σχεδόν.

For the errata in the appendices see end of Book.

PART I.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ.

ED. BEK.
PAGE.

- 1 a. 1. *δνομα*] *ωνιλιωνιρ = τὰ δνόματα. In ll. 3 and 6 the singular *δνομα* is retained. J. 401 has *ωνιλιωνιρ* = δνόματα without τὰ. *ωνιλι* = *δνομα* should probably be read.
- 1 a. 1. *μόνον κοινόν*] *ιφιγιζ ζωωριωι* = either *μόνον κοινόν* or *μόνα κοινά*, by preference the former.
- 1 a. 2. *λόγος ἕτερος*] *ρωίνι φηωγιλιθβωίνι ωγι* = *λόγος τῆς οὐσίας ἕτερος*, which is likewise translated in 1 a. 4, 6, and 9. The A.T. thus agrees with the codices.
- 1 a. 4. *τις ἀποδιδῶ*] *ρωωωριβυεζ ηρ* = ἀποδιδῶ *τις*.
- 1 a. 5. *τί ἐστιν αὐτῶν ἑκατέρω τὸ ζῶφ εἶναι*] *φβίνζ ζ ἕγω βριλωριωνιζιρι *νιριριρ ιβίνιωνιβίν φηι* = *τί ἐστιν αὐτῶν ἑκατέρου τὸ ζῶφον εἶναι*. The idiom *τὸ ζῶφ εἶναι* admits of being rendered in Armenian, but the A.T. neglects the dative both here and in 7 a. 36. But J. 401 implies *ἑκατέρω* (*νιλινιρ*).
- 1 a. 5. *ἴδιον ἑκατέρου λόγον*] *γωωιλι ιριλωριωνιζιρι νιλιρ ρωίν* = *ἴδιον ἑκατέρω λόγον*.
- 1 a. 6. *ὁ λόγος*] *ρωω ωνιλιωνι ρωίν φηωγιλιθβίν* = *ὁ κατὰ τοῦνομα λόγος τῆς οὐσίας*. So Codices.
- 1 a. 7. *ὁ γὰρ ἄνθρωπος καὶ ὁ βοῦς*] *ρωνιρη ιωρηβίν ι ωριωνίν*, which translates Waitz' text; so J. MSS., but Paris MS. 95 omits these words, as if Greek ran *οἶον ζῶφον, ὃ τε ἄνθρωπος καὶ ὁ βοῦς κοινῶ δνόματι προσαγορεύεται κ. τ. λ.*
Cp. MS. E. mentioned by W., which also omits *ὃ τε ἄνθρωπος καὶ ὁ βοῦς*. The Arm. versions give no hint of *τούτων γὰρ ἑκατέρου* found in *n. f.* or of *ταῦτα γάρ* found in 9.
- 1 a. 9. *καὶ ὁ λόγος δέ*] *ι ρωίν ?* = either *καὶ ὁ λόγος* or *ὁ δὲ λόγος*, "δέ rec. h., om. A. c. a. d. g." (W.)

- 1 a. 10. τί ἐστιν αὐτῶν] *ῥῆις ἕνησ* = τί αὐτῶν, omitting ἐστι.
- 1 a. 12. τῇ πτώσει] *Σηληλι = πτώσει, omitting article.
- 1 a. 19. After *νικᾷ*] A.T. includes here in text a scholion printed at foot of page 360 of Ven. Ed., of which the following is a translation:—οἰονεὶ λόγου διπλοῦν τὸ εἶδος τὸ μὲν ἐν τῇ διανοίᾳ τὸ δὲ ἐκ στόματος. τὸ δὲ ἐκ στόματος φωνὴ σημαντικὴ ἐστι, τὸ δὲ ἐν τῇ διανοίᾳ νόημα καὶ φαντασία (picture) πραγμάτων. γνωριμὸν δὲ ὅτι οὐ παντῶς αἱ φωναὶ καὶ τὰ νοήματα ἀκολουθοῦσιν ἀλληλοῖν, ἀλλ' ὅτε μὲν ταῖς φωναῖς συμβαίνει εἶναι ἀπλαῖς νοήμασι δὲ συνθέτοις, οἷον τρέχω ἢ καὶ ἀναλέγω, ὅτε δὲ αἱ μὲν φωναὶ σύνθετοι τὰ δὲ νοήματα ἀπλα, οἷον εἶ τις λέγει τὸν ἄνθρωπον ζῶον, λογιστικόν, θνητόν. ἐνίοτε δὲ αἱ τε φωναὶ ἀπλαῖ καὶ τὰ νοήματα, οἷον Σωκράτης ἢ Ὅμηρος. ἐνίοτε δὲ φωναὶ τε συνθέται καὶ τὰ νοήματα, οἷον ὁ Σωκράτης φιλόσοφος ἐστι, Ὅμηρος ποιητὴς ἐστι.
- 1 a. 27. τὸ τί] *αἰν ῥῆις* = *this* particular, cp. *τουτὶ τό* in *g*. τὸ τί would be translated *πῶς*, as in ll. a. 25, b. 4.
- 1 a. 28. τῷ σώματι ἐστιν] *εἰ ῥῆι δωρῶν* = ἐστι τῷ σώματι, so *f.g*.
- 1 b. 4. καθ' ὑποκειμένου λέγεται] *ῥῆι[θωληγ]ε σωη* translates Waitz, who omits *τινός* of *n.g*. retained by Bkk.
- 1 b. 4. καὶ] *ησδ* = *η* found in *n.f.g*.
- 1 b. 6. ὑποκειμένου λέγεται] so A.T. omitting *τινός* of *n*.
- 1 b. 8. ἐνια οὐδὲν κωλύει εἶναι] *νη ῥῆις ὑνησ ἠρηβηε φηι* = nothing of them prevents to be = οὐδὲν αὐτῶν κωλύει εἶναι, cp. *e*. and *C.g*.
- 1 b. 9. ἐστί.] *ῆν, ε ῥῆι[θωληγ]ε νη ῥηιδερε σωη* = ἐστί, καθ' ὑποκειμένου δὲ οὐδενὸς λέγεται, of *A.C.d.e.f.g.h.*, rec. *B*. So J. MSS. Paris MS. 95 however has *ε* simply and omits the rest with W. P. 105, 106 retain. Thus the bulk of the Arm. MSS. are in favour of retaining the words. The Arm. codd. make the further addition after *σωη* (= λέγεται) of the words: *φηησνη [θρην νη ἕβη[θωληγ]ηδ ε ε νη ῥῆι[θωληγ]ε. ῥηη ἠησσησνηδ ἕβη[θωληγ]ε φηι ἕβη[θωληγ]ηδ ῥηη βη[θωληγ]η ελ ἠηληρ ε = οὐσία οὐκ ἐν ὑποκειμένῳ ἐστι οὐδὲ καθ' ὑποκειμένου. ἀλλὰ τὸ συμβεβηκὸς ἐξ ἀνάγκης ἐν ὑποκειμένῳ ὑποκειμένου δὲ ἀδύνατον εἶναι.*
- 1 b. 12. ἄνθρωπος] *δωρην* = ὁ ἄνθρωπος. So *g.*, pr. *C*.
- 1 b. 14. κατηγορηθήσεται τὸ ζῶον] *ῥῆιηῶνῆν ὑνηρηβηηε* = τὸ ζῶον κατηγορηθήσεται. So *C.n.f.g*.

- 1 b. 16. τῶν ἐτέρων γενῶν] *κατὰ τὴν ὑπερβαρῆ* renders this as against τῶν ἐτερογενῶν found in *A. B. C. d. e. g.*, pr. *n. h.*
- 1 b. 17. τῶ ἐίδει] *ὑπερβαρῆ* = τὰ εἶδη.
- 1 b. 18. διαφοραί] *ὑπερβαρῆ* [θιλιβῆ = αἱ διαφοραί; so *d.*
- 1 b. 18. οἶον] omitted in A.T. So *A. e. u. n. f. g.*
- 1 b. 20. τῶ δίπους εἶναι] *ὑπερβαρῆ* ηη looks as if the translator had τὸ δίπους εἶναι found in *d.*, pr. *h.*
- 1 b. 22. τῶν ὑπ' αὐτά] *ὑπερβαρῆ, which = τῶν ὑπ' ἄλληλα. But the right reading *ὑπερβαρῆ*, which = τῶν ὑπ' αὐτά, is found in J. 1291.
- 1 b. 24. A.T. adds Title of new section: *ὑπερβαρῆ* [θιλιβῆ = αἱ κατηγορίαι.
- 1 b. 25. τῶν] *ὑπερβαρῆ* = τῶν δὲ or τῶν δὴ.
- 1 b. 29. τρίπηχυν] *ὑπερβαρῆ* = of four cubits.
- 2 a. 1. ἐν ἀγορῇ, ἐν Λυκείῳ] A.T. reverses order.
- 2 a. 4. τέμνει, καίει . . . τέμνεται, καίεται] *ὑπερβαρῆ*, *ὑπερβαρῆ* . . . . *ὑπερβαρῆ*, *ὑπερβαρῆ* = τέμνειν, καίειν . . . τέμνεσθαι, καίεσθαι; so in nearly all the codices.
- 2 a. 5. καταφάσει] A.T. inserts *ὑπερβαρῆ* [θιλιβῆ = καὶ ἀποφάσει, before λέγεται. Cp. codd.
- 2 a. 6. A.T. again agrees with codd. in adding καὶ ἀπόφασις before γίνεται.
- 2 a. 6. τῇ δὲ πρὸς . . . συμπλοκῇ] so Venetian edition of David, which runs *ὑπερβαρῆ* *ὑπερβαρῆ* *ὑπερβαρῆ* [θιλιβῆ, but Paris MS. 95 runs *ὑπερβαρῆ*: *ὑπερβαρῆ* [θιλιβῆ, which would imply ἡ δὲ πρὸς ἀλ. τ. συμπλοκῇ; so also J. MSS.
- 2 a. 7. A.T. adds καὶ ἀπόφασις before ἦτοι. So codd. *A. B. C. d. f. h.*
- 2 a. 10. Here A.T. adds Title of new section: *ὑπερβαρῆ* [θιλιβῆ = περὶ οὐσίας.
- 2 a. 11. δέ] A.T. omits; "om *e.*, pr. *g.*"
- 2 a. 12. ἐστιν] so Venice text and P. 95 and 106, also J. 1291, but Paris 105 and J. 401 read *ὑπερβαρῆ* = λέγω.
- 2 a. 15. ἐν οἷς εἶδεν αἱ πρῶτως οὐσίαι λεγόμεναι ὑπάρχουσιν] *ὑπερβαρῆ* *ὑπερβαρῆ* *ὑπερβαρῆ* [θιλιβῆ *ὑπερβαρῆ*, which = ἐν ᾧ εἶδη τῶν πρῶτως οὐσιῶν ὑπάρχει. Paris MS. 95 is illegible almost, certain words having been erased. I could only clearly discern the following *ὑπερβαρῆ* . . . . *ὑπερβαρῆ*, which would mean καθ' ὃ εἶδη . . . . πρῶτως. Paris MS. 96 reads the same as

- Venice text, only *ρυσ* is written in margin in original hand but small, with the words *αυμ ζ ανζυληγην*, which may mean: this has been destroyed, or this is untraceable. J. 401: *ρυσ ηρημει= καθ' ε*. J. 1291 implies *εν φ*. Thus all the Arm. MSS. agree in translating: *ειδη των πρωτως ουσιων*, rather than *ειδεσιν αι πρωτως ουσιαι*. It may be noticed that in a former passage l b. 17 *τφ ειδει* was translated by *υθουληρην= τα ειδη*.
- 2 a. 21. *ο ανθρωπος*] *μωρη= ανθρωπος* without article, “*ο* om. C. u.” Too much reliance must not be placed on the absence of the suffix *υ*, which marks the definite article in Armenian, because it is so easily omitted by Armenian copyists. I therefore only notice its absence where there is MS. authority for its omission in the Greek also.
- 2 a. 22. *γε*] A.T. omits.
- 2 a. 23. *τον γαρ ανθρωπον*] *ρυνη μωρηυ= ο γαρ ανθρωπος*.
- 2 a. 23. *κατηγορησεις*] *υηρηηεγη= κατηγορηθησεται*.
- 2 a. 24. *και ο λογος δε ο του ανθρωπου*] *ε ρυν μωρηηυ= και λογος του ανθρωπου οτ και λογος ο ανθρωπου*, “*δε* et του om. e,” “alt. *ο* om. n.”
- 2 a. 25. *ανθρωπος εστι.*] *μωρη. ε ηενημυη ζ= ανθρωπος και ζφον εστι*. So C. d. e. u. f. g. h., rc. A. B. n.
- 2 a. 30. *ποτε*] A.T. omits. So B. u. d. e. a., pr. h.
- 2 a. 31. *το αυμ ηυζ= τουτο τι οτ τοδε τι οτ τουτ*.
- 2 a. 36. *καθ' εκαστα*] *ηρημωρυνζηρη ημλερε= καθ' εκαστο*.
- 2 a. 37. *κατηγορεται*] *υηρηηεγη= κατηγορηθησεται*.
- 2 a. 38. *κατηγορηθησεται το ζφον*] A.T. omits. So C. n. e.
- 2 b. 1. *των των ανθρωπων*] *μωρηηυ= ανθρωπου*.
- 2 b. 3. *εν τινι*] *ρη μωρηη ημλεμυ= εν σωματι τινι*. So g.
- 2 b. 4. *λεγεται*] comes in A.T. after *ουσιων* in b. 5. So C. n. a. h.
- 2 b. 6. After *ειναι* A.T. adds *ρυνη αυρη ανενυη ημλεμυ ημλεμυ η η υουα εν*: which is an exact translation of: *παντα γαρ τα αλλα ητοι καθ' υποκειμενων τουτων λεγεται η εν υποκειμεναις αυταις εστιν*, which words are added also in A. B. C. u. a. g. n. e. f.
- 2 b. 7. *μλλον ουσια*] A.T. puts these words after *γενους* at end of clause and inserts *ζ= εστιν* after *ουσια*. So e.
- 2 b. 11. *αποδιδους*] A.T. omits. So u.

- 2 b. 12. A.T. has the order ἀποδιδοὺς ἢ ζῶον. So C.f.
- 2 b. 17. οὐσίαι] *φηγωγι*[*θ*ηλῆρ *ων*ωρ~~η~~ηρ = οὐσίαι πρῶται. So *d. e. g. h. n.*
- 2 b. 18. αἱ πρῶται οὐσίαι] so Venice text: *ων*ωρ~~η~~ηρ *φηγωγι*[*θ*ηλῆρ, but J. 401 and 1291 read *ων*ωρ~~η~~ηρ *φηγωγι*[*θ*ηλῆρ = ἡ πρώτη οὐσία.
- 2 b. 19. pr. τὸ εἶδος] *ων*ωρ~~η~~ηρ = τὰ εἶδη; but P. 105 and 106 read *ων*ωρ~~η~~ηρ = τὸ εἶδος.
- 2 b. 24. ἀποδώσεις] *μω*γωρ~~η~~ηρ = ἀποδώσει τις, cp. *n. u.*
- 2 b. 26. τῶν πρώτων οὐσιῶν] *ων*ωρ~~η~~ηρ *φηγωγι[*θ*ηλῆρ, which = αἱ πρῶται οὐσίαι. Perhaps we should read *φηγωγι*[*θ*ηλῆρ, which would render the Greek.
- 2 b. 29. τῶν ἄλλων] ἴη *ων*ωρ~~η~~ηρ = τῶν συμβεβηκότων τῶν ἄλλων.
- 2 b. 31. τὴν πρώτην οὐσίαν] *ων*ωρ~~η~~ηρ *φηγωγι*[*θ*ηλῆρ = τὰς πρώτας οὐσίας.
- 2 b. 32. After εἶδος A.T. inserts *ων*ωρ~~η~~ηρ = μάλλον.
- 2 b. 33. After γνωριμώτερον A.T. inserts *ων*ωρ~~η~~ηρ = μάλλον.
- 2 b. 36. τρέχει] *ρῆ*[*θ*ηλῆρ = τρέχειν. So *A.*
- 2 b. 36. τῶν ἄλλων ταῦτα μόνα] *ων*ωρ~~η~~ηρ *μω*γωρ~~η~~ηρ, which = μόνα ταῦτα τῶν ἄλλων, changing the order with *u.*
- 3 a. 5. ἄνθρωπον καὶ ζῶον] *ων*ωρ~~η~~ηρ *μω*γωρ~~η~~ηρ = τὸν ἄνθρωπον καὶ τὸ ζῶον.
- 3 a. 7. κατά] omitted in A.T.
- 3 a. 9. τῶν δὲ δευτέρων οὐσιῶν] *ων*ωρ~~η~~ηρ *μω*γωρ~~η~~ηρ = ἡ δὲ δευτέρα οὐσία, nom. sing.
- 3 a. 10. φανερόν μὲν οὕτως ὅτι οὐκ εἰσὶν . . .] *ων*ωρ~~η~~ηρ *μω*γωρ~~η~~ηρ *μω*γωρ~~η~~ηρ *μω*γωρ~~η~~ηρ *μω*γωρ~~η~~ηρ, which would = φανερόν ἐστὶν ὅτι οὕτως ἐστίν, ὅτι οὐδεμία ἐν ὑποκειμένῳ ἐστίν. οὐδεμία is read instead of οὐκ εἰσὶν in *e.*; "οὐδεμία ἐστίν *u.* corr. *C.*"
- 3 a. 16. κατηγορεῖσθαι ποτε] *ων*ωρ~~η~~ηρ *μω*γωρ~~η~~ηρ = ποτε κατηγορεῖσθαι. So *n.*
- 3 a. 17. τὸν δὲ λόγον] *ων*ωρ~~η~~ηρ *μω*γωρ~~η~~ηρ = τοῦ δὲ λόγου.
- 3 a. 20. ὡσαύτως] A.T. omits, "om. *g.*, pr. *n.*"
- 3 a. 20. ἂν εἴη] *μω*γωρ~~η~~ηρ = ἐστίν.
- 3 a. 20. ἢ] A.T. omits. So *u. n. e.*
- 3 a. 21. τοῦτο οὐσίας] *ων*ωρ~~η~~ηρ *μω*γωρ~~η~~ηρ = οὐσίας ἐστὶ τοῦτο.
- 3 a. 24. ἐν τῷ ἀνθρώπῳ] *ων*ωρ~~η~~ηρ *μω*γωρ~~η~~ηρ = εἰ ἐν ἀνθρώπῳ.
- 3 a. 27. λέγεται] *ων*ωρ~~η~~ηρ, which perhaps implies λέγοιτο.
- 3 a. 29. τὰ μέρη] *ων*ωρ~~η~~ηρ = μέρη simply.
- 3 a. 29. τῶν οὐσιῶν] *ων*ωρ~~η~~ηρ *μω*γωρ~~η~~ηρ = τῆς οὐσίας.
- 3 a. 30. ὄντα] *ων*ωρ~~η~~ηρ *μω*γωρ~~η~~ηρ = μέρος ἐν or μέρος simply.

- 4 a. 12. οὐκ] *нз гнлрлр* = οὐδενός. So *n. a. e. g.*
- 4 a. 12. τὸ τοιοῦτο] omitted in A.T., "om. C. et pr. B. d. n."
- 4 a. 13. ὅν] A.T. omits. So *e.*
- 4 a. 14. ἐστιν] A.T. takes after ταῦτόν.
- 4 a. 14. τῷ ἀριθμῷ] [*θπ.πυ*] ? = ἀριθμῷ simply. So *C. n.*
- 4 a. 14. ἔσται] *ε* = ἐστί.
- 4 a. 15. τῷ ἀριθμῷ] ? A.T. omits τῷ as in 4 a. 14, "fort. pr. om. *h.*"
- 4 a. 16. οὐκ] A.T. retains this, "del. *n.*"
- 4 a. 23. Bk. τῶν ἐναντίων εἶναι δεκτικά] *յայսպիսեացն գոլ իրրու ներհակաց ընդունական* = τῶν τοιούτων εἶναι ὥσπερ ἐναντίων δεκτικά. *A. B.* read τοιούτων. *J.* 401 and Paris MSS. 105 and 106 omit everything after εἶναι and imply simply: τῶν τοιούτων εἶναι.
- 4 a. 25. λόγος] A.T. omits. So *n. a.*
- 4 a. 26. ἐπὶ τῆς δόξης] *կարծիքն* = ἡ δόξα.
- 4 a. 27. ψευδῶς δοξάσει τὴν αὐτὴν ἔχων περὶ αὐτοῦ δόξαν.] *ստարար կարծիքն եղիցի յաղաքս նորա* = ψευδῶς ἡ δόξα ἔσται περὶ αὐτοῦ.
- 4 a. 30. αὐτά] *սյնքան զի = τοσαῦτα ἄτε; but *սյնքան զի* may be a corruption of *հնքանք* = αὐτά.
- 4 a. 31. γενόμενον] *յեղեալ = "having been changed or altered;" but we should read *եղեալ* = *γενόμενον*, for the use of *յեղափոխեալ* = *μετάβαλλοντα* just before would suggest to any Armenian copyist *յեղեալ* instead of *եղեալ*.
- 4 a. 33. ἕκαστον αὐτῶν] *հւրաքանչիւրոց *իրքն* = ἕκαστων τὰ πράγματα. *J.* MSS. have preserved the true reading *իրքն* = αὐτό. If we can suppose *հւրաքանչիւր որ հիրքն* to have stood, the Greek would be *ἕκαστον αὐτό*. αὐτό is read in *C. g. h. n.*
- 4 a. 34. ἐστιν] *սսի* = λέγεται.
- 4 a. 35. ἀκίνητα] *անշարժք և անխωρηցք*, which = ἀκίνητα καὶ βέβαια, but the latter may have been added by David to bring out ἀκίνητα.
- 4 b. 3. Bk. ἂν εἴη] *ε* = ἐστί.
- 4 b. 4. τὸν λόγον καὶ τὴν δόξαν] A.T. has the order: τὴν δ. κ. τ. λόγον. So *a. n.*
- 4 b. 5. δεκτικὰ τῶν ἐναντίων εἶναι] *ընդունական ներհակացն գոլ սսե* = δεκτικὰ τῶν ἐναντίων εἶναι φάσκει, *cr. n.*; which has *φάσκειν δεκτικά*.
- 4 b. 5. οὐκ ἔστιν ἄλ. τ.] *բայց ոչ է այս ճշմարիտ* = οὐκ ἔστι δὲ τοῦτο ἀληθές. So "*n. a.*, pr. *C.*, fort. pr. *B.*"

- 4 b. 26. εἰ] A.T. omits.
- 4 b. 27. μόριον] *մասնկուէք* = μόρια. So *g*.
- 4 b. 27. πρὸς οὐδένα] *և առ ոչ մի քնչ* = πρὸς οὐδένα δέ οἱ καὶ πρὸς οὐδένα.
- 4 b. 30. A.T. has order : λαβεῖν κοινὸν ὄρον. So *b. n.*
- 4 b. 34. αὐτόν] *զիցի զիւրն* = τὸν αὐτὸν αὐτόν, eundem ipsum.
- 4 b. 37. καθ' αὐτήν] *լստ Իւրեան ուրից* = καθ' αὐτήν ἰδίᾳ οἱ χωρὶς.
- 5 a. 3. πρὸς τινα κοινόν] *առ մի Իմն* = πρὸς ἕνα τινα.
- 5 a. 6. After *συνάπτει* the following is added in the Armenian Text : *և է աւելարարմակայքն և զնուազիցն ունել զսահման : իսկ նուազքն ոչ ևս, որպէս և մարմնիցն սասցաւ չասարակ սահման գող մասանց զգիծն կամ զմակերեւութիւնն : իսկ մակերեւութեանն և ոչ ևս սահման եզրիցի մարմին. քանզի ոմն երակի, իսկ ոմն երկակի = էστι δὲ τὰ πλείονας ἔχοντα διαστάσεις (dimensions) καὶ τῶν ἐλάττονας ἔχειν ὄρον. τὰ δὲ ἐλάττονας οὐκέτι, ὥσπερ καὶ τοῦ σώματος ἐλέγετο κοινὸν ὄρον εἶναι τῶν μορίων τὴν γραμμὴν ἢ τὴν ἐπιφάνειαν· τῆς δὲ ἐπιφανείας οὐκέτι ὄρος ἔσται τὸ σῶμα. τὸ μὲν γὰρ τριπλασίως τὸ δὲ διπλασίως.*
- The above is the translation of a Greek Scholion.
- 5 a. 14. A.T. has order : *συνάπτει αὐτοῦ τὰ μόρια*. So *C. h.*
- 5 a. 24. Should not *մակայել*, here used to translate *ἐπιδείξει*, be *մակայսնել*?
- 5 a. 25. ποῖά γε πρὸς ἄλληλα] *որք առ որս = "which to which," à πρὸς ἄ. Perhaps we should read *որք առ ηἷσ* = *τίνα πρὸς τίνα*.
- 5 a. 34. ἔστιν ἔτι] *ևս գոյ* = ἔτι ἔστιν. So *n.*
- 5 a. 38. ταῦτα μόνα] A.T. has order : *μόνα ταῦτα*.
- 5 b. 3. ἡ κίνησις πολλή] *զարժումն շատ* = τὴν κίνησιν πολλήν, which the passage demands.
- 5 b. 5. ἢ οὕτω πως ἀποδιδούς] *թէ պսպիսարար Ինչ օրինակաւ բացարեւոյց* = εἰ οὕτω πως ἀποδοίη οἱ ἀποδώσει.
- 5 b. 8. φήσεις] *սասցէ* = φήσει, so "*h. d. corr. c.*"
- 5 b. 8. ποσὰ καθ' αὐτά] *լստ Իւրեան քանակք* = καὶ καθ' αὐτὰ ποσά. So *A. e. f. n.*
- 5 b. 12. διπήχει ἢ] A.T. omits.
- 5 b. 14. γάρ] A.T. omits and does not punctuate after *τινί* in l. 13.
- 5 b. 16. ποσόν] *քանակին* = τοῦ ποσοῦ, but J. 401 has *քանակ* = ποσόν.
- 5 b. 17. τῷ] A.T. does not translate τῷ, yet retains infinitive *վերաբերիլ* = ἀναφέρεσθαι.

- ἤν* and read *ουφ* not *ουφλ*, as if *ἀν δόξαι* were absent and *λέγεται* stood for *λέγεσθαι*.
- 6 a. 33. *ὁμοία*] *ἡδίστη* *κ* *ἡδίστη* = *ὁμοία καὶ ἀνομοία*. So *a. b.* corr. *u.*, but J. 401 and Paris MSS. 105 and 106 agree in omitting *καὶ ἀνομοία*.
- 6 a. 35. After *λέγεσθαι* A.T. adds Title: *ἡμεῖς περὶ τῶν πρὸς τι*.
- 6 a. 36. *δέ*] A.T. omits.
- 6 a. 38. *μείζον τιὸν γὰρ λέγεται μείζον*] *ῥῶντι κ* *ῥῶντι* *ἄδ* *ουφ* = *τιὸν γὰρ μείζον λέγεται*. *C. e. f. g. h. n. u.* omit *μείζον*.
- 6 a. 39. Order of words in A.T. is *ἐτέρου λέγεται τοῦθ' ὅπερ ἐστίν*. So *n. u.*
- 6 b. 2. *τοιαῦτα*] *ἡμῶντι* *ουφ* = *τοιαῦτα λέγεται*.
- 6 b. 4. *αὐτὰ ἄπερ*] *ἡμ* *ῥ* *ῥ* = *ταῦτα ἄπερ*.
- 6 b. 4. After *λέγεται* A.T. inserts *κ* *ἡμ* *ῥ* *ῥ* *ῥ* *κ* *ε*, *ἡμῶντι* *ουφ* = *ἡ ὁπωσοῦν ἄλλως πρὸς ἕτερον*.
- 6 b. 9. *πρὸς τι*] *ουφ* *ἡμ* = *πρὸς ἕτερον*.
- 6 b. 9. *τὸ ὅμοιον*] *ἡδίστη* = *ὅμοιον* simply.
- 6 b. 12. *ἡ δὲ θέσις*] *κ* *ῥῶντι* *ῥῶντι* = *αἱ δὲ θέσεις*. So *g.*
- 6 b. 12. *ἀνακείσθαι*] *ῥῶντι* *ῥῶντι* = *ἀνακέκλισθαι*, "corr. A." The A.T. uses the same word in 6 b. 11.
- 6 b. 21. *ὅμοιον γὰρ καὶ ἀνόμοιον μᾶλλον καὶ ἥττον λέγεται, καὶ ἴσον καὶ ἀνισαίτερον*] *ῥῶντι* *ἡδίστη* *ῥῶντι* *κ* *ἡδίστη* *ουφ* *κ* *ἡδίστη* *ουφ* = *τὸ ὅμοιον γὰρ μᾶλλον καὶ ἥττον λέγεται, καὶ τὸ ἀνισαίτερον μᾶλλον καὶ ἥττον λέγεται*. Thus the A.T. confirms Waitz in his preference here of *e.* to the other codices.
- 6 b. 22. *τῶν πρὸς τι*] *ουφ* = *πρὸς τι* simply. So *A. B. C. d. g. h. n. u.* See Waitz' note on the passage.
- 6 b. 23. *ὅν*] *ε* = *ἐστι*. A.T. also inserts *κ* = *τε* or *δέ* or *καὶ* at beginning of clause, so that it should run *ἐκάτερον δὲ αὐτῶν πρὸς τί ἐστι*.
- 6 b. 23. *τι*] *κ* *ῥῶντι* = *τιὸν*.
- 6 b. 23. *τὸ ἀνισον*] *ῥῶντι* *ῥῶντι* = *τὸ ἀνισαίτερον*.
- 6 b. 24. *τι*] *κ* *ῥῶντι* *ῥῶντι* = *τιὸν ἀνισαίτερον*.
- In defending his preference of *ἀνισαίτερον* in 6 b. 22 Waitz says : videtur enim Aristoteles innuere quod aequalitatis quidem non sint gradus, inequalitas vero et augeri possit et minui. Why then does he retain *καὶ ἴσον* in l. 22 and read in ll. 23, 24 *ἀνισον* for *ἀνισαίτερον* of *b. e.*?

- 6 b. 24. Bk. reads in this passage : καὶ τὸ ἀνόμοιον τιῶν ἀνόμοιον, of which A.T. gives no hint.
- 6 b. 24. After δέ A.T. has *ωνήν χρῆ* = τὰ πρὸς τι. So *C. e. f. g. h. u. b.* also Bk.
- 6 b. 24. ἦττον] *ἡνικαῶν* = τὸ ἦττον. So *C. d. e. f. q. a. b. u.*
- 6 b. 25. λέγεται μᾶλλον καὶ ἦττον] *ῥῖησιβῆρ ἡμικεῖν ἔ ἡνικαῶν* = ἐπιδέχεται τὸ μᾶλλον καὶ τὸ ἦττον. So *A. c. d. f.*, but J. MS. 401 reads : *νη ὠνῖν ἡμικεῖν ἔ ἡνικαῶν* = οὐ λέγεται μᾶλλον καὶ ἦττον.
- 6 b. 25. second διπλάσιον] A.T. omits.
- 6 b. 28. ἀντιστρέφοντα] *ζωλωρηωρδῶν* = τὰ ἀντιστρέφοντα.
- 6 b. 31. ἐλάττονος] *ἡνικαῶν ὠνῖν* = τοῦ ἐλάττονος λέγεται.
- 6 b. 32. μείζονος] *μῆδῃ ὠνῖν* = μείζονος λέγεται.
- 6 b. 34. ἐπιστητοῦ] *δωλωρηβηρῶν* = τοῦ ἐπιστητοῦ.
- 7 a. 2. πτερὰ] [*βῆ* = πτερὸν singular.
- 7 a. 3. τὸ πτερὸν] [*βῆ* = πτερὸν simply.
- 7 a. 4. τὸ πτερὸν] [*βῆ* = πτερὸν simply.
- 7 a. 7. τὸ πηδάλιον] *ρῆρηρ* = πηδάλιον simply.
- 7 a. 8. οἰκεία] *ῥῖνωβῆρ ἔ* = οἰκεία ἐστιν.
- 7 a. 8. γίνεται] A.T. omits.
- 7 a. 11. πλοῖον] A.T. omits.
- 7 a. 16. οἶον ἢ κεφαλὴ οἰκειοτέρως ἀν ἀποδοθείη κεφαλῶτοῦ ἢ (ζῶον] so Ven. Text ; but J. 1291 reads *ζῆρῶν ἡνικεῖν β[βῆ ῥῖνωβῆρρῶρ ρωρηωρρ- βωρη ἡνικεῖνρῶρ ἡνικεῖν ρῖνωβῆρρῶρ ἡνικεῖν ρῖνωβῆρρῶρ* = οἶον ἢ κεφαλὴ εἰ οἰκειοτέρως ἀποδοθείη κεφαλῶτοῦ ἀλλ' οὐ ζῶον.
- 7 a. 19. λαμβάνοι] *ωνρη* = λάβοι. *A. C. d. e. f. g. h.*
- 7 a. 20. τοῖς πρὸς αὐτὰ] *ἡνικεῖν ἡνικεῖν ὠνῖν ὠνῖν* = ἀπ' ἐκείνων δ πρὸς αὐτά. This translation may have arisen out of τοῖς πρὸς αὐτὰ ἀντιστρέφουσι, which *A. C. d. q. h. n.* corr. *B.*
- 7 a. 21 and 22. A.T. omits τό before πτερωτόν and πηδαλιωτόν.
- 7 a. 23. ἀντιστρέφοντα] *ζωλωρηωρδῶν* = τὰ ἀντιστρέφοντα.
- 7 a. 24. αὐτό] A.T. omits.
- 7 a. 25. τῶν ὁμολογουμένως] *ἡνικεῖν ἡνικεῖν ἡνικεῖν ἡνικεῖν* = αὐτὸ ἐστὶ τῶν ὁμολογουμένων.
- 7 a. 28. καὶ μὴ πρὸς αὐτὸ δ λέγεται] *ἔ ἡνικεῖν ὠνῖν ὠνῖν ὠνῖν* = καὶ μὴ ἢ πρὸς αὐτὸ λέγεται, "and if there should not be things in relation to which it is spoken." Codex *n.* reads μὴ ἢ πρὸς.
- 7 a. 31. τι] A.T. omits. So *e. n.*

- are always followed, as in Greek, by an infinitive mood. Could there have been in the Greek the anacolouthon ἀναγκαίαν . . . εἴσεται, which the Armenian translator tried to surmount by introducing զի (= ὅτι) ?
- 8 b. 15. τὴν δέ γε κεφαλὴν καὶ] *իսկ զգլուխն եթէ որ գիտացէ կամ* = τὴν δέ γε κεφαλὴν, εἰάν τις εἰδῆ, ἢ.
- 8 b. 16. ἕκαστον] *զիւրարան չիւրն* = ἕκαστα.
- 8 b. 17. ὅπερ ἐστίν] *որ *են* = ὅπερ (or rather ὅ) ἐστίν. *են* is a likely corruption of *էն* = ἐστίν.
- 8 b. 17. ἐστιν εἰδέναι] *գիտացէ* = εἴσεται.
- 8 b. 19. ἐστιν] *եղիցի* = ἐστίν.
- 8 b. 19. ἂν εἴη] *են* = ἐστίν.
- 8 b. 20. ταῦτα] A.T. omits.
- 8 b. 22. After ἀποφαλεσθαι A.T. inserts *Հրահանու պատասխանի* which means lit. with the mandate of a response, oracularly, *χρησιμολόγως*. Obviously the gloss of an Armenian copyist or commentator.
- 8 b. 24. Here A.T. adds Title of new section : *յաղագս որակի և որակու թեան* = περὶ ποίου καὶ ποιότητος.
- 8 b. 25. εἶναι] A.T. omits. So *n. e.*
- 8 b. 28. A.T. has order: *μονιμώτερον εἶναι κ. πολυχρονιώτερον*. So *C. e. a. n. u.*
- 8 b. 32. γένηται] *ընկալի* = "should be received."
- 8 b. 32. After ἄλλον and before τινὸς τοιούτου A.T. inserts *պատճառէ* = cause, *αἵτιον*.
- 8 b. 36. καὶ νόσος] A.T. omits the *καί*.
- 8 b. 37. ἄλλα] A.T. omits.
- 8 b. 39. γινόμενος] *լեալ* = *γενόμενος*. So *A. C. d. f.*
- 8 b. 39. εἰς] A.T. omits.
- 9 a. 2. διὰ χρόνου πλῆθος] *բազում ամսնակալ* = πολλῶ χρόνῳ or rather διὰ πολλοῦ χρόνου. Probably David had the reading διὰ πλείονος χρόνου found in pr. *g.*
- 9 a. 3. καὶ before ἀνίατος is omitted in A.T. David evidently understood the Greek as he had it to mean "become by nature (or habituated into being) incurable."
- 9 a. 3. ἢ ἂν τις ἴσως ἐξιν ἤδη] *զոր ահա որ իբր ունակու թիւն* = ἢ ἂν ἤδη τις ὡς ἐξιν. So *n.*

- 9 a. 7. *διάκεινται*] *ὑπὸ ἀνθρώπων* = *διακείσθαι*.
- 9 a. 13. *καί*] A.T. omits.
- 9 a. 14. *ἢ*] *καί*. So *n*.
- 9 a. 15. A.T. has order: *καὶ λέγομεν ἀπλῶς*.
- 9 a. 17. A.T. omits *ποιόν* before *λέγεται*, so confirming Waitz.
- 9 a. 18. After *φυσικὴν* A.T. inserts *ἡμῶν ἀνθρώπων* [βηλν = ἡ ἀδυναμία]. So *A. B. C. f. g*.
- 9 a. 23. *τῷ ἀδυναμίαν . . . τυχόντων*] *ἡμῶν ἀνθρώπων [βηλν *καὶ* *ἡμῶν ἡμῶν ὑπὸ ἀνθρώπων* *καὶ* *ἡμῶν ὑπὸ ἀνθρώπων* [βηλν *ἡμῶν ὑπὸ ἀνθρώπων* *ἡμῶν ὑπὸ ἀνθρώπων* *ἡμῶν ὑπὸ ἀνθρώπων* = "by being incapable and easily giving place to diseases to suffer anything natural." *ὑπὸ ἀνθρώπων* is elsewhere used by David to render *ἀναχωρεῖν*. In J. 401 *ἡμῶν ὑπὸ ἀνθρώπων* *ὑπὸ ἀνθρώπων* *ὑπὸ ἀνθρώπων* *ὑπὸ ἀνθρώπων* is only added in margin, so that the text would = *τῷ ἀδυνάτους εἶναι φυσικόν τι πάσχειν*. Thus all Arm. MSS. omit in 9 a. 24 the words: *ῥαδίως ὑπὸ τῶν τυχόντων* of which *C*. omits *ῥαδίως* and *B. d. e*. omit *ὑπὸ τῶν τυχόντων*.
- 9 a. 27. *ἔχειν τοῦ αὐτοῦ τούτου*] *ἡμῶν ὑπὸ ἀνθρώπων* *καὶ* *ἡμῶν ὑπὸ ἀνθρώπων* *ὑπὸ ἀνθρώπων* *ὑπὸ ἀνθρώπων* = *ἔχειν καὶ ῥαδίως ἀναχωρεῖν τοῦ αὐτοῦ τούτου*. Here the phrase *ὑπὸ ἀνθρώπων* *ὑπὸ ἀνθρώπων* recurs with the addition of *τοῦ αὐτοῦ τούτου*, which in A. 23 are preserved by *e*. and *g*. in conjunction therewith:
- 9 a. 30. *καὶ στρυφνότης*] A.T. omits.
- 9 a. 32. *δεδεγμένα αὐτά*] *ὑπὸ ἀνθρώπων* *ὑπὸ ἀνθρώπων* *ὑπὸ ἀνθρώπων* = "receptive of these," perhaps points to *δεδεγμένα ταύτας* or *αὐτάς* read in *e*.
- 9 a. 33. *δεδέχθαι*] *ὑπὸ ἀνθρώπων* = *ἔχειν*. So also in l. 34.
- 9 a. 33. *κατ' αὐτάς*] *ὑπὸ ἀνθρώπων* *ὑπὸ ἀνθρώπων* ? = *κατὰ τούτο*.
- 9 b. 1. A.T. reads in order *γλυκὸν . . . τὸ μέλι*.
- 9 b. 11. *γενονέναι*] *ὑπὸ ἀνθρώπων* = *γίγνεσθαι*.
- 9 b. 15. *ἔστιν*] *ὑπὸ ἀνθρώπων* = *ἦν*.
- 9 b. 18. *γένοιτ' ἂν*] *ὑπὸ ἀνθρώπων* *ὑπὸ ἀνθρώπων* [βηλν = *γένοιτ' ἂν* *διάθεσις*. So *C. e*.
- 9 b. 19. A.T. has order: *τὴν χροιάν καὶ ὁμοίαν*.
- 9 b. 22. *ἐν τῇ κατὰ φύσιν συστάσει*] *ὑπὸ ἀνθρώπων* *ὑπὸ ἀνθρώπων* [βηλν *ὑπὸ ἀνθρώπων* *ὑπὸ ἀνθρώπων* ? = *κατὰ φύσεως σύστασιν*.
- 9 b. 24. *τὸ αὐτὸ τούτο*] *ὑπὸ ἀνθρώπων* = *τὸ τοιοῦτο*.
- 9 b. 25. *μὴ ῥαδίως ἀποκαθίστανται ἢ καὶ διὰ βίου παραμένουσι*] *ὑπὸ ἀνθρώπων*

ἡνερξὲν ζωνυκωπὲν ἡμῶν, αἴτλ' ἡνερξὲν ζωνυκῶν δὲ αὐτῶν =
 μὴ βῆδ' ἀποκαθίσταται ἀλλὰ διὰ βίου παραμένουσι.

The subject of ἀποκαθίσταται would be the same as that of
 συμβέβηκεν in l. 25.

David renders ἀποκαθίστασθαι by the same phrase in 9 b. 28,
 10 a. 6, and 13 a. 30.

- 9 b. 27. αὐταί] ἡνερξ = αὐταί, read in C.
- 9 b. 35. A.T. has order: παθῶν τιῶν.
- 9 b. 36. ποιότητες] Is it by a copyist's error that this word is repeated
 in the A.T. thus?—ἡνερξ [θρῆν, ἡνερξ [θρῆν αὐτῶν = ποιότης,
 ποιότητες λέγονται as if the passage meant as follows: "those
 states which in our innate constitution, immediately certain
 feelings generate them, are and have become a ποιότης, these
 states are entitled qualities."
- 10 a. 1. After ἑκστασις] the A.T. adds ἡνερξ [θρῆν = θαῦμα. This is
 certainly a gloss on the word preceding ἡνερξ [θρῆν.
- 10 a. 3. ἑκστάσεις] ἡνερξ [θρῆν ἡνερξ [θρῆν = ἑκστάσεις θαύματος.
 Perhaps the latter word is added in explanation of the
 former.
- 10 a. 4. δυσάλλακτοι] A.T. has ἡνερξ [θρῆν = καὶ δυσάλλακτοι.
- 10 a. 5. τὰ τοιαῦτα] ἡνερξ [θρῆν = ταῦτα (οἱ ἐκεῖνα) ἐστί.
- 10 a. 5. ποιοί] ἡνερξ [θρῆν = ποιοί τινες.
- 10 a. 7. οὐ γὰρ] ἡνερξ [θρῆν = οὐδε γὰρ. So C. i.
- 10 a. 9. πεπονθέναι] ἡνερξ [θρῆν = τῷ πεπονθέναι. So C. d. g. i.
- 10 a. 14. The A.T. in reading ἡνερξ [θρῆν . . . ἡνερξ confirms W. in
 reading τῷ γὰρ τρίγωνον . . . εἶναι.
- 10 a. 15. καμπύλον] ἡνερξ [θρῆν = καμπύλον εἶναι.
- 10 a. 18. τι] A.T. omits.
- 10 a. 19. A.T. has order: τινα μάλλον. So e. n.
- 10 a. 22. πως] A.T. omits.
- 10 a. 26. τοσοῦτοι] ἡνερξ = οὔτοι.
- 10 a. 30. παρώνυμος λέγεται] ἡνερξ [θρῆν = ἐστί τὸ παρώνυμος
 λέγεσθαι.
- 10 a. 30. λευκός] ἡνερξ [θρῆν = ὁ λευκός, so below A.T. implies ὁ γραμματικός,
 ὁ δρομικός, ὁ πυκτικός, which C. n. e. f. insert in each case.
- 10 a. 35. κατὰ δύναμιν φυσικῆν] ἡνερξ [θρῆν * ἡνερξ [θρῆν (J).

- 1291) = κατὰ δύναμιν πυκτικὴν (or rather πυκτική). V.T. has *ἄρρωστικὴν* [β] = the art of wrestling. The Arm. Com., however, reads φυσικὴν here.
- 10 b. 2. A.T. inserts *καί* before ταῖς. So *C. n.*
- 10 b. 3. κατά] *ἡρρ ρωω* = οὐ κατά, "who according to . . ."
- 10 b. 4. A.T. has order: ἐπιστήμη λέγεται.
- 10 b. 4. δ'] *ρῶν* = γάρ.
- 10 b. 7. After σπουδαῖος A.T. inserts *ωυ* = λέγεται.
- 10 b. 9. τῆς ἀρετῆς] *ωυρῶν* [β] = ἀρετῆς, i.e. from virtue virtuous, for Armenian does not lack a word like the Greek.
- 10 b. 10. παρωνύμω] *ωυρῶν* = τὰ παρωνύμω. So *C. q. n. u.* But J. 1291 agrees with Waitz' Text.
- 10 b. 11. ἄλλως] *ωυρῶν* = οὕτως or some such word.
- 10 b. 12. κατά] *ωυ ρωω* = καὶ κατά.
- 10 b. 14. δέ] omitted in A.T. which begins new sentence with ὡσαύτως.
- 10 b. 17. ἐναντίον ποιοῖς οὖσιν] *ἔρρ* = ἐναντίον ἐστι καίπερ ποιοῖς οὖσιν.
- 10 b. 18. τὸ λοιπὸν ἔσται ποῖον] *ωυρῶν* = τὰ λοιπὰ ἔσται ποῖα.
- 10 b. 20. ἡ δικαιοσύνη τῇ ἀδικίᾳ] **ωρῶν* [β] = δικαιοσύνη ἀδικία.
- 10 b. 20. Before ἐναντίον] A.T. inserts *ωυρῶν* = καὶ λευκότητι μελανία.
- 10 b. 24. ποῦ] *ωυρῶν* = τὸ ποῦ. So *C. b. e. f. g.*
- 10 b. 28. δίκαιον] *ωρῶν* = δικαιότερον. So *A. e.*
- 10 b. 28. μάλλον] *ωυρῶν* = μάλλον καὶ ἥττον. So *C. q. f.*
- 10 b. 29. ἔτι ἐνδέχεται λευκότερον γενέσθαι] *ωυρῶν* = ἐνδέχεται καὶ λευκότερον ἔτι γίνεσθαι. So *C.* and *g.*
- 10 b. 31. λέγεται] *ωυωυ* = λέγοιτο. So *B. i. d. u.* corr. *g.*
- 10 b. 34. δεῖν] A.T. omits. *C. e. f. n. u.* also omit.
- 10 b. 35. ὑγίειαν] *ωυρῶν* = ὑγίειαν φασί. So *C. e. f.*
- 10 b. 35. After δικαιοσύνην] A.T. adds ἥττον. So *C. e. f.* which also add *ἔχειν*.
- 11 a. 2. λεγόμενα] *ωυρῶν* = λεγόμενα τὰ ποῖα.
- 11 a. 6. After μάλλον A.T. adds *ωυρῶν* = καὶ τὸ ἥττον. So *C. e.*
- 11 a. 9. A.T. reads μάλλον before ῥηθήσεται. So *C. n.*

- 11 a. 13. After *μᾶλλον* A.T. adds *καὶ ἦττον*.
 11 a. 14. *οὐ πάντα οὖν τὰ ποιά ἐπιδέχεται*] A.T. has *οὐκ οὖν ἐπιδέχεται τὰ ποιά*. *πάντα* is omitted.
 So *C. f. e. n.*
 11 a. 17. *οὐκ ἔστι κατ' ἄλλο οὐδέν*] *εἰ καὶ οὐκ ἔστι κατ' ἄλλο οὐδέν*? = *ἔστι κατ' οὐδέν*.
 11 a. 18. *καὶ ἀνόμοιον*] A.T. omits.
 11 a. 20. A.T. has order: *μὴ φήσῃ τις ἡμᾶς*.
 11 a. 21. A.T. has *ποιησαμένους τὴν πρόθεσιν*.
 11 a. 23. *ἐλέγομεν*] A.T. omits. "om. *d.* et pr. *C. rec. marg. n.*"
 11 a. 24. *πρὸς τι*] *οὐκ ἔστι πρὸς τι* = *τῶν πρὸς τι*.
 11 a. 29. *καὶ*] A.T. omits.
 11 a. 30. *οὐ*] A.T. *οὐκ* = *ἀλλ' οὐ*. So in l. 31.
 11 a. 33. *ταῖς καθ' ἕκαστα*] *κατὰ τὰς καθ' ἕκαστα* = *κατὰ αὐτάς* or *κατὰ ταύτας*.
 11 a. 34. A.T. has order: *ἔχειν τινα τῶν κ.τ.λ.*
 11 a. 38. A.T. has order: *αὐτὸ τοῖς γένεσιν*. So *C. g.*
 11 b. 1. After *καταριθμεῖσθαι*] A.T. inserts Title: *ἡ ἀριθμῶν καὶ ἀσχεῖν καὶ ἀσχεῖν* and omits *δέ* after *ἐπιδέχεται*.
 11 b. 5. A.T. reads *γὰρ καὶ μᾶλλον καὶ ἦττον*.
 11 b. 6. *θερμαίνεσθαι*] *καταριθμεῖσθαι* = *τὸ λυπεῖσθαι*. So *C. f. e.*
 11 b. 12. *δοσά*] *οὐκ* = *δοσά*. So *i.*
 11 b. 15. *τὰ εἰρημένα*] *ἡ ἀσχεῖν καὶ ἀσχεῖν* = *τὰ προειρημένα*.
 11 b. 16. After *εἰρημένα*] A.T. adds Title: *ἡ ἀσχεῖν καὶ ἀσχεῖν* = *περὶ τῶν ἀντικειμένων*.
 11 b. 16. *ἀντικεῖσθαι* is confirmed by A.T. which reads *ἡ ἀσχεῖν καὶ ἀσχεῖν*.
 11 b. 21. A.T. omits article before *ἡμίσει, ἐναντία, κακόν, ἀγαθόν*. Before the two last *αὐτὸ* omits it.
 11 b. 22. *τά*] A.T. omits. So *C. d. n. g. u.*
 11 b. 26. *τὸ διπλάσιον*] *ἡ ἀσχεῖν καὶ ἀσχεῖν* = *τὸ διπλ. τοῦ ἡμίσεος*. So *C. f. e.* "corr. *n.*"
 11 b. 29. *πρὸς τὸ ἀντικείμενον λέγεται τὴν ἐπιστήμην*] *οὐκ ἔστι πρὸς ἀντικείμενον τὴν ἐπιστήμην λέγεται*.
 Codices *A. d. e.* omit *τό* after *πρὸς*.
 11 b. 30. *τὸ γὰρ ἐπιστητὸν τιτὶ λέγεται ἐπιστητὸν τῆ ἐπιστήμῃ*] A.T. omits.
 11 b. 32. *ἐτέρων λέγεται*] A.T. omits.
 11 b. 36. A.T. has order: *ἀγαθὸν λέγεται*.

- 12 a. 1. κατηγορείται] *υπορηγη* *κ* = κατηγορείσθαι καί.
 12 a. 3. A.T. has order : πάντως ἀνά μέσον.
 12 a. 12. A.T. has order : ὑπάρχειν αὐτῶν. So *n*.
 12 a. 16. ὦν ἂν κατηγορηται] *ρηρη* *υπορηγη* perhaps implies ὦν κατηγορείται.
 So *n. u*.
 12 a. 17. γέ τι] A.T. omits. So *e*.
 12 a. 19. A.T. implies τοῦ σπουδαίου, *υπορηγη*. So *n*.
 12 a. 21. A.T. implies τοῦ λευκοῦ καὶ τοῦ μέλανος.
 12 a. 22. τοιαῦτα χρώματα] *ρηρη* = χρώματα simply. So *n. u*.
 12 a. 23. τῆ δ' ἑκατέρου τῶν ἄκρων ἀποφάσει] *ρηρη* * *βριμωρῶν* *ρηρη*
ρηρη *υπορηγη* *βριμωρῶν* ? = τῆ δ' ἑκατέρω τῶν ἄκρων ἀποφάσει.
 12 a. 25. καὶ οὔτε δίκαιον] *ρηρη* = τὸ οὔτε δίκαιον.
 12 a. 26. λέγεται μέν] A.T. omits.
 12 a. 27. περὶ ὀφθαλμόν] *υπορηγη* *ρηρη* = λέγονται περὶ ὀφθαλμόν.
 12 a. 28. περὶ τοῦτο] * *ρηρη* *ρηρη* = ὅτι περὶ τοῦτο. Perhaps *ρηρη* has crept in
 from the *ρηρη* which follows.
 12 a. 28. A.T. has order : πέφυκεν ἢ ἕξις. So *C. f. q. n. u*.
 12 a. 29. ἕκαστον τῶν τῆς ἕξεως δεκτικῶν] *ρηρη* *βριμωρῶν* *ρηρη* *ρηρη* *βριμωρῶν*
ρηρη = ἕκαστον τὸ τῆς ἕξεως δεκτικόν.
 12 a. 29. δέ] *ρηρη* = γάρ.
 12 a. 30. ὑπάρχειν, καὶ ὅτε πέφυκεν ἔχειν μηδαμῶς ὑπάρχει] *ρηρη*, *κ* *ρηρη*
ρηρη *ρηρη* *ρηρη* (J. 1291 *ρηρη*) = ὑπάρχειν μηδαμῶς μὴ ὑπάρχει
 (or acc. to J. 1261 ἔχει). In *e*. ἔχει is read instead of ὑπάρχει
 in A. 31.
 12 a. 35. τὴν ἕξιν] *βριμωρῶν* = τὴν ὄψιν.
 12 a. 39. A.T. has order : ταῦτον ἢ τυφλότης.
 12 b. 1. A.T. has οὐδαμῶς ἀνθρωπος οὐ λέγεται = *κ* *ρηρη* *ρηρη* *ρηρη* *ρηρη*
ρηρη.
 12 b. 2. τὸ ἐστερηῆσθαι] *κ* *ρηρη* *ρηρη* = τὸ τε ἐστερηῆσθαι.
 12 b. 9. καί] *ρηρη* = ἢ.
 12 b. 13. ἀντίκειται] A.T. omits.
 12 b. 14. τὸ ὑφ' ἑκάτερον πρᾶγμα] *ρηρη* *βριμωρῶν* *ρηρη* ἢ *ρηρη*
ρηρη = τὰ ὑφ' ἑκάτερον τούτων πρᾶγματα.
 12 b. 20. λέγοιτ' ἂν] *ρηρη* = λέγεται.
 12 b. 21. τυφλότης δὲ ὄψεως οὐ λέγεται] A.T. omits.
 12 b. 23. κάκεινο] * *ρηρη* *ρηρη* = πρὸς ἐκεῖνο or ? ἐκεῖνο.

- 14 b. 6. ἀγαπωμένους ὑπ' αὐτῶν προτέρους φάσκειν παρ' αὐτοῖς εἶναι] **սի-
րէցեալսն իւրեանց նախկինս իւրեանց ասնն գլ* = ἀγαπωμένους
ἐαυτῶν (= themselves) προτέρους αὐτῶν (= them) φασιν εἶναι.
The construction requires *ասել* = φάσκειν in fin. to be read
instead of *ասնն*. If this change be made, the Armenian gives
some sense. ὑπό and παρά are omitted.
- 14 b. 9. A.T. has order: τοῦ προτέρου τρόποι.
- 14 b. 10. A.T. implies καὶ παρὰ in *լ քան*. So *n*.
- 14 b. 11. προτέρου] *նախկինն* = τοῦ προτέρου. So *C*.
- 14 b. 11. τῶν γὰρ ἀντιστροφόντων] *քանցի և է յայնց որք հակադարձին* = καὶ
γὰρ ἔστι τῶν ἀντιστροφόντων. But as λέγοιτ' ἄν in b. 13 is
translated the ἔστι is not wanted and *է* has probably crept in.
- 14 b. 13. τῇ φύσει] A.T. omits.
- 14 b. 17. εἰ γὰρ ἀληθὴς ὁ λόγος φ' λέγομεν ὅτι ἔστιν ἀνθρωπος, ἔστιν ἀνθρωπος]
A.T. omits.
- 14 b. 18. ἔστι δέ] *և էր* = ἦν δέ.
- 14 b. 20. φαίνεται πως] *երևի իմն իբրև* = φαίνεται πως ὡς οἱ οἶον.
- 14 b. 23. A.T. inserts Title: *յաղաքս համանամայնց* = περὶ τῶν ἄμα.
- 14 b. 24. λέγεται] *են* = ἔστι. A.T. omits δέ.
- 14 b. 31. οὐδέτερον] A.T. omits and implies οὐδετέρω δέ.
- 14 b. 35. διαίρεσιν] *սարբերութեան* = διαφόραν.
- 14 b. 37. γένους] *սեռէ ելող* may = γένους ὄντα. So *B. C. u. n*.
- 14 b. 38. After ἐνδρον A.T. adds *և 'ի ցամաքայինն* = καὶ εἰς τὸ χερσόν.
- 15 a. 1. τοιαῦτα] *սյուրիկ* = ταῦτα.
- 15 a. 1. καὶ ἕκαστον τῶν τοιούτων] *և *սիրա իւրաքանչիւր* = καὶ ταῦτα ἕκαστον.
սիրա should perhaps be *սոցա* = τούτων.
- 15 a. 2. οἶον τὸ πεζόν] *հեռուի կենդանին* = τὸ πεζὸν ζῷον, omitting οἶον.
- 15 a. 4. τῶν εἰδῶν ἀεὶ] *միշտ քան ցտեսականն* = ἀεὶ τῶν εἰδῶν.
- 15 a. 9. A.T. has τοῦ εἶναι immediately after αἴτιον. So *C*.
- 15 a. 12. A.T. has Title: *յաղաքս շարժութեան* = περὶ κινήσεως.
- 15 a. 13. δέ] A.T. omits.
- 15 a. 14. A.T. has order: ἡ κ. τ. μεταβολή, ἀλλοίωσις.
- 15 a. 15. αἱ μὲν οὖν ἄλλαι] *արդ հինգ այլք* = αἱ μὲν οὖν πέντε.
- 15 a. 19. ἦ] *էր* = ἦ, "was": a mechanical blunder.
- 15 a. 19. τὸ ἀλλοιούμενον] *սլւսլել* = ἀλλοιοῦσθαι.
- 15 a. 20. ἀλλοιοῦσθαι] *սլւսլութիւն* = τὴν ἀλλοίωσιν.

- 15 b. 25. ἔχειν] *ուհի* = ἔχει. λέγεται is omitted.
 15 b. 28. λεγόμεθα δέ] A.T. omits.
 15 b. 29. A.T. reads τοῦ ἔχειν after ἀλλοτριώτατος.
 15 b. 30. τῷ ἔχειν] *ուհի* implies this reading.
 15 b. 32. After κατηγοροῦνται] A.T. adds *և հաշուեալք եղեն պարբիկ =
 και οἱ νομιζόμενοι ἦσαν οὗτοι.*

The Armenian translator ends thus: "End of the Ten Categories composed from the Great Master Aristotle and called in the Greek tongue *Categorias*."

PART II.

ΠΕΡΙ ΕΡΜΗΝΕΙΑΣ.

THE Venetian Text of 1833 was prepared from the three MSS. already mentioned in the preface to the collation of the Ten Categories.

I have checked the Venice Text by collating with it the Paris MSS. 105 and 106, and the Jerusalem MSS. 401 and 1291.

The Venice edition, also the Paris Codices, have the following Title: "Beginning and Preface of the writing which is called in Greek: Περὶ Ἑρμηνείας and in Armenian about interpretation, produced by the great thinker Aristotle."

To which P. 105 and 106 add the words: "translated and interpreted by David."

- 16 a. 6. ὧν μέντοι ταῦτα σημεῖα πρώτως, ταῦτὰ πᾶσι παθήματα] ρωγ ηρηγ
այսորիկ նշանակք առաջնոցն սորին ամենեցուն *նոյն կիրք=ὧν
μέντοι ταῦτα σημεῖα τῶν πρώτων τὰ αὐτὰ πᾶσι τὰ αὐτὰ (?) παθή-
ματα.
- 16 a. 8. ἤδη ταῦτά] αζω սորω=ἤδη ταῦτα; but J. 1291 reads սորին=τὰ
αὐτά or ταῦτά.
- 16 a. 10. ὅτε μέν] is omitted by the A.T.
- 16 a. 10. ἤδη] A.T. omits.
- 16 a. 11. φ] *ηρηγ=οἷς. Perhaps ηρηγ,=φ, is the right reading.
- 16 a. 12. A.T. has order: τὸ ἀληθές τε καὶ τὸ ψεῦδος.
- 16 a. 13. τὰ μὲν οὖν ὀνόματα αὐτά] առ η. սորին իսկ անուանիւր=ταῦτὰ μὲν οὖν
τὰ ὀνόματα, "eadem ergo nomina."

- 16 a. 14. τῷ ἄνευ σ. κ. δ. νοήματι] *ωπῶνῃς ζωρωρηρῶν* [θῆῶν *κ* *ωρῶν* ζῶν [θῆῶν
ἡμῶν *ωδῶν* = τοῖς ἄνευ σ. κ. δ. νοήμασι.
- 16 a. 15. ἢ τὸ λευκόν, ὅταν μὴ προστεθῆ τι· οὔτε γὰρ ψεῦδος οὔτε ἀληθές πω.
 σημεῖον δ' ἐστὶ τοῦδε· καὶ γάρ] *ἡμῶν* *ωπῶνῃς*. *κ* *ωρῶν* *ζῶν*
ωρῶνῃς *ἡμῶν* *ζῶν* *κ* *ωρῶν* *ζῶν* *ωρῶνῃς*. *ωρῶν* *ζῶν* *ωρῶνῃς*
ἡμῶν *ζῶν* *ωρῶνῃς* : *κ* *ωρῶνῃς* = ἢ τὸ λευκόν· ὅταν δὲ μὴ προστεθῆ
 τι οὔπω ἐστὶν οὔτε ψεῦδος οὔτε ἀληθές· σημεῖα δὲ μόνον ταῦτα.
 καὶ γάρ.
- 16 a. 15. Paris 95, 105, and J. 401 omit *κ* before *ωρῶνῃς*; so that the
 Greek would run : λευκόν ὅταν μὴ, without καί.
- 16 a. 17. ἀληθές ἢ ψεῦδος] *ωρῶνῃς* *ἡμῶν* *ωρῶν* = ἀληθές τι ἢ ψεῦδος.
 So *g*.
- 16 a. 18. ἢ μὴ εἶναι] *ἡμῶν* *ωρῶνῃς* *ωρῶν* = ἢ τὸ μὴ εἶναι. So *g*.
- 16 a. 19. Before *ὄνομα*] A.T. has Title : *ωρῶνῃς* *ωρῶνῃς* = περὶ ὀνόματος.
- 16 a. 21. αὐτό] A.T. omits. So *g. f. pr. n*.
- 16 a. 24. A.T. has order : ἐν ἐκείνοις μὲν γὰρ οὐδαμῶς τὸ μέρος. So *n. f. e*.
- 16 a. 26. τὸ κέλης οὐδέν. τὸ δὲ κατὰ συνθήκην] *ωρῶνῃς* : *ἡμῶν* *ωρῶνῃς*
ωρῶνῃς = τὸ κέλης· κατὰ συνθήκην δέ. *f. E. e. d. n. u. G.* omit
 οὐδέν.
- 16 a. 27. After οὐδέν ἐστὶν the Arm. versions add : *κ* [θῆῶν *ωρῶνῃς*
ωρῶνῃς *ωρῶνῃς* *ωρῶνῃς* *ωρῶνῃς* *ωρῶνῃς* *ωρῶνῃς* *ωρῶνῃς* *ωρῶνῃς* =
 “but perhaps there are by nature sounds written, which yet
 are not called names,” ἀλλ’ ἴσως εἰσὶ κατὰ φύσιν φωναὶ γεγραμ-
 μέναι ἀλλ’ ὅμως ὀνόματα οὐκ εἰσὶν. These words are commented
 on in the Arm. Commentary.
- 16 a. 32. The A.T. confirms W. in omitting the words : ὅτι ὁμοίως ἐφ’
 ὄνομα ὑπάρχει καὶ ὄνομα καὶ μὴ ὄνομα found in *C. e. f. u. g*.
- 16 b. 1. ὅσα τοιαῦτα] *ωρῶνῃς* *ωρῶνῃς* *ωρῶνῃς* *ωρῶνῃς* = ὅσα ἄλλα
 τοιαῦτα. So *C*.
- 16 b. 1. ὄνομα] *ωρῶνῃς* = ὀνομάτων. So *f*.
- 16 b. 1. λόγος δὲ ἐστὶν αὐτοῦ τὰ μὲν ἄλλα κατὰ τὰ αὐτά, ὅτι δὲ μετὰ τοῦ
 ἐστὶν] *κ* *ωρῶνῃς* *ωρῶνῃς* *ωρῶνῃς* *ωρῶνῃς* *ωρῶνῃς* *ωρῶνῃς* *ωρῶνῃς*
 = λόγος δὲ ἐστὶν αὐτοῦ τὸ ἄλλο πᾶν κατὰ τὸ αὐτὸ μετὰ δὲ τοῦ
 ἐστὶν.
- 16 b. 4. Φίλωνός ἐστιν] *ωρῶνῃς* *ωρῶνῃς* = Φίλωνός ἐστιν.
- 16 b. 4. οὐδὲν γάρ πω] *ωρῶνῃς* *ωρῶνῃς* = οὐδὲ γάρ πω.

- 16 b. 6. Before *ῥήμα*] A.T. has Title: *ἰσηλωμ ρωρη* = *περὶ ῥήματος*.
- 16 b. 9. *τὸ νῦν ὑπάρχειν*] *ἡυρσδ φηῦ* = *τὸ νῦν ὑπάρχει*. So *e*.
- 16 b. 10. A.T. confirms W. and Codices in reading *καθ' ἐτέρου λεγομένου* as against *ὑπαρχόντων* of Ammonius.
- 16 b. 11. *τῶν καθ' ὑποκειμένου ἢ ἐν ὑποκειμένῳ*] **ἐν[θωλωρηγ κ λωιδ ἔνεν- [θωλωρηρηγ σωρηβρηγ κ] ὑποκειμένου ἢ καὶ ἐν ὑποκειμένῳ λεγομένων ἐστὶ*.
Probably *ἐν[θωλωρηγ]* is a copyist's error for *ῥεν[θωλωρηγ]* = *τῶν καθ' ὑποκειμένου*. The Arm. Com. implies *ῥεν[θωλωρηγ]*.
- 16 b. 17. *τοῦ ῥήματος*] *ρωρη* ? = *ῥήματος* simply.
- 16 b. 18. *προσημαίνει*] *ἔρωνωκ* = *σημαίνει*.
- 16 b. 18. *τὰ δέ*] *ρωκ ἔω* = *τὸ δέ*. So *E. e*.
- 16 b. 20. *ὁ λέγων*] *ρηρ σωκῦ* = *ὁ λέγει*, "what he says." The whole clause in the Armenian = "for what he says stops the intellect." *ὁ λέγων* would = *ρηρ σωκῦ*.
The Arm. Com. however seems to imply *ὁ λέγων*.
- 16 b. 22. *οὐδὲ γὰρ τὸ εἶναι ἢ μὴ εἶναι*] *ρωνωρη κ β[θκ φρηῦ λωιδ κζ φρη= οὐδὲ γὰρ ἐὰν τὸ εἶναι ἢ τὸ μὴ εἶναι*, as if *εἰπης* were understood from succeeding clause. The Arm. Com. paraphrases the passage thus: *κ φρωρη φρηῦ κ κ φρη κ ἔρωνωκῦ φρηῦ, ρρη β[θκ κ φρηῦ ρρηῦ φρωκῦ σωρωβω, κ δρωρωκ κ κ ρωκ= οὐ μόνον τὸ εἶναι καὶ μὴ εἶναι οὐ σημαίνει τὸ πρᾶγμα, ἀλλ' ἐὰν καὶ αὐτὸ καθ' αὐτὸ τὸ ὄν εἰπης οὐκ ἀληθεύει οὐδε ψεύδεται*. This rather implies omission of *ἐὰν* or *ἂν*. But the Arm. Com. is not a reliable witness of what stood in the Arm. Version of the text.
- 16 b. 23. A.T. implies order: *οὐδ' ἂν ψιλὸν αὐτὸ καθ' αὐτὸ τὸ ὄν εἰπης*.
- 16 b. 24. *ἦν ἄνευ τῶν συγκειμένων*] **ρηρη ρωνωκ ῥωρωρηβρηγ* = *ἦς ἄνευ τῶν συνθεμένων*. But J. 1291 reading = *ἦν*.
- 16 b. 26. Before *λόγος*] A.T. has Title: *ἰσηλωμ ρωρη* = *περὶ λόγου*.
- 16 b. 30. *οὐχ[ ] κ β[θκ]* = *οὐκ εἰ* or *οὐκ ἐὰν*.
- 16 b. 31. *ἐν τῷ μὲς τὸ ὄν*] *ἔρη [ρωκῦ ωκῦ]* ? = *ἐν τῇ σφῦρα ὄρα*; for *[ρωκ]* = "hammer" according to the dictionaries. The Arm. commentator, or rather the Armenian translator of the Greek Commentary, certainly understood *[ρωκῦ]* as meaning "the mouse" and not "the hammer," for he writes thus: *[ρωκῦ σωβρηφ ωβωκῦ ρωκῦ*

անրան կենդանւոյ նշանակէ="in saying *թակն* he means a certain kind of irrational animal." Neumann, *Revue Asiatique* for 1829, in his article on the Armenian David, takes *թակն* as=σφύρα; but he could not have read the commentary on the passage.

- 17 a. 11. *ρήματος*] A.T. omits.
- 17 a. 11. *ὁ τοῦ ἀνθρώπου*] *վան մարդոյն րան* = *ὁ περὶ ἀνθρώπου λόγος*.
"Codices add *λόγος*."
- 17 a. 11. *ἡ ἦν*] A.T. omits.
- 17 a. 12. *ἡ τι*] *կամ զպլ ինչ*=*ἡ ἄλλό τι*.
- 17 a. 13. *δι' ὅτι δέ*] *և վան զի*. Here he implies *δέ* rather than *δι*. The A.T. does nothing here to make clear the reading in the Greek.
- The words *և վան զի* in 17 a. 18 render *ἐπειδή*; in 17 a. 38 render *ἐπεὶ δέ*; in 17 b. 22 *διὸ καί*. They might also render *δι' ὅτι δέ*, if *զի* be used interrogatively, for they would then mean "but because of what?" "cur autem?"
- 17 a. 13. *τὸ ζῶον*] *կենդանի* ?=ζῶον simply.
- 17 a. 14. *τῷ σύνεγγυς εἰρήσθαι*] *ի շարադասելոյ*=*τῷ συντέταχθαι* or *συντάσσεσθαι*. Perhaps *շարադասելոյ* is a corruption of *շարասելոյ* which would render the Greek text.
- 17 a. 15. A.T. has order: *τοῦτο πραγματείας*. So *e. f. n.*
- 17 a. 18. *δηλοῦντά τι*] *յայտնել ինչ*=*δηλοῦν τι*. The A.T. means: "since we cannot say that one thus reveals anything by voice so as to etc."
- 17 a. 27. A.T. transposes the clauses thus: *ἐπεὶ δὲ ἔστι καὶ τὸ ὑπάρχον ἀποφαίνεσθαι ὡς ὑπάρχον καὶ τὸ μὴ ὑπάρχον ὡς μὴ ὑπάρχον καὶ τὸ ὑπάρχον ὡς μὴ ὑπάρχον καὶ τὸ μὴ ὑπάρχον ὡς ὑπάρχον*. In Armenian: *և վան զի է և զիքն երևեցուցանել իբրև զիք, և զչիքն իբրև զչիք, և զիքն իբրև զչիք, և զչիքն իբրև զիք*.
- 17 a. 30. *καὶ περὶ τοὺς ἔκτος δὲ τοῦ νῦν χρόνους*] *և շուրջ զարտաբոյն պիժմու ամանակին* (P. 95 *ամանակին*)=*καὶ περὶ τοὺς ἔκτος τοῦ νῦν χρόνου*. B. C. E. G. read *χρόνου*. *g* omits *δέ*, but the A.T. seldom renders *δέ* thus used. See note on 22 a. 8.
- 17 a. 31. *ἀπέφησε*] *այուսեացն որ*=*ἀπέφησέ τις*. So *n.*
- 17 a. 33. *τοῦτο*] *յայտէս*=*οὕτως*.

17 a. 35. τὴν τοῦ αὐτοῦ κατὰ τοῦ αὐτοῦ] *quoniam uononrih quidē?* = τὴν τοῦ αὐτοῦ τούτου κατὰ τοῦ αὐτοῦ.

17 a. 36. ἄλλα] *uylp lμ* = alia etiam, perhaps ἄλλα ἐπι.

17 a. 36. προσδιορίζομεθα] *ζωληρηρηζβδρ* = ἀντιδιορίζομεθα.

17 a. 38. τὰ δὲ καθ' ἕκαστον] *κ νδωιερ ρωω ιιρρωρῶν ζιιρρῶν?* = τὰ δὲ τῶν καθ' ἕκαστον.

17 b. 1. ἀνάγκη δέ] A.T. omits δέ.

In 2 b. 3 ἐν τινι τῶν καθ' ἕκαστα is rendered by: *ρῦ κωδωιερ ιιρρωρῶν ζιιρρῶν.*

In 11 a. 32 αἱ καθ' ἕκαστα by: *ρωω ιιρρωρῶν ζιιρρῶν.*

In 11 a. 34 τῶν καθ' ἕκαστα ἐπιστημῶν τινα by: *ρῦ ζ ρωω ιιρρωρῶν ζιιρρῶν ζωιιδωρηγ.*

In 17 b. 1 καλλίας τῶν καθ' ἕκαστον by: *ιιωιρρωω ρωω ιιρρωρῶν ζιιρρῶν.*

In 17 b. 3 τῶν καθ' ἕκαστον after ὑπάρχει is rendered: *ρρωω ιιρρωρῶν ζιιρρῶν* (in J. 401 *ιιρρωρῶν ζιιρρῶν*).

In 20 a. 24 ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστον is rendered: *ι ιιρρωρῶν ιιρρωρῶν ζιιρρῶν.*

In 17 b. 28 ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα is rendered by: *ι ιιρρωρῶν ρωω ιιρρωρῶν ζιιρρῶν.*

In 17 a. 40 καθ' ἕκαστον (λέγω) is rendered simply: *ιιρρωρῶν ζιιρρῶν*, which is irregular.

In 17 b. 40 τῶν καθ' ἕκαστά τινος is rendered: *ρωω ιιρρωρῶν ζιιρρῶν κωδωιερ.* In 18 a. 31 ἐπὶ τῶν καθ' ἕκαστα is rendered: *δωι ρωω ιιρρωρῶν ζιιρρῶν* (J. 401 *ρῶν*). Similarly in 18 a. 33.

In the version of Porphyry Isagoge in 6. 20 (Busse Ed.) τὰ κατὰ μέρος καὶ καθ' ἕκαστα is rendered: *ρωω δωιιιιιιιιιι κ ρωω ιιρρωρῶν ζιιρρῶν.* The general rule followed in the above passages seems to be this: that David in the suffixes *ρῶν*, *ρῶν*, and *ρῶν* translates the article only in its forms τὰ, τῶν, τοῖς, while he takes no account of whether καθ' ἕκαστον or καθ' ἕκαστα be used, rendering both alike by: *ρωω ιιρρωρῶν ζιιρρῶν*, which properly = καθ' ἕκαστον.

I conclude from the analogy of the above renderings that David read τῶν καθ' ἕκαστον in 17 a. 38.

17 b. 2. ὑπάρχει τι ἢ μὴ] *ιιρ κωω ζιιρ* = ὑπάρχει ἢ μὴ ὑπάρχει.

- 18 a. 3. οὐχ ἢ ἀντικειμένη] *νε* ζωλωλω? = οὐκ ἀντικειμένη.
- 18 a. 8. μία κατάφασις μιᾷ ἀποφάσει] *δι*ε ρωγωουε[θριεῖν *δι*ε *υ*υηρηουε-
[θριεῖν = μία ἀπόφασις μιᾷ καταφάσει. Cp. *A. n. u.*
- 18 a. 9. ἀντιφατικῶς] ρωγηερελωη = ἀποφαντικῶς.
- 18 a. 9. αἱ ἐνανταὶ ἄλλαι] ὑβερωζωλωηρ *υ*υηρ = ἐνανταὶ ἄλλαι.
- 18 a. 13. ἢ] *λω* = ἢ, "or;" a mechanical blunder.
- 18 a. 15. οὐκ] *νε* = καὶ οὐκ οὔ οὐδέ.
- 18 a. 17. ἔστι] A.T. omits.
- 18 a. 18. κείται] *λω* = κείσεται. A.T. also implies ἐξ ὧν δὲ μή.
- 18 a. 18. After κατάφασις] A.T. introduces *νε* *δι*ε ρωγωουε[θριεῖν = οὐδὲ
μία ἀπόφασις. So *A. d. g. i.*
- 18 a. 21. οὐδὲν γὰρ διαφέρει τοῦτο εἰπεῖν ἢ ἔστιν ἵππος καὶ ἄνθρωπος λευκός]
ρωῖηη *νε* ριεζ *υ*υηρηερε ε *υ*υηε [θ ε ηρ εθ *δι*ε *υ*υηρηε *υ*υηρηε *νε* *λω* *νε*
[θ ε ηρ εθ *υ*υηρηε *νε* *ηρ* *δι*ε *υ*υηρηε *υ*υηρηε = οὐδὲν γὰρ διαφέρει εἰπεῖν
ὅτι ἔστιν ἵππος ἄνθρωπος λευκός ἢ ὅτι ἔστιν ἵππος λευκός καὶ
ἔστιν ἄνθρωπος λευκός. *B. C.* read ἢ ὅτι in a. 21.
- 18 a. 25. ἦτοι πολλὰ ἢ οὐδὲν σημαίνει] ρωηηε *δι*ε ὑζωῖηηε *λω* *νε* ριεζ = πολλὰ
σημαίνει ἢ οὐδέν.
- 18 a. 25. ὁ τις ἄνθρωπος ἵππος] *ηρ* εθ *δι*ε *υ*υηρηε = ὁ τις ἵππος ἄνθρωπος.
- 18 a. 27. A.T. has order: ἀντίφασιν εἶναι; so *q. f. n.*
- 18 a. 28. A.T. omits ἀνάγκη. *J.* 401 retains it however.
- 18 a. 29. A.T. has order: ἀληθῆ εἶναι ἢ ψευδῆ.
- 18 a. 31. εἶναι] A.T. omits; so *n.*
- 18 a. 32. τῶν καθόλου μὴ καθόλου λεχθέντων] *ρ*ωηε *ρ*ωηηεεθ *νε* *υ*υηρηεεθ *νε* *νε*
*ρ*ωηηεεθ = τῶν καθόλου λεχθέντων καὶ μὴ καθόλου (οὔ μὴ καθό-
λου δέ).
- 18 a. 33. τούτων] *υ*υηηε = τούτων.
- 18 a. 34. ἢ] *νε* = καί; so *A. n.*
- 18 a. 35. First ὑπάρχειν] *λω* *ε* *ρ*ωηε = ἢ ὑπάρχειν.
- 18 a. 35. ὥστε εἰ] *ηρ* *ε* [θ ε rather = εἰ γάρ, found in *e. f.*; ὥστε is always
rendered *ω*ωηε *νε* *ρ*ωηεεθ or *ε*ηηεεθ.
- 18 a. 37. κατάφασις] *υ*υηρηουε[θριεῖν *νε* ρωγωουε[θριεῖν = κατάφασις καὶ ἀπό-
φασις; so *A.*
- 18 a. 38. ὑπάρξει] *ε*ηε = ὑπάρχει; so *g.*
- 18 a. 39. Second ὅτι] A.T. omits.
- 18 b. 2. ἢ οὐ λευκόν] *λω* *νε* *ηρ* *υ*υηρηεεθ = ἢ οὐκ ἔστι λευκόν.

- 18 b. 39. διὰ τὸ ἀποφασθῆναι ἢ καταφασθῆναι] *վան ստորաւերջն կամ բաց-ստերջն* = διὰ τὸ καταφάναι ἢ ἀποφάναι. So *a.*, cp. *E.*
The Armenian, however, is not incompatible with *καταφασθῆναι ἢ ἀποφασθῆναι*; for the active infinitive is often written in the passive sense, though we should have expected the passive form to be here used.
- 19 a. 2. ἀναγκαῖον] *և հարկաւոր* = καὶ ἀναγκαῖον.
- 19 a. 3. γενέσθαι] *եղանիլ կամ ոչ եղանիլ* = γενέσθαι ἢ μὴ γενέσθαι.
- 19 a. 4. ὅ τε γὰρ ἀληθῶς εἶπέ τις ὅτι ἔσται] *քանի յորժամ ճշմարտապէս սասցէ որ, եղիցի* = ὅτε (when) γὰρ ἀληθῶς εἶποι (or ἐρεῖ) τις, ἔσται, or rather: *δταν γὰρ ἀληθῶς εἶπη τις ἔσται.*
- 19 a. 5. τὸ γινόμενον] *ղեղեալն* = τὸ γενόμενον. So *e. n. u.* corr. *B.*
- 19 a. 6. εἰπεῖν ἀεὶ ὅτι ἔσται] *եթէ միշտ եղիցի* = ὅτι (or εἰ) ἀεὶ ἔσται omitting *εἰπεῖν.*
- 19 a. 7. A.T. has order: ἀρχὴ ἔστιν.
- 19 a. 9. ἔστιν ἐν τοῖς μὴ ἀεὶ ἐνεργοῦσι τὸ δυνατὸν εἶναι καὶ μὴ ὁμοίως· ἐν οἷς ἄμφω ἐνδέχεται] *է, յորս ոչն միշտ ներգործել կարն գոլ, և ոչ նորս երկրորդն ներընկալեալ լինին* = ἔστιν, ἐν οἷς τὸ μὴ ἀεὶ ἐνεργεῖν τὸ δυνατὸν εἶναι, καὶ μὴ ἐν οἷς ἄμφω ἐνδεχόμενα γίνεταί (? ἐνδέχεται). *ὁμοίως* is a correction in *n.*
- 19 a. 12. οἶον] A.T. omits.
- 19 a. 16. διατμηθῆναι] *հատանիլ սա* = διατμηθῆναι αὐτό.
- 19 a. 18. ἅπαντα] *ամենայն ինչ* = ἅπαν τι.
- 19 a. 20. ἢ κατάφασις ἢ ἡ ἀπόφασις] *կամ ստորաւերջն կամ բացաւերջն* = ἢ κατάφασις ἢ ἀπόφασις.
- 19 a. 21. θάτερον, οὐ μὴν ἀλλ'] *մինն ընտիր և մինն ոչ եղեալ, այլ* = θάτερον ἕξοχον θάτερον δὲ οὐ γενόμενον, ἀλλὰ κ.τ.λ. *ընտիր*, which I render *ἕξοχον* = selected, picked, chosen, perhaps *ἐξαιρετον.*
- 19 a. 25. μὴ εἶναι] *ոչ գոլ հարկ* = μὴ εἶναι ἀνάγκη. Cp. *e.*
- 19 a. 25. A.T. has order: ἅπαν τὸ δν.
- 19 a. 26. ὅτε ἔστι] *այլ յորժամ է* = ἀλλὰ ὅτε ἔστί; *այլ* could also = ἄλλο.
- 19 a. 28. ἅπαν] *ամենայն* = τὸ ἅπαν.
- 19 a. 31. ἔσεσθαι] *լինցելն* ? = τὸ ἔσεσθαι.
- 19 a. 31. A.T. implies *τὴν ναυμαχίαν αὐριον*; so *E. n.*
- 19 a. 31. οὐδὲ μὴ γενέσθαι] *և ոչ ոչ եղանեալն* ? = οὐδὲ τὸ μὴ γενέσθαι.
- 19 a. 35. A.T. has *ὁμοίως* ἔχειν ἀνάγκη.

19 b. 20. λέγω δὲ οἶον—19 b. 32. οὕτω τέτακται] In the A.T. this perplexed passage appears thus: *և ասեմ: որկէն՝ իբարդար մարդն* (P. MS. *մարդ*), *զիբն *երիցս ասեմ շարկանալ *անուան կամ անորոշելի *անուան ներ ստորասուծեանդ. և ասեմ զի իբն կամ առ արդարն դիցի, և կամ առ ոչ արդարն. այսպէս և առ բացասուծիւնն.*

Իսկ ապա վասն այսորիկ չորք այսորիկ եղիցին. յորոց երկուքն առ ստորասուծիւն և բացասուծիւն կայցին ըստ կարգի, որպէս պակասուծիւնքն, և երկուքն ոչ: և իմանամք զասացեալս արասասորդ դրիցելոցս, իբարդար մարդ, ոչ իբարդար մարդ. իբ ոչ արդար մարդ, սորա բացասուծիւն՝ ոչ իբ ոչ արդար մարդ. քանզի իբն աստանօր և ոչն իբ՝ ընդ արդարունն և ընդ ոչն (P. ոչ) արդարունն առդիցէ: արդ այսորիկ որպէս ՚ի վերլուծականս ստի, այսպէս դասեալ է:

This implies the following :

λέγω δέ, οἶον ἔστι δίκαιος δ (P. MS. omits δ) ἄνθρωπος, τὸ ἔστι τριῶν φημί συγκείσθαι ὀνόματος ἢ ἀόριστον ὄνοματος ἐν τῇ καταφάσει· λέγω δὲ ὅτι τὸ ἔστιν ἢ τῷ δίκαιῳ προσκείμεται ἢ καὶ τῷ οὐ δίκαιῳ· οὕτως καὶ περὶ (οἱ πρὸς) τὴν ἀπόφασιν.

ὥστε διὰ τοῦτο τέτταρα ταῦτα ἔσται, ὧν τὰ μὲν δύο πρὸς κατάφασιν καὶ ἀπόφασιν ἔξει κατὰ τὸ στοιχοῦν ὡς αἱ στερήσεις, τὰ δὲ δύο οὐ νοοῦμεν δὲ τὸ λεγόμενον ἐκ τῶν ὑπογεγραμμένων, ἔστι δίκαιος ἄνθρωπος, οὐκ ἔστι δίκαιος ἄνθρωπος· ἔστιν οὐ δίκαιος ἄνθρωπος, τούτου ἀπόφασιν οὐκ ἔστιν οὐ δίκαιος ἄνθρωπος· τὸ γὰρ ἔστιν ἐνταῦθα καὶ τὸ οὐκ ἔστι τῷ δίκαιῳ καὶ τῷ οὐ δίκαιῳ προσκείμεται. ταῦτα μὲν οὖν ὥσπερ ἐν τοῖς Ἀναλυτικοῖς λέγεται οὕτω τέτακται.

19 b. 21 and 19 b. 19. τρίτον is rendered *երիցս* = *τῶν τριῶν*, or perhaps *τριῶν* simply. Perhaps *երիցս* is a copyist's error for *երիրս* or *երրորդ* = *τρίτον*. But in any case in Arm. MSS. the numeral might be expressed by a simple letter of the alphabet, and a copyist giving it in full might easily blunder and write *երիցս* = "out of these three," or "three times," instead of *երիրս* = "the third." *անուան*, which occurs twice, and which = *ὀνόματος*, may well be here, as often, a corruption of *անուն* = *ὄνομα*. If both corrections be made the Greek would be: *τὸ ἔστι τρίτον φημί συγκείσθαι ὄνομα ἢ ἀόριστον ὄνομα ἐν τῇ καταφάσει,*

- 19 b. 25 and 30. A.T. agrees with codices in reading *δικαίω*.
- 19 b. 30. A.T. reads *προσκέσεται* before *ταῦτα* with *C. k. e.* Cp. *n.*
- 19 b. 31. A.T. reads *λέγεται* with codices.
- 19 b. 33. *τούτου* A.T. omits. So *n.*
- 19 b. 37. A.T. has order: *δύο μὲν οὖν αὐται*.
- 19 b. 38. *προσθεθέντος· ἔστι] ωη.βη.βηη. ηρυξυ ξ=προσθεθέντος. οἶον ἔστι.*
But J. 401 omits *ηρυξυ=οἶον*, which however “*rc. b. corr. n.*”
- 19 b. 39. *ἔστιν οὐ δίκαιος οὐκ ἄνθρωπος—οὐκ ἔστιν οὐ δίκαιος οὐκ ἄνθρωπος]*
A.T. and P. MSS. omit. J. MSS. retain.
- 20 a. 2 and 3. *ἔσονται] βῦ=εἰσὶ* in both cases. So *n.*
- 20 a. 3. *προσchrόμεναι] ωη. φωρηβωμρ* confirms this reading.
- 20 a. 8. *πᾶς ἄνθρωπος] *ωδῆνωγῆν ωη δωρηη* = τοῦ παντός ἀλλ’ ἀνθρώπου* or *τῷ παντὶ ἀλλ’ ἀνθρώπῳ*, for the genitive and dative are in Armenian the same.
- 20 a. 13. *ἡ ὅτι καθόλου τοῦ ὀνόματος ἢ κατάφασιν ἢ ἀπόφασιν] *ρωγγ ηῖ ηρηρηξ ἡνῆνῆν ἡωδ ὑρηωυβλ ἡωδ ωρηωυβλ=ἡ ὅτι καθόλου τὸ ὄνομα ἢ καταφάναι ἢ ἀποφάναι; cp. e. which has καταφήσειν ἢ ἀποφήσειν.*
Cp. ad 18 b. 39.
- 20 a. 18. *ἔσονται οὔτε ἀληθεῖς ἅμα οὔτε] βηηβῆν δζδωρηηρ ζωιδῶνωμωιδῶν ηζ=ἔσονται ἀληθεῖς ἅμα οὐκ.*
- 20 a. 19. *οἶον οὐ πᾶν ζῶον δίκαιον καὶ ἔστι τι (ζῶον δίκαιον] ηδῆ ηβῆνωῆη ηρ ωρηωρ, ηζ ωδῆνωγῆν ηβῆνωῆη ηρ ωρηωρ=ἔστι τι ζῶον δίκαιον, οὐ πᾶν ζῶον ἔστι δίκαιον.*
- 20 a. 20. *τῇ μὲν πᾶς ἄνθρωπος οὐ δίκαιός ἐστιν ἢ οὐδεὶς ἐστιν ἄνθρωπος δίκαιός] ωγῆν, ηρ *ηρῆ ωδῆνωγῆν δωρηη ωρηωρ ξ, ἡωδ ηζ ηρ ξ δωρηη ωρηωρ=“illi quod—[aliquis] omnis homo justus—sit, aut non aliquis est homo justus:” in Greek: τῇ μὲν [τις] πᾶς ἄνθρωπος δίκαιος ἢ οὐδεὶς ἐστιν ἄνθρωπος δίκαιος.*
The rendering of *ἡ* instead of *ἢ* seems to shew that we have here come on a bit of careless translation. *ηρ* which I render *tis* is out of place. Perhaps it is a corruption of *ηρ=ἔστιν* or of *ηζ=οὐ*.
- 20 a. 23. *οὐ] A.T. omits.*
- 20 a. 23. *φανερὸν δὲ ὅτι καὶ] βηηβῆη ξ ηῖ=φανερὸν ἐστιν ὅτι, omitting δέ and καὶ; C. k. e. omit καὶ.*
- 20 a. 24. *εἰ ἀληθές] δζδωρηη. [βξ=ἀληθές, εἰ.*
- 20 a. 25. *ὅτι καὶ] λ=καὶ* simply. “*Buhle uncinis inclusit ὅτι.*”

- 20 a. 27. οἶον] A.T. omits.
- 20 a. 30. αὕτη δέ] *ղի պլս* = αὕτη γάρ.
- 20 a. 31. αἰ δὲ κατὰ τὰ ἀόριστα ἀντικειμέναι] *իսկ *անորոշակին հակակալքն*?
= αἰ δὲ τοῦ ἀόριστου ἀντικειμέναι. *κατά* is untranslated.
- 20 a. 35. τοῦ ἀνθρώπου] *քան զայն որ ասացն ճարդ* = τοῦ εἰπόντος ἀνθρώπου.
So *A. f. u.*, comp. *e.*
- 20 a. 39. A.T. has order: τὸ δὲ πᾶς οὐκ ἀνθρώπος οὐ δίκαιος.
- 20 b. 3. ἐστι] A.T. omits.
- 20 b. 4. τοῦ μὲν γάρ] *քանից պիմ որ է* = τῷ (or τῇ) μὲν γάρ. Yet in b. 5
and b. 9 τοῦ is rendered rightly by the Armenian genitive
պիր.
- 20 b. 8. A.T. has order: λευκὸς ἀνθρώπος. So *A. K. G. d. e. u. f.*
- 20 b. 11. γίνεταί] *եղիցի* = ἐσται.
- 20 b. 14. τὸ ἐκ τῶν πολλῶν δηλούμενον] *ի բազմացն բաղկացեալ* = "constituted of many," τὸ ἐκ πολλῶν (or ἐκ τῶν πολλῶν) *συνεστηκός*.
Cp. 5 a. 15 *συνέστηκε* is rendered *բաղկացաւ*, which in the participle makes *բաղկացեալ*. *συγκεκριμένον* would equally translate the Armenian here.
- 20 b. 16. ἐν ᾗ κειμένον] *մի իցէ՛ որ կայցէն* = ἐν ᾗ τὸ κειμένον: literally ἐν ᾗ
τοῦτο δ κείσεται, a form sometimes used by David to translate the Greek participle preceded by def. article.
- 20 b. 18. ἐκ τούτων] *սայց* = τούτων simply. *ի* = ἐκ has clearly dropped out.
- 20 b. 19. ἐάν] *եթէ և* = ἐὰν καί.
- 20 b. 24. μιᾶς μόριον] *մից է մասն* = μιᾶς ἐστι μόριον. So *C*, but the A.T.
often inserts the copula, where there is no reason to suspect its presence in the Greek, for it is congenial to the Greek language, but not to the Armenian, to omit it.
- 20 b. 30. ὁ ἀνθρώπος] *ճարդ?* = ἀνθρώπος simply.
- 20 b. 34. ταῦτα] A.T. omits.
- 20 b. 36. εἰ γὰρ ὅτι ἐκάτερον ἀληθές, εἶναι δεῖ καὶ τὸ συνάμφω, πολλὰ καὶ ἄτοπα
ἐσται] *քանից որ եթէ զինչ իւրաքանչիւն իցէ, և երկրքն բազումք և անտեղիք հետեւին* = οὐ γὰρ εἰ ὅ τι ἂν ἐκάτερον ᾖ καὶ ἄμφω
πολλὰ καὶ ἄτοπα ἔπεται (or ὅ τι ἐκάτερον εἴη would equally render the A.T.). In Latin: "non enim si quodcunque quodque sit et ambo multa et absurda sequuntur." "For, if what may be each be also both, many absurdities do not follow."

- 21 b. 1. τοῦ εἶναι ἄνθρωπον ἀπόφασις τὸ μὴ εἶναι ἄνθρωπον, οὐ τὸ εἶναι μὴ ἄνθρωπον, καί] A.T. omits.
- 21 b. 2. τὸ μὴ εἶναι λευκὸν ἄνθρωπον, ἀλλ' οὐ τὸ εἶναι μὴ λευκὸν ἄνθρωπον] *բացասութիւն, ոչ գոլ ոչ սպիտակ մարդ, այլ ոչնէ գոլ սպիտակ մարդ* = ἀπόφασις, οὐκ (οἱ μὴ) εἶναι μὴ (οἱ οὐ) λευκὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸ μὴ (οἱ οὐ) εἶναι λευκὸν ἄνθρωπον.
- 21 b. 4. κατάφασις ἢ] *ստորասութիւն իցէ կամ* = κατάφασις εἴη ἢ.
- 21 b. 5. ἄνθρωπον] *մարդ, որ է անտեղի* = ἄνθρωπον, ὅ ἐστιν ἄτοπον.
- 21 b. 5. εἰ δὲ τοῦτο οὕτως, καὶ ὄσοις] *և եթէ այսպէս անկերի է զճակասութիւնսն ստեմ որքանից* = εἰ δὲ οὕτως ποιητέον ἐστι τὰς ἀντιφάσεις λέγω ὄσοις. *n.* omits τοῦτο. In the A.T. *անկերի* seems a corruption of *անդերի*. If it be so we must read *προσθετέον* instead of *ποιητέον*. The converse error is found at 22 a. 10 where the J. 401 has *անդերիով* = *προστίθεντα* by mistake for *անկերով* = *ποιούντα*.
- 21 b. 7. οὐ τὸ οὐκ ἄνθρωπος βαδίζει ἀπόφασις ἔσται] *ստորասութեան, բացասութիւն ոչ քանն ոչ մարդ* = *καταφάσεως, ἀπόφασις οὐ τὸ βαδίζει οὐκ ἄνθρωπος*.
- 21 b. 11. τὸ δυνατὸν μὴ εἶναι ἀλλ' οὐ τὸ μὴ δυνατὸν εἶναι] *ոչ կար ոչ գոլ, այլ ոչ կարն գոլ* = οὐ (οἱ μὴ) δυνατὸν μὴ (οἱ οὐκ) εἶναι, ἀλλὰ τὸ μὴ δυνατὸν εἶναι (οἱ ? ἀλλ' οὐ τὸ δυνατὸν εἶναι).
The Arm. Com. here rendered into Greek runs thus: *καταφάσεως γὰρ τοῦ δυνατὸν εἶναι οὐκ ἔσται ἀπόφασις τὸ δυνατὸν μὴ εἶναι ἀλλὰ τὸ μὴ δυνατὸν εἶναι. քանից ստորասութիւն (? -[թեան] որ սուէ կարելի գոլ, ոչ եղիցի բացասութիւն կարելին ոչ գոլ, այլ ոչնէ կարելի գոլ*. However the Arm. Scholia cannot be accepted as paramount evidence of what should stand in the Armenian Text.
- 21 b. 12. δύνασθαι καὶ εἶναι καὶ μὴ εἶναι] *կար գոլ և կար ոչ գոլ* = *δυνατὸν εἶναι καὶ δυνατὸν μὴ εἶναι*.
- 21 b. 14. λόγος δέ, ὅτι] *և քանից* = *καὶ γάρ*. *և քանից* may be a corruption of *և քանի զի*, which would exactly render the Greek *λόγος δὲ ὅτι*.
- 21 b. 15. αὐτῷ καί] *սիրա* = *αὐτοῦ* without *καί*. Cp. *n.*
- 21 b. 18. φάσεις] *ստորասութիւնսն* = *καταφάσεις*.
- 21 b. 18. οὐκ ἄρα τοῦ δυνατὸν εἶναι ἀπόφασις ἔστι τὸ δυνατὸν μὴ εἶναι] *իսկ*

- ωμω νξ κλρβδϵ ζηθ ρσγωυπλ[θρλζ= οὐκ ἄρα αὕτη ἀπόφασις. Cp. n., which omits τοῦ . . . μὴ εἶναι.
- 21 b. 19. ἐκ τούτων ἢ τὸ αὐτὸ φάναι] *κωδ ωρρωωυγρ κ ρηρβ υπηρρωβρ= ἢ ἐκ τούτων καὶ τὸ αὐτὸ καταφάναι.*
- 21 b. 20. Second κα] A.T. omits. So *E. d. f.* and "pr. n."
- 21 b. 20. ἢ μὴ κατὰ τὸ εἶναι] *κωδ ρρρβ= ἢ τὸ εἶναι.*
- 21 b. 21. γίνεσθαι φάσεις] *νξ ρββρ υπηρρωωυπλ[θρλζ= μὴ γίνεσθαι καταφάσεις.*
- 21 b. 22. εἰ οὖν] *ρρβρ ρββρ= εἰ γάρ.*
- 21 b. 22. τοῦτ' ἂν εἶη] *ωμω ωζω κηρρρρ= τοῦτ' ἤδη ἂν εἶη.*
- 21 b. 23. τοῦ δυνατὸν εἶναι τὸ μὴ δυνατὸν εἶναι] *κωρβ ρρρρ, νξ κωρ νξ ρρρ, υρρ νξβ κωρ ρρρ= τοῦ δυνατὸν εἶναι, οὐ δυνατὸν μὴ εἶναι ἀλλὰ τὸ μὴ δυνατὸν εἶναι. Comp. c. h. f.*
- 21 b. 26. A.T. has order; ἀδυνάτου τε καὶ ἀναγκαίου.
- 21 b. 27. προσθέσεις] *ωπρωρρρρ[θρλζ= πρόσθεσις. But the suffix ρ, which would mark the plural, may easily have dropped out.*
- 21 b. 27. τὰ δ' ὑποκειμένα πράγματα] *ρρβ ββ[θρρρρρ= τὸ δ' ὑποκειμένον or ὑποκειμένον δέ.*
- 21 b. 30. διορίζουσαι] *ρρρρβρρρρ= διορίζουσαι.*
- 21 b. 31. τὸ εἶναι καὶ μὴ εἶναι] A.T. omits.
- 21 b. 33. εἶναι οὐ] *ρρρρβ νξ= τοῦ εἶναι οὐ.*
- 21 b. 34. First μὴ] A.T. omits. τὸ] A.T. omits.
- 21 b. 34. Second μὴ εἶναι] A.T. adds *ωρρ νξβ κωρ ρρρ= ἀλλὰ τὸ μὴ (or οὐ) δυνατὸν εἶναι. So Bkk.*
- Thus A.T. implies in b. 34 nearly what it implied in b. 23, viz. : τοῦ δὲ δυνατὸν εἶναι ἀπόφασις οὐ δυνατὸν μὴ εἶναι, ἀλλὰ τὸ μὴ δυνατὸν εἶναι. So *A. e. Vat. 1022 rc. marg. B.*
- 21 b. 36. καὶ μὴ εἶναι] *κ κωρρβρρ νξ ρρρ= καὶ δυνατὸν μὴ εἶναι.*
- 21 b. 36. αἱ τοιαῦται, ἀλλὰ τὸ δυνατὸν εἶναι καὶ μὴ δυνατὸν εἶναι οὐδέποτε] *ωμωυρρρρρρ, κωρρβρρ ρρρ κ κωρρβρρ νξ ρρρ, υρρ*[νξβ κωρρβρρ ρρρ, κ κωρρβρρβρρ νξ ρρρ, κ νξ κωρρβρρβρρ νξ ρρρ],* κ νξ κρρρρρ= αἱ τοιαῦται δυνατὸν εἶναι καὶ δυνατὸν οὐκ (or μὴ) εἶναι, ἀλλὰ [τὸ μὴ (or οὐ) δυνατὸν εἶναι καὶ τὸ δυνατὸν μὴ (or οὐκ) εἶναι καὶ τὸ μὴ (or οὐ) δυνατὸν μὴ (or οὐκ) εἶναι], οὐδέποτε. The words bracketed being irrelevant may be corrupt. Arm. MSS. agree with Ven. Text.*
- N. B. The words preceding ἀλλά, viz. δυνατὸν εἶναι καὶ δυνατὸν μὴ εἶναι, are read in *C. h. e. f. n. u. rec. d.* after ἀλληλαῖς in b. 35.

22 a. 24. The A.T. has the ὑπογραφή as follows :

δυνατὸν εἶναι	οὐ δυνατὸν εἶναι .
δυνατὸν μὴ εἶναι	οὐ δυνατὸν μὴ εἶναι
ἐνδεχόμενον εἶναι	οὐκ ἐνδεχόμενον εἶναι
ἐνδεχόμενον μὴ εἶναι	οὐκ ἐνδεχόμενον μὴ εἶναι
ἀδύνατον εἶναι	οὐκ ἀδύνατον εἶναι
ἀδύνατον μὴ εἶναι	οὐκ ἀδύνατον μὴ εἶναι
ἀναγκαῖον μὴ εἶναι	οὐκ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι.

22 a. 32. A.T. has order : τῷ δυνατῷ καὶ ἐνδεχομένῳ.

22 a. 33. ἀκολουθεῖ μὲν ἀντιφατικῶς] Հետևի ոչ հակասու[թեամբ=ἀκολουθεῖ
οὐ μὲν ἀντιφατικῶς.

22 a. 35. ἡ ἀπόφασις τοῦ ἀδύνατου, τῇ δὲ ἀποφάσει ἢ κατάφασις· τῷ γὰρ οὐ
δυνατῷ εἶναι τὸ ἀδύνατον εἶναι] բացասու[թիւն ոչ կարելին գոյ-
բով բացասու[թիւն ստորասու[թեան, անկարելիւմ գոյ, որ է ոչ
անկարելին գոյ=ἡ ἀπόφασις τὸ οὐ δυνατὸν εἶναι. ἡ δὲ ἀπόφασις τῇ
καταφάσει, τῇ (or τῷ) ἀδύνατον εἶναι, ἢ τὸ οὐκ ἀδύνατον εἶναι.

Here I have rendered ոչ կարելին գոյ and ոչ անկարելին գոյ
respectively τὸ οὐ δυνατὸν εἶναι and τὸ οὐκ ἀδύνατον εἶναι. The
words might mean also οὐ τὸ δυνατὸν (or μὴ τὸ δυνατὸν) εἶναι
and οὐ (or μὴ) τὸ ἀδύνατον εἶναι, but these would make non-
sense. I am not so sure that the Armenian here could not
represent τὸ μὴ δυνατὸν εἶναι and τὸ μὴ ἀδύνατον εἶναι. As a
rule, however, these latter expressions are represented in the
A.T. by ոչ կարելի գոյ, ոչ անկարելի գոյ; the negative par-
ticle here, rather than the adjective, taking the defining suffix.
Thus τὸ μὴ is rendered ոչ in 21 b. 2, 21 b. 23, 22 a. 4, 22 a. 6,
22 b. 15, 22 b. 30, and elsewhere.

This is of course not conclusive that ոչ in such phrases
might not represent τὸ οὐ, and in 22 a. 37 τὸ οὐκ ἀδύνατον is
rendered by ոչ անկարելին, and in 22 a. 7 and 22 a. 18 τὸ οὐκ
ἀδύνατον μὴ εἶναι is rendered ոչ անկարելի ոչ գոյ, though in
these two passages I suspect that the A.T. read τὸ μὴ. He
would not be likely to render τὸ μὴ ἀδύνατον εἶναι in contiguous
passages by ոչ անկարելի գոյ and ոչ անկարելին գոյ. Where-
ever therefore I find the suffix ն attached to the adjective in
these expressions I suspect that τὸ οὐ was read in the Greek,

ϕωὺν *q̄h* ρωρῆν ὑβρῆν (P. ὑβρῆν) ρωρῆν, ὑβρῆν ρωρῆν
 ρωρῆν *q̄h* *nx* ρωρῆν, *υπ.ω. ρωὺν q̄h* δ' ἀγαθὸν *ε* *ωϋν*. *ἡυλ* *ωωω* *ε* *ωϋν*
 ρωρῆν *q̄h* *nx* ρωρῆν, *εηηηηη* *nx* ρωρῆν *q̄h* ρωρῆν = οὐ γὰρ
 ἀληθὴς αὕτη· ἀλλ' ἐκεῖναι, ἔπει (or διότι) ἢ (?) τὸ ἀγαθὸν ἐν τῇ (?)
 τοῦ ἀγαθοῦ, ἐναντία (or ἐναντία) τῇ τοῦ ἀγαθοῦ ὅτι οὐκ ἀγαθόν,
 ψευδὴς (or ψευδεῖς). ἀληθὴς γὰρ ἐκεινὴ ὥστε καὶ τῇ τοῦ ἀγαθοῦ
 ὅτι οὐκ ἀγαθὸν ἔσται ἢ τοῦ μὴ ἀγαθοῦ ὅτι ἀγαθόν. Perhaps *ωϋν*
 should = ἐκεῖνη as *ἡωρδῆρ* (δόξα) is a plural noun.

In the above J. 1291 implies: ἀληθὴς γὰρ αὕτη instead of ἀληθὴς
 γὰρ ἐκεῖνη. Otherwise the Arm. codices agree with Ven. Text.

- 24 a. 5. ὅτι πᾶν] **ρωὺν q̄h* *ωυϋν* usually = πᾶν γάρ.
 24 a. 6. ἢ ὅτι] *ἡωρ* [*θ* = ἦ ὅτι.
 24 b. 5. A.T. has order: ὅτι οὐδεὶς ἢ οὐδέν.
 24 b. 5. ἀντιφατικῶς] *ρωγερῆωρ* = ἀποφαντικῶς.
 24 b. 5. Second ἦ] A.T. omits.
 24 b. 6. A.T. has order: ἀληθεῖ ἀληθῆ. The literal Greek rendering of
 A.T. here is: ἀληθεῖα ἀληθείαν οὐκ ἐνδέχεται ἐναντίαν εἶναι οὔτε
 περὶ δόξαν οὔτε περὶ ἀντίφασιν.
 24 b. 8. περὶ ταῦτα] *ωπ* *ἡ* ὑπὸν *ἡ* ζωὺν *ωωω* *ωϋν* = περὶ τὰ αὐτὰ ἅμα
 (? τὰ ἅμα).

PART III.

ΠΕΡΙ ΚΟΣΜΟΥ.

TITLE. The Armenian Title runs: Արիստոտէլի իմաստասիրի թուղթ առ Ալեքսանդրոս թագաւոր պատմութիւն յաղագս աշխարհի = 'Αριστοτέλους φιλοσόφου ἐπιστολή πρὸς Ἀλέξανδρον βασιλέα ἱστορία περὶ κόσμου.

391 a. 4. τὴν ἐν αὐτοῖς ἀλήθειαν] զիրին *ճշմարտութիւն = τὴν τοῦ πράγματος ἀλήθειαν.

391 a. 9. τὸν οὐράνιον ἔκεινον χῶρον] զարրազանն զայն վայր = τὸν ἱερόν ἔκεινον χῶρον. "ἱερόν corr. O."

391 a. 11. ἡ γοῦν ψυχὴ διὰ φιλοσοφίας] իմաստասիրութիւն = ἡ φιλοσοφία.

391 a. 12. ἐξεδήμησεν] Հատաւ = ἀφίκετο or ἐφθασεν.

391 a. 13. Կա] A.T. omits.

391 a. 14. συνεφόρησε] երբր 'ի միասին = συνεφόρησε. So Q, ambig. R.

391 a. 14. A.T. punctuates after բաճառ.

391 a. 16. τοῦτο δὲ ἔπαθε, καθ' ὅσον οἶόν τε ἦν, πᾶσιν ἀφθόνως μεταδοῦναι βουληθείσα τῶν παρ' αὐτῇ τιμῶν] զայս ինչ *իրաց. և որչափ Հնար ինչ էր առ յիրենէ ամենեցուն առատապէս ետ զպատուսկանազունիցն ջղջս. = τοῦτο πραγμάτων' καὶ καθ' ὅσον οἶόν τε ἦν τῶν παρ' αὐτῆς πᾶσιν ἀφθόνως ἐδίδου (or ἔδωκε) τῶν τιμιωτάτων ἀπόδειξιν. P. reads αὐτῆς, and *իրաց* which = πραγμάτων may be a corruption of *իրեաց*, which = ἔπαθεν.

391 a. 21. τὴν Ὀσσαν] *զ նաւս քաղաք = τὴν Ναυσπόλιον, "the city of Naus."

391 a. 21. τὴν Νύσαν] *զ նաւս լեռան = τὸ Ναῦς ὄρος, "the mountain Naus."

391 a. 22. οἰκτίσειεν ἂν τις τῆς μικροψυχίας τὰ τυχόντα ἐκπεπληγμένους] There is here an evident lacuna in the A.T., which omits these words.

391 a. 24. A.T. has order: ἐπὶ μικρῶ θεωρία and adds this gloss: և ի սահաւ հոգացողութիւն գիտութեան = "and upon slight solicitude for knowledge," καὶ ἐπὶ σμικρῶ ἐπιμελεία γνώσεως.

- 391 a. 26. The A.T. translates οὐδέποτε—τῶν ἄλλων thus : *ἂν ἢ κτῆρ ἔρρεβρ ὑψηλῆς δὴλῶσθαι ἔκωλερ ζῶντων ἰστοριῶν, ἡμῶν ἂν ἢ κτῆρ ἔρρεβρ* = "For never having understood these genuinely, therefore they were wonderstruck at something else." The Arm. translator therefore either lacked or neglected the ἂν in 391 a. 26.
- 391 b. 2. οὐδενὸς ἄξια] *ἢ κτῆρ ἔρρεβρ ἰστοριῶν* = οὐδενὸς λόγου ἄξια, found in *P. Q.*
- 391 b. 3. καὶ καθ' ὅσον ἐφικτόν] *ἢ κτῆρ ἔρρεβρ* = καθ' ὅσον καὶ ἐφικτόν.
- 391 b. 4. θεολογῶμεν] A.T. implies καὶ θεολογῶμεν.
- 391 b. 6. τὴν τῶν μεγίστων ἰστορίαν] *ἢ κτῆρ ἔρρεβρ ἰστοριῶν* = τὴν περὶ ἐκείνων ἰστορίαν.
- 391 b. 10. λέγεται δὲ καὶ ἐτέρως κόσμος] *ἢ κτῆρ ἔρρεβρ* = λέγεται δὲ οὕτως κόσμος.
- 391 b. 11. θεῶν] [*ἢ κτῆρ ἔρρεβρ* = θεῶν. So in 391 b. 12.
- 391 b. 13. εἶληχε γῆ] *ἢ κτῆρ ἔρρεβρ* = γῆ, ἢπερ εἶληχε. The partic. οὐσα would according to the A.T. depend on εἶληχε. Perhaps εἶναι should be read.
- 391 b. 14. πεπερατωμένον' ἧς τὸ ἀνωτάτω θεῶν οἰκητήριον οὐρανὸς ὠνόμασται] *ἢ κτῆρ ἔρρεβρ* = πεπερατωμένον εἰς τὰ ἀνωτάτω οὐρανὸς ὠνόμασται. The sense of A.T. is: "being limited upwards is called heaven." Codex *R.* has εἰς for ἧς, perhaps as a correction. θεῶν οἰκητήριον is not translated.
- 391 b. 16. δέ] A.T. omits.
- 391 b. 24. καλοῦνται δ' οὗτοι πόλοι] *ἢ κτῆρ ἔρρεβρ* = ὁ γῆ καλούμενος.
- 391 b. 25. δι' ὧν εἰ νοήσαιμεν ἐπεξεργασμένην εὐθείαν ἢν τινες ἄξονα καλοῦσι διάμετρος ἔσται] *ἢ κτῆρ ἔρρεβρ = ἢ (to which) νοοῦμεν ἀναλόγον ἢν τινες ἄξονα καλοῦσι τὴν εὐθείαν διάμετρος ἔσται. "To which (earth) we conceive a straight line equally fitted, it will be diameter." In this sentence something is needed to correspond to εἰ and the A.T. is clearly mutilated.
- 391 b. 12—392 a. 1. This whole passage, in order to conform with the A.T., would read somewhat as follows :

ταύτης δὲ τὸ μὲν μέσον, ἀκίνητόν τε καὶ ἐδραῖον ὄν, ἢ φερέσβιος γῆ, ἥπερ εἶληχε παντοδαπῶν ζώων ἔστια τε οὖσα (? εἶναι) καὶ μήτηρ. τὸ δ' ὑπερθεῖν αὐτῆς, πᾶν τε καὶ πάντῃ πεπερατωμένου εἰς τὰ ἀνωτάτω, οὐρανὸς ὠνόμασται, πλήρης ὧν θείων σωμάτων, ἃ ἄστρα εἰώθαμεν καλεῖν· κινουμένου οὐράνου κίνησιν ἀίδιον, μιᾷ περιαγωγῇ καὶ κύκλῳ συναγορεύει πάντα ταῦτα στοιχεῖα ἀπαύστως δι' αἰῶνος. τοῦ δὲ σύμπαντος κόσμου τε καὶ οὐρανοῦ σφαιροειδοῦς ὄντος καὶ κινουμένου, καθάπερ εἶπον, ἐνδελεχῶς δύο ἐξ ἀνάγκης κατανατικρὸν ἀλλήλων ἀκίνητά ἐστι σημεῖα, καθάπερ τῆς ἐν τόρῳ κυκλοφορομένης σφαίρας, στερεὰ μένοντα καὶ περιάγοντα τὴν σφαῖραν, περὶ (potius εἰς) ἃ ὁ πᾶς συνέχεται κόσμος. ὁ μὲν οὖν κόσμος ἐν κύκλῳ περιστρέφεται ὁ γῆ καλούμενος. ἢ (εἰ) νοήσαιμεν ἀνάλογον (?), ἦν τινες ἄξονα καλοῦσι, τὴν εὐθείαν (? τῇ εὐθείᾳ), διάμετρος ἔσται τοῦ κόσμου, τοῦ σφαιρικοῦ γε καὶ περὶ ἐκεῖνο κυκλουμένου οὐράνου, μέσην μὲν ἔχουσα τὴν γῆν τοὺς δὲ δύο πόλους πέρατα.

- 392 a. 1. A.T. adds δύο before ἀκινήτων. So P.
 392 a. 6. After αἰθεσθαι A.T. inserts *σωμαθῆν* = ἔφασαν.
 392 a. 12. διέζωσται] *σθευθωλ ρῆθῆν = διῶπται.
 392 a. 14. ὄντα] A.T. omits.
 392 a. 15. κύκλοις] *μυρῶν ἢ ρηρηρῆν ρρηρῆν* = χῶροις κυκλοφοροῦνται.
 392 a. 15. αὐτῶν] A.T. omits.
 392 a. 18. κινουμένων] *ρρηρῆν* = κινούμενον. So O.
 392 a. 19. ἐν τοσοῦτοις] *ρρηρῆν* = ἐν τοιούτοις.
 392 a. 21. ἐν ἀλλήλοις] A.T. omits.
 392 a. 23. ἔχει] *ρρηρῆν* here implies ἔχειν, which "rc. O."
 392 a. 23. ταύτῃ] *μυρῆν* : *μυρῆν* = ταύτῃ. ἀνωτάτω μὲν.
 392 a. 25. Διός] *ρρηρῆν = καὶ Διός.
 392 a. 28. ὄν] *ρρηρῆν* = ὄν οἱ μὲν.
 392 a. 30. τά τε] *μυρῆν* = ταῦτα.
 392 a. 30. καὶ τὴν τῆς κινήσεως τάξιν] A.T. omits.
 392 a. 32. ἔτι δέ] *μυρῆν* = ἀεί.
 392 b. 2. ἀτάκτῳ] *μυρῆν* = φθαρτῶ.
 392 b. 3. διάττει] *μυρῆν = λέγονται or λέγεται.
 392 b. 6. ὑπὸ δὲ κινήσεως] *μυρῆν* *μυρῆν = "under the higher part (or surface), underneath." Q. reads ἐκείνης for κινήσεως, which perhaps answers to the A.T.

- 394 a. 25. *πάχνη δὲ δρόσος πεπηγυῖα δροσοπάχνη δὲ ἡμιπαγῆς δρόσος*] *κ. κητω* *ξ γοη* [βερωωωπηγξ = *πάχνη δὲ δρόσος ἡμιπαγῆς*.
- 394 a. 28. *κατ' ἐκπίεσμον*] *ἢ* [θωθωφιδωξξ = "from agitation or violent shaking, such as to dissipate and drive away" = *κατὰ συντίναγμα*.
- 394 a. 32. *συστρέμματα*] * [θωθωφιδωξξ = "by or through violent dissipation" = *συντινάγμα*.
- 394 a. 33. *νεφῶν πεπυκνωμένων*] [θωξδρωσβηξωξωξηξ = *πεπαχυωμένων νεφῶν*, or perhaps *πεπαχυσμένων νεφῶν*, for in 394 a. 28 *πεπαχυσμένων* is rendered [θωξδρωσβηξηξ] and the cognate forms *πάχος* and *παχύτερα* are in a. 27 and a. 20 rendered [θωξδρωξβηξξ] and [θωξδρωξηξ].
- 394 a. 33. *πρὸ τῆς εἰς ὕδωρ μεταβολῆς ἀνακοπέντων*] *ἡμωωωωπηγξ* *ξηξξ* *ἢ* *φηφιδωξξξ* *ξωωωξξ* *ωκβηξ* = *τὸ πρωτοπαγῆς ὕδωρ κατὰ μεταβολὴν* (or *ἐκ μεταβολῆς*) *ἀνακοπέν*, "the first frozen water through change assuming division." In 394 a. 26 *ἡμιπαγῆς* was rendered by [βερωωωωπηγξ], by analogy with which *ἡμωωωωπηγξ* would = *πρωτοπαγῆς*, which is also implied in *σύμμηξις* of a. 35.
- 394 a. 36. *οὐδὲ ἡραιωμένου*] *ωξξ* *ωξωξωξωξβηξ* = *ἀλλ' ἡραιωμένου*.
- 394 a. 36. *σφόδρα δὲ αἴτη καὶ ἀθρόα*] *ξωξξ* *ηξηξ* *κ. ωξξωξξξξ* *ξωξξξ* = *διὸ καὶ ἡ τοιαύτη ἀθρόα*.
- 394 b. 1. *καὶ βρίθος ἐκ πιλήματος εἰς καταφορὰν ταχύτεραν λαβόντος· παρὰ δὲ τὰ μεγέθη τῶν ἀπορρηγνυμένων θραυσμάτων οἱ τε ὄγκοι μέλζους*] * *ἢ* [θωξξωξξξξ] *ωξωξωξωξ* [θξξξ] *ἢ* *ωξξωξωξ* [θξξξ], *κ. ἢ* *ωξξωξωξ* [θξξξ] *ξωξξ* [θωξξωξωξ] *ξξξξξ* *κ. ξωξ* *ξωξξηξ* [θωξξωξωξ] [θξξξ] *κ. ωξξωξ* [θξξξ] * = *μανότητος εἰς πῖλημα καὶ εἰς τὴν καταφορὰν διὰ παχύτητα ἀπορρηγνυμένη θραύεται· κατὰ δὲ μέτρον τῆς παχύτητος γίνεται καὶ μέγεθος*.
- 394 b. 10. *ἢ τε ἐν φυτοῖς καὶ ζῴοις καὶ διὰ πάντων διήκουσα ἐμψυχός τε καὶ γόνιμος οὐσία*] *ηξ* *ἢ* *ωξξωξωξ* *κ. ἢ* *ξξξωξξξξ* *κ. ξωξξωξξξ* *ἢ* *ηξ* *ξξξωξ* *κ. κ. ξξξωξωξξξ* *ξξξ* [θωξξ] *ωξξωξξξξ*. If we suppose *ἀναθυμίασις* to be still the subject of the sentence the A.T. may be rendered: *ἢ τε ἐν φυτοῖς καὶ ζῴοις καὶ διὰ πάντων διήκουσα τῶν ἐμψύχων τε καὶ γονίμων*.

There is no trace of *οὐσία* in the A.T. On the other hand,

if οὐσία is eliminated the feminines ἡ . . . διήκουσα . . . ἔμψυχος and γόνιμος can only be accounted for by understanding ἀναθυμίασις, for the use of which in this sense cp. Arist. de Anima I. 2. 19.

- 394 b. 12. ἀέρι] *εἰς τὴν* indicates αἶθερι.
- 394 b. 12. πνεύματα] *ζῆλον ζῆλον ἢ ζῆλον* = πνεύματα ἐκ τοῦ ζήρου.
- 394 b. 14. ἀνέμων] *σοσηγ?* = αὐρῶν, as in b. 13. *ζῆλον* is reserved for ἀνεμος in this passage.
- 394 b. 16. οἱ δὲ κατὰ ῥῆξιν νέφους γινόμενοι καὶ ἀνάλυσιν τοῦ πάχους πρὸς ἑαυτοὺς ποιοῦμενοι] *καὶ ἡρῆ ἢ ὑπερβαίνουσιν ἀδύνη ἢ ὑπερβαίνουσιν* [βῆλον βῆλον] *ἢ ἡρῆ ἢ ὑπερβαίνουσιν* καὶ ἀνάλυσιν τοῦ πάχους πρὸς ἑαυτοὺς προσποιοῦμενοι. The word *καὶ ἀνάλυσιν* which I render by προσποιοῦνται means: "add to, augment." πρὸς ἑαυτοῖς is equally compatible with the A.T.
- 394 b. 19. ῥαγέντος] *ἡρ . . . ὑπερβαίνουσιν* implies ῥαγέντες.
- 394 b. 21. First δέ] A.T. omits.
- 394 b. 22. ὁ ἀπὸ τοῦ περὶ τὰς θερινὰς ἀνατολὰς τόπου πνέων] *ἡρῆ ἢ ὑπερβαίνουσιν* τὸ περὶ τὰς θερινὰς τροπὰς ἐξ ἀνατολῆς πνέων.
- 394 b. 22. A.T. omits ἀνεμος.
- 394 b. 23. ἀπηλιώτης δὲ ὁ ἀπὸ τοῦ περὶ τὰς ἰσημερινὰς] *καὶ ἡρῆ ἢ ὑπερβαίνουσιν* τὸ περὶ τὰς ἰσημερινὰς ἐξ ἀνατολῆς (eastern) ἀπηλιώτης καλεῖται. Similarly in b. 24 A.T. seems to imply: ὁ περὶ τὰς χειμερινὰς ἐξ ἀνατολῆς.
- 394 b. 28. καὶ τῶν βορρῶν] *ὑπερβαίνουσιν* καὶ τῶν βορρῶν.
- 394 b. 29. κατὰ τὸ μεσημβρινόν] *καὶ ἢ ὑπερβαίνουσιν* καὶ κατὰ χειμερινόν μεσημβρινόν.
- 394 b. 33. εὐρόνοτος—νότου] The A. T. transposes this clause with the following one.
- 394 b. 33. ἐπὶ θάτερα] A.T. omits.
- 395 a. 3. φερομένων] A.T. omits.
- 395 a. 4. ὀρνιθίαι.] *ὑπερβαίνουσιν = southern. A corruption of *ὑπερβαίνουσιν* = ὀρνιθίαι.
- 395 a. 4. βορραὶ εἰσὶ τῷ γένει] *ὑπερβαίνουσιν καὶ τῶν βορραὶ εἰσὶ.
- 395 a. 10. A.T. omits δέ after ὅταν.
- 395 a. 10. πρηστηρ χθόνιός ἐστι] *ὑπερβαίνουσιν* καὶ τῶν πρηστηρ καὶ τῶν χθόνιός ἐστι = "But the

- 398 a. 14. καὶ περίβολον χρυσοῦ] *սիւի պարսպօր* = χρυσοῖς περιβάλοις.
- 398 a. 16. *πυλῶνες δὲ πολλοὶ καὶ συνεχεῖς, πρόθυρά τε συχνοῖς εἰργόμενα σταδίοις ἀπ' ἀλλήλων θύραις τε χαλκαῖς καὶ τείχεσι μεγάλοις ὠχύρωτο*] *դրունս ունեւրիմ դրանդեօր պնտեալ և ամրացեալ ընդ դրամբքն պղնձօր մեծագունիւ փռութիւն, սսպարիսաց չափովք հեռացեալք 'ի խոնարհագունիցն ընախութեանէ* = "having gates fastened with foregates and fortified under brazen gates with great care, at a distance of stages set afar from dwelling of inferiors."
- 398 a. 18. *ἔξω δὲ τούτων ἄνδρες οἱ πρῶτοι καὶ δοκιμώτατοι διεκεκόσμητο*] *և պսպէս յառաջին և 'ի վեհագոյն տեղն զետեղեալ նոցա, 'ի ծառայիցն* = "and thus being established in the first and supreme place, of them of the slaves."
- The only point of relation here between the Greek and the Armenian lies in *πρῶτοι* and perhaps in *τούτων* which = *նոցա*. The drift of the Armenian rendering seems to be this: "And they (the kings) being thus set up in the first and supreme place, of their slaves some around the king are bodyguards and servants," etc.
- 398 a. 21. *ἐκάστου περιβόλου*] *սպարանիցն* = "of the palace."
- 398 a. 22. *αὐτὸς δεσπότης καὶ θεὸς ὀνομαζόμενος*] *'ի ձեռն սոցա* = *δι' αὐτῶν*.
- 398 a. 25. *πολέμων*] *քաղաքաց* = *πόλεων*.
- 398 a. 29. *καὶ βασιλεῖς δούλοι*] A.T. omits.
- 398 a. 30. *ἡμεροδρόμοι τε καὶ σκοποὶ καὶ ἀγγελιαφόροι φρυκτωριῶν τε ἐποπτήρες. τοσοῦτος δὲ ἦν ὁ κόσμος καὶ μάλιστα τῶν φρυκτωριῶν κατὰ διαδοχὰς πυρσενουσῶν*] *որում և հպատակեն պատգամաբերն ընթացիցն փոխաորութեամբ 'ի տուրնընթան և 'ի գիշերի ժամուց հրատարակելով միմեանց* = "to whom also are subject bearers of tidings by means of succession of stages in day and night time communicating with each other."
- 398 b. 5. *ἐπιτελεῖν ἂ βούλοιτο*] A.T. omits.
- 398 b. 12. *διὰ τὴν ἀσθένειαν*] *վասն ներքոյ սոցունց ախորութեանց* = "on account of their inner (or natural) weaknesses," *διὰ τὴν ἐν αὐτοῖς ἀσθένειαν*.
- 398 b. 13. *ῥαστώνης καὶ*] A.T. omits.
- 398 b. 14. *ἀμέλει*] A.T. omits.

- 398 b. 18. καὶ δφθαλμόν] A.T. omits.
- 398 b. 18. ἔστι δὲ ὅτε] *αυτ μωυαυδωκ. ε. αυαρ ηρη ηε* = ἔστι δὲ αἰτία τούτου ὅτι.
Perhaps the Greek ran simply ἔστι δὲ ὅτι.
- 398 b. 19. τὰ μέρη μετὰ τινοσ ἐρρυθμίας] *δωυαυεϋν αυ ηρεβαρυ ηεηε ρωρμωαρ-
δωρνε [θεωδρ εν ζωρωλεηετω]* = "the parts are linked with one another by some fair rhythm;" as if *συνέχεται* or some similar word stood in the Greek.
- 398 b. 21. After δίδωσι A.T. adds *υωη η μερδωλεηρην* = *πρώτον εἰς τὰ πλησία.*
- 398 b. 23. καὶ αὐτὸ πάλιν ἐκίνησεν ἄλλο σὺν κόσμῳ δρώντων μὲν πάντων] *ε
ηηη ηωρδβτω ηηηεν ζωρδε, ηωρηωρηεν βηητω ηηηωι ωδδ-
ηβηηεν* = καὶ αὐτὸ πάλιν ἄλλο ἐκίνησεν συγκοσμουμένων δι' αὐτοῦ πάντων κ.τ.λ., "all things being arranged together by him (i. e. the Deity) in a way befitting their respective constitutions."
The Codices *O. P. Q.* do not read *δρώντων μὲν*, but incline to *δέον* or *δέων μετὰ*. Read perhaps *συγκοσμηθέντων*.
- 398 b. 25. καὶ ἑτεροίας] A.T. omits.
- 398 b. 26. ἔστι δὲ οἷσ καὶ ἐναντίας καίτοι τῆσ πρώτης οἶον ἐνδόσεωσ εἰσ κίνησιω μίαν γενομένησ] *ε. ε. ηεβρζωη. δωυαυαυηη αυωρηη ζωηηωαηη αυ
ηη ζωρδνε [θηεν ηηηηηη ηηηηηηηη]* = ἔστι καὶ ἐναντίας καίτοι τῆσ πρώτης ἐνδέσεωσ εἰσ κίνησιω ἑτεροίασ γενομένησ.
Codices *O. P.* read *ἐνδέσεωσ*, which also seems to fit in with the idea worked out in b. 20–24. In 399 a. 3 *καίτοι* is rendered by the same word *δωυαυαυηηη*, which renders it likely that *καίτοι* also stood here in 398 b. 26. I render *ηηηηηηηη* by *ἑτεροίασ* rather than *ἐτέρασ* because *ἑτεροίασ* is found in 398 b. 25 unrepresented in the A.T. Perhaps the A.T. is corrupt, and we ought to have *ηηηηηηηη* = *ἑτεροίασ* in 398 b. 25, and the closely resembling word *ηηηηηηηη* = *μίας* in 398 b. 27. A copyist may have omitted it in b. 25 and inserted it wrongly in b. 27 in place of *ηηηηηηηη*.
- 398 b. 30. *δμου*] A.T. omits.
- 398 b. 31. γάρ] A.T. omits.
- 398 b. 32. ἀλλόμενον] A.T. omits.
- 398 b. 33. εἰσ τὰ σφέτερα ἦθη καὶ νομούσ] A.T. omits.
- 398 b. 34. οἰχῆσεται πετόμενον] *ηηηηηηηη = "blows, exhales." A.T. is a corruption perhaps of *[θηηηηηηηηη]*.

- 899 a. 1. *ἔχει*] A.T. omits. So *P*.
- 899 a. 2. *ἀλλοίαι*] *αἰρηγ* = ἄλλων.
- 899 a. 6. *καὶ τὰς ἰδίας ἐκάστων κατασκευάς*] A.T. omits.
- 899 a. 7. *καὶ φθίνουσα*] A.T. omits.
- 899 a. 9. *τούτων*] A.T. omits.
- 899 a. 10. A.T. omits *τούτου καὶ τελευταῖος* ὁ τοῦ Κρόνου λεγόμενος ἐν διπλασίονι, and has order : ὁ δὲ Διὸς ἐν ἡμισεῖ καὶ ἐξαπλασίονι. "om. pr. *O*."
- 899 a. 12. *συναδόντων καὶ χορευόντων κατὰ τὸν οὐρανὸν ἐξ ἑνός τε*] A.T. omits.
- 899 a. 14. *ἐτύμως*] A.T. omits.
- 899 a. 16. *ἔσθ' ὅτε*] *ζωιδιῶν ζωιδιῶν* = ἄμα.
- 899 a. 19. *φερονύμως*] *ρωρηρωρη [θβωδρῶν = "by means of benevolence." This curious mistake probably arose from *κατὰ . . . τὸ ἐνδόσιμον* being rendered *ὑβρηρη* [θβωδρῶν = "by way of concession or yielding," which is one sense of the Greek, though here it means "by way of prelude or signal."
- 899 a. 20. *ἀεί*] A.T. omits.
- 899 a. 21. *δὲ διττάς*] *ηηρῶν* = "his," τὰς ἑαυτοῦ.
- 899 a. 21. *ὁ παμφαῆς*] *καὶ ἀπένωφην* = καὶ ὁ παμφαῆς.
- 899 a. 24. *κατὰ καιρόν*] A.T. omits.
- 899 a. 25. *τά τε πάθη τὰ ἐν τῷ περιέχοντι συμβαίνοντα*] ἢ *αἰρητικῶν ἀπένωφην ἀπένωφην* = ἐν τῷ περιέχοντι πάντα συμβαίνοντα.
- 899 a. 31. *σημήνη*] **ηωδρ, ζωρδρ* = θελή, κινεῖ. The A.T. may here be a corruption of *ὑζωνωη* which would = *σημήνη*.
- 899 a. 33. *πᾶσα*] A.T. omits.
- 899 a. 34. *μυρίας ἰδέας ἀναφαίνουσά τε*] A.T. omits.
- 899 b. 1. *καιροῖς*] A.T. omits.
- 899 b. 3. *ὁ δὲ θώρακα ἐνδύεται, ὁ δὲ κνημίδας ἢ κράνος ἢ ζωστήρα περιτίθεται*] *καὶ πῶν ἡρηυβρῶν καὶ πῶν ἡρωηωρηωρῶν* = ὁ δὲ ξίφος, ὁ δὲ κράνος.
- 899 b. 7. *εἰς λόχον*] *ρηωρηωρη* *ηηρ* = τὸν λόχον.
- 899 b. 7. *εἰς τάξιν*] *ρηωρῶν ἡωρη* = τὴν τάξιν κοσμεῖ (οἱ κατασκευάζεται).
- 899 b. 12. *ὅπερ οὐδαμῶς ἐστὶν ἐμπόδιον οὔτε ἐκείνη πρὸς τὸ δρᾶν οὔτε ἡμῖν πρὸς τὸ πιστεῦσαι*] *ρη* *ρηωρηωρη *ηηρ*, *καὶ ηηρ* *καὶ ἡρηωρη* *ρηωρῶν* = "who (or which) has the whole; and it need not move us to the idea of unbelief."

- 399 b. 15. αὐτοῖς] *ἡ-ρηγ* = *ἐαυτῆς*.
- 399 b. 18. χρήσεις] A.T. omits and implies *νόμων κόσμος καὶ πολιτεία*. Cp. *O.* and *P.* which insert *καί*.
- 399 b. 22. ἔργων] *φρηδρηγ ἡ-ρηγ* = *ἔργων αὐτοῦ*.
- 399 b. 23. τὰ γὰρ πάθη καὶ τὰ δι' ἀέρος ἅπαντα] *φῶνῆβ ἡβῆβῆβ ἡ-ρη φβρ ἴβ φβρη φῶν φρη φβῆβῆβ ἡβῆβ* = *ὁ γὰρ οὐρανὸς καὶ τὰ ὑπὲρ ἀέρα ἅπαντα*.
- 399 b. 25. κόσμον ἐπέχοντος] *ρη φωβῆβφρζ φρφρβφβ ἡ ἡ ζφρρβῆβῆβ* = *κόσμον ποιήσαντος καὶ συνέχοντος*.
- 399 b. 25. ἐξ οὗ] A.T. omits.
- 399 b. 28. οἰωνοί] *ἡζφ* = *οἱ ὄνοι*, "the asses!"
- 399 b. 29. παραβάλλειν] *ἡδῶνῆβφρβφβῆβῆβ* = *τὸ παραβάλλειν*.
- 399 b. 30. τὸν κόσμον] A.T. omits.
- 400 a. 1. τῷ ἀγάλματι] *ρῆβ φωφῆβῆβ ἡφρῆβῆβ* = *τῇ ἀγάλματι τὸ ἐντυπωθέν*.
- 400 a. 3. τε καὶ συγγεῖν] *φῶνῆβ ἡβῆβῆβ ἡβῆβ φρρρβῆβῆβῆβ* = *τούτῳ γὰρ συγγεῖν ἦν*.
- 400 a. 3. τοῦτον οὖν ἔχει τὸν λόγον ὁ θεὸς ἐν κόσμῳ, συνέχων τὴν τῶν ὄλων ἄρμονίαν τε καὶ σωτηρίαν] *φρη φωβῆβ φρῆβῆβῆβ φωβῆβῆβ φρρβῆβῆβ ἡ φρρβῆβῆβ ἡ φρρβῆβῆβ φρρβῆβῆβ ἡ φρρβῆβῆβ φρρβῆβῆβ ἡ φρρβῆβῆβ φρρβῆβῆβ* = *κατὰ τοῦτον οὖν λόγον κόσμον ὁ θεὸς συνέχει τῶν ὄλων ὡν ἄρμονία τε καὶ σωτηρία*.
- 400 a. 6. καθαρὸς] A.T. omits.
- 400 a. 6. βεβηκῶς] *ζωφωφωφβφβ* = *βεβαῖος*.
- 400 a. 10. ὁ ποιητῆς] A.T. omits.
- 400 a. 14. πέπταται ἀνέφελος λευκῆ δ' ἀναδέδρομεν αἴγλη] A.T. omits.
- 400 a. 24. καὶ πάθη] A.T. omits.
- 400 a. 27. πολλάκις] *φφωφφφ* = *πόλεις*. So *O.* *Q.*
- 400 a. 28. πνευμάτων καὶ τυφώνων] *ρρρρβῆβ φρρβῆβ* = *τυφώνων πνευμάτων*.
- 400 a. 30. γενόμεναι] *ζβῆβφβ = "being shed or scattered forth;" probably a corruption of *βῆβφβ* = *γενόμεναι*.
- 400 a. 32. καὶ ἐκφυσῆσασαι] A.T. omits.
- 400 b. 1. ἐξόχως] A.T. omits.
- 400 b. 4. παρέτρεψέ τε τοῦ φλογμοῦ] A.T. omits.
- 400 b. 5. καὶ ἐτήρησεν ἀβλαβεῖς ἄμα τοῖς γονεῦσι τοὺς νεανίσκους] A.T. omits.
- 400 b. 10. A.T. has order: *ἀπονον ἄλυπὸν τε*. So *P.*

- 401 a. 2. ὁ ποιητής, τὰ δέ] *բերթողն, պողողն են պիտանացու. իսկ պլ=ὁ ποιητής, կάρփ Էլսի օրիսմալ, τὰ δέ κ.τ.λ.*
- 401 a. 3. πλάτανοι καὶ πίτνες καὶ πύξοι κλήθρη τ' αἰγειρός τε καὶ εὐώδης κυπάρισσος] *մայրք և սուսարք, սոճիք և նոճիք=πίτνες καὶ πύξοι αἰγειρός τε καὶ κυπάρισσος.*
- 401 a. 5. ὀπώρας] A.T. omits. ἄλλως] A.T. omits.
- 401 a. 7. καὶ μηλέαι] A.T. omits.
- 401 a. 11. τὴν γῆν] So Ven. Ed. which reads *ζηνηϛ*, but P. 106 has *բանի* = *λόγον*.
- 401 a. 13. αὐτὸς νεοχμοῖ. καλοῦμεν] *մեք նորդմուսն անուանեմք: կոչեմք=αὐτοὶ νεοχμώσεις ὀνομάζομεν. καλοῦμεν.*
- 401 a. 13. παραλλήλως] *յարանուսպէս=παρωνύμως.*
- 401 a. 15. Κρόνου δὲ παῖς καὶ χρόνου λέγεται διήκων ἐξ αἰῶνος ἀτέρμονος εἰς ἕτερον αἰῶνα] **ի ժամանակի. բանի և նա ժամանակէ. լինի սուսցեալ ըստ Տեոսման և յաւիտեան. ընդ որով և յաւիտեան հանք.=ἐκ Κρόνου (ի should perhaps be և, when the meaning would be Κρόνου δὲ) καὶ γὰρ αὐτὸς χρόνος Էστι. λέγεται διὰ τοῦτο (A.T.=by consequence) καὶ ἐξ αἰῶνος. καθ' ὃ καὶ αἰῶνια (or αἰώνιοι). The words which I render καὶ γὰρ αὐτὸς χρόνος Էστι may have been added by the Arm. translator to explain the play on Κρόνος and χρόνος. The rest is corrupt.*
- 401 a. 16—401 a. 24. ἀστραπαῖός τε καὶ . . . καὶ μειλίχιος] The A.T. translates this passage, the copyists adding that it seems an interpolation though found in some exemplars. It is not, however, translated, but the Greek titles are merely set down in Armenian letters and severally explained.
- 401 a. 17. αἰθριος] is omitted in A.T.
- 401 a. 19. ἀπὸ τῶν καρπῶν πολιεύς δὲ ἀπὸ τῶν πόλεων ὀνομάζεται] **վանս պողողն որ առեալ լինին ՚ի քաղաքացն="on account of the fruits which are taken from the towns."*
- 401 a. 22. ξένιος] A.T. omits.
- 401 a. 25. ἐτύμως] *պատրաստապէս=էտոլմոս.*
- 401 a. 26. A.T. omits αὐτός.
- 401 a. 28. ἀργικέραunos· Ζεὺς κεφαλή, Ζεὺς μέσσα· Διὸς δ' ἐκ πάντα τέτυκται] A.T. omits.
- 401 b. 2. Ζεὺς ἄρσην—πόντου βίζα] A.T. omits.

which is going to become, how it is to arrive, is difficult to know."

- 401 b. 23. ἐστὶν οὐκ ἄλλο τι πλὴν ὁ θεός] *νε νεδερ ε αφιουεη ραυγ αφιου
ωωυηεδη* = οὐκ ἄλλο τι ἐστὶ γνώριμα πλὴν τῷ θεῷ.
- 401 b. 26. πορευόμενος· τῷ δὲ ἀεὶ ξυνέπεται δίκη τῶν ἀπολειπομένων τοῦ θεῖου νόμου τιμωρός] **ζεουεεγενηεωυεηη ιουωηωγ: Ιωη ιρωωυε
αηηωωυεηη ΙΛ, ωωηεδη αωωηεζωυη* = πορευόμενος ἰδεῶν. ἕνεκα δίκης τῶν ἀπολειπομένων τοῦ θεοῦ τιμωρός.
- 401 b. 28. ἦς] *ηηηωεω = ὁμοίως.
- 401 b. 29. ἐξ ἀρχῆς] *η υωωεε* = ἐξ αὐτῆς.
- 401 b. 29. μέτοχος εἶη] *ρηηηηη ηεηηηεω* = μετέχει χάριτος.

- 1251 b. 23. A.T. has order: ὕβριν καὶ ἀτιμίαν καλεῖν.
- 1251 b. 23. καὶ τὰ δι' ἀγνοίαν ἢ λήθην γιγνόμενα] [ἄτιμιαν καὶ ἀδύνατον
 ἄδικον] [ἄδικον καὶ ἀδύνατον] = καὶ τὰ δι' ἀγνοίαν ἀληθῶς
 γιγνόμενα.
- 1251 b. 26. τὸ ποεῖν σπουδαίαν] φησὶ καὶ ἀδύνατον = σπουδαίαν καὶ
 ἀγαθὴν ἔχειν.
- 1251 b. 31. After ἀγαθούς A.T. inserts καὶ ἀδύνατον φησὶ = καὶ μισεῖν τοὺς
 φαυλοὺς.
- 1251 b. 34. After ἀγαθὴ A.T. inserts ἀδύνατον φησὶ = μνήμη ἀγαθῆ.
- 1251 b. 37. τῆς δὲ κακίας ἐστὶ τὰ ἐναντία] ἴσως ἐναντία τῆς κακίας φησὶ
 καὶ ἀδύνατον καὶ ἀδύνατον φησὶ = ὅλως δὲ τῆς κακίας ἐστὶν ἔργον καὶ ἴδιον
 καὶ ἐπόμενον πάντα τῶν εἰρημένων τὰ ἐναντία ὄντα τῶν ψεκτῶν.

PART V.

ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΕΙΣΑΓΩΓΗ.

TEXT OF
BUSSE.
PAGE. LINE.

1. 1. A.T. has simple title: Πορφύριου εισαγωγή. But the Armenian commentary, in discussing the title, adds: τοῦ φοίνικος τοῦ μαθητοῦ πλωτίου τοῦ Λυκοπολίτου.
1. 4. Second καὶ] A.T. omits. Also Com.
1. 9. αὐτίκα] ἄρη. ἠὺν ἔξῃ ἡμερῶν ἡμερῶν = αὐτίκα οὖν.
1. 10. εἴ τε καὶ ἐν μόναις ψιλαῖς ἐπινοίαις] *Է* [թէ (Com. *Է* [թէ) միայն 'ի սուկ մտածու[թեան. Reading *Է* [թէ of which *Է* [թէ is no doubt a corruption, the above implies: εἴ τε μόνον ἐν ψιλαῖς ἐπινοίαις. In Cod. Tic. *Է* [թէ is read.
1. 15. καὶ τούτων] A.T. omits, but the Arm. Com. retains.
1. 22. κατὰ ἀποτομήν τὴν ἀπὸ τῶν ἄλλων] *ըստ բացարձակ[թեան զայլոցն* ? = κατὰ ἀπόδοσιν τὴν τῶν ἄλλων. But MS. *E.* has *յայլոցն*; which if we read, the meaning becomes: κατὰ ἀπόδοσιν ἀπὸ τῶν ἄλλων. The word *բացարձակ[թեան* is the usual equivalent of ἀπόδοσις.
2. 1. εἴτε . . . εἴτε] *կամ* . . . *և կամ* = ἢτοι . . . *ի*. So also David.
2. 4. τίς] A.T. omits.
2. 5. καὶ] A.T. omits. Omit *A.*¹ *B. L.* Boeth.
2. 6. λέγονται] A.T. omits.
2. 6. οἱ ἐκ γένους κατάγοντες 'Ηρακλέους] 'ի Հերակληայ 'ի վար կըստ *իջանկիով սեռն* = οἱ τὸ γένος κατάγοντες ἀφ' 'Ηρακλέους.
2. 8. καὶ] A.T. omits.
2. 9. δ] A.T. omits. Cod. Tic. implies σχέσεως for ἀρχῆς and omits words: οἶον 'Ηρακλέους.
2. 10. ἔφαμεν] *և ասաց ար* = καὶ ἔφαμεν or ἔφαμεν δέ.
2. 12, 13. bis τῶν ὑφ' ἑαυτοῦ] *ընդ սովωցն* = τῶν ὑπ' αὐτό. So *B.*

5. 21. A.T. has order : εἶδη καὶ γένη.
5. 23. λαμβανόμενον] *ωπλωρ* = λαμβανόμενα. So *B. C. L*³ and Boethius.
6. 1. τοῦ γενικωτάτου] *υβρωλημῶναρηγῶν* = τῶν γενικωτάτων. So *B. C.*
6. 5. ξν] Cod. Tic. omits. So *a.*
6. 9. A.T. has order : ἦν πάντων κοινόν.
6. 10. ἡ κοινω[α] *ζωωρωρ* = κοινόν.
6. 13. ἐστὶ] *εἶν* = ἦν. So *B. C.*
6. 13. διό] *μῶνρηρη* = δι' ὧν.
6. 15. τὰ δὲ ἀπειρά φησιν ἐάν] *ε. ρῶνζηνῶν σωτρ* [θηρηε] = τὰ δὲ ἀπειρα ἔφη ἐάν.
6. 17. διαιρούντας διὰ πλήθους] *ρωσῶνρηρη* *ρῶνω* *ρηρη* *ρῶρ* *ρωρηῶν* = διαιρούντας αὐτὰ ἀεὶ διὰ πλήθους.
6. 18. συναρεῖν τὸ πλήθος εἰς ξν συναγωγὸν γάρ] *ρωρηῶνρηρη* *ρωρηῶνρηρη* [θηρη. *ρωρη* 'η *ρη* *ρωρη* *ρωρηρηρη* (so P. 106. Ven. Text *ρωρηρηρη*, which makes nonsense) = συναρεῖν τὸ πλήθος· εἰς ξν γὰρ συναγωγόν.
6. 20. τούναντιόν] *υβρωζωρ* = τὰ ἐναντία or simply ἐναντία.
6. 20. διαιρεῖ τὸ ξν] *ρωσῶνρηρη* *ρηρη* = διαιρεῖται. So *B.*
6. 22. καὶ κοινός] A.T. καὶ κοινοί.
6. 24. αὐτῶν] A.T. omits. "om. *C. M.* Boeth."
7. 1. καὶ] A.T. omits.
7. 2. τὸ μὲν γένος] *ρωρ* *ρη* *υβρω* = ἐπεὶ τὸ γένος, or rather = τὸ μὲν γὰρ γένος found in *M.*
7. 4. ἦ] A.T. omits. Arm. Com. retains. om. *M.* Boeth. Cod. Tic. has *αἰεί*. Cp. *C.*
7. 7. pr. εἶναι] A.T. omits.
7. 9. τοῦ γενικωτάτου] Cod. Tic. has τῶν γενικωτάτων.
7. 10. Cod. Tic. has order : ἀνθ. εἰπεῖν. So *C. M.*
7. 11. τὸν Σωκράτην ζῶον] *ρ* [θηρωρωεω *ρωρω* *ρηρηρωρη* = τὸν Σωκράτην ἀνθρωπον ζῶον.
7. 12. Cod. Tic. adds *καὶ* before τὸ μὲν.
7. 13. First *καὶ*] A.T. omits. Cod. Tic. also omits *δέ*.
7. 18, 19. τό . . . εἶδος . . . τὸ . . . ἄτομον] *υβρωρηρῶν* . . . *ωρζωρηρῶν* = τὰ εἶδη . . . τὰ ἄτομα. Cod. Tic. has τὸ εἶδος . . . τὰ ἄτομα.
7. 23. ἄλλου ποτὲ τὸ αὐτὸ γένοιτο] *ρωρηρη* *ρωρηρη* *ρηρηρη* = ἄλλου τινὸς γένοιτο. *A. C. M.* add τινός after ἄλλου.

7. 23. After γένοιτο A.T. adds *ρυν διωῡ βυγγ̄* = τῶν κατὰ μέρος. So A. C.
 7. 23. οὐκ ἂν ἐπ'] *νη λω διωλ* = οὐκέτ' ἂν ἐπ' οἱ οὐ κὰν ἐπ'.
 7. 24. A.T. has order: γένοιτο τῶν κατὰ μέρος. So M.
 7. 24. αἱ αὐταί] A.T. omits. "om. M. Boeth."
 8. 1. τὸ δὲ εἶδος καὶ ὄλον] *κ υπβωωλ̄ι ρηρη* = τὸ δὲ εἶδος ὄλον, οἱ καὶ τὸ εἶδος ὄλον.
 8. 2. ἐν ἄλλοις] Cod. Tic. ἄλλων.
 8. 5. καὶ τίνα καὶ γένη τὰ αὐτὰ καὶ εἶδη] *κ ρη̄ιζ υπβηρ ὑη̄ιρ ηρη κ υπβωωλ̄ρ* = καὶ τίνα γένη τὰ αὐτὰ ἃ καὶ εἶδη. "καὶ ante γένη om. C. M. a. Boeth."
 8. 12. ἐν ταῖς τοῦ πως ἔχειν ἑτερότησι] Cod. Tic. seems to involve οὐκ ὡσαύτως ἔχοντος ἑτερότητα.
 8. 13. τὸ ἕτερον] A.T. omits.
 8. 14. οἶον] omitted in A.T. "om. A. B. L."
 8. 14. ἡ . . . ἡ] A.T. omits. Cp. A., in which ἡ γλαυκότης καὶ ἡ γρυπότης καὶ οὐλή; and C. M., which reads simply γρυπότης γλαυκότης.
 8. 17. καθόλου μὲν οὖν πᾶσα] *κ ηρηε β[εε ρηηζωιυι.ρ ωβ̄εωῡ* seems = ἴσως δὲ καθόλου πᾶσα, οἱ σχεδὸν δὲ κ. π.
 8. 20. A.T. has order: ἄλλο ποιῶσαι. So M.
 8. 21. Cod. Tic. has τὸ λογικόν for ἡ τοῦ λογικοῦ, and with C has order: παρελθ. διαφ.
 9. 1. After ἐποίησεν Cod. Tic. adds καὶ εἶδος τοῦ ζῴου ἐποίησεν. So B. C. L. M. Boeth. Lem.
 9. 2. Cod. Tic. reads αἱ δέ for ἡ δέ and omits ὥστε ἡ μὲν ἄλλο, the first hand noting omission in margin but not supplying it.
 9. 3. τὰς ἄλλο ποιούσας διαφορὰς αἱ τε διαιρέσεις γίνονται τῷ γένων] *ρυν ωγλωρωρωωλ̄ι (ωγμωρηλ̄) ρωφωῡδωι.ι.ρ ρη̄ιζ (η) υπβηγ̄* = τὰς ἄλλο ποιούσας (αὐταί) αἱ διαιρέσεις γίνονται (ἐκ) τῶν γενῶν. "διαφορὰς om. C. Dav. Boeth." Arm. Com. omits the words bracketed. The ἐκ however is added in Dav.
 9. 5. Cod. Tic. has ἡ ἑτερότης . . . συνίσταται. So Boeth.
 9. 11. A.T. has order: καθ' αὐτὰς ὑπάρχουσι.
 9. 16. A.T. has order: λαμβάνονται λόγφ. So C. M.
 9. 18. A.T. has order: ἐπίτασιν καὶ ἀνεσιω λαμβάνουσι. So M. a.
 9. 19. οὐ] *ηρηγ* = ὄν.
 9. 21. τὸ δὲ εἶναι] *ρωβ̄ηη ηη̄ι* = τὸ γὰρ εἶναι.

9. 22. A.T. has order: γρυπὸν εἶναι ἢ συμὸν. . So *M*.
9. 22. ἢ κεχρῶσθαι πως] *Կաճ ալլաղգ օրհնակ ինչ գրչն բերեալ* = ἢ ἄλλως πως κεχρῶσθαι.
10. 2. τὰ γένη] *զսեռն* = τὸ γένος; but Arm. Com. has *զսեռն* = τὰ γένη.
10. 5. ἢ μὲν τοῦ ἐμφύχου] *զի շնչաւորին* = ἢ γὰρ τοῦ ἐμφύχου.
10. 6. συστατικῇ] *եսթակալական* = ὑποστατικῇ. So *M*. also Dav. In 10. 10 and 12 A.T. rightly renders συστατικαί by *բաղադրականք*.
10. 6. τὸ ζῶον] Cod. Tic. τοῦ ζῴου.
10. 8. τὰ γένη] *զսեռն = τὸ γένος; but *զսեռն* is a frequent corruption of *զսեռն* = τὰ γένη.
10. 11. διαφορῆ] *զանազանութեամբ = διαφοραῖς.
10. 12. A.T. has order: τοῦ λογικοῦ καὶ τοῦ θνητοῦ. So *M. a. Boeth*.
10. 14, 15. τῆς ἀνωτάτω οὐσίας] Cod. Tic. ἡ ἀνωτάτω οὐσία. So Boethius.
10. 15. διαιρετικῶν οὐσῶν] *բաժանական ելլըր* = διαιρετικῆς οὐσης. So *B. C. L³. M. Boeth*.
10. 15. διαφορᾶς] *զանազանութեամբ* = διαφορῆ.
10. 17. ἢ δὲ ἐμφύχος καὶ ἀναίσθητος ἀπετέλεσαν τὸ φυτόν] A.T. omits. So Boeth.
10. 20. Cod. Tic. has τὴν διαίρεσιν and omits ἄλλ'.
11. 2. Cod. Tic. reads: ἐστι τούτων and adds οὐ before ποθέν.
11. 4. ἔχει] *ուսել* = ἔχειν; but P. 106 has *ուսի* = ἔχει.
11. 4. τὰς τῶν ὑφ' αὐτὸ διαφορᾶς] *զընդհերեամբն զանազանութիւնս*, per-haps = τὰς ὑφ' αὐτὸ διαφορᾶς. So *B*.
11. 5. Cod. Tic. omits καὶ οὕτως.
11. 6. ἔσται] A.T. omits.
11. 9. ἐστιν] A.T. omits.
11. 10. τί μὲν γὰρ ἐστὶν ὁ ἀνθρωπος ἐρωτωμένων ἡμῶν οἰκείου εἰπεῖν ζῶον, ποῖον δὲ ζῶον πυνθανομένων λογικὸν καὶ θνητὸν οἰκείως ἀποδώσομεν] *բանզի զինչն հարցեցելիլ կենդանի, ալ ոչ եթէ բանական և մահ-կանացու ընտաներար բացարեւոյցք* = τί μὲν γὰρ ἐρωτωμένῳ ζῶον ἄλλ' οὐχ ὅτι λογικὸν καὶ θνητὸν οἰκείως ἀποδώσομεν. The above is the reading of the majority of the Armenian texts, but the Cod. Tic. has τί μὲν γὰρ ἐρωτωμένῳ ζῶον ἄλλ' οὐκ ἐν τῷ τί ἐστὶν' τί μὲν γὰρ ἐρωτωμένῳ ζῶον ἄλλ' οὐκ ὅτι λογικὸν καὶ θνητὸν τὸ χωρίζειν πεφυκὸς τὰ ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος' τῷ αὐτῷ γένει ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος' τὸ λογικὸν γὰρ καὶ τὸ ἄλογον τὸν ἀνθρωπον καὶ τὸν ἵππον δὲτα ὑπὸ τὸ

αὐτὸ γένος τὸ ζῷον χωρίζει: ποῖον δὲ ζῷον πυνθανομένῳ λογικὸν
θνητὸν οικείως ἀποδώσομεν. Here therefore are inserted words
omitted below in ll. 18-21.

11. 13. ἡ ἀναλόγον γε ὕλη καὶ εἶδει] *ἡμῶν ζωντικῶν κωμῶν ὑπὸ τῆς*
= ἡ ἀναλόγως γε εἶδει ὕλη.
11. 13. after ὥσπερ add γάρ.
11. 15. εἰδικός] *ἰδιος* = ἴδιος. *B. C.* have *ιδικός*, see upon 4. 13.
11. 15. ἀναλόγον] *ζωντικῶν κωμῶν* = ἀναλόγως.
11. 16. add καὶ before θνητόν.
11. 17. after ἀνθρωπος add λέγεται.
11. 18-21. διαφορά ἐστιν—καὶ οὕτως omitted in Cod. Tic. See above on
1. 10.
11. 21. ἕκαστα] *ἡμῶν κωμῶν* = τὸ ἕκαστον. So *L. M. a.*
11. 21. ἀνθρωπος γὰρ καὶ ἵππος] A.T. omits. "om. Boeth. (?)"
11. 22. κατὰ μὲν τὸ γένος] *ἡμῶν κωμῶν* = κατὰ μὲν γὰρ τὸ γένος.
11. 22. θνητά] A.T. omits and has order: ζῷα γάρ. So *a.*
11. 24. ἐσμεν] A.T. omits.
12. 2. φασί] *ἡμῶν* = φάναί.
12. 2, 3. τὴν διαφορὰν] τῆς διαφορᾶς.
12. 3. συμβάλλεται καὶ δ τοῦ τί ἦν εἶναι τοῦ πράγματός ἐστι μέρος] *ἡμῶν κωμῶν*
ἡμῶν κωμῶν καὶ δ τοῦ τί ἦν εἶναι τοῦ πράγματός ἐστι μέρος. The Arm. Com. also
has: *ἡμῶν κωμῶν* = καὶ τὸ τί, the prefix *κωμ* marking out τὸ τί ἦν εἶναι
as acc. case. *A. B. C. L. a.* add καὶ δ after εἶναι. A.T. and Arm.
Com. seem to have rendered a Greek MS. in which καὶ δ was
misplaced.
12. 7. ἦν] *κωμ = ἐστι. But Cod. Tic. omits ἐστι altogether.
12. 8. αὐτῆς] A.T. omits.
12. 13. δέ] A.T. omits.
12. 17. ἐφ' οὗ] *δω*.
12. 17. τὸ μόνον] *ἡμῶν κωμῶν* = καὶ τὸ μόνον. So *B. C. a.*
12. 18. ἀεί] A.T. omits.
12. 19. ἀεί] *ἡμῶν κωμῶν* = ἡδη; in 12. 18 ἡδη stood for ἀεί "in lit. *M³*. Boeth.
(fort. recte)."
12. 20. δέ] *ἡμῶν κωμῶν* = γάρ. Cod. Tic. also omits καὶ before κυρίως.
12. 24. δέ] A.T. omits. "om. *B. Dav.*"

12. 26. τὸ μὲν οὖν καθεύδειν] *ῥωνῆρῃ ῥωνῆβῆ* = τὸ μὲν γὰρ καθεύδειν. Boeth. has "nam."
18. 4. ἧ before δ] A.T. omits. ἐστίν] A.T. omits.
18. 5. ἐστίν] A.T. omits.
18. 7. A.T. has καί before διαφορῶς.
18. 9. A.T. reads as title: *ἰσηρωμ ωνῆρῃ ζωωρωρωγῶν ἔ. ἰωωῆρῃ ὑβηρῃ ἔ. ὑβωωῆρῃ ἔ. ὠωρῃβρῃβῆων, ἰωωῆρῃ ἔ. ἠωωωζῶων* = περὶ τῶν προσόντων κοινῶν καὶ ἰδίων τῶν τε γενῶν καὶ εἰδῶν καὶ διαφορῶς ἰδίου καὶ συμβεβηκότος. Comp. C. and Boeth.
18. 10. δῆ] A.T. omits. Also Boeth.
18. 12. τῶν ὑπ' αὐτό] *ῥῥῆρῃβῆων* = τῶν ὑφ' αὐτό.
18. 14. ἵππων τε καὶ βοῶν] *ῥῥῆρῃ ἔ. ῥῥῃρῃ* = ἵππου τε καὶ βοός. So *a*.
18. 15. A.T. has ἵππου καὶ βοός, as in l. 14. So *a*.
18. 17. μόνον] *ῥῥῃρῃ ὑωωρῃρῃ* = μόνον κατηγορεῖται. So *a*.
18. 22. τῆς κοινῶνας] *ζωωωρωρωγῶν* = τῶν κοινῶν. So *M*. Boeth. has de communibus.
18. 23. δέ] A.T. omits.
14. 2. τὰ ἄλογα] *ἔ. ῥῥῶωωωῶων* = καὶ τὸ ἄλογον.
14. 2. A.T. has order: θεὸν καὶ ἄνθρωπον.
14. 3. ὄσα τε] *ωρῃρῃ ῥῥῃρῃ ῥῥῃρῃ*? = ἔτι ὄσα read in *C*.
14. 4. κατηγορεῖται] *ωωωρῃρῃβῆρῃ* = κατηγορηθήσεται.
14. 4. τοῦ ἐξ αὐτῆς εἰδούς] *ῥ ῥῃ ὑωωῶωνῆρῃ ὑβωωῶων* = τῶν ἐξ αὐτῆς εἰδῶν.
14. 5. ὄντος] A.T. omits.
14. 7. καί] A.T. omits. τε] A.T. omits.
14. 8. οὐ μόνον δὲ τοῦ λογικοῦ] A.T. omits.
14. 11. ὡς γὰρ μὴ ὄντος] *ῥῥῶωῆρῃ ῃζ ῃρῃρῃ* = μὴ ὄντος γάρ.
14. 11. A.T. has order: ἄνθρωπος οὐδὲ ἵππος.
14. 12. οὕτως μὴ] *ῥῃρῃρῃ ἔ. ῃζ* = οὕτως καὶ μὴ.
14. 12. A.T. has order: τὸ λόγῳ χρώμενον.
14. 13. περὶ τῆς διαφορῶς] *ἰσηρωμ ἰωωῆρῃ* = περὶ τῶν ἰδίων. So *B. M.* Boeth.
14. 18. ἐπὶ τοῦ ἵππου μόνον] *ῃ ῥῃρῃ ῥῃρῃρῃ ῥῃρῃ* = ἐπὶ μόνου τοῦ ἵππου. So *M. A.*
14. 21. τοῦ γὰρ ζῆου τὸ μὲν] *ῥῥῶωῆρῃ ῃβῆρῃωῶωνῃρῃ ῃρ ῃ ὑβῃρ ῃ ῃβῆρῃ* = τοῦ γὰρ ζῆου γένους ὄντος (οἱ δ' ἐστὶ γένος) τὸ μὲν.
14. 21. τὰ μὲν γένη πρότερα] *ὑβῆρῃ ἰωωῶωωωῃρῃ* = τὸ μὲν γένος πρότερον.
14. 22. τῶν ὑπ' αὐτά] *ῥῥῶω ῥῥῃρῃβῆρῃβῆρῃ* = τῶν ὑφ' αὐτά. So *A. M.*

15. 1. *πᾶσαι*] *β αὐτῶν ἐκ τῶν* = καὶ πᾶσαι.
15. 2. *ἦν*] *ε = ἔστι.
15. 4. *ἔτι γένος μὲν ἐν καθ' ἕκαστον εἶδος*] *β λ ω ρ η υ β κ λ μ ν δ ρ ε ζ η ι κ λ μ ν ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ψ ω* = *ἔτι ἐπεὶ τὸ γένος μὲν ἐν ἔστι τοῦ καθ' ἕκαστον εἶδους.*
15. 6. *ζῳων*] A.T. omits.
15. 7. Before *ἡ διαφορὰ*] A.T. adds *λ* = καί, and omits *δέ*. "om. C."
15. 8. *ἀρκείτω ταῦτα*] *ζ ω ω ε τ υ μ ρ ω ν* = ἀρκεῖ τοσαῦτα. So *B. a.*
15. 9. In title: *τῆς κοινωνίας*] *ζ ω ω ω ρ ω λ ω γ* = *κοινων.* Boeth. has *de communibus.* So *C.*
15. 10. *δέ*] A.T. omits.
15. 11. *καί*] A.T. omits.
15. 12. A.T. has order: *δὲ καὶ αὐτοῖς.*
15. 14. Title: *περὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ γ. κ. τ. εἶ.*] *ζ ω ω λ η γ υ β κ λ μ ν δ ρ ε ζ η ι κ λ μ ν ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ψ ω* = *ἰδίω γένους καὶ εἶδους περὶ.* Boeth. has: "De propriis gen. et sp."
15. 18. *καὶ συναναίρονται, ἀλλ' οὐ συναναίρουμένα*] *λ ζ ω ω ρ ω ω κ λ ω ν ω ρ η λ η ζ ζ ω ω ρ ω ω κ λ ω ν ω ρ η λ η ζ* = καὶ συναναίρει ἀλλ' οὐ συναναίρεται.
15. 19. *πάντως*] A.T. omits.
15. 20, 21. A.T. implies *τῶν εἰδῶν κατηγορεῖται*, omitting *ὅφ' ἑαυτά.*
15. 22. *ὅπ' αὐτά*] *ρ η γ η ι κ λ μ ν δ ρ ε ζ η ι κ λ μ ν ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ψ ω* ? = *ὅφ' ἑαυτά.*
16. 1. *τῆς κοινωνίας*] *ζ ω ω ω ρ ω λ ω γ* = *κοινων.* So *M.* Boeth.
16. 2. *δέ*] A.T. omits.
16. 2. *εἰ γὰρ ἄνθρωπος*] *ρ ω ν η γ η δ ι ω ρ η λ η ζ* = *ὁ γὰρ ἄνθρωπος.*
16. 3. A.T. has order: *ἐπίσης τὸ γένος κατηγορεῖσθαι.* So *M.*
16. 4. *ἀτόμων*] A.T. omits. "om. *B*¹. *C.* Boeth. (?)"
16. 7. *ὄν*] *η ρ η γ = *οὐ.* *η ρ η γ* would easily be corrupted from *η ρ η γ* = *ὄν.*
16. 8. *τῆς διαφορᾶς*] *ζ ω ω λ η γ* = *ἰδίω.* "Boeth.: de propriis."
16. 10. *διαφοραῖς καὶ ἰδίω*] *ω ω ρ ω β ρ ω ι β ω ω λ η ζ* = *διαφορᾶ καὶ ἰδίω.*
16. 10. *τὸ μὲν γένος*] *υ β κ λ μ ν* = τὰ μὲν γένη.
16. 13. *εἰ ζῳον* twice] *β β ε τ * η ρ η β κ λ μ ν δ ρ ε ζ η ι κ λ μ ν ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ψ ω* = *εἰ δὲ ζῳον.* *η ρ* = *δ* may be a corruption of *η ρ* = *τι.* "ante ζῳον add. utrobique *τι a. supra scr. B.*"
16. 13. *εἰ δὲ ἄνθρωπος, γελαστικόν*] A.T. omits.
16. 17. *ἔστιν*] *η γ η ζ* = *ἀν ἦ.*
16. 18. *ὥστε καὶ ὧν ἔστιν ἴδια*] *η ρ η γ ἦ ρ ω γ ρ ω ρ δ β λ η γ* = *ὧν ἀναιρουμένων.* "sic superscr. *m*². *B.*"
16. 19. *περὶ τῆς κοινωνίας τοῦ γένους καὶ τοῦ συμβεβηκότος*] *ζ ω ω ω ρ ω λ ω γ*

ζητεῖται οὐκ ἔστιν ἡ αὐτὴ ἡ ἀπονομή. = πάλιν τὸ εἶδος καὶ τοῦ ἰδίου καὶ τοῦ συμβεβηκότος ῥηθήσεται καὶ γίνεται δύο, λοιπὸν οὖν πῆ διαφέρει τὸ ἰδίον τοῦ συμβεβηκότος ῥηθήσεται.

P. 106 exhibits some variation in above passages. (i) It places after γίνονται τρεῖς in 17. 25 the words underlined equivalent to: πάλιν τὸ εἶδος down to γίνεται δύο; (ii) it supplies in the margin in a late hand the words: ἐλὲν ὑποκρίνεται ἡ ἀπονομή καὶ ἡ ἀπονομή ἐστὶν ἡ ἀπονομή equivalent to: εἶναι (? καὶ) τὸ γένος τοῦ εἶδους καὶ τῆς διαφορᾶς.

18. 5. λαμβανομένων] ἐληγν = οὐκ ἔστιν ἡ ἀπονομή.
18. 10. A.T. has κοινῶν εἶδους καὶ διαφορᾶς πέρι; so *M.* and Boeth.
18. 12. καὶ] A.T. omits.
18. 15. Title: περὶ τῆς διαφορᾶς τοῦ εἶδους καὶ τῆς διαφορᾶς] ἡ ἀπονομή ἡ ἀπονομή ἡ ἀπονομή = ἰδίων διαφορᾶς καὶ εἶδους. So *M.* Boeth.
18. 17. ποιόν] ἡ ἀπονομή ἡ ἀπονομή = ποιόν τι. "add. τι *a.*"
18. 21. ἀτόμων ἐστίν] A.T. omits. So *B.*
18. 21. τοῦ κατ' αὐτήν] ἡ ἀπονομή ἡ ἀπονομή. ? = τοῦ ἡ ἀπονομή. ἡ ἀπονομή, = than, is clearly corrupt.
18. 23. θεοῦ] So A.T.
19. 1. ἀνθρώπου] ἡ ἀπονομή = τοῦ ἀνθρώπου. "add. τοῦ Brand."
19. 2. A.T. has order: τι ἄλλο.
19. 3. ἵππος δὲ ἀπλῶς ὄν] ἡ ἀπονομή καὶ ἡ ἀπονομή = ἀπλῶς δὲ καὶ ὄν.
19. 3. οὐκ] ἡ ἀπονομή = οὐκ ἔστι.
19. 4. In title τῆς κοινωνίας] A.T. implies κοινῶν. So *M.* Boeth.
19. 6. ὑπὸ τῶν μετεχόντων] ἡ ἀπονομή ἡ ἀπονομή = τῶν μετεχόντων simply, but ἡ ἀπονομή = ὑπό may have dropped out before a word of which ἡ ἀπονομή is the first syllable.
19. 10. In title τῆς διαφορᾶς] ἡ ἀπονομή = ἰδίων and has order: τῆς διαφορᾶς καὶ τοῦ ἰδίου.
19. 11. αὐτῆ] ἡ ἀπονομή = γένος.
19. 12. καὶ] A.T. omits. "om. *M.* *a.* Boeth."
19. 12. A.T. reads θεοῦ, as always.
19. 14. ἀν ἡ] ἡ ἀπονομή = ἡν. So *A.* *a.*
19. 16. In title τῆς κοινωνίας] A.T. has κοινῶν. So *M.* Boeth.
19. 17. δέ] A.T. omits.
19. 18. Before πρὸς A.T. adds καὶ = καί.

19. 19. πᾶσι] A.T. omits. So *A. B. L. M. a.*
19. 19. μέλαν] *υβωιλ φη* = μέλαν εἶναι. So *M.*
19. 21. δέ] A.T. omits.
20. 1. After τὸν ἀνθρωπον A.T. adds *Λ ημωικωδ* = καὶ τὸν θεόν.
20. 3. A.T. has order: δεκτικὰ εἶναι. So *M.*
20. 8. A.T. has order: διαφορᾶς καὶ γένους διαφέρει.
20. 9. πῆ τὸ γένος διαφέρει τῶν ἄλλων καὶ πῆ ἡ διαφορὰ διαφέρει τῶν ἄλλων] *νι ρι ρι ρε υβιλ Λ ωωρεβρι ρι θβιλ ωωρεβρι ε γωγρηδ* = πῆ τὸ γένος καὶ διαφορὰ διαφέρει τῶν ἄλλων. For similar compression of two clauses into one compare note on 17. 25.
20. 11. τῆς κοινωνίας] A.T. implies τῶν κοινῶν. So *M. Boeth.*
20. 13. ὅτι κατὰ] *ρηω* implies omission of ὅτι, but must be a corruption of *ρη ρω* = ὅτι κατὰ.
20. 14. A.T. has order: γελᾶν πεφυκέναι.
20. 14. ἐπίσης τε γάρ ἐστι] *Λ ρηη ρ ωρηη* = ἐπίσης δὲ (ῥ τε) πρόσεστι.
20. 15. τὰ εἶδη] *υβωωιλ* = τὸ εἶδος.
20. 16. In title τῆς διαφορᾶς] *γωηηω* = ἰδίων. So *M. Boeth.*
20. 17. δέ] A.T. omits, and before ἄλλων has *Λ* = καί. "add. καί *M. Boeth.*"
20. 18. A.T. has order: ἄλλων ἴδιον εἶναι. So *B. M. a.*
20. 20. καί] A.T. omits. So *M. a. Boeth.*
20. 22. A.T. has order: καίπερ πεφυκῶς ἀεὶ γελαστικὸς εἶναι.
20. 23. ἐστιν δὲ εἶδους] *Λω, υβωωιηρηιλ* = ἐτι τοῦ εἶδους.
21. 1. καὶ διαφερόντων] *ωωρεβρι ρι θβωιλ* = τῶν διαφορῶν. The converse mistake in the A.T. occurred in 3. 5, 7.
21. 2. κατηγορούμενον εἶναι] is implied by *ωωρηηρηωι φηι.*
21. 4. τῆς κοινωνίας] A.T. implies κοινῶν. So *M. Boeth.*
21. 6. σπάνιοι] *ρηιλ ρι ρε ρ* = σπανίως.
21. 8. περὶ τῆς διαφορᾶς τῶν αὐτῶν] *ηωιλ γωηηω υβωωιηι Λ ημωωωζη* = περὶ ἰδίων εἶδους καὶ συμβεβηκότος. So *M. Boeth.*
21. 10. ποῖον ἢ πῶς ἔχου] *ρηιλ γωηηηι ε ηωω ρρηηη ριλ* = ποῖον ἢ πῶς ἔχει.
21. 14. ἐπεισοδιώδη] is implied by *γηωωωωωωωιλ.*
21. 16. ἔχοι ἄν] *ριλ* = ἔχει. ἦ] A.T. omits. So *B.*
21. 17. ἦ] *Λ* = καί.
21. 20. A.T. implies κοινῶν as usual and omits ἀχωριστον. So *M. Boeth.*
21. 21. δῆ] A.T. omits.
21. 22. ἐκεῖνα] *ωηηη* ? = ἐκεῖνων or ἐκεῖνοις.

21. 22. θεωρεῖται] *ωβωωλῆν* = τὸ εἶδος. An obvious corruption of *ωβωωλῆν*, which the Greek requires.
21. 22. ἀνευ] ἢ *ψβρωγ* = ἐπί.
22. 1. οὕτως] A.T. omits.
22. 1. Αἰθίωψ] *ε[θνωγωωηῆν* = ὁ Αἰθίωψ.
22. 4. Title: *περὶ τῆς διαφορᾶς τῶν αὐτῶν*] *γωηωγω γωωηῆ* *ε* *ωωωωωζῆ*
γωωηηε[θωωωηε = *περὶ ἰδίου καὶ συμβεβηκότος ἰδιοτήτων*. Comp. *M.*
Boeth.: *περὶ τῶν ἰδίων ἰδίου καὶ συμβεβηκότος*.
22. 5. ἐνί] A.T. omits; but *ψηηγ* = ἐνί may easily have dropped out after *ψηωγῆηηε* = μόνω.
22. 7. A.T. has order: *καὶ ἀνθρακι πρόσεστι*.
22. 8. ἔστιν before *ἐπίσης*] A.T. omits.

APPENDIX I.

ON THE CODEX TICINUS.

A collation of this manuscript with the Greek Text supplies the following additions to and omissions from the above collations.

§ I. ON THE CATEGORIES.

ED. BEK.
PAGE.

- 1 a. 1. Cod. Tic. has *ὀνόματα*.
1 a. 10. Cod. Tic. retains *ἔστιν*.
1 a. 11. Cod. Tic. has order *ἀποδώσει λόγον*. So *g*.
1 b. 4. Add *τῆς γραμματικῆς* after *λέγεται*.
1 b. 4. *καί*] Cod. Tic. reads *ἢ καί*.
1 b. 6. Adds *τινός* after *ὑποκειμένου*.
1 b. 9. Reads *ἔστι* simply, omitting *καθ' ὑποκειμένου δὲ οὐθενὸς λέγεται*. In the scholium introduced reads: *ἐξ ἀνάγκης εἶναι ἐν ὑποκειμένῳ ἄνευ γὰρ ὑποκειμένου εἶναι ἀδύνατον*.
1 b. 15. Cod. Tic. has *ὁ γὰρ τις καὶ ἄνθρωπος καὶ ζῷον*. Cp. *e*.
1 b. 22. Cod. Tic. has *τῶν ὑπ' αὐτά*.
1 b. 26. A. T. has order *ἢ ποιὸν ἢ ποσόν*.
1 b. 29. Cod. Tic. retains *τρίτην*.
2 a. 6. *τῆ*] Cod. Tic. *ἢ ἀποφάσει, τῆ*.
2 a. 6. Implies *τῆ δὲ πρὸς . . . συμπλοκῆ*.
2 a. 12. Cod. Tic. has *ἔστιν*.
2 a. 15. Cod. Tic. renders Waitz' text exactly.
2 a. 28. *κατηγορεῖται*] Cod. Tic. *κατηγορηθήσεται*.
2 a. 37. Cod. Tic. has *κατηγορεῖται*.
2 a. 38. *εἰ γὰρ κατὰ μηδενὸς τῶν τινῶν ἀνθρώπων*] Cod. Tic. *οὐ γὰρ εἰ κατὰ τινος τῶν τινῶν ἀνθρώπων*.
2 b. 2. Cod. Tic. *πάλιν καὶ τὸ χρῶμα*.

- 2 b. 3. Cod. Tic. agrees with W. in reading simply *ἐν τινί*, not adding *σώματι*.
- 2 b. 7. Cod. Tic. has order of Waitz.
- 2 b. 18. Cod. Tic. *αἱ πρῶται οὐσίαι*.
- 2 b. 19. Cod. Tic. *τὸ εἶδος*.
- 2 b. 24. Cod. Tic. has *ἀποδώσει* without *τίς*.
- 2 b. 26. Cod. Tic. has *τῶν πρώτων οὐσιῶν*.
- 2 b. 31. Cod. Tic. has *τὴν πρώτην οὐσίαν*.
- 2 b. 33. Cod. Tic. has *γνωριμώτερον* simply without *μᾶλλον*.
- 3 a. 2. A. T. has *οὕτω καί*. So *g*.
- 3 a. 7. Cod. Tic. retains *κατά*.
- 3 a. 9. Cod. Tic. retains *τῶν δὲ δευτέρων οὐσιῶν*.
- 3 a. 10. Cod. Tic. implies *φανερὸν μὲν καὶ οὕτως ὅτι οὐδεμία ἐστὶν ἐν ὑποκειμένῳ*. So *u*, Corr. *C*.
- 3 a. 17. Cancel note.
- 3 a. 26. Cod. Tic. implies *λέγεται*. So *h*, pr. *n*.
- 3 a. 30. *ὅσα*] Cod. Tic. simply omits.
- 3 a. 32. Cod. Tic. implies *λέγεται ὡς μέρη ὑπάρχοντα ἐν τινί*.
- 3 a. 34. A. T. implies *συνωνύμως ἀπ' αὐτῶν λέγ. π. γὰρ αἱ ἀπὸ τούτων*.
- 3 a. 36. The A. T. implies *κατὰ μὲν γὰρ* instead of *ἀπὸ μὲν γὰρ*.
- 3 a. 39. *καί*] A. T. omits. So *n*.
- 3 b. 1. sec. *καί*] A. T. omits. So *A. B. e. f*.
- 3 b. 3. A. T. transposes *εἰδῶν* and *γενῶν*. So *nu*.
- 3 b. 7. Cod. Tic. implies *συνώνυμα . . . ἐστὶν ὧν*.
- 3 b. 8, 9. Cod. Tic. omits *ἀπὸ* in both lines. Ven. Text retains.
- 3 b. 10. Cod. Tic. retains *ἐπί*.
- 3 b. 15. Cod. Tic. reads *ἄνθρωπον* simply without adding *τίς*.
- 3 b. 18. Cod. Tic. has *οὐχ ἀπλῶς*, omitting *δέ*.
- 3 b. 20, 21. Cod. Tic. has *τὴν οὐσίαν* in both lines.
- 3 b. 27. Cod. Tic. orders the words thus: *οὐ δὲ τοῦτο ἴδιον τῆς οὐσίας*. Cp. *A. e. f*.
- 3 b. 28. *γὰρ*] A. T. omits. So *e. f. n. a*.
- 3 b. 38. Cod. Tic. does not add *μᾶλλον*.
- 4 a. 4. Cod. Tic. has order of Waitz: *εἶναι λέγεται*.
- 4 a. 6. Cod. Tic. omits *καὶ ἦττον*. So *e*.
- 4 a. 8. Cod. Tic. has *οὐσία ἐστίν*.
- 4 a. 30. Cod. Tic. has *αὐτά*.
- 4 a. 31. Cod. Tic. has *γενόμενον*.
- 4 a. 33. Cod. Tic. has *ἕκαστον αὐτὸ μεταβολήν*.
- 4 a. 34. Cod. Tic. retains *ἐστίν*.

- 4 b. 1. A. T. reads *γίγνεται* for *λέγεται*.
- 4 b. 3. Omit "Bk" in text of Collation.
- 4 b. 4. *εἰ δὴ*] A. T. *εἰ δέ*. So *e. f. g. u.*, corr. *C. n.*
- 4 b. 5. Cod. Tic. does not add *φάσκει*, but agrees with W. in reading *δεκτικὰ τῶν ἐναντίων εἶναι*.
- 4 b. 6. Cod. Tic. exactly renders Waitz' text in this passage.
- 4 b. 9. Cod. Tic. adds *ἦ* before *ἀληθής*.
- 4 b. 10. A. T. implies *δέ* instead of *γάρ*.
- 4 b. 17. Cod. Tic. has *ταῦτόν καὶ ἔν*, the order of W.
- 4 b. 22. Cod. Tic. has *διωρισμένον* simply, without *τό*.
- 4 b. 23. Cod. Tic. omits second *ὄλον*, and retains *συνεχῆς δέ*.
- 4 b. 26. Cod. Tic. retains *εἰ*.
- 4 b. 27. Cod. Tic. implies *τῶν δέκα μόρια ἐστὶ, πρὸς οὐδένα κοινόν κ. τ. λ.* So *g.*
- 5 a. 3. Cod. Tic. retains *πρὸς τινα κοινόν*.
- 5 a. 6. *πρὸς δ*] A. T. implies *πρὸς ἦν* of *n*, or *πρὸς ὄν* of *C. h.*
- 5 a. 12. Cod. Tic. *πρὸς τὸν αὐτὸν κοινόν ὄρον*.
- 5 a. 14. Cod. Tic. has order of W: *αὐτοῦ τὰ μόρια συνάπτει*.
- 5 a. 15. A. T. has *ἔτι δὲ πάλιν*, instead of *ἔτι δὲ τὰ μὲν*.
- 5 a. 17. *ὄλον τὰ μὲν*] A. T. implies *τὰ μὲν γάρ*.
- 5 a. 21. A. T. has order *θέσω τινα ἔχει*.
- 5 a. 24. Cancel note.
- 5 a. 26. A. T. introduces by some mistake the words *τὰ τοῦ τόπου* after *οὐδέ* and before *τὰ τοῦ χρόνου*.
- 5 a. 34. *ἀλλ' εἴρηται τε*] A. T. implies *εἴρηται γάρ*.
- 5 b. 3. Cod. Tic. retains *καὶ ἡ κίησις πολλή*.
- 5 b. 16. Cod. Tic. has *ποσόν*.
- 5 b. 16. Cod. Tic. omits *αὐτό*.
- 5 b. 18. Cancel note.
- 5 b. 32. *ἀναφέρεται*] A. T. implies *ἀναφέροντα*. So *h*, pr. *C. n. d.*
- 5 b. 35. *ἐαντοῖς*] Cod. Tic. *ἀλλήλοισ*.
- 5 b. 35. Cod. Tic. has order *ἅμα τὸ αὐτό*.
- 6 a. 1. Cod. Tic. implies *ἐπὶ τῆς οὐσίας*.
- 6 a. 10. Cod. Tic. has *ἐρεῖ* simply.
- 6 a. 14. *τῷ μέσῳ*] Cod. Tic. implies *τῶν μέσων*. So *e.*
- 6 a. 15. Cod. Tic. has *εἰκόασι*, after which it omits *δέ*.
- 6 a. 22. Cod. Tic. has *οὐδὲ τὰ τρία τῶν τριῶν*.
- 6 a. 23. *χρόνος εἶναι λέγεται*] Cod. Tic. *χρόνος λέγονται*. Here *εἶναι* is omitted in *u. n. f. g.*

- 6 a. 23. τῶν εἰρημένων] so Cod. Tic. without adding τούτων.
- 6 a. 25. πρ. καί] A. T. omits. So *u. f.* πρ. π.
- 6 a. 28, 29. Cod. Tic. omits καὶ χρόνος καὶ ἴσος καὶ ἀμισος, but otherwise agrees with text of W. So *b*, cp. *e. u. f. g.*
- 6 a. 31. Cod. Tic. has ἀν δόξαι . . . λέγεσθαι, with Waitz.
- 6 a. 33. Cod. Tic. has ὁμοία simply.
- 6 b. 4. αὐτὰ ἄπερ ἐστίν] Cod. Tic. τοῦθ' ἄπερ ἐστίν. So *e. n.*
- 6 b. 4. A. T. omits εἶναι. So *n.*
- 6 b. 7. Cod. Tic. omits εἶναι. So *n.*
- 6 b. 15. Cod. Tic. implies ἢ before ἐναντιότης and perhaps omits ἐν.
- 6 b. 16. A. T. reads ἐν after τι. So *e. n.*
- 6 b. 19. A. T. seems to imply οὐδὲ τὰ τῶν τοιούτων οὐδενί.
- 6 b. 21-24. Cod. Tic. has ὅμοιον γὰρ μᾶλλον καὶ ἦττον λέγεται' καὶ ἀνισαίτερον μᾶλλον καὶ ἦττον λέγεται, ἐκότερον αὐτῶν πρὸς τι ἐν' τό τε γὰρ ὅμοιον τινὶ ὅμοιον λέγεται καὶ τὸ ἀνισαίτερον τινὶ ἀνισαίτερον' οὐ πάντα δὲ τὰ πρὸς τι κ. τ. λ.
- 6 b. 23. "τινὶ] *π-ρ-η-λ-δ-ε* = τινός." Cancel this note; and in note on l. 24 read τινὶ for τινός.
- 6 b. 25. Cod. Tic. has λέγεται μᾶλλον καὶ ἦττον.
- 6 b. 28. A. T. omits δέ.
- 6 b. 29. A. T. has order λέγεται δοῦλος. So *e. n.*
- 6 b. 30. A. T. adds λέγεται before δεσπότης. Cf. *e. g. d.*
- 6 b. 31. Cod. Tic. implies διπλασίου ἢ ἡμῶν.
- 6 b. 31. ἐλάττωτος] so Cod. Tic. without either τοῦ or λέγεται.
- 6 b. 32. μείζονος] so Cod. Tic. without λέγεται.
- 7 a. 25. τῶν ὁμολογουμένων] Cod. Tic. τῶν ὁμολογουμένων.
- 7 a. 32. Cod. Tic. has δ.
- 7 a. 33. τοῦτου μόνου is also in *e. n.*
- 7 a. 34. Cod. Tic. implies ἀπεδόθη, οἰκείως πρὸς αὐτὸ ῥηθήσεται.
- 7 a. 34, 35. Cod. Tic. implies οἷον εἰ δοῦλος πρὸς δεσπότην λέγεται, περιαιρουμένων κ. τ. λ. So *n.*
- 7 a. 36, 37. Cod. Tic. has τὸ δίποδι εἶναι καὶ τὸ ἐπιστήμης δεκτικῶν εἶναι ἀνθρώπων. Cp. *n. e.*
- 7 a. 38. Cod. Tic. has τοῦ δεσπότην εἶναι.
- 7 a. 39. Cod. Tic. has λέγεται in place of ῥηθήσεται, and ῥηθήσεται in place of λέγεται. Cp. *B. C. d.*
- 7 b. 1. Cod. Tic. has πρὸς δ, omitting ποτε.
- 7 b. 3. Cod. Tic. has ῥηθήσεται.
- 7 b. 4. γάρ] A. T. implies οὐν or δὴ, and also omits δ and τό. δ om. *e.*
- 7 b. 6. Cod. Tic. retains γάρ before εἶτι.

- 7 b. 7. Cod. Tic. implies δούλος simply without δ.
- 7 b. 8. Cod. Tic. retains γάρ.
- 7 b. 17. The omission should not include the second καί.
- 7 b. 19. Cancel note.
- 7 b. 20. Cod. Tic. implies οὐκ simply, not οὐδέ.
- 7 b. 25. Cod. Tic. has λαμβάνομεν simply without ὑστερον.
- 7 b. 27. A. T. perhaps implies γενομένην.
- 7 b. 33. Cod. Tic. and J. 401 favour the reading αὐτὸ δὲ τὸ ἐπιστητόν. *B. n. u. e.* have αὐτό. *C. d. f.* add τό.
- 7 b. 34. ἔσται] A. T. ἔστιν. So *c.*, corr. *n.* Cancel note upon πολλά.
- 8 a. 5. Cod. Tic. has τὸ δὲ αἰσθητὸν ἔστιν, οἶον, σῶμα.
- 8 a. 7. τῷ αἰσθητικῷ] A. T. τῷ ζῳῷ.
- 8 a. 9. A. T. has order: τοῦ εἶναι αἰσθησιῶν.
- 8 a. 14. Cod. Tic. has καθάπερ δοκεῖ, ἢ.
- 8 a. 14. Cod. Tic. has κατὰ τινὰς τῶν δευτέρων οὐσιῶν.
- 8 a. 20. Cod. Tic. instead of καὶ ἢ τις κεφ. has simply οὐδέ κεφ., but like the Ven. Text retains οὐ before λέγεται.
- 8 a. 21. Cod. Tic. retains τινος.
- 8 a. 29. Cod. Tic. retains ἀποδίδοται.
- 8 a. 30. Cod. Tic. has ἐστὶ τὸ λῦσαι.
- 8 a. 32. Cod. Tic. along with the Jerusalem and Paris MSS. end the sentence with the words ταῦτόν ἐστί and begin a new paragraph with τῷ (or τὸ) πρὸς τί πως ἔχειν, and introduce a space of commentary between.
- 8 a. 34. Cod. Tic. has ἔστι τοῦτο τὸ πρὸς τι.
- 8 a. 35. Cod. Tic. involves no departure from text of W.
- 8 b. 3. A. T. implies πρὸς τι πῶς ἔχει.
- 8 b. 4. A. T. has order οἶον εἰ τότε τι οἶδε, and Cod. Tic. has an inexplicable reading which would imply in the Greek ἀφωρισμένος ἐστί instead of ἀφωρισμένως.
- 8 b. 5. A. T. has order ὅτου ἐστί διπλάσιον.
- 8 b. 9. Cod. Tic. retains οὐκ ἀορίστως δέ.
- 8 b. 11. Cod. Tic. retains γὰρ τὸ τοιοῦτο γίνεται, οὐκ ἐπιστήμη.
- 8 b. 14, 15. Cod. Tic. implies δ ἐὰν εἰδῆ τις τῶν πρὸς τι ὀρισμένως, κάκεινο πρὸς ὃ λέγεται ὀρισμένως εἴσεται.
- 8 b. 16. Cod. Tic. has ἕκαστον.
- 8 b. 17. Cod. Tic. has ὅπερ ἐστίν.
- 8 b. 36. Cod. Tic. retains καὶ νόσος.
- 9 a. 7. Cod. Tic. has διακίβνται.

- 9 a. 23. Cod. Tic. has *νοσώδεις δὲ τῷ δύνανται ἔχειν φυσικὴν τοῦ μηδὲν πάσχειν. ὁμοίως δὲ κ. τ. λ.*, thus omitting *ῥαδίως ὑπὸ τῶν τυχόντων.*
- 9 a. 27. Instead of *τῷ ἀδυναμίαν ἔχειν τοῦ αὐτοῦ τούτου* Cod. Tic. involves *τῷ δύνανται ἔχειν κάκεινο μὴ ῥαδίως διαιρεῖσθαι τοῦ αὐτοῦ τούτου.*
- 9 a. 32. Cod. Tic. has *τὰ γὰρ δεδεγμένα ποιά λέγεται*, omitting *αὐτά* altogether. Om. *B. d. i.*
- 9 b. 1. Cancel note in text, and instead of it read thus: "A. T. has *γλυκύ* in place of *μέλι*, so that sentence runs thus: *ὅτε γὰρ τὸ γλυκὺ τῷ πεπονθέναι τι λέγεται γλυκύ.*"
- 9 b. 16. *τῶν*] A. T. seems to omit.
- 9 b. 19. Cod. Tic. retains order *καὶ τὴν χροιάν ὄμ.*
- 9 b. 20. A. T. has order *παθῶν τιῶν.*
- 9 b. 22. Cod. Tic. implies reading of W., except perhaps omitting *ἐν.*
- 9 b. 22. A. T. seems to involve *μελανία γεγίηται.*
- 9 b. 24. A. T. has order *διὰ μακρὰν νόσον; τὸ τοιοῦτον* is in *C.* and *Vat.* 238.
- 9 b. 25. *ῥ]* Cod. Tic. *καί.*
- 9 b. 25. Cod. Tic. has *μὴ ῥαδίως ἀποκαθίσταται ἢ καὶ διὰ βίου παραμένουσι.*
- 9 b. 32. A. T. perhaps involves *προσπεπονθέναι* instead of *πεπονθέναι.*
- 9 b. 35. Cod. Tic. retains order *τιῶν παθῶν.*
- 9 b. 36. Cod. Tic. has *ποιότητες ποιότητες λέγονται.*
- 10 a. 4. Cod. Tic. does not add *καί.*
- 10 a. 15. *ῥ]* A. T. implies *καί.*
- 10 a. 22. Cod. Tic. retains *πως.*
- 10 a. 27. *αἱ εἰρημέναι*] A. T. has *αἱ προειρημέναι.*
- 10 a. 28. A. T. omits *ἄλλως.*
- 10 a. 30. Cod. Tic. has *παρωνύμως λέγεται* with *W.*
- 10 b. 9. Cod. Tic. has *τῆς ἀρετῆς* simply.
- 10 b. 10. Cod. Tic. has *τὰ παρωνύμως.*
- 10 b. 11. Cod. Tic. has *ἄλλως.*
- 10 b. 18. Cod. Tic. has *τὸ λοιπὸν ἔσται ποιόν.*
- 10 b. 20. Cod. Tic. has *τῇ δικαιοσύνῃ ἢ ἀδικία.*
- 10 b. 23. A. T. has *ἐφαρμόζει* with *g. n.*
- 10 b. 31. Cod. Tic. omits *καὶ ἦττον.* So *B.* and *pr. A.*
- 11 a. 3. *καὶ τὸ ἦττον*] Cod. Tic. omits.
- 11 a. 6. Cod. Tic. does not add *καὶ τὸ ἦττον.*
- 11 a. 8. *ἢ τόν]* A. T. has *καὶ τόν.* So *C. e.*, *corr. n.*
- 11 a. 9. A. T. implies *τὰ δὲ μὴ ἐνδεχόμενα*, or perhaps *ἐπιδεχόμενα.* The same word is used as rendered *ἐπιδέχεται*, *ἐπιδέχεσθαι*, and *ἐπιδεχόμενα* in ll. 3, 6, and 7.

But, it should be added, this same word is the usual Arm. equivalent of *ἐνδέχομαι*.

- 11 a. 13. A. T. has *μᾶλλον* simply, not adding *καὶ ἦττον*.
- 11 a. 16. A. T. has *μόνας* after *ποιότητας*.
- 11 a. 24. *τῶν πρὸς τι* is read in *C. e. f.*
- 11 a. 29. Cod. Tic. retains *καί*.
- 11 a. 30. Cod. Tic. has *οὐ* simply, not *ἀλλὰ οὐ*. So in l. 31.
- 11 a. 30 alt. *γραμματικῇ*] Cod. Tic. has this in margin in first hand, but in text has *ἐπιστήμη*.
- 11 a. 37. A. T. seems to involve *ἀτοπώτερον*.
- 11 b. 1. A. T. omits *δέ* after *ἐπιδέχεται*. So *e. n. i. g.*
- 11 b. 2. pr. *καί*] Cod. Tic. omits. So *e.*
- 11 b. 6. *θερμαίνεσθαι*] Cod. Tic. has *λνπεῖσθαι* without *τό*.
- 11 b. 27. *τινὸς γὰρ διπλάσιον*] A. T. omits. *n. om.* *διπλάσιον*.
- 11 b. 30. Cod. Tic. retains words *τὸ γὰρ ἐπιστητὸν κ. τ. λ.*
- 11 b. 36. Cod. Tic. has order of W.
- 11 b. 38—12 b. 2. A. T. omits *δέ*, and Cod. Tic. reads *ὅσα τῶν ἐναντίων ἐστὶ*, τοιαυτὰ ἐστὶν ὥστε ἐν οἷς πέφυκε γίνεσθαι ἢ ἐν κατηγορεῖσθαι, ἀναγκαῖον αὐτῶν θάτερον ὑπάρχειν, οὐ* οὐδὲν ἐστὶν ἀνὰ μέσον*.
- 12 a. 6. A. T. has order: *ἢ ὑγίειαν ἢ νόσον*.
- 12 a. 6. A. T. has order: *καὶ ἄρτιον δὲ καὶ περιττόν*.
- 12 a. 9. A. T. has order: *ὅτε ἄρτιου καὶ περιττοῦ*.
- 12 a. 13. A. T. has order: *λευκόν ἐστὶν ἢ μέλαν*.
- 12 a. 13. A. T. implies *οὐ φαῦλον δὲ καὶ σπ., οἱ οὐδὲ φ. κ. σπ.*
- 12 a. 14. *κατηγορεῖται μὲν καὶ κατ'*] Cod. Tic. *κατηγόρηται μὲν κατ'*, while the Venice Text implies *ὁ κατηγόρηται κατ'*. *e. om.* *καί*.
- 12 a. 23. A. T. has order: *ἀποδοῦναι τὸ ἀνὰ μέσον*.
- 12 a. 28. Cod. Tic. has *περὶ τοῦτο* simply.
- 12 a. 29, 30. Cod. Tic. has *ἕκαστον τῶν τῆς ἕξεως δεκτικῶν, ὅταν ἐν ᾧ πέφυκεν ὑπάρχειν, ὅτε (or ? ὅταν) ὁ πέφυκεν ἔχειν μηδαμῶς μὴ ὑπάρχη*.
- 12 a. 35. A. T. has order: *τὸ ἔχειν τῆν ἕξιν*. *C. e. n.* have same order, but read *ἕξιν*.
- 12 a. 39. Cod. Tic. adds *καί* before *ἐστερησθαι*.
- 12 b. 6. A. T. has order: *κατάφασιν καὶ ἀπόφασιν*. So *n.*
- 12 b. 7. A. T. has order: *κατάφασιν καὶ ἀπόφασιν*. So *n.*
- 12 b. 9. It should be remarked that *ἦ* is read for *καί* in *C. n.*
- 12 b. 23. Cod. Tic. has *κάκεινο* simply.
- 12 b. 27. Cod. Tic. omits *δῆλον*.

- 12 b. 28. *ὤν*] First hand in Cod. Tic., also J. 1291 read *δ*, which in Cod. Tic. is corrected by an ancient hand into *ὤν*. Ven. Text has *ὤν*.
- 12 b. 30. Cod. Tic. simply omits *γάρ*; also omits *τι* after *μέσον*.
- 12 b. 30. *ὤν*] Cod. Tic. implies *ὤν δέ*. Thus acc. to Cod. Tic. l. 30 would run :
τούτων οὐδέν ἦν ἀνὰ μέσον, ὤν δὲ θάτερον ἀναγκαῖον ἦν τῷ κ. τ. λ.
- 12 b. 33. A. T. implies *οὐ γὰρ λευκὸν οὐτε μέλαν πᾶν εἶναι τὸ δεκτικόν*, omitting *ἀνάγκη*.
- 12 b. 37. Cod. Tic. retains *εἰ μὴ* simply.
- 12 b. 38. *ἐπὶ δὲ—ὑπάρχειν*] Cod. Tic. retains text of Waitz.
- 12 b. 39. *καὶ* before *οὐχ*] Cod. Tic. omits.
- 13 a. 2. Cod. Tic. retains *ὑπάρχει*.
- 13 a. 8. Cod. Tic. has *ἀλλ' οὐδ' ὤν ἀνὰ μέσον ἐστίν, ἀναγκαῖον ποτε πασί*. Cp. *π*.
- 13 a. 9. Cod. Tic. has *ὑπάρχειν* simply.
- 13 a. 11. *καὶ τούτων*] Cod. Tic. *καὶ τοῦτο*.
- 13 a. 14. *ἀλλὰ τισί*] so Cod. Tic. simply.
- 13 a. 24. Cod. Tic. omits *καί*.
- 13 a. 34. Cod. Tic. does not add *μεταβολὴν γίνεσθαι*.
- 13 a. 35. *τις*] Cod. Tic. implies *οὗτις*.
- 13 a. 36. Cod. Tic. has *ἔφυσεν* simply.
- 13 b. 3, 4. A. T. has order : *ἀναγκαῖον εἶναι θάτερον ἀληθές*, still omitting *αἰέ*.
- 13 b. 11. Cod. Tic. retains *ἔστιν*.
- 13 b. 18. Cod. Tic. involves *οὐτε γὰρ τὸ νοσεῖ Σωκράτης οὐτε τὸ ὑγιαίνει ἀληθές ἐστίν, αὐτοῦ μὴ ὄντος ὅπως τοῦ Σωκράτους ψεύδος*.
- 13 b. 20. Cod. Tic. omits *καὶ τῆς ἔξεως* and words *τε ὅπως οὐδέτερον ἀληθές, ὄντος τε*, and also reads *ἔστι* instead of *αἰέ* after *οὐκ* in l. 21.
- 13 b. 25. *ὅπως*] A. T. implies *ἀπλῶς*.
- 13 b. 30. Cod. Tic. retains *καί*.
- 13 b. 33. Cod. Tic. involves *ὥστε ἐπὶ ἀλλήλων ἴδιον*.
- 13 b. 36. Cod. Tic. retains *τοῦτο δὲ δῆλον*.
- 13 b. 37. Codices *C. g. e. n.* also make this addition.
- 14 a. 20. *γένη*] Cod. Tic. has *γένος*.
- 14 a. 24. Cod. Tic. retains *ἐν γένει*.
- 14 a. 26. A. T. has *πρῶτον μὲν γὰρ καί*. So *e. n. u.*
- 14 a. 36. Cod. Tic. has *κατά* simply, but adds *τό* before *πρότερον*, with *A. d. e. i. u.*
- 14 b. 4. A. T. has *παρὰ τὰ προειρημένα*. So *g.*
- 14 b. 5. Cod. Tic. retains *εἶναι τῇ φύσει δοκεῖ*.
- 14 b. 9. A. T. omits *σχεδόν*. So *n.* It should be added that Codd. *e. n.* have order : *τοῦ πρ. τρόποι*.

- 14 b. 10. A. T. perhaps implies instead of *καὶ ἕτερος εἶναι* the following: *ἕτερος ἔτι εἶναι*.
- 14 b. 11. Cod. Tic. has *τῶν γὰρ ἀντιστρεφόντων* simply.
- 14 b. 24. Cod. Tic. simply omits *δὲ λέγεται*.
- 14 b. 25. A. T. omits *ἐστίν*. So *n*.
- 14 b. 38. Read in note *χερσαῖον* for *χερσόν*.
- 15 a. 4. The order of A. T. *ἀεὶ τῶν εἰδῶν* is read in *C*.
- 15 a. 5. A. T. omits *ἐστι*. So *e. n*.
- 15 a. 9, 10. Cod. Tic. has *μηδαμῶς δὲ αἴτιον τοῦ εἶναι τῷ ἑτέρῳ ἐστί*.
- 15 a. 14. Cod. Tic. retains order of *W*.
- 15 a. 15. Cod. Tic. has *αὐταὶ μὲν οὖν αἱ κινήσεις*.
- 15 a. 17. Cod. Tic. has *τῆς κατὰ τόπον μεταβολῆς* by a copyist's error.
- 15 a. 19. Cod. Tic. retains *ἀλλοιούμενον*, but for *τινά* implies *τινάς*.
- 15 a. 20. Cod. Tic. retains *ἀλλοιούσθαι*.
- 15 a. 29. Read in note "rc add *n*."
- 15 b. 1. Cod. Tic. retains *κινήσεις ἡρεμίας*.
- 15 b. 6. Cod. Tic. retains *τῇ δὲ λοιπῇ τ. ἀπ. κιν*.
- 15 b. 7. Cod. Tic. adds *τι* after *εἶναι*. So *C. f*.
- 15 b. 9. *ἢ τὴν εἰς τ. ε. τ. π. μεταβολὴν*] Cod. Tic. *τῇ εἰς τ. ε. τ. π. μεταβολῇ*. So *A. B. e. u. pr. d. n*.
- 15 b. 13. Cod. Tic. has *τῇ κατὰ τὸ ποῖον ἡρεμίας ἢ εἰς τὸ ἐναντίον τοῦ ποιοῦ μεταβολή*.

§ II. ON THE DE INTERPRETATIONE.

- 16 a. 6. Cod. Tic. has *ὡν μέντοι τούτων* (a simple corruption in Arm. of *ταῦτα*) *σημεῖα πρώτων, ταῦτα πᾶσι κ. τ. λ.* Boeth.: "quorum autem haec primorum."
- 16 a. 8. Cod. Tic. retains *ἤδη ταῦτά*.
- 16 a. 10. Cod. Tic. retains *ὅτι μὲν*.
- 16 a. 10. Cod. Tic. retains *ἤδη*.
- 16 a. 11. φ] Cod. Tic. like *V. T.* has *οἷς*.
- 16 a. 14. Cod. Tic. retains reading of *W*.
- 16 a. 15. Cod. Tic. has *ἢ τὸ λευκόν, ὅταν μὴ προστεθῇ τι οὐπω ἐστὶν οὐτε ψεῦδος οὐτε ἀληθές· σημείον δὲ ἐστὶ τοῦδε. καὶ γὰρ κ. τ. λ.*
- 16 a. 19. A. T. omits *μὲν οὖν*.
- 16 a. 25. A. T. implies *ἄλλ' οὐδενὸς κεχωρισμένου*. So Boeth.: "sed nullius separati."
- 16 a. 26. Boethius also omits *οὐδέν*, reading "ut in equiferus ferus. Secundum placitum vero."

- 16 a. 27. Cod. Tic. omits the scholion added in other texts.
- 16 b. 1. Cod. Tic. implies *ἀλλὰ πῶσις ὀνόματος*. Cod. A has *πῶσις*.
- 16 b. 4. *οὐδὲν γὰρ πω*] The A. T. rather implies *οὐδέ πω γὰρ* than *οὐδέ γὰρ πω*.
- 16 b. 6. Cod. Tic. omits *δέ* with *g*, and adds *τὸ* before *μέρος*.
- 16 b. 11. Erratum. Read in second line of note "*ξ = ὑποκειμένων*."
- 16 b. 12. *λέγω*] A. T. *λέγομεν*. So 17 a. 39.
- 16 b. 20. Cod. Tic. retains *ὁ λέγων*.
- 16 b. 24. Cod. Tic. retains *ἦν*.
- 17 a. 11. Cod. Tic. has *ὁ τοῦ ἀνθρώπου λόγος*. Boethius agrees with A. T. throughout this passage: "*ex verbo esse vel casu. Etenim hominis ratio.*"
- 17 a. 12. *ἢ τι τοιοῦτον*] Cod. Tic. implies *ἢ ἄλλο τι τῶν τοιοῦτων*.
- 17 a. 14. Cod. Tic. implies *οὐ γὰρ τῷ σύγγενος δὴ εἰρησθαι*.
- 17 a. 30. Cod. Tic. reads comma before, not after, *ὡσαύτως*, and A. T. omits *καί* before *ὁ κατέφησε*. So Boeth. "*et quod quis negaverit.*"
- 17 a. 33. Cod. Tic. omits *καί*, but retains *τοῦτο*.
- 17 a. 36. In note on *ἄλλα* read *ἔτι* for *ἐπι*.
- 17 a. 40. Cod. Tic. for *ἡ-ριμωρῶν-ζῆ-ρηῶν* has *ἡ-ριμωρῶν-ζῆ-ρηῶν*, the regular equivalent of *καθ' ἕκαστον*.
- 17 b. 4. Boethius omits *τι*.
- 17 b. 4. Cod. Tic. has *ἔσσονται ἐναντία αἱ ἀποφάνσεις*.
- 17 b. 7. Boeth. omits *αὐται μὲν*: "*quando autem in universalibus non universaliter, non sunt contrariae.*"
- 17 b. 8. Boeth. omits *ποτέ*: "*est esse contraria.*"
- 17 b. 13. *καθόλου κατηγορεῖν τὸ καθόλου*] Cod. Tic. implies *τὸ καθόλου κατηγορεῖν καθόλου*.
- 17 b. 14. Boethius also omits *ἀληθής*: "*nulla enim adfirmatio erit, in qua.*"
- 17 b. 17. Cod. Tic. implies *καὶ ἀποφάσει λέγω*, though the first hand suspects *καί*.
- 17 b. 18. Cod. Tic. retains *ὅτι οὐ καθόλου*.
- 17 b. 20. Cod. Tic. retains *ἐναντίως*.
- 17 b. 22. Cod. Tic. omits words: *οὐδεὶς ἄνθρωπος δίκαιος*.
- 17 b. 28. Cod. Tic. does not add *ὡσαύτως*.
- 17 b. 28, 29. Cod. Tic. omits words: *οὐκ ἔστι Σωκράτης λευκός*.
- 17 b. 32. alt. *καί*] Cod. Tic. omits. So *G*.
- 17 b. 33. pr. *καί*] Cod. Tic. omits.
- 17 b. 40. *ἢ κατάφασις*] Cod. Tic. has this in margin in first hand, but in text *ἢ ἀπόφασις*.
- 17 b. 40. Cod. Tic. has *ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ*.
- 18 a. 1. Cod. Tic. has *ἢ ὡς καθόλου ἢ ὡς μὴ καθόλου*.

- 18 a. 3. Cod. Tic. has οὐκ ἢ ἀντικειμένη.
- 18 a. 5. Cod. Tic. has τῇ δὲ τις ἄνθρωπος ἢ οὐδεὶς ἄνθρωπος λευκός, omitting first λευκός.
- 18 a. 8. Boeth. partly agrees with A. T. "uni negationi una adfirmatio."
- 18 a. 15. Cod. Tic. has simply οὐκ.
- 18 a. 21. Cod. Tic. has οὐδὲν γὰρ διαφέρει εἰπεῖν ὅτι ἔστιν ἵππος καὶ ἄνθρωπος λευκός, ἢ ὅτι ἔστιν ἵππος λευκός καὶ ἔστιν ἄνθρωπος λευκός. Thus in l. 21 Arm. omits the words τοῦτο and ἢ, perhaps reading ὅτι in place of latter, and in l. 22 omits τοῦτο δὲ οὐδὲν διαφέρει τοῦ εἰπεῖν, and in l. 23 introduces ἢ ὅτι before ἔστιν ἵππος λευκός.
- 18 a. 28. Cod. Tic. omits ἀνάγκη.
- 18 a. 32. Cod. Tic. has τῶν καθόλου λεχθέντων, μὴ καθόλου. So *e.*
- 18 a. 32. Cod. Tic. omits δέ after εἴρηται.
- 18 a. 34. Note refers to first ἢ.
- 18 a. 35. Boeth. reads "nam si hic quidem," etc., so agreeing with A. T.
- 18 a. 37. Cod. Tic. has κατάφασις simply.
- 18 b. 2. Cod. Tic. retains ἢ οὐ λευκόν.
- 18 b. 2. Cod. Tic. retains ἢν.
- 18 b. 3. Cod. Tic. reads καὶ εἰ μὴ, ψεύδεται, omitting ὑπάρχει, but retaining καί.
- 18 b. 5. Cod. Tic. has ἢ ψευδῆ simply.
- 18 b. 6. ἢ οὐκ ἔσται] Cod. Tic. has ἢ οὐκ οὐκ ἔσται.
- 18 b. 9. Cod. Tic. retains οὕτως ἢ μὴ οὕτως.
- 18 b. 21. Cod. Tic. has ὅτι λευκόν καὶ μέλαν, δεῖ.
- 18 b. 22. Cod. Tic. implies εἰ δὲ ὑπάρχειν εἰς αὐριον, ὑπάρξειν εἰς αὐριον εἰ δὲ μὴ ἔσται μήτε μὴ ἔσται εἰς αὐριον, οὐκ ἂν εἴη τὸ κ. τ. λ. Thus the only real change implied is of ὑπάρξει into ὑπάρχειν in l. 22, which reading is found in *d. u.*, and the addition of εἰς before αὐριον in l. 23 as found in *C. E. e. u.*
- 18 b. 25. Boeth. also adds ναυμαχίαν.
- 18 b. 26. A. T. has order ταῦτα ἄτοπα.
- 18 b. 33. Cod. Tic. omits τοδί after ἔσται. So also Boeth.
- 18 b. 37. Cod. Tic. retains ἢ μὴ εἶπον.
- 18 b. 38. Cod. Tic. retains text of W, only omitting τι. Boeth. also omits τι.
- 18 b. 39. Boeth. seems to have read διὰ τὸ καταφάναι ἢ ἀποφάναι, for he renders "propter negare vel adfirmare."
- 19 a. 2. Cod. Tic. does not add καί.
- 19 a. 4. Cod. Tic. has ὅτε γὰρ ἀληθῶς εἰπέ τις, ὅτι ἔσται. Boeth. also renders "quando enim."
- 19 a. 6. Cod. Tic. retains εἰπεῖν αἰεὶ ὅτι ἔσται.
- 19 a. 7. δῆ] A. T. δέ.

- 19 a. 9. Cod. Tic. agrees with Waitz except that it omits *ὁμοίως* and implies *ἐνδεχόμενα γίνεται* rather than *ἐνδέχεται*. Boethius omits *ὁμοίως*.
- 19 a. 18. Omit note ad loc.
- 19 a. 20. Boethius also has "vel adfirmatio vel negatio."
- 19 a. 21. Cod. Tic. implies no alteration of text of W.
- 19 a. 26. Cod. Tic. has *ὅτι ἔστι τὸ ἀπλῶς εἶναι κ. τ. λ.*
- 19 a. 28. *εἶναι μὲν*] Cod. Tic. *εἶναι δέ*.
- 19 a. 28. Cod. Tic. has *ἅπαν* simply.
- 19 a. 36. Cod. Tic. retains *τούτων γάρ* simply.
- 19 a. 37. Cod. Tic. retains *θάτερον μύριον*.
- 19 a. 38. Cod. Tic. has *μᾶλλον* simply.
- 19 a. 39. Cod. Tic. implies *τὴν ἐτέραν, οὐ μέντοι ταύτην ἀλ. ἢ ψ. ὥστε*.
- 19 b. 7. Cod. Tic. agrees with text of W.
- 19 b. 8. *ὄνομα μὲν οὐ λέγω*] *ἠὲ μὴ* in Cod. Tic. The punctum delens set over *η* by first hand implies that *οὐ* is to be omitted.
- 19 b. 9. Cod. Tic. has *ἐν γάρ πως σημαίνει τὸ ἀόριστον ὄνομα, ὥσπερ καὶ τὸ οὐκ ὑγιαίνει οὐ ῥῆμα ἐστὶ πᾶσα κατάφασις*.
- 19 b. 12. Boethius renders *οὐδέ* by "vel," as if he read *ἢ*.
- 19 b. 15. Boethius also omits *ἔσται*.
- 19 b. 20. *λέγω δὲ οἶον* — 19 b 32. *οὕτω τέτακται*] Cod. Tic. agrees with text of W. throughout except for following small differences:—
- b. 22. Read in order *ταῦτα ἔσται*.
  - b. 25. Read *δικαίῳ* for *ἀνθρώπῳ* twice. So Boethius.
  - b. 27. Omit *ἀπόφασις τούτου*.
  - b. 28. Omit *οὐκ ἔστι δικ. ἀν.*
  - b. 30. Read *δικαίῳ* for *ἀνθρώπῳ* twice and set *προσκεισεται* at end of clause after *τῷ οὐ δικαίῳ*. So Boethius.
  - b. 31. Read *λέγεται* instead of *εἴρηται*.
- 20 a. 8. Cod. Tic. retains *πᾶς ἄνθρωπος*.
- 20 a. 10. Cod. Tic. adds *τὸ ὄνομα* after *καθόλου*.
- 20 a. 13, 14. Cod. Tic. has *ἢ ὅτι καθόλου τοῦ ὀνόματος ἢ καταφάναι ἢ ἀποφάναι*.
- 20 a. 14. *τὰ δὲ ἄλλα*] A. T. has *τὰ δὲ ἄλλα* or *τὰ ἄλλα οὖν*. Boethius "ergo cetera."
- 20 a. 17. A. T. omits *ἔστι*.
- 20 a. 19. *αἱ δὲ ἀντικειμένα*] Cod. Tic. *οὔτε* (or *οὐδέ*) *αἱ ἀντικειμένα*.
- 20 a. 23. Cod. Tic. retains *οὐ*.
- 20 a. 23. Cod. Tic. has *φανερὸν δὲ ἔστι*, retaining *δέ* but rejecting *καί*.
- 20 a. 24. Cod. Tic. retains order *εἰ ἀληθές*.
- 20 a. 25. Cod. Tic. retains *ἔστι καί*.

- 20 a. 31. *καί*] A. T. has *ἤ*. So Boethius "nomina vel verba."
- 20 a. 32. A. T. implies *ἀπόφασις* instead of *ἀποφάσεις*.
- 20 b. 3. Cod. Tic. retains *ἔστι*.
- 20 b. 4. Cod. Tic. retains *τοῦ μὲν γάρ*.
- 20 b. 19. Cod. Tic. has *ἔάν* simply.
- 20 b. 32. Cod. Tic. omits *τῶν* before *χωρίς*.
- 20 b. 34. Boethius also omits *ταῦτα*: "et ut unum" is his rendering.
- 20 b. 36. The Cod. Tic. implies, as it would seem, the following: *εἰ γὰρ μὴ, ὃ τί τις ἐκάτερον εὔη, καὶ ἄμφω, πολλὰ καὶ ἄτοπα ἔπεται*. Boethius has "si enim, quoniam alterutrum dicitur, et utrumque dicitur, multa et inconvenientia erunt." From which Karl Meiser (*Jahrbücher für classische Philologie von Fleckeisen*, Band 117, p. 252) infers that Boethius read *εἰ γάρ, ὅτι ἐκάτερον, καὶ τὸ συνάμφω*. The reading *εἰ γὰρ μὴ* was beyond doubt in the Armenian translator's Greek text.
- 20 b. 39. *ὥστε ἔσται ἄνθρωπος λευκὸς λευκός*] Cod. Tic. has *ὥστε ὃ (οἱ τὸ) ἄνθρωπος ἔσται λευκός*.
- 21 a. 2. *καὶ Σωκράτης—δίπους*] Cod. Tic. has *καὶ Σωκράτης, ἄνθρωπος· καὶ ἄνθρωπος καὶ δίπους*.
- 21 a. 5. Cancel note on *ἀπλῶς*.
- 21 a. 6. *λέγειν ἄτοπα*] Cod. Tic. implies *ψεύδεται ἄτοπα*.
- 21 a. 11. Cod. Tic. omits *τό*. So *π*.
- 21 a. 12. *οὐδ' εἰ τὸ λευκὸν μουσικόν*] Cod. Tic. has *εἰ δὲ τὸ λευκὸν μουσικόν*. In the Cod. Tic. there is a lacuna between *τὸ* and *λευκόν*, where one letter has been erased. What the letter was cannot be seen, but there is no room for the equivalent of *οὐ* to have stood there. Like the Ven. Text the Cod. Tic. omits the words immediately following.
- 21 a. 13. Cod. Tic. retains *τὸ μουσικὸν λευκόν*.
- 21 a. 14. Cod. Tic. retains *τὸ λευκὸν μουσικόν*.
- 21 a. 18. Boethius has order of A. T. "in homine bipes et animal."
- 21 a. 22. Boethius, like the A. T., implies *οἷς ἔπεται*: "quando in adiecto quidem aliquid oppositorum inest quae consequitur contradictio."
- 21 a. 25. Cod. Tic. omits *μή* altogether.
- 21 a. 31. Cod. Tic. has *καὶ ἀληθὲς ἔστιν εἰπεῖν*.
- 21 b. 1, 2. Cod. Tic. implies *τοῦ εἶναι ἄνθρωπον ἀπόφασις μὴ εἶναι ἄνθρωπον, τὸ μὴ εἶναι λευκὸν ἄνθρωπον, ἀλλ' οὐ τὸ εἶναι μὴ λευκὸν ἄνθρωπον*. It therefore omits the words *οὐ τὸ εἶναι μὴ ἄνθρωπον, καὶ τοῦ εἶναι λευκὸν ἄνθρωπον* doubtlessly through the similar endings. In this as in other passages where omissions in the Cod. Tic. are clearly due to this cause, the

- Venice Text is a record of attempts to patch up a meaning out of the mutilated passage.
- 21 b. 5. The Cod. Tic. agrees with Ven. Text except in this, that λέγω is added, though in first hand, in margin.
- 21 b. 6. προστίθεται] A. T. implies προστιθείη.
- 21 b. 11. τὸ δυν. μ. ε. ἀλλ' οὐ τ. μ. δ. ε.] The Cod. Tic. has οὐ μὴ δυνατόν εἶναι ἀλλὰ τὸ δυνατόν μὴ εἶναι.
- 21 b. 12. Cod. Tic. has δυνατόν εἶναι καὶ μὴ εἶναι.
- 21 b. 18. Boethius agrees with A. T. and *n.* "non igitur est ista negatio."
- 21 b. 19. Cod. Tic. reads ἐκ τούτων ἢ τὸ αὐτὸ καταφάναι.
- 21 b. 20. Cod. Tic. retains ἢ μὴ κατὰ τὸ εἶναι.
- 21 b. 21. Cod. Tic. reads γίνεσθαι καταφάσεις. So Boethius, "fieri adfirmationes."
- 21 b. 23. τοῦ δυνατόν εἶναι τὸ μὴ δυνατόν εἶναι] Cod. Tic. has τοῦ δυνατόν εἶναι, τὸ μὴ δυνατόν εἶναι, ἀλλὰ τὸ μὴ (or οὐ) δυνατόν μὴ εἶναι, the last clause of which the first hand, it seems, corrected into ἀλλὰ οὐ τὸ δυνατόν μὴ εἶναι, which reading is in *C. K. f.*
- 21 b. 25. Perhaps the A. T. implies ἐνδεχομένου εἶναι.
- 21 b. 27. Cod. Tic. retains τὰ δ' ὑποκειμένα, but rejects πράγματα.
- 21 b. 28, 29. The Cod. Tic. repeats by a dittology the words τὸ μὲν λευκὸν τὸ δ' ἄνθρωπος, οὕτως ἐνταῦθα τὸ μὲν εἶναι καὶ μὴ εἶναι ὡς ὑποκειμένον γίνεται.
- 21 b. 34, 35. Cod. Tic. reads τοῦ δὲ δυνατόν μὴ εἶναι ἀπόφασις οὐ τὸ μὴ (or οὐ) δυνατόν εἶναι ἀλλὰ τὸ μὴ (or οὐ) δυνατόν μὴ εἶναι. This is the reading of *A. K. e.* rec. marg. *B.*
- 21 b. 36. αἱ τοιαῦται κ. τ. λ.] Cod. Tic. nearly agrees with the Ven. Text and would thus run in Greek: αἱ τοιαῦται, δυνατόν εἶναι καὶ δυνατόν οὐκ (or μὴ) εἶναι, ἀλλ' οὐ τὸ δυνατόν εἶναι καὶ τὸ δυνατόν μὴ εἶναι, οὐ τὸ δυνατόν μὴ εἶναι, οὐδέποτε.
- 22 a. 1. ἀπτικεῖνται γάρ' οὐδέ γε.] Cod. Tic. agrees with text of *W.* in exhibiting this reading.
- 22 a. 4. οὐ τὸ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι.] Cod. Tic. implies οὐ τοῦ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι, which is perhaps a slip in rendering.
- 22 a. 6. καὶ τοῦ ἀδύνατον εἶναι] Cod. Tic. seems to retain just this reading.
- 22 a. 7. τοῦ δὲ ἀδύνατον μὴ εἶναι] Cod. Tic. seems to involve τοῦ δὲ ἀδυνάτου μὴ εἶναι.
- 22 a. 8. καὶ μὴ εἶναι δεῖ] Cod. Tic. has καὶ μὴ εἶναι αἰεὶ δεῖ.
- 22 a. 9. A. T. has full stop after ὑποκειμένα.
- 22 a. 10. ποιῶντα] Cod. Tic. and a Jerusalem MS. have here ωνηζύβληη = προστίθεται. In note on 21 b. 5 I conjectured that ωνηζύβληη προστίθεται

was in the present passage a copyist's error for *ωντιβλησι* = *ποιούντα*, but the version of Boethius makes this doubtful. It runs: "negationem vero et adfirmationem haec facientem ad unum adponere." As to which Karl Meiser (in Fleckeisen's Jahrbücher, vol. 117, p. 253) remarks: "dies lässt im Griechischen statt *πρὸς τὸ εἶναι καὶ μὴ εἶναι* erwarten *πρὸς ἓν* (oder *τὸ εἶν*?) *συντάττειν* (oder vielmehr *προστίθεναι*?)." However in Boethius "facientem" certainly renders *ποιούντα*, so that *ωντιβλησι* is anyhow wanted in the Armenian.

- 22 a. 11. *φάσεις*] Cod. Tic. has *φάσεις καὶ ἀποφάσεις*.
- 22 a. 15. *τό*] Cod. Tic. retains.
- 22 a. 16. *καὶ τὸ μὴ ἀδύνατον εἶναι*] Cod. Tic. has *καὶ τὸ μὴ δυνατόν εἶναι*.
- 22 a. 18. *Καὶ τὸ οὐκ*] There is an erasure, accidental or purposive, of the Cod. Tic. where these words would come.
- 22 a. 19. Cod. Tic. seems to have had *μὴ δυνατῶ μὴ εἶναι καὶ τῶ μὴ ἐνδεχομένῳ μὴ εἶναι*.
- 22 a. 19. *τὸ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι καὶ τὸ ἀδύνατον εἶναι*] Cod. Tic. has *ἀναγκαῖον εἶναι καὶ τὸ ἀδύνατον μὴ εἶναι*, and then follows before the words *τῶ δὲ μὴ δυνατῶ* an erasure equal to two lines of Waitz' Text. The words erased seem to have been: *ῥητὴ ἡμωβλησι δ' οὐκ οἰεῖται καὶ οὐκ ἔνδεχόμενα ἡμωβλησι οὐκ ἔνδεχόμενα οὐκ οἰεῖται καὶ ὡς ἡμωβλησι τῶ δὲ δυνατῶ μὴ εἶναι καὶ μὴ ἐνδεχόμενον εἶναι τὸ μὴ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι καὶ τὸ ἀδύνατον εἶναι*. The erasure was made by a late hand, and the words erased were in the first hand.
- 22 a. 21. *καὶ μὴ ἐνδεχομένῳ μὴ εἶναι τὸ ἀναγκαῖον εἶναι καὶ τὸ ἀδύνατον μὴ εἶναι*] Cod. Tic. has *μὴ ἐνδεχόμενον μὴ εἶναι, ἀναγκαῖον εἶναι καὶ τὸ ἀδύνατον μὴ εἶναι*. Here *ἐνδεχόμενον* is read in *C. K. e.*
- 22 a. 24. Cod. Tic. presents the first six lines of *ὑπογράφη* in same way as Ven. Text, but then inserts *ἀδύνατον εἶναι, οὐκ ἀδύνατον μὴ εἶναι, ἀναγκαῖον εἶναι, οὐκ ἀναγκαῖον εἶναι*. Then, like the Ven. Text, it concludes with *ἀναγκαῖον μὴ εἶναι, οὐκ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι*.
- A hand not later than 1500 A. D. adds another arrangement in the margin of Cod. Tic., remarking that it was what he found in the books of the Franks.
- 22 a. 33. Cod. Tic. retains *ἀκολουθεῖ μὲν ἀντιφατικῶς*.
- 22 a. 35, 36. *ἢ ἀπόφασιν—ἀδύνατον εἶναι*] Cod. Tic. implies *ἢ ἀπόφασιν οὐ τὸ δυνατόν εἶναι τῇ δὲ ἀποφάσει τῆς καταφάσεως* (or *τῇ καταφάσει*?). *τῶ γὰρ οὐκ ἀδύνατον εἶναι τὸ ἀδύνατον εἶναι*.
- 22 a. 38. A. T. omits *δή*. Boethius also omits *δή* and *ἔχει*: "manifestum quoniam non eodem modo."

- 22 b. 2. τὸ γὰρ ἀναγκαῖον μὴ εἶναι οὐκ ἀναγκαῖον εἶναι] Cod. Tic. has ἀναγκαῖον γὰρ τὸ μὴ (οἱ οὐ?), μὴ εἶναι, οὐκ ἀναγκαῖον εἶναι.
- 22 b. 6. A. T. omits first εἶναι.
- 22 b. 6. Cod. Tic. retains ἀλλὰ μὴ εἶναι.
- 22 b. 8. καὶ μὴ, ταῦτα ἐξ ἐναντίας] Cod. Tic. punctuates differently, thus: καὶ μὴ ταῦτα, ἐξ ἐναντίας.
- 22 b. 11, 12. εἰ γὰρ μὴ, ἢ ἀπόφασις ἀκολουθήσει] Cod. Tic. implies thus: εἰ γὰρ μὴ εἴη ἀπόφασις, ἀκολουθήσει.
- 22 b. 12. Cod. Tic. retains φάναι.
- 22 b. 13. εἰ μὴ δυνατόν] Cod. Tic. has εἰ μὴ ἀδύνατον.
- 22 b. 13. ἀδύνατον ἄρα] So Cod. Tic. in text, but a definite article is added above the line in an early hand, as if τὸ ἀδύνατον ἄρα should be read.
- 22 b. 15. τὸ οὐκ ἀδύνατον εἶναι ἀκολουθεῖ, τοῦτο δὲ τὸ μὴ] Cod. Tic. implies τὸ οὐ δυνατόν εἶναι ἀκολουθεῖ καὶ τοῦτο τὸ μὴ.
- 22 b. 17. Cod. Tic. retains οὐδέ.
- 22 b. 18. Cod. Tic. retains ἀκολουθεῖ simply, without οὐ.
- 22 b. 19. Cod. Tic. implies τοῦτο δὲ ὁπότερα ἂν ἀληθὴ ᾖ.
- 22 b. 20. Cod. Tic. has οὐκ ἔτι ἔσται ἐκεῖνο ἀληθές.
- 22 b. 25. Cod. Tic. retains text of W. except in that it implies δέ instead of γάρ.
- 22 b. 28. καί] Cod. Tic. omits.
- 22 b. 28. Boethius has same order as A.T. "sic positus."
- 22 b. 31. Cod. Tic. retains ἀντίφασιν simply.
- 22 b. 31. Boethius has order of A.T. "si quis non hanc dicat esse."
- 22 b. 32. Boethius agrees with A.T. "sed utraeque falsae sunt."
- 22 b. 35. τὸ ἀναγκαῖον εἶναι] Cod. Tic. τοῦ ἀναγκαῖον εἶναι without adding καί.
- 22 b. 35. μὴ] Cod. Tic. omits, also Ven. Text.
- 22 b. 36. δέ] Cod. Tic. omits, along with stop before τοῦτο in b. 35.
- 22 b. 37. Cod. Tic. retains καί.
- 23 a. 3. οὐδ'] has dropt out of the Cod. Tic., in a way easily understood, for καὶ μὴ and οὐδ' have one and the same Armenian equivalent.
- 23 a. 4. Boethius also omits δέξασθαι.
- 23 a. 6. Cod. Tic. has ἀντικειμένων simply.
- 23 a. 9. Cod. Tic. has τὸ δυνατόν εἶναι ἔτι, but does not add τὸ δέ.
- 23 a. 11. οἶον] Cod. Tic. omits, but implies τὸ δυνατόν.
- 23 a. 11. εἶναι] π omits as well as A.T. Boethius also omits: "ut possibile est ambulare quoniam ambulabit," where "possibile est" is the equivalent of δυνατόν alone.
- 23 a. 13. τὸ μὴ ἀδύνατον] Cod. Tic. has τὸ δυνατόν.

- 23 a. 16. Cod. Tic. reproduces text of W. except in implying τοῖς ἐν μέρει.
- 23 a. 20. Cod. Tic. has τούτοις πως, if that be really the sense of *μηχανικῶς ἡρωικῶς*.
- 23 a. 21. δῆ] A.T. has δέ. Boethius has: "manifestum est autem," which seems to imply δέ, "ergo" being his equivalent for δῆ.
- 23 a. 23. Cod. Tic. has *δυνάμεις ἐνεργεῖα αἰεὶ εἰσιν*. Boethius agrees with this, except that he does not add αἰεὶ. He renders "et haec quidem sine potestate actu sunt." It is noticeable that in the preceding line a. 22 he renders *καὶ τὰ ἐνεργεῖα*, "et quae actu sunt," where *ἐνεργεῖα* stands in text of Waitz and also in A.T.
- 23 a. 25. Here again Boethius agrees with A.T.: "sunt actu, sed potestate solum."
- 23 a. 27. Cod. Tic. retains ἡ κατάφασις τῇ ἀποφάσει.
- 23 a. 28. ὁ λόγος τῷ λόγῳ] The A.T. would imply λόγος λόγῳ simply.
- 23 a. 30. Cod. Tic. retains ἡ τό.
- 23 a. 31. Boethius has order of A.T. "Callias iustus est, Callias iustus non est."
- 23 a. 32. Cod. Tic. has τούτων; τὰ μὲν γὰρ ἐν τῇ φωνῇ, omitting εἰ.
- 23 a. 39. A.T. involves instead of ἀποφάσεως rather ἀντιφάσεως.
- 23 b. 2. Cod. Tic. omits ἔστι before μία altogether.
- 23 b. 2. Cod. Tic. involves καθ' ἑποτέραν καὶ ἐναντία; which is read in *n* except for the καί.
- 23 b. 13. A.T. omits ἐστίν and with *μ* adds εἰσιν after αὐται δέ.
- 23 b. 15. Cod. Tic. has εἰ οὖν τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ οὐ κακὸν ἐστὶ.
- 23 b. 17. μᾶλλον δὲ ἐκάστου ἀληθῆς ἢ καθ' ἑαυτὴ] Cod. Tic. retains this reading except that it has ἢ "or" for ἡ.
- 23 b. 18 and b. 19. A. T. seems to omit *στι* before ἀγαθὸν and before κακόν.
- 23 b. 21. ἡ τῆς ἀποφάσεως] A.T. has ἡ ἀντίφασις.
- 23 b. 21. Boethius also omits δόξα.
- 23 b. 21. δέ] Cod. Tic. involves γάρ.
- 23 b. 24. δὲ ἡ τῆς ἀντιφάσεως] A.T. has δὲ ἀποφάσεως and omits *στι* in b. 26.
- 23 b. 28. ἡ] A.T. omits.
- 23 b. 33. A.T. has ἔχει καὶ ἡ τοῦ ἀγαθοῦ.
- 23 b. 36. Cod. Tic. has οὐκ ἦδη ἡ λέγουσα *στι* κακόν;
- 23 b. 39. Cod. Tic. omits καί.
- 23 b. 40. οὖν] A.T. has δέ.
- 24 a. 1—24 a. 3. Cod. Tic. seems to imply: οὐ γὰρ ἀληθῆς αὕτη· ἀλλ' ἐκεῖνα, ἔπει οὐκ ἀγαθὸν ἐν τῇ τοῦ ἀγαθοῦ, ἐναντίον τῷ μὴ ἀγαθῷ ὅτι ἀγαθὸν ψευδῆ· ἀληθῆς γὰρ αὕτη ὥστε καὶ τῇ τοῦ ἀγαθοῦ ὅτι οὐκ ἀγαθὸν ἂν εἴη ἡ τοῦ μὴ ἀγαθοῦ, ὅτι ἀγαθόν. Boethius also omits *ψευδῆς γὰρ αὕτη*, but otherwise reflects the text of Waitz.

- 24 b. 4. τῆ] A.T. omits. So *B. C. d. u.* and pr. *A. n.*
- 24 b. 4. alt. *ὅτι*] A.T. omits.
- 24 b. 5. ἢ *ὅτι οὐδέν ἢ οὐδεὶς*] Cod. Tic. implies: ἢ *ὅτι οὐ πρὸς πάντα ἄνθρωπον ἢ ὅτι οὐδεὶς.* For ἢ *ὅτι* here Boethius implies: ἢ ἢ *ὅτι*, "ea quae est vel quoniam." Cod. Tic. omits the ἢ before *οὐ*.
- 24 b. 6. A.T. omits *δέ* after *φανερὸν* and with *d. f.* reads *καί* after *ὅτι*. So Boethius, "quoniam et."
- 24 b. 6. Cod. Tic. implies: *ἀληθείᾳ ἀλήθειαν οὐκ ἐνδέχεται ἐναντίαν εἶναι οὔτε δόξαν οὔτε ἀπίφασιν.*
- 24 b. 8. *περὶ ταῦτα*] Cod. Tic. has *περὶ ταῦτά* simply. So *ε.* and Boethius, "circa eadem."

APPENDIX II.

ARMENIAN TEXT.

A = Codex Ticinus. E = Codex Parisiensis, Cat. Arm. 106.
B = Codex Hierosolymarius, 1291. V = Editio Veneta, A. D. 1833.
C = Codex Hierosolymarius, 401. Vo = Codices Veneti secundum notas editionis Venetae.
D = Codex Parisiensis, Cat. Arm. 95. M = Porphyrii Introductio, Madras, 1793.

N.B. The Armenian Text printed below is that of the Codex Ticinus. All the variations from this Codex Ticinus contained in the Venice Printed Text are given at foot of page.

Not all but only the more important variations of the Jerusalem Codices from the Codex Ticinus are noted. The Paris Codices as being of slight value are seldom given, except when they confirm the Cod. Tic. against other authorities.

Where the critical notes do not specify the contrary it is to be assumed that B C D and E have the same reading as V.

THE CATEGORIES OF ARISTOTLE.

Ստորագութիւնք արիստոտելի:—

ED. BEK.

- p. 1. 𐌆 Զոմանոնք¹ ասին որոց անուանք² միայն Հասարակ: իսկ ըստ անուանն, բան գոյացութեան³. այդ: որդան: կենդանի, և⁴ մարդն, և գրեանք: քանզի սոցա⁵, անոն միայն Հասարակ: իսկ ըստ անուանն, բան գոյացութեան⁶, այդ: քանզի եթե բացատրեսցէ՛ դք. զքն չ է
5. նոցա երկաքանչիւր ուրոք⁷ կենդանին գոյ յասակ իւրաքանչիւր ումեք. բան բացատրեսցէ:
- Ը Եւ փաղանոնք⁸ ասին, որոց և⁹ անոնն Հասարակ: և ըստ անուանն. բան գոյացութեան¹⁰ նոյն: Հիզան: կենդանի մարդն, և

¹ V Հոմանուանք. ² V անուանքն. ³ B բանն գոյացութեանն. ⁴ V om. և.
⁵ V սոցայց. BDE սոցա. ⁶ B գոյացութեանն. ⁷ CV ուրուք. B ումուք.
⁸ BCD փաղանուանք. V փաղանուանք. ⁹ V om. և. ¹⁰ BDE գոյացութեան. V գոյացութեանն.

արջառն¹: քանզի մարդն և արջառ². Հասարակ անուամբ առ
 սսին, կենդանի³ և բան գոյացութեան³, նոյն է⁴: քանզի եթե
 բացատրեսցէ որ զերկաքանչիւր ուրուք զբանն. ղինչ է⁵ նոցա
 10. երկաքանչիւրումէք. կենդանին գոլ՝ զնոյն բացատրեսցէ բան⁶:
 Եւ յարանունք⁷ սսին, որք միանգամ յումէքէ՝ տարբերեալք
 15. հոլովիւ, զբստ անուանն զառասութիւն ունին: որզան: ի քերա-
 կանութենէն, քերականն: և յարութենէն, արին:
 Եւ յասիցելոցն⁸, է ինչ որ ըստ շարամանութեան սսի, և է ինչ որ
 առանց շարամանութեան: արդ ըստ շարամանութեանքն՝ որզան:
 մարդ ընթանայ, մարդ յաղթէ: իսկ առանց շարամանութե-
 անքն⁹: որզան: մարդ՝ արջառ, ընթանայ՝ յաղթէ:
 20. Է յակացն, է ինչ որ զենթակայէ իմեմնէ¹⁰ սսի, և նենթակայում,
 ոչ յումէքէ¹¹: որզան: մարդ զենթակայէ սսի, զումեմնէ մարդոյ՝
 և նենթակայում, ոչ նումէքէ¹²: և է որ նենթակայումէ, և զեն-
 թակայէ ոչ զումէքէ սսի:
 Զ յենթակայում սսեմ: որ նիմէքն¹³: ոչ իբր մասն ելով, անկար
 25. զստ գոլ յայնմանէ, յորումէն՝ որզան: ոմն քերականութիւն.
 նենթակայումէ¹⁴, նանձին: և զբստորակայէ¹⁵ ոչ զումէքէ սսի:
 և այս ինչ սպիտակ, նենթակայումէ ի¹⁶ մարմնի: քանզի ամենայն
 գոյն, ի¹⁷ մարմնի է¹⁸: իսկ զենթակայէ. ոչ զումէքէ սսի՝ և
 է¹⁹ որ զենթակայէ²⁰ սսի, և նենթակայում²¹ է: որզան՝ մակաց-
 ութիւն, նենթակայում է, նանձին՝ և զենթակայէ սսի՝ զքերա-
 կանութենէ: և է որ ոչ նենթակայում է, և ոչ զենթակայէ սսի
 զքերականութենէ²²: որզան: ոմն մարդ. և²³ կամ ոմն ձի՝ քանզի
 5. ոչ ինչ յայսպիսեացս. ոչ²⁴ նենթակայում է. և ոչ զենթակայէ
 ումէքէ²⁵ սսի:

¹ V արջառն. ² բանզի մարդն և արջառ om. in E. V reads արջառն.
³ B գոյացութեան. V գոյացութեանն. ⁴ B om. է. ⁵ V om. է.
⁶ V has order բան բացատրեսցէ. ⁷ DE յարանունք. V յարանունք.
⁸ DE յասիցելոցն. V յասիցելոցս. ⁹ BC շարամանութեանքն. V շարա-
 մանութեան. ¹⁰ V ումեմնէ. ¹¹ CDE նումէքէ. ¹² յումէքէ.
¹³ V նումէքէ. ¹⁴ V նենթակայումէն. ¹⁵ V զենթակայէ. ¹⁶ V ըն.
¹⁷ V ըն. ¹⁸ V om. է. ¹⁹ V է որ. ²⁰ V զենթակայէ. ²¹ V նենթակայում.
²² BCDEV om. զքերականութենէ. ²³ V om. և ²⁴ BCDEV om. ոչ.
²⁵ BCDEV om. ումէքէ.

- p. 2. *դիկիայ*¹: ներաստում: և երբ: Հիզան; երեկ: Հերու: և կալ: *որդան*: ընկողմենեակ² է: նսաթ³: և ունել: Հիզան: ըստիմանի: զինի: և առնել: որդան: Հասանել: պրել: և կրել: Հիզան: Հասանել: պրել: և իւրաքանչիւրդ⁴ յասիցելոցս, ինքն ըստ ինքեան: և ոչ ըստ միում ստորասուլթեան. կամ⁵ բացասուլթեան ասի: բայց առ⁶ միմանսն⁷, սոցայց⁸ շարամանուլթեամբ⁹ ստորասուլթին. և կամ¹⁰ բացասուլթին լինի: քանզի ամենայն թուի¹¹ ստորասուլթին. և բացասուլթին, կամ ճշմարիտ, և¹² կամ սուտ գոլ: իսկ յայնցանէ, որք և ոչ ըստ միում շարամանուլթեանն¹³ ասացեալքն¹⁴ են: ոչ ինչ, ոչ ճշմարիտ, և ոչ սուտ է: որպէս մարդ: սպիտակ: ընթանայ: յաղթէ:
- 5.
- 10.

{ }աղաքս գոյացուլթեան

- 15. *⊖*: Պոյացուլթին է¹⁵, որ իսկագոյն, և նախկին, և մանաւանդ ասի: որ ոչ զենթակայէ ումեքէ¹⁶ ասի, և ոչ նենթակայոջ ումեք¹⁷ է: Հիզան՝ ոմն մարդ: կամ ոմն ձի: և երկրորդ գոյացուլթինք ասին նորում¹⁸ տեսական¹⁹, նախապէս գոյացուլթինքն²⁰ ասացեալքն²¹ են: և այսոքիկ: և տեսական սոցա, սեռք՝ որդան: ոմն մարդ՝ ընտեսակոջէ²². ըն մարդոջ: և սեռ տեսական, է կենդանին: արդ՝ երկակի սղքա ասին գոյացուլթինք: որդան՝ մարդն և կենդանին:

Պրակք

- 20. *⊖*: Երևելի²³ է յասիցելոցս, զի զենթակայէ ասիցելոցն, հարկաւոր է, և զանուան²⁴ և զբանն²⁵ ստորոգիլ զենթակայէն: Հիզան: մարդ զենթակայէ ասի զումեքէ մարդոյ, և ստորոգի անուան:

¹ V 'ի լիկիա. ² V ընկողմանեալ. ³ V և նստի. ⁴ V իւրաքանչիւր. B C D իւրաքանչիւրդ. ⁵ կամ] V և. ⁶ V յառ. C D առ. ⁷ V միմանս. C միմանսն. ⁸ V սոցա. C սոցայց. ⁹ V շարամանուլթեան. B D շարամանուլթին. C շարամանուլթեք. ¹⁰ V om. կամ. ¹¹ V թուի ամ. ¹² V om. և. ¹³ V շարամանուլթեան. ¹⁴ V ասացեալք. ¹⁵ է] C D ասեմ. V B է. ¹⁶ V զումեքէ. D ումեքէ. ¹⁷ V յումեք. ¹⁸ V յորում. ¹⁹ V et libri տեսակք. ²⁰ V et libri գոյացուլթեանցն. ²¹ V et libri om. ասացեալքն. ²² V ընտեսակոջէ. C տեսակոջէ. ²³ և երևելի. ²⁴ V զանուան. ²⁵ զբան.

- քանզի մարդըն. զուսմեանէ մարդոյ ստորոգեսցի: և բան մարդոյն.
 25. զուսմեանէ մարդոյ ստորոգեսցի: քանզի ոմն մարդ¹. և մարդ և
 կենդանին է: ապա ուրեմն, և անո՛ւնն² և բանն³ զենթակայէն
 ստորոգեսցի՝ իսկ նենթակայո՞ջն⁴, եակաց⁵ մակաւելեացն⁶, և ո՛չ
 զանուան⁷, և ո՛չ զբանն⁸ ստորոգեսցի զենթակայէն: Եւ մակ
 30. ոմանցն⁹ զանուան, ո՛չ ինչ¹⁰ արգելու, ստորագիլ զենթակայէն:
 իսկ զբանն, անկա՛ր՝ ո՛րկէն: այսինչ սպիտակ, նենթակայո՞ջէ¹¹,
 մարմնի¹². և ստորագի զենթակայէն: քանզի սպիտակ մարմն
 35. ասի: իսկ բան սպիտակին, և ո՛չ երբեք ի՛¹³ զմարմնոյ ստորո-
 գեսցի: Եւսկ այլքն ամենայն. կամ զենթակայից ասի¹⁴. զառա-
 ջնոց դոյացութեանցն, և կամ նենթակայս ի նոսա՛¹⁵ է¹⁶: և այս
 երևելի է ըստ¹⁷ իւրաքանչիւրումեքէ, նախաձեռեցելոյ¹⁸: ո՛րդան:
 կենդանի¹⁹ զմարդոյն ստորագի²⁰: ապա ուրեմն, և զուսմեքէ²¹
 մարդոյ՝ քանզի ո՛չ եթե²² զուսմեքէ ոմանց²³ մարդկան²⁴, և ո՛չ
 b. զմարդոյ բոլորովին՝ գարձեալ՝ և գոյն՝ ընմարմնի: ապա ուրեմն,
 և յուսմեմն մարմնի: քանզի եթե²⁵ ոչն²⁶ ուսմեմն²⁷ իւրաքանչիւ-
 րումն²⁸, և ո՛չ ընմարմնի բոլորովին՝ ապա ուրեմն այլքն ամեն-
 5. այլք կամ զենթակայից զառաջնոց գոյացութեանցըն ասին, և²⁹
 կամ նենթակայս³⁰ ի նոսա՛ է³¹: իսկ յորժամ ո՛չ իցին առաջին
 դոյացութիւնքն, անկարէ այլոցն ուսմեք գոլ: քանզի այլքն ամե-
 նայն կամ զենթակայից զսոցանէ ասին, և կամ նենթակայս³² ի
 սոսայ³³ են՝

Պրակք գ

Եւսկ երկրորդ գոյացութեանցն. յաւէտ գոյացութիւն³⁴, անասին
 քան զսեռն է՝ քանզի հպագոյն յառաջին դոյացութիւնն է:

¹ V մարդն. ² V անուան. ³ V բան. ⁴ V նենթակայոջ. C նենթա-
 կայոջն. ⁵ V էակացն. C էակաց. ⁶ V աւելեաց. C աւելեացն.
⁷ V անուան. C զանուան. ⁸ V բանն. C զբանն. ⁹ V ոմանց. ¹⁰ V tr. ոչ
 ինչ զանուանն. ¹¹ V նենթակայում է. ¹² ըն մարմնի. ¹³ V om. ի՛.
¹⁴ V ասին. ¹⁵ V ըն սոսա. ¹⁶ V են. ¹⁷ V յըսա. C D ըսա.
¹⁸ V նախաձեռեցելոցն. ¹⁹ V կենդանին. C կենդանի. ²⁰ V ստորոգեսցի.
²¹ V զուսմեքէ. ²² V tr. եթէ ոչ. ²³ V om. ոմանց. ²⁴ V մարդոյ. ²⁵ D om.
 եթե. E թէ. ²⁶ V ոչ ըն, rightly. ²⁷ V adds մարմնի before ուսմեմն.
²⁸ V յիւրաքանչիւրսն. ²⁹ V om. և. ³⁰ V յենթակայս. ³¹ V են.
³² V յենթակայս. ³³ V սոսա. ³⁴ V reads յաւէտ գոյացութի after զսեռն.

վասնզի եթե¹ բացատրեսցէ որ զառաջին գոյացութիւնն, զինչէ:
 ճանաւթագոյն և ընտանեգոյն բացատրեսցէ, զտեսակն բացատ-
 10. րելով քան զսեռն: որչան զոմն մարդն, ծանաւթագոյն բացատր-
 ւեսցէ, մարդ բացատրելով՝ քան թե կենդանի: քանզի սա, որոյն
 առաւել² ուրոմն մարդոյ՝ իսկ սա³, հասարակագոյն: և զոմն ծառ
 բացատրելով, ծանաւթագոյն բացատրեսցէ, ծառ բացատրելով՝
 15. քան թե տունկ: և այլ ևս առաջին գոյացութիւնքն, վասն ընդ-
 այլովքն ամենայնիւ կալ, և զայլսն զամենայն զսոցանէ, ստորոգիւ
 կամ ըն սոսայ⁴ գոյ: վասն այսորիկ մանաւանդ գոյացութիւնքն⁵
 առաջինք ասին: արդ որպէս առաջինք⁶ գոյացութիւնքն⁷, առ այլսն
 20. ամենայնս ունին, այսպէս և տեսակն⁸, առ սեռն ունի⁹: քանզի
 կայ տեսակն, ընդ¹⁰ սեռին: քանզի սեռքն զտեսակացնն ստո-
 րոգին: իսկ տեսակքնն զսեռիցն որչ հակադարձին: ասպա՝ ուրոմն
 և արտասայց տեսակն քան զսեռն յաւէտ գոյացութիւն¹¹:—

Պրակք շորրորդ

Եւ նոցա տեսակացն որքան¹² միանդամ որչ են սեռք, որչ ինչ
 առաւել այլ քան զայլ գոյացութիւն է: քանզի որչ ինչ ընտանե-
 25. գոյն բացատրեսցէ¹³ զումեմնէ մարդոյ՝ զմարդն բացատրելով:
 կամ¹⁴ զումեքէ ձիոյ. զձին: սոյնպէս և առաջին գոյացու-
 թեանցն¹⁵, որչ ինչ առաւել՝ այլ քան զայլ գոյացութիւն է: քանզի
 որչ ինչ յաւէտ, ոմն մարդն գոյացութիւն, կամ ոմն արջառն¹⁶:

Պրակք հինգերորդ:

Եւ վայելարար յետ քան զառաջին գոյացութիւնսն, միայնք
 պատահումանցն¹⁷ այլոցն. տեսակքն¹⁸ և սեռքն երկրորդ
 30. գոյացութիւնք ասին: քանզի միայնք յայտնեն զառաջին գոյա-
 ցութիւն¹⁹ զստորոգիցելոցն: քանզի զոմն մարդն. եթե բացա-
 րեսցէ որ՝ զինչ է, զտեսակն առաւել քան զսեռն բացատրելով;
 ընտանեբար բացատրեսցէ: և ծանաւթագոյն՝ արասցէ²⁰, մարդ
 քան թե կենդանի բացատրելով՝

¹ V թէ. ² V transposes առաւել ուրոյն. ³ V նա. ⁴ V սոսա.
⁵ գոյացութիւնք. ⁶ B առաջին. ⁷ CD գոյացութիւն. V գոյացութիւք.
⁸ V տեսակքն. DE տեսակն. ⁹ V ունին. ¹⁰ DE om. ընդ. ¹¹ V adds է.
¹² V որք. ¹³ V բացատրեսցէ որք. ¹⁴ կամ] V քան. ¹⁵ V գոյա-
 ցութիւքն. ¹⁶ V արջառ. CD արջառն. ¹⁷ V իպատահմանցն. ¹⁸ V տե-
 սակք. D տեսակքն. ¹⁹ V գոյացութիւն ՚ի. ²⁰ V adds առաւել before
 արասցէ. In A a not very late hand adds it above line.

- 35. Եւ յայլոցն, որզին չ և բացատրեսցէ զք, աւտարաբար եղիցի բացա-
տուեալն: Տիզան՝ սպիտակ, կամ ընթանակ, կամ պլ ինչ յայս-
պիսեացես բացատուեալ¹: ապա ուրեմն, վայելարար միայնք²
սորայ պլոցն³ գոյացութիւնք ասին:
- p. 3. Եւ այլ ևս, առաջին գոյացութիւնքն, վասն ընդ պլովքն ամենե-
քումք⁴ կալ տիրագոյնք և իսկագոյնք գոյացութիւնք ասին: և
որպէս առաջին գոյացութիւնքն, առպլան ամենեսին⁵ ունին,
պսպես և տեսակքն և սեռքն առաջին գոյացութեանցն առ այլան
ամենեսին⁶ ունին: քանզի զսոցանէ այլքն ամենեքին⁷ ստորոգին՝
- 5. քանզի զոմն մարդն, ասասցես քերական՝ ապա ուրեմն և զմարդն
և զկենդանին քերական ասասցես⁸: սոյնպէս և մակայլոցն:

Պրակք վեցերորդ՝

- : Գ: Եւ հասարակ զամենայն⁹ գոյացութենէ, ոչ նենթակայլումըն գոլ:
քանզի առաջին գոյացութիւնն ոչ նենթակայոջ է, և ոչ ղենթա-
կայէ ասի՝
- 10. Եւ երկրորդից¹⁰ գոյացութեանցըն¹¹, երևեղի է և¹² այսպէս¹³,
զի և ոչ մի է¹⁴, նենթակայոջ¹⁵: քանզի մարդ՝ ղենթակայէ
ուամեմէ¹⁶ մարդոյ ասի, և նենթակայոջ ոչ է: քանզի ոչ, նուամեք
մարդոջ մարդ¹⁷ է: սոյնպես, և կենդանին, ղենթակայէ ասի,
15. զուամեմէ մարդոյ: բայց ոչ է կենդանին նուամեք¹⁸ մարդոջ: և այլ
ևս, նենթակայոջ էակացն՝ անուանն, ոչ ինչ է արգեղ երբեք¹⁹
ստորոգիլ ղենթակայէն: իսկ բանին, անկարութիւն է: Եւ
երկրորդից²⁰ գոյացութեանցն, ստորոգի և բան²¹ ղենթակայէն²²,
և անունն: քանզի զմարդոյն²³ բան, զուամեքէն մարդոյ ստո-
20. րոգեսցես, և զկենդանոյն՝ ապա ուրեմն ոչ է գոյացութիւն,
նենթակայոջացն²⁴: —

¹ V բացատրեալ. ² V միայն. CD միայնք. ³ V յայլոցն. ⁴ CD
ամենեքումք. ⁵ V ամենայնս. ⁶ V ամենայնս. ⁷ ամենեքեան.
⁸ D ասես. ⁹ V ամենայն. ¹⁰ V երկրորդ. ¹¹ V գոյացութիւն.
¹² և] V զի. ¹³ V adds է after պսպէս. ¹⁴ է,] V om. ¹⁵ V յենթա-
կայում: ¹⁶ V զուամեմէ. ¹⁷ V մարդն. ¹⁸ V յուամեմ. ¹⁹ V երբեք
always. ²⁰ V երկրորդիցն. CD երկրորդից. ²¹ V բանն.
²² V ղենթակայէ. ²³ զմարդոյ. ²⁴ V ՚ի նենթակայոջացն. In A the
final ացն is written in small at end of line, but in first hand.

Պրակք եւթներորդ։—

7 Ի այց ոչ ուրոյն գոյացութեան է պս, պլ և տարբերութիւնն, ոչ նենթակայոջացն¹ է։ քանզի հետեւակն, և երկոտանին, զենթակայէ ասի զմարդոյ²։ և նենթակայում ոչ է։ քանզի ոչ եթե ընմարդոջ³ է երկոտանին, կամ հետեւակն⁴։ և⁵ բանն ստորոգի տարբերութեանն, զորմէ ումեքէ ասի տարբերութիւնն⁶։ որչան։ եթե հետեւակն. զմարդոյ ասիցի։ և բան հետեւակին ստորոգեսցի զմարդոյն։ քանզի հետեւակ է մարդն։

25.

Պրակք ութերորդ։

30 Ի այց մի խռովեցուցէ զմեզ մասունք գոյացութեանն, իբրու նենթակայս⁷ ընթուրսն։ մի. գուցէ հարկեսցո՞ւք. ոչ գոյացութիւնս զնոսա ասել գոլ։ քանզի ոչ այսպէս նենթակայոջքն ասին, իբրու մասունք⁸ գոլով, նումեք⁹։

30.

Պրակք իններորդ։—

35 Եւ է գոյացութեանցն¹⁰, և տարբերութեանցըն, ամենայն փաղանուներսր ի նոցանէն ասիլ։ քանզի ամենայնք, խոցայցն¹¹ ստորագութիւնք¹², կամ զանհատիցն ստորոգին, կամ զտեսակացն։ քանզի զառաջընմէ գոյացութեանէն, և ոչ մի, ոչ է ստորոգութիւնք¹³։ քանզի և ոչ զմիոյ ումեքէ զենթակայէ ասի։ իսկ երկրորդաց գոյացութեանցն, տեսակն, զանհատէն ստորոգի։ և սեռն զտեսակէն և զանհատէն։ սոյնպէս և տարբերութիւնքն զտեսակացն և զանհատիցն ստորոգին։ և զբանն¹⁴ ընդունին առաջինք¹⁵ գոյացութիւնքն, զսեռիցն և զտեսակացն։ և տեսակքըն զսեռիցըն։ քանզի որբան¹⁶ միանգամ զստորոգիցելոյն ասի, և զենթակայէն ճառեսցի։ սոյնպէս և զտարբերութեանցըն բան, ընդունին տեսակքըն և անհատքն։ և փաղանուն է, որոց¹⁷ և անունն է հասա-

35.

b.

5.

1 V 'ի 'նենթակայոջացն. 2 V զմարդոյն. 3 DE ընդ մարդով.
 4 V tr. է հետեւակն կամ երկոտանին. 5 և] V զի. 6 V տարբերութիւն.
 7 After նենթակայս V adds մասն. 8 մասունքն.
 9 V յումեք and D has ի բողորն նումեք. E adds ի բողորն in margin.
 10 V գոյացութեանց և տարբերութեանց. 11 V 'ի սոցայցն. 12 B ստորոգութեանց.
 13 V ստորոգութիւն. 14 V զբան. CD զբանն.
 15 V առաջին. 16 V որբ. CD որբան. 17 V որոյ.

որակ, և բանն նոյն: ապառուրեմն, ամենայն գոյացութեանցքն¹,
և տարբերացքն փաղանունաբար ասին:

Պրակք տասներորդ:—

10. Ի այց ամենայն գոյացութիւն, թուի զայս ինչ նշանակել: արդ՝
մակ² առաջնոց գոյացութեանցն, աներկուանալի³. և ճշմարիտ
է. զի զայս ինչ նշանակէ: քանզի անհատ և մի թուով զեկու-
ցեալն է: իսկ երկրորդաց գոյացութեանցն երեւին, է⁴, նմանա-
պէս ձևով առասուլթեանն⁵ զայս ինչ նշանակել: յորժամ ասիցէ⁶,
մարդ կամ կենդանի: այլ սակայն ոչ ճշմարիտ, այլ առաւել որակ
իմն նշանակէ: քանզի ոչ մի է, ենթակայն, որպէս առաջին գոյա-
ցութիւնն⁷, այլ զբազմաց մարդն ասի և կենդանին: ոչ⁸ վարարար
որակ ինչ նշանակէ, որբէս սպիտակն: քանզի ոչ այլ ինչ նշանակէ
սպիտակն, այլ որակ: իսկ տեսակն և սեռն, առի գոյացութիւնն
զորակն իբացորոշէ: քանզի որակ իմն, գոյացութիւնն⁹ նշանակէ:
բայց մակաւելի, սեռին քան տեսական զբացորոշութիւնն¹⁰
առնէ: քանզի որ կենդանի, է¹¹, ասէ, մակաւելի բակառէ¹², քան
թե որ զմարդն:

Պրակք Ժա

- Ի այց է գոյացութեանցն, և¹³ ոչ ինչ նոցա ներհականն¹⁴ գոյ:
25. քանզի նախկին գոյացութեանն¹⁵, զինչ ինչ լինիցի¹⁶ ներհական:
որզան: ումեմին մարդոջ, կամ կենդանւոջն¹⁷ ոչ ինչ է ներհական:
բայց ոչ է այս ուրոյն գոյացութեան¹⁸: այլ և մակ¹⁹ այլոցն:
30. որզան: ի վերայ քանակին: քանզի երկկանկրնոջն²⁰ ոչ ինչ է
ներհական: և ոչ տասանցն: և ոչ այսպիսեացն²¹, ոչ միում

¹ V 'ի գոյացութեանցքն. ² V om. մակ. ³ V անյերկուանալի.
D աներկուանալի. ⁴ երեւին, է,] V երեւի. B երեւելին. ⁵ V առասուլ-
թեան. ⁶ B V add որ after ասիցէ; CDE do not add it. ⁷ C գոյա-
ցութեանն. ⁸ B V add ոչ but CDE have ոչ simply. ⁹ V գոյացութիւն.
¹⁰ V զբացորոշուի. ¹¹ է,] V om. ¹² V om. բակառէ. ¹³ V om. և.
¹⁴ V ներհական. ¹⁵ B գոյացութիւնն. ¹⁶ V լիցի. B լինիցի.
¹⁷ V կենդանւոջ. ¹⁸ V գոյացութեանն. ¹⁹ V om. մակ. ²⁰ V երկ-
կանգնոջ. In A first hand writes գ over third կ. ²¹ V այսպիսեաց.

ումէք՝ բայց եթե որ զչափն, սակաւումն ասասցէ ներհական գոլ¹: կամ զմեծն, փոքրումն²: իսկ բացորոշեցելոցն, ո՛չ ինչ, ո՛չ³ ումէք ներհական է՝

Պրակթ: երկոտասան՝

35. Բայց թուի, գոյացութիւնն ոչ ընդունել զյաւետն և զնուազն: և զայս ասեմ: իբրու, ո՛չ թե⁴ գոյացութիւն քան զգոյացութիւնն ո՛չ է առաւել գոյացութիւն⁵: քանզի զայս⁶ ահա ասացեալ է, զի է՝ այլ զի իւրաքանչիւր գոյացութիւն, այն որ ինչ էն, ո՛չ ասի յաւետ և նուազ: որզան: թե է⁷ այս գոյացութիւնըն: մարդ⁸: ո՛չ եղիցի առաւել և նուազ մարդ: ո՛չ ինքն ինքեան⁹, և ո՛չ այլ այրոյ: քանզի ո՛չ է այլ քան զայլ առաւել մարդ: որպէս սպիտակն, է այլ քան զայլ առաւել սպիտակ: և ինքն ինքեան՝ յաւետ և նուազ ասի՝ հիզան: մարմին որ սպիտակ է, առաւել սպիտակ գոլ ասի¹⁰. այժմ քան թե¹¹ յառաջագոյն: և որ ջերմ է, առաւել ջերմ և նուազ ասի: իսկ գոյացութիւն, ո՛չ ինչ առաւել¹² ասի: քանզի և ո՛չ մարդ առաւել այժմ մարդ, քան թե յառաջագոյն ասի: և ո՛չ յայլոցն ինչ որք գոյացութիւն¹³ են: ապա ուրեմն ոչ ընկալցի գոյացութիւնն զյաւետն և զնուազն՝

Պրակթ: Ժգ՝

10. Եւ մանաւանդ՝ զի ուրոյն գոյացութեան թուի գոլ, որ նոյն և մի¹⁴ թուովն է՝ ներհակացն գոլ ընդունական: որզան: քանզի մակայլոցն, ո՛չ զուրուք գըտրցէ որ յայտնել: որք միանգամ ո՛չ են գոյացութիւնք¹⁵, որ մի թուով են ներհակացն ընդունական. որզան գոյն որ մի և նոյն է թուով, ոչ է սպիտակ և սեաւ, և ոչ նոյն իրակութիւն, և մի թուով ոչ եղիցի վատթար և

¹ V tr. գոլ ներհական. B has order of A.   ² V փոքուն.   ³ B ոչն.
⁴ V եթէ.   ⁵ B գոյութիւն   ⁶ V այս.   ⁷ V om. է.
⁸ V has գոյացութիւն է մարդ.   ⁹ After ինքեան V adds յաւետ.
¹⁰ V tr. ասի գոլ.   ¹¹ V եթէ.   ¹² After առաւել V adds և նուազ.
¹³ գոյացութեանն. C գոյացութիւնն.   ¹⁴ V tr. մի և նոյն.   ¹⁵ Owing to loss of page, the text is deficient in A from գոյացութիւնք here to այլսակայն in 4 a. 29. inclusive. The text of this missing portion is printed from V.

20. առաքինի: Աղյնպէս և մակ այլոցն, որք միանգամ ոչ են գոյացուածիւնք: իսկ գոյացուածիւնն որ է մի և նոյն թուով, ընդունականն ներհակացն է. որզանն ոմն մարդ մի և նոյն ելով, է զի սպիտակ, և է զի սեաւ լինի, և ջերմ և ցուրտ. և վատթար և առաքինի: իսկ մակ այլոցն ոչ ուրուք երևի այսպիսի ինչ:

Պրակք Ժդ

25. Մայր եթե որ վիճեցնի զբանն և զկարծիան ասելով յայսպիսեացն գոլ իբրու ներհակաց ընդունական¹. քանզի նոյն բան և ճշմարիտ և սուտ թուի գոլ. Հիզանն եթե ճշմարիտ իցէ բանն նստելն ումեք, յարուցելոյ նորա սոյն սա սուտ եղիցի: սոյնպես և կարծիքն. քանզի եթե ճշմարտապէս կարծեսցէ որ² նստելն զումեքէ, յարուցելոյ նորա ստաբար կարծիքն եղիցի յազազա նորա: Ապա եթե որ զայս առնկալցի, այլ սակսոյն յեղանակաւ տարբերէ³:

30. քանզի մակագոյացուածեանցն, այնք⁴ յեղափոխեալք. ընդունականք⁵ ներհակացն են: քանզի ցո՛ւրտ՝ ի ջերմոյ՝ եղեալ⁶ շրջեցաւ, քանզի այլայլեցաւ: և սեաւ, ի սպիտակէ, և առաքինի, ի վատթարէ: սոյնպէս և մակայլոցն իւրաքանչիւր⁷, ինքն⁸ փոփոխումն ընկալեալ ներհակացն ընդունականէ⁹: իսկ բանն և կարծիքն, ինքեանք անշարժք և անխաղացք, ամենայն իրաւք ամենևին կայ մնայ¹⁰: իսկ իրին շարժեցելոյ, ներհական, ընկիւնքեանս¹¹ լինին¹²: քանզի բանն. կայ մնայ. նոյն նստելն ումեքն: իսկ իրին շարժեցելոյ է զի ճշմարիտ, և է զի սուտ լինի: սոյնպէս և մակակարծեացն: ապա ուրեմն, յեղանակաւ, ուրոյն է գոյացուածեանն ըսա իւրոյ փոփոխումանն¹³. ընդունական ներհակացըն գոլ: ապեթե¹⁴ որ և զայսոսիկ առնկալցի, զկարծիան և զբանն, ընդունականս ներհակացըն գոլ¹⁵: բայց ո՛չ է ճշմարիտ այս¹⁶:

b.

5.

¹ իբրու ներհակաց ընդունական omitted in BDE. ³ C om. որ.
² V տարբերի. ⁴ V այնքան, զի յեղ. ⁵ V ընդունական.
⁶ V յեղեալ. ⁷ V իւրաքանչիւրոց. ⁸ In A ն has been erased between ի and ք. BC have ինքն. V has իրքն. ⁹ է] V սաի.
¹⁰ V կան մնան. ¹¹ V om. ըն before յինքեանս. ¹² D լինի.
¹³ V փոփոխման. C փոփոխմանն. ¹⁴ V թէ. ¹⁵ V adds սաէ after գոլ.
¹⁶ V tr. այս ճշմարիտ.

քանզի բանն¹ և կարծիքն, ոչ վասն իւրեանցն ընդունել² ինչ³.
 ներհակացն գոլ ընդունականք ասին⁴: այլ վասն յայլումըն⁵
 կիրքն եղանելն: քանզի իրն⁶. գոյն կամ չգոյն. այսուիկ և
 բանն կամ⁷ ճշմարիտ և⁸ կամ սուտ ասի: այլ ոչ վասն իւրն
 10. ընդունական գոլ ներհակացն: բայց միանգամայն⁹ պարզաբար,
 ոչ յումեքէ. ոչ բանն շարժի. և ոչ կարծիքն: ապա ուրեմն ոչ
 եղեցի ընդունական ներհակացն. ոչ ինչ ուրուք ի նոսայ¹⁰
 եղելոյ՝ իսկ գոյացութիւն վասն իւրն զներհականսրն¹¹ ընդու-
 նելոյ: այսուիկ ընդունական ներհակացն ասի: քանզի հիւանդու-
 15. թիւն. և ողջութիւն ընդունի, և սպիտակութիւն. և սևութիւն:
 և իւրաքանչիւրք¹² յայսպիսեացն յինքն¹³ ընդունելով: ներ-
 հակացն գոլ ընդունական ասի: ապա ուրեմն. ուրոյն գոյա-
 ցութեան եղեցի. որ նոյն և մի¹⁴ է թուով: ըստ¹⁵ իւրում
 փոփոխման¹⁶ ընդունական գոլ ներհակաց¹⁷: և յաղագս գոյա-
 ցութեան, այսքան ասասցի:

{ } աղագս Վրանակի:—

21. **Ա** Եւ քանակին, է ինչ՝ որ տարո՞չ¹⁸ է: եւ է ինչ. որ շարունակ: և
 էյնք որ¹⁹ դիրն ունին առ միմեանս, նինքեանցն²⁰ մասանց բազկա-
 ցաւ²¹: և է որք ոչ յայնցանէ են որ դիրն²² ունին, և է տարոր-
 ոշեալ²³: որգովն: թիւ. և²⁴ բան: և շարունակ²⁵, գիծ, մակերև-
 ութիւն²⁶, մարմին: և առ այսոքիւք ևս, ամանակ և տեղի: քանզի
 25. ի²⁷ թուոյն մասնրկանց, ոչ ինչ է հասարակ սահման, առ որ շարա-
 մաւտին մասնրկուներն²⁸ իւր: հիկէն: հինգքըն, եթէ²⁹ տասանցըն

1 V բան. 2 V ընդունական. 3 ինչ.] V om. 4 After
 ասին V adds որպէս [թէ ընդունել ինչ. 5 V յայլում. 6 V իրին.
 7 կամ] V om. 8 V om. և. 9 C has միան. 10 V նոսա.
 11 V զներհական. 12 V զիւրաքանչիւր. 13 յինքն] V յինքեան.
 14 V tr. մի և նոյն. CDE have նոյն մի omitting և. 15 V adds և
 before ըստ. 16 V փոփոխմանն. 17 V ներհակացն. 18 V տարորոշ.
 19 V որք. 20 V յինքեանց. 21 An old, but not first, hand corrects
 մասանց բազկացաւ into մասանցն բազկացան. 22 V զդիրն. 23 V տար-
 որոշեալն. 24 V om. և. 25 V շարունակն որգէն 26 V մակերեւոյթ,
 but three Ven. Codices and C D մակերևութիւն. 27 V omits ի before
 թուոյն. 28 V մասնրկուներ, C adds ն. 29 V om. եթէ.

մասնըկունք են. առ¹ ոչ մի ինչ հասարակ սահման շարամաւ-
տին, հինգերն², և հինգքն: այլ տարրոռչեալ է³. և երեքն⁴, և
30. եւթանքն, առ ոչ ինչ հասարակ⁵ սահման շարամաւտին: և ոչ
ընաւ ամենեւին, գտցես ի վերայ թուոյ, առնուլ հասարակ'
սահման մասնըկանցն⁶: այլ միշտ տարրոռչեալ է: ապա ուրեմն,
թիւ' ի տարրոռչեցն⁷: սոյնպէս. և բան ի տարրոռչեցելոցն է⁸:

Պրակք երկրորդ:

Եւ զի քանակ է բան, երևելի է: քանզի ստորաչափի փաղառու-
թեանմբ, սրղիւ, և երկարաւ: և մսեմ զնոյն ինքն⁹ որ ձայնիւն
35. բանն¹⁰ լինի: քանզի առ¹¹ ոչ մի ինչ հասարակ սահման, նորա
մասնըկունքն շարամաւտին: քանզի ոչ է հասարակ սահման,
առ որ փաղառութիւնքն շարամաւտին: այլ իւրաքանչիւրոք
տարրոռչեալ է, ինքն ըստ ինքեան, ուրոյն¹²:

Պրակք երեք:

p. 5. Եւ գիծ. շարունակ է: քանզի է առնուլ հասարակ սահման. առ
որ մասնըկունքն սորա շարամաւտին, կէտ: և մակերևութեանն,
գիծըն: քանզի մակարդակին մասնըկունքն. առ ոմն հասարակ¹³
5. սահման շարամաւտին: սոյնպէս և ի վերայ մարմնոյ զբարցես
առնուլ հասարակ սահման: գիծ¹⁴. կամ մակերևութիւն, առ որ
մարմնոյքն¹⁵ մասնըկունքն, յարեալ միաբանեն¹⁶: և է, աւե-
լատրամակայքն¹⁷, և զնուազիցըն ունի¹⁸ զսահման: իսկ նուազքն,
ոչ ևս: որպէս և մարմնոյն ասաց¹⁹ հասարակ սահման գոյ:

¹ առ.] V և առ. ² V հինգն և հինգն. ³ First hand in A է և which an early but not the first hand corrects into էն. ⁴ B C for և երեքն have երրորդն. ⁵ V reads առ ոչ մի ինչ հասարակ, C D առ ոչ մի omitting հասարակ. ⁶ V մասնկացն. ⁷ V տարրոռչեցն է. ⁸ This chapter is divided in A into heads by the letters ա, բ, գ, դ written above the text. ⁹ V զինքն. ¹⁰ V բան. ¹¹ V has order ոչ առ. ¹² This chapter is divided like the last by letters written above the text. ¹³ V առ մի իմն omitting հասարակ. ¹⁴ V զգիծն. ¹⁵ V մարմնոյն. ¹⁶ V միաբանին. ¹⁷ The passage և է, աւելատրամակայքն down to քանզի ոմն եռա is asterisked by first hand in A, and after եռա a lacuna is left in text of ten letters which a later hand fills up thus կի. իսկ ոմն երկակի. ¹⁸ V ունել. ¹⁹ V ասացաւ. In մասանցն just below the suffix ն is wanting in V and in A is added in early but not first hand.

մասանցն, զգի՞ծն, կամ զմակերևութիւն: իսկ մակերևութեան, և ոչ¹ սահմանն եղիցի. մարմին: քանզի ոմն եռա և ք մասնակ, և տեղի յայսպիսեացս, քանզի արդեան ամանակս, շարամաւի առ անցեալն, և² հանդերձեալն: և դարձեալ տեղի ըն շարունակացըն³ է: քանզի տեղի իմն մարմընդքըն⁴ մասընկուչքն ունին որք առ հասարակ իմն սահման շարամաւտին: ինկապէս⁵ և տեղւոյքն⁶ մասնըկուչքն, զորս⁷ ունին իւրաքանչիւրոք⁸. ի մարմընդն մասնըկանց⁹ առ նոյն հասարակ¹⁰ սահման շարամաւտին. առ որ և մարմընդն մասնըկուչքն: ապառւերեմն, և¹¹ շարունակ լիցի¹². և տեղին: քանզի առ մի հասարակ սահման սորա մասնըկուչքըն շարամաւտին¹³:—

Պրակք չորրորդ:

15. Եւ¹⁴ ևս, դարձեալ արտադիրունաւղացն¹⁵ առ միմեանըս, յինքեանց մասանցըն¹⁶ բաղկացաւ: և են որք ոչ¹⁷ յարտունաւղացըն դիր՝ քանզի գծին մասնըկուչքն. դիր ունին առ միմեանս՝ քանզի¹⁸ իւրաքանչիւրոք ի նոցանէ¹⁹, կայ ուրեմն: և գտրցես տարառնուլ՝ և բացատրել՝ ուր իւրաքանչիւր ոք կայ՝ ըն մակարդակին՝ և առ ուր մասնիկ՝ պլոցըն շարամաւտի²⁰: և²¹ սոյնպէս, և մակարդիկքն²² մասնըկուչքըն, դիր իմն ունին: քանզի նմանապէս բացատրեսցի իւրաքանչիւրոք, ուր կայ, և որք շարամաւտին առ միմեանս: և հաստատիքն; սոյնպէս և տեղւոյքն²³:—

Պրակք հինգերորդ:

25. Իսկ ի վերայ թուոյ, ոչ ոք գացէ մակայել՝ իբրու թե մասուչքն²⁴ սորա, դիր ինչ²⁵ ունին առ միմեանս, կամ կան ուրեք: և կամ որք

¹ ոչ] V ոչ ևս.   ² և] V և առ.   ³ V ի շարունակացն.   ⁴ V մարմնոյն.
⁵ V իսկ ապա which the Greek demands.   ⁶ V տեղւոյն.   ⁷ V զորս.
⁸ V զիւրաքանչիւրոք.   ⁹ V մասնկացն.   ¹⁰ V om. հասարակ.   ¹¹ V om. և.
¹² լիցի] V եղիցի.   ¹³ V has order: շարամ. սորա մաս.   ¹⁴ V om. և.
¹⁵ V յարտունողացն դիր; C agrees with A.   ¹⁶ V մասանց.   ¹⁷ ոչ] V ոչ են.
¹⁸ քանզի] V զի.   ¹⁹ նոցանէ] so C D; V սոցանէ.
²⁰ V շարամաւտին.   ²¹ V om. և.   ²² V մակարդակին.   ²³ V տեղւոյքն.
²⁴ V մասնըկուչքն.   ²⁵ V om. ինչ; in C it is erased.

առ որս շարամուտին մասնականցն¹։ և ոչ տեղղըքն² ամանա-
կիքն³։ քանզի ենթամայ և ոչ ինչ ամանակին մասանց։ իսկ որ
ոչն է⁴ ենթամական⁵, զիւրդ սա դիր ինչ⁶ ունիցի։ այլ առաւել
դաս ինչ ասասցես ունել։ այնու, զի է ինչ որ նախկին գոլ է
30. ամանակին, և է որ վերջին։ և ի վերայ թուոյ՝ սոյնպէս այսու՝
զմին⁷ նախկին թուիլ⁸ երկուցն⁹։ և զերկուան¹⁰, երիցն¹¹։ և այսպէս
դաս ինչ կայցի, բայց դիր, ոչ կարի քաջ գտցես առնուլ։ և բանն,
սոյնպէս։ քանզի ոչ ինչ ենթամանայ¹² մասնականցըն սորա՝
քանզի ասացեալ է, և ոչ ևս գոյ զսա առնուլ։ ապայ¹³ ուրեմն
35. ոչ եղիցի դիր մասանցն սորա։ զի եթե¹⁴ ոչ ինչ ենթամանայ¹⁵,
արդ որք¹⁶ յարտադիրունաւղաց մասնականցն բաղկացաւ և որք¹⁷
ոչ յարտունաւղացն դիրք։—

Պրակք վեց։

Եւ իսկապէս, տիրաբար¹⁸ քանակ, միայնք¹⁹ այսոքիկ՝ ասին, ասաց-
եալքս։ իսկ այլքն ամէնէքին²⁰, ըստ պատահըսան՝ քանզի յայս-
b. ոսիկ հայելով և զայլսըն քանակս²¹ ասեմք։ հիկէն։ շատ սպի-
տակն ասի, վասն մակերևութեանն շատըն գոլ։ և իրակութիւնն,
երկար, վասն զամանակն. բազում գոլ և շարժումն²² շատ։
5. քանզի ոչ ըստ ինքեան իւրաքանչիւր. սայցըն քանակ ասի։
հիբար։ եթե բացատրեսցէ դք. քանի ինչ իրակութիւնն է, աման-
ակաւ սահմանեսցէ։ տարևոր։ թե²³ այսպէսաբար²⁴ ինչ աւրին-
ակաւ բացատրեսցէ։ եւ սպիտակն քանակ ինչ բացատրեալ։
մակերևութեամբն սահմանեսցէ։ վասն զի որքան մակերևու-
թիւնն իցէ. այսքան²⁵ և զսպիտակն ասասցէ։ ել։ ապա ուրեմն.
միայնք իսկապէս, և ըստ ինքեան. քանակք²⁶ ասին ասացեալքս։

¹ V մասնկացն. Such variations of spelling in regard to մասն and its cases are frequent and need not be again noticed. ² V տեղղըք.
³ V ամանակին. ⁴ V om. է. ⁵ V ենթամայական. ⁶ V om. ինչ.
⁷ V զի մինն. ⁸ [թուիլ] V է ի թուել. ⁹ C երկուց. ¹⁰ V երկուան.
¹¹ C երից. ¹² V ենթամայանայ. ¹³ Over, յ is a punctum delens in A.
¹⁴ V om. եթե. ¹⁵ V ենթամայանայ. ¹⁶ որք] V են որք. ¹⁷ V բաղկացան
և են որք. ¹⁸ V adds և before տիրաբար. ¹⁹ միայնք] so CD; V միայն.
²⁰ V ամենայնքն. ²¹ V քանակ. ²² V զշարժումն. ²³ V [թէ so always.
²⁴ V այսպիսաբար. ²⁵ V այսքանապէս. ²⁶ D քանակ.

10. *իսկ այլոցն¹. ո՛չ ինչ ինքն ըստ ինքեան, բայց եթե արդեւք² ըստ պատահումն :—*

Պրակք ևթն :

Եւ այլ ևս, քանակին ինչ ո՛չ է ներհական՝ քանզի ի վերայ բացորոշել-
 լոցն, երևելի է. զի ո՛չ ինչ է ներհական : Տիպէս : եռականգնումն,
 կամ մակերևութւոցն, կամ պոպոխեանցն իմիք, ո՛չ ինչ նայց³ է
 ներհական՝ բայց եթե զանորն. սակաւումն ասասցէ՛ որ ել. ներհա-
 15. կան, կամ զմեծն, փոխումն : և սայց, ո՛չ ինչ է քանակ⁴, այլ յաւէտ՝
 առնչեցն : քանզի ո՛չ ինչ ըստ⁵ ինքեան, մեծ ասի, և⁶ կամ փոքր՝
 այլ առ այլ վերաբերիլ : ո՛րկէն : զի լեանն փոքր ասի, և կորեակ⁷
 մեծ : վասն ումեմն հոմասեռիցն մեծ գոլ՝ և ումեմն, նուազ զհո-
 20. մասեռիցն⁸ : Խակ ապա ուրեմն, այլ առ այլ վերաբերութիւնն⁹ է՝
 այլ թե¹⁰ էր. ինքն ըստ ինքեան¹¹ փոքր և մեծ, ոչ երբէք լեանն
 փոքր ասացեալ լինէր, և կորեակն մեծ : դարձեալ ի գեաւղս ասեմք
 բազում մարդիկ գոլ, և յաթէնս սակաւ¹², իբրև զի բազմապատիկ
 25. են քան զնոսա. և ի տեսարանին սակաւս, իսկ ի տան բազումս :
 և այլ ևս երկկանգունն և եռականգունն, և իւրաքանչիւրը յայս-
 պիսեացն քանակ նշանակէ : իսկ մեծն կամ փոքրն¹³ ոչ նշանակէ
 քանակ, այլ յաւէտ առ ինչ. քանզի առ այլ տեսանի մեծն և փոքրն.
 ապա ուրեմն երևելի է, զի սղքա առնչեցն են :

Պրակք ը :

30. *Եւ այլ ևս, թե դիցէ որ զսոսա քանակ գոլ, և եթե ո՛չ դիցէ, ո՛չ է սոցա ներհական և ո՛չ ինչ՝ քանզի զոր¹⁴ ո՛չ է ինքն ըստ ինքեան¹⁵ առնուլ, այլ առ այլ¹⁶ վերաբերեալ¹⁷. զիարդ լիցի սարմ¹⁸ ինչ¹⁹*

¹ V յայլոցն. ² C om. արդեւք. ³ E նայց] so CDE : V նայնցն.
⁴ V քանակին. C քանակ. ⁵ ըստ] V ինքն ըստ. ⁶ V om. և. ⁷ V
կորեակն. ⁸ V հոմասեռիցն. ⁹ V վերաբերութիւն. ¹⁰ V եթէ.
¹¹ From ինքեան down to end of section is wanting in A owing to loss of
one folio. ¹² D սակաւս. ¹³ C փոքր. ¹⁴ V որ. ¹⁵ V ինքեանս.
¹⁶ V այլս. ¹⁷ V վերաբերեալ. ¹⁸ V om. սարմ: In A there is a late
erasure before the *մ* where *ը* seems to have stood. ¹⁹ After ինչ
V adds *սոցա*.

- ներհական: և այլ ևս: եթե եղիցին¹ մեծն և փոքրն. ներհա-
 35. կանք. պատահեացէ նմին համանգամայն զներհականսն ընդունել:
 և ինքեանք իրեանց² գոլ ներհականք: քանզի պատահէ համանգա-
 մայն³. նմին և⁴ մեծ և փոքր գոլ: քանզի է առ սա փոքր. և առ այլ
 սոյն այս մեծ: ապա ուրեմն. նոյն⁵ և մեծ և փոքր ըստ նմին աւրի-
 նակի՝ գոյ պատահէ: մինչ զի համանգամայն զներհականսն⁶ ընդ-
 p. 6. ունել: այլ ոչ ինչ թուի համանգամայն զներհականսն. ընդունել:
 Տիգրան: ի վերայ գոյացութեան⁷. զի ընդունական ներհակացըն
 թուի գոլ: այլ⁸ սակայն. ոչ համայն հիւանդ՝ և ողջ է: և ոչ սպիտակ
 և սեւաւ է համանգամայն: Տի նա՝ և ոչ այլոցն⁹ ոչ¹⁰ ինչ է. որ
 5. համանգամայն զներհականսն ընդունի: և ինքեանք՝ ինքեանց
 պատահեն¹¹ ներհականք գոլ: քանզի թե է մեծն փոքումն ներհա-
 կան¹². և նոյն է համանգամայն և մեծ¹³ և փոքր, ինքն, ինքեան,
 եղիցի ներհական: այլ անկարացն, ինքն¹⁴ ինքեան՝ գոլ ինչ ներհա-
 կան: ապա ուրեմն, ոչ է մեծն փոքումն ներհական: և ոչ շատն.
 10. սակաւուցն: իսկ ապա թեպէտ և ոչ զք. առնչիցն զսոսա սասացէ¹⁵.
 այլ քանակին, ոչ ինչ ներհական կալցի:

Պրակք. Թ:

- Եւ մանաւանդ. զի ներհակութիւն՝ քանակին, առ ի տեղի¹⁶ թուի
 գոլ: քանզի զվերոյն, ստորումն¹⁷ ներհական դնեն, զառ մէջն
 վայր ի ստորեւ¹⁸ ասելով. վասն յոյժ աւելի միջոցումն¹⁹ տարա-
 15. կացութեան, առ ոլորտս աշխարհին գոլ. նմանեցին²⁰: և զայլո-
 ցըն ներհակացըն սահսան բաց սայց²¹ մակարերել: քանզի յոյժ²²
 աւելիքն ի միմեանց տարակացեալք. ինմինց սեռի, ներհականս
 որոշէ:

¹ V եղիցի. ² իրեաց] V ինքեանց; in A first hand obliterates *ր* before *ց*.
³ V has order նմին համ: ⁴ C om. և. ⁵ V նոյնն. ⁶ V զներհական; so
 often. ⁷ V գոյացութեանց. ⁸ C om. այլ. ⁹ V յայլոցն. ¹⁰ V om. ոչ.
¹¹ V պատահեն. ¹² V adds է after ներհական. ¹³ CD և մեծ; V մեծ.
¹⁴ V է ինքն. ¹⁵ After սասացէ V adds գոլ; C omits with A. ¹⁶ V
 տեղին. ¹⁷ V ստորումն. ¹⁸ ի ստորեւ] V ըստորեւ; D ստորեւ. ¹⁹ V
 միջոցին. ²⁰ V անուանեցին. ²¹ V բացասայց. ²² V զյոյժ.

10. *իսկ այլոցն¹. ո՛չ ինչ ինքն ըստ ինքեան, բայց եթե արդեւք² ըստ պատահումն :—*

Պրակք և թն :

Եւ այլ ևս, քանակին ինչ ո՛չ է ներհական՝ քանզի ի վերայ բացորոշելոցն, երևելի է. զի ո՛չ ինչ է ներհական : Տե՛ս : Եռականգնումն, կամ մակերևութւոցն, կամ պոպոխեացն իմիք, ո՛չ ինչ նայց³ է ներհական՝ բայց եթե զշատուն. սակաւումն ասացէ որ ել. ներհական, կամ զմեծն, փոխումն : և սայց, ո՛չ ինչ է քանակ⁴, այլ յաւէտ՝ առնչիցն : քանզի ո՛չ ինչ ըստ⁵ ինքեան, մեծ ասի, և⁶ կամ փոքր՝ այլ առ այլ վերաբերիլ : որկէն : զի լեանն փոքր ասի, և կորեակ⁷ մեծ : վասն ումնն հոմասեռիցն մեծ գոլ՝ և ումնն, նուազ զհոմասեռիցն⁸ : իսկ ապա ուրեմն, այլ առ այլ վերաբերութիւնն⁹ է : այլ թե¹⁰ էր. ինքն ըստ ինքեան¹¹ փոքր և մեծ, ոչ երբէք լեանն փոքր ասացեալ լինէր, և կորեակն մեծ : դարձեալ ի գեաւղս ասեմք բազում մարդիկ գոլ, և յաթէնս սակաւ¹², իբրու զի բազմապատիկ են քան զնոսա. և ի տեսարանին սակաւս, իսկ ի տան բազումն : և այլ ևս երկկանգունն և եռականգունն, և իւրաքանչիւրոք յայսպիսեացն քանակ նշանակէ : իսկ մեծն կամ փոքրն¹³ ոչ նշանակէ քանակ, այլ յաւէտ առ ինչ. քանզի առ այլ տեսանի մեծն և փոքրն. ապա ուրեմն երևելի է, զի սղբա առնչիցն են :

Պրակք թ :

30. *Եւ այլ ևս, թե զիցէ որ զսոսա քանակ գոլ, և եթե ո՛չ զիցէ, ո՛չ է սոցա ներհական և ո՛չ ինչ՝ քանզի զոր¹⁴ ո՛չ է ինքն ըստ ինքեան¹⁵ առնուլ, այլ առ այլ¹⁶ վերաբերեալս¹⁷. զիարդ լինի սարմ¹⁸ ինչ¹⁹*

¹ V յայլոցն.   ² C om. արդեւք.   ³ E նայց] so CDE : V նայնցն.
⁴ V քանակին. C քանակ.   ⁵ ըստ] V ինքն ըստ.   ⁶ V om. և.   ⁷ V կորեակն.
⁸ V հոմասեռիցն.   ⁹ V վերաբերութիւն.   ¹⁰ V եթէ.
¹¹ From *ինքեան* down to end of section is wanting in A owing to loss of one folio.
¹² D սակաւս.   ¹³ C փոքր.   ¹⁴ V որ.   ¹⁵ V ինքեանս.
¹⁶ V այլս.   ¹⁷ V վերաբերեալս.   ¹⁸ V om. սարմ. In A there is a late erasure before the *մ*, where *ը* seems to have stood.   ¹⁹ After *ինչ* V adds *սոցա*.

35. ներհական : և այլ ևս : եթե եղիցին¹ մեծն և փոքրն. ներհականք. պատահեցէ նմին համանգամայն զներհականսն ընդունել : և ինքեանք իրեանց² գոլ ներհականք : քանզի պատահէ համանգամայն³. նմին և⁴ մեծ և փոքր գոլ : քանզի է առ սա փոքր. և առ այլ սոյն այս մեծ : ապա ուրեմն. նոյն⁵ և մեծ և փոքր ըստ նմին աւրինակի՝ գոլ պատահէ : մինչ զի համանգամայն զներհականսն՝ ընդունել : այլ ոչ ինչ թուի համանգամայն զներհականսն. ընդունել : հիզան : ի վերայ գոյացութեան⁷. զի ընդունական ներհակացըն թուի գոլ : այլ⁸ սակայն. ոչ համայն հիւանդ՝ և ոչ է : և ոչ սպիտակ և սեւաւ է համանգամայն : Տի նա՝ և ոչ այլոցն⁹ ոչ¹⁰ ինչ է. որ համանգամայն զներհականսն ընդունի : և ինքեանք՝ ինքեանց պատահեն¹¹ ներհականք գոլ : քանզի թե է մեծն փոքուք ներհական¹². և նոյն է համանգամայն և մեծ¹³ և փոքր, ինքն, ինքեան, եղիցի ներհական : այլ անկարացն, ինքն¹⁴ ինքեան՝ գոլ ինչ ներհական՝ ապա ուրեմն, ոչ է մեծն փոքումըն ներհական : և ոչ շատն. ստեղծուցն : իսկ ապա թեպէտ և ոչ որք. առնչիցն զոսս ասացել¹⁵. այլ քանակին, ոչ ինչ ներհական կալցի :

Պրակք. թ :

15. Եւ մանաւանդ. զի ներհակութիւն՝ քանակին, առ ի տեղի¹⁶ թուի գոլ : քանզի զվերոյն, ստորոմն¹⁷ ներհական դնեն, զառ ձիւ վայր ի ստորեւ¹⁸ ասելով վասն յոյժ աւելի միջոցումն¹⁹ տարակացութեան. առ ոլորտս աշխարհիս գոլ. նմանեցին²⁰ : և զայլոցըն ներհակացըն սահման բաց սայց²¹ մակաբերել : քանզի յոյժ²² աւելիքն ի միմեանց տարակացեալք. ինմինց սեռի, ներհականս որոշէ :

¹ V եղիցի. ² իրեաց] V ինքեանց; in A first hand obliterated բ before ք
³ V has order նմին համ. ⁴ C om. և. ⁵ V նոյնն. ⁶ V զներհական; և,
often. ⁷ V գոյացութեանց. ⁸ C om. այլ. ⁹ V այլոցն. ¹⁰ V om. ոչ.
¹¹ V պատահին. ¹² V adds է after ներհական. ¹³ CD և մեծ; V մեծ.
¹⁴ V է ինքն. ¹⁵ After ասացէ V adds գոլ; C omits with A. ¹⁶ ի
տեղին. ¹⁷ V ստորումն. ¹⁸ ի ստորեւ] V ըստորեւ; D ստորեւ. ¹⁹ ի
միջոցին. ²⁰ V անուանեցին. ²¹ V բացասայց. ²² V զոյժ.

Պրակթ. Ժ :

20. Բայց ո՛չ թուի քանակն, ընդունել զյաւէտն. և զնուաճն : Հիկէն :
 երկականգունն¹ : քանզի ո՛չ է պլ պլոյ յաւէտ, երկականգուն :
 և ո՛չ ի վերայ թուոյ : որպակ՝ երեքն, Հինգիցն², ո՛չ ինչ յաւէտ
 Հինգ, քան երեք ասին : և ո՛չ երեքն³, երիցն : և ո՛չ ամանակքն,
 պլ պլոյ յաւէտ ամանակ⁴ ասին : և ո՛չ ի վերայց⁵ ասացելոցն
 բոլորովին, ո՛չ միոյ ուրուք՝ յաւէտն և նուաճն⁶ ասի : իսկ ապա՝
 25. քանակըն. ո՛չ ընդունի զյաւէտն և զնուաճն : և ուրոյն յատուկ.
 մանաւանդ քանւոյն և⁷ զՀանգէտն և զանհանգէտն ասիլ : քանզի
 իւրաքանչիւր ասիցելոցն քանակաց, հանգէտ⁸ և անհանգէտ ասի :
 որզան : մարմին, և հանգէտ և անհանգէտ ասի : և թիւ, և զոյգ⁹ և
 30. անզոյգ ասի : սապէս և ի վերայ պլոցըն ճառեցելոց¹⁰ իւրաքան-
 չիւր հանգէտ և անհանգէտ ասի : իսկ պլոյցն, որքան¹¹ միանգամ են
 ո՛չ քանակք¹², ո՛չ կարի յոյծ թուեսցին¹³ զոյգ և անզոյգ ասիլ¹⁴ :
 որպակ : տրամադրութիւն. ո՛չ կարի յոյծ, զոյգ և անզոյգ ասի :
 35. պլ յաւէտ նմանք¹⁵ : և սպիտակ. զոյգ և անզոյգ ո՛չ կարի յոյծ,
 պլ նման : ապա ուրեմն, քանւոյն¹⁶ մանաւանդ եղեցի ուրոյն
 յատուկ զոյգ և անզոյգ ասիլ :

(Նաղագս առնչի :

a. Եւինչ, պսպիսիքս ասին, որք միանգամ ինքեանք որ ինչ ենն, պլոց
 գոլ ասին : և կամ որպէս զիարդ և իցէ, պլպէս առ պլ :
 որզոյն¹⁷ : մեծ : այս, որ ինչ էս, պլոյ ասի : քանզի ուրումըն,
 մեծ ասի : և կրկնապատիկ : պլոյ ասի, այս որ ինչ էս : քանզի
 b. ուրումըն կրկնապատիկ ասի : սապէս, և որքան միանգամ, պլք
 ինչ պսպիսիք ասին : և է¹⁸ պսպիսիքս. առինչունիցն : որկէն :
 ունակութիւն : տրամադրութիւն : զգայութիւն : մակտցութիւն :

¹ V երկականգունն, so in next line.   ² V Հնգիցն.   ³ V Հինգն.
⁴ V ամանակք.   ⁵ ի վերայց] V ի վերայ սայց ; C ի վ. սայցն.   ⁶ V
 նըւացն.   ⁷ V om. և.   ⁸ V adds և before հանգէտ.   ⁹ և զոյգ.] so
 CDE ; V has և ամանակ զոյգ.   ¹⁰ V ճառեցելոց.   ¹¹ որքան] so
 CDE ; V որք.   ¹² V քանակ.   ¹³ CDE omit թուեսցին.   ¹⁴ CDE
 ասի.   ¹⁵ նմանք] so CDE ; V has նմանք և անմնանք.   ¹⁶ քանւոյն]
 The Paris MSS. usually have this form ; V քանւոյն.   ¹⁷ V որզոն.
¹⁸ է] CD է և.

- դրուծիւն : քանզի ամենայն ասացեալքս, այս, որ ինչ էս¹, այլոց
 5. ասի² : և կամ որպէս զիարդ³ և իցէ⁴, այլազգ առ այլ և ոչ այլ
 ինչ : քանզի ունակուծիւն, ուրո՞ւմն ունակուծիւն ասի. և մակա-
 ցուծիւն, ուրո՞ւմըն մակացուծիւն : և դրուծիւն, ուրո՞ւմն դրու-
 թիւն : և այլքն սոյնպէս : Արդ առնչն, է⁵, որքան⁶ միանգամ
 ինքեանք որք ինչ ենն, այլոցն⁷ ասին : և կամ որպէս զիարդ և
 իցէ, այլազգապէս⁸ առ այլ : Տեկէն : լեւոն, մեծ ասի. առ այլ :
 10. քանզի առ այլ մեծ ասի լեւոնդ : և նման, որո՞ւմն⁹ նման ասի : և
 այլքն այսպիսիքն, սոյնպէս առ ինչ ասին :

Պրակք ք :

Եւ է ընկողմանումն, և կացուծիւն, և նիստրն, դրուծիւնք ոմանք :
 և դրուծիւնք¹⁰ առնչիցն¹¹ : իսկ ընկողմանելն, կամ¹² կալն, կամ
 նստելն, սորա՞ ոչ են դրուծիւնք : բայց յարանուանաբար յասացե-
 12. լոց¹³ դրուծեանցն ասին :

Պրակք ք :

15. Բայց է և ներհականուծիւնն¹⁴, առնչւո՞ջս¹⁵ : որկէն : առաքի-
 նուծի, չարուծեան ներհական է : երկաքանչիւր¹⁶ առնչի-
 ցնէ¹⁷ : և մակացուծի, անգիտուծեան : բայց ոչ ամենայնի առ
 ինչունիցն, գոյ ներհական : քանզի կրկնապատկին ոչ ինչ է
 ներհական¹⁸ : և ոչ եռապատկին, և ոչ այսպիսեանցքն ոչ ի¹⁹
 20. միո՞ւմ ումք : Բայց թուի զառաւելն և զնուազն ընդունել : առ-
 ինչքն : քանզի նման²⁰. յաւէտ և նուազ ասի : և անհանգիտագոյն²¹.
 յաւէտ և նուազ ասի : երկաքանչիւրդ²² ինոցանէ, առնչնէ²³ :
 քանզի նմանն, ուրո՞ւմըն նման ասի : և անզուգագոյնն, ուրո՞ւմն
 անզուգագոյն : այլ ոչ ամենայնք առինչքըն, ընդունին զառաւելն
 25. և զնուազըն : քանզի կրկնապատկին, ոչ ասի յաւէտ և նուազ²⁴ : և
 ոչ այսպիսեանցն²⁵, և ոչ մի ինչ :

¹ էս] V են. ² V ասին. ³ B omits զիարդ. ⁴ V է. ⁵ V առինչք են ;
 D առինչ է. ⁶ V որք. ⁷ այլոցն] so C ; V այլոցն գու. ⁸ V այլազգ.
⁹ V ուրո՞ւմն. ¹⁰ V դրուծիւնք. ¹¹ V adds են. ¹² կամ] so C D ; V և կամ.
¹³ V յասիցելոց. ¹⁴ V ներհակուծիւն. ¹⁵ V յառնչոջս. ¹⁶ V երկա-
 քանչիւրն ; CD երկաքանչիւրքն. ¹⁷ V են. ¹⁸ In A inchoate ք after -ն.
¹⁹ V om. ի. ²⁰ V նմանն. ²¹ V անհանգիտոյն ; CD անհանգիտագոյնն. ²² V
 և երկ. ²³ V առինչ է ; A has punctum delens over ն. ²⁴ ասի յաւէտ
 և նուազ] so C ; V B ընդունի զյաւէտն և զնուազն. ²⁵ V յայսպիսեանցն.

Պրակթ. Դ :

30. Ըմենայնք առինչքըն, առհակադարձան ասին : Հիկէն : ծառայ, ան
 ասի ծառայ : և տէր ծառայի¹ ասի տէր : և կրկնապատիկն,
 կիւնոյ² կրկնապատիկէ : և կիսին³, կրկնապատիկն էր⁴ կիսի⁵ : և
 մեծն. նուազի⁶ մեծ : և նուազն, մեծի⁷ նուազ : սապէս և ի վերայ
 այլոցըն : (Կայց հարվիւ, է երբեք⁸ զի տարբերեսցի ըստ բառին,
 որդան : մակացութիւն, մակացելոյն ասի՝ մակացութիւն : և մա-
35. † մբ կացելին, մակացութեան †⁹ մակացելի : և զգայութի՝ զգալոյ
 † մբ զգայութիւն : և զգալին, զգայութեան †¹⁰ զգալի : բայց սակայն
 է երբեք, զի ոչ թուեսցի հակադարձել¹¹, եթ¹² ոչ ընտանեբար
 առ որ ասին բացատրեսցին : այլ¹³ զեղիեսցի որ բացատրեացն :
 որբար : թէ, եթե բացատրեսցի՝ հաւու, ոչ հակադարձէ. հաւ,
 p. 7. թէւոյ : քանզի ոչ է ընտանեբար : առաջինն¹⁴ բացատրեալ¹⁵ է¹⁶.
 թէ հաւու : քանզի ոչ ըստ որում հաւ, ըստ այսմ, թե սորա¹⁷
 ասի : այլ ըստ որում թեւաւորն է : քանզի բազմաց և այլոց թեւ
 է որք ոչ են հաւք : ապա եթե բացատրեսցի ընտանեբար, և
 5. հակադարձէ : որպակ, թէ թեւաւորի թեւ : և թեւաւորն, թեւով
 թեւաւոր :

Պրակթ. Ե :

10. Կայցէ երբեք, զի և անտանագործել թերևս հարկաւոր է, եթե
 ոչ կայցէ անուն¹⁹ առ որ ընդանեբար բացատրեսցի. հիկէն քեղի
 նաւի եթե բացատրեսցի, ոչ ընտանի է բացատրութիւն. քանզի ոչ
 ըստ որում նաւն է ըստ այսմ սորա ասի քեղին : քանզի են նաւք՝
 որոց ոչ գոն քեղիք. վասն որոյ և ոչ հակադարձէ, քանզի նաւ ոչ

¹ V ծառային.   ² V կիսոյն.   ³ V կէսն.   ⁴ V է.   ⁵ V կէս.
⁶ նուազի] V նրուազին ասի.   ⁷ մեծի] V մեծի ասի.   ⁸ V երբէր, so
 always.   ⁹ In A first hand adds in margin the alternative reading
 մակացութեամբ, which V has.   ¹⁰ In A first hand adds in margin alter-
 native reading զգայութեամբ, which V has.   ¹¹ V հակադարձիլ.   ¹² V
 եթէ.   ¹³ In A a heavy vertical line before the *ա* indicates perhaps
 that the scribe began to write a *բ*, but desisted ; V om. *զ* in զեղիեսցի.
¹⁴ V ընտանեբար առ առաջինն.   ¹⁵ Before բացատրեալ B adds զի.   ¹⁶ V
 om. է.   ¹⁷ նորա.   ¹⁸ Through loss of one folio the text is wanting in
 A from բայցէ to սոսայն. The text here printed is V.   ¹⁹ B has անունն.

- ասի քեղւոյ, այլ թերևս ընտանեզոյն բացատրութիւն եղիցն եթէ
 այսպէս օրինակաւ ինչ բացատրեսցի. քեղին քեղաւորի քեղի կամ
 որպէս զիարդ և իցէ այլազգաբար. քանզի անուն ոչ կայ, և Հակա-
 դարձէ, եթե ընտանեբար բացատրեսցի. քանզի քեղաւորն քեղեա-
 15. քեղաւոր է: Ս)յնպէս և ի վերայ այլոցն. Հիզան գլուխ¹ ընտանե-
 բար բացատրեսցի գլխաւորի քան² կենդանւոյ բացատրեալ³. քանզի
 ոչ ըստ որում կենդանի է գլուխ ունի, քանզի բազումք ի կենդա-
 նեաց գլուխ ոչ ունին, և այսպէս դիւրաւ թերևս առցէ ոք, որոց ոչ
 կան անուանք. և թե յառաջնոցն և յայնցանէ որք առ սոսայն⁴
 20. Հակադարձեն⁵ դիցին⁶ անուանքն, որպէս և ի վերայ յառաջասացե-
 լոցն: ի թեւոյն, թեւաւոր⁷, և ի քեղւոյն, քեղաւոր: Արդ ամենայն
 առհնչքն, եթե ընտանեբար բացատրեսցին, առ Հակադարձան ասին:
 25. ապեթե⁸ առ դիպաւոր ինչ բացատրեսցին, և ոչ առ որ ասինն, ոչ
 Հակադարձէ⁹:

Պրակք. Կ.

- Եւ ասեմ: զի և ոչ որք¹⁰ խոստովանեցելոցն¹¹ առ Հակադարձան
 ասիցելոց՝ և անուանցըն¹² նոցա կացելոց: ոչ ինչ Հակադարձէ-
 եթե առ ինչ պատահելոցն բացատրեսցի՝ և ոչ իցեն առ որս
 ասինն: Հիկէն: ծառայ, եթե ոչ են բացատրեսցի: այլ մարդոյ.
 80. կամ երկատանւոյ. և կամ ոյր ուրուք և իցէ¹³ այսպիսեացս, ոչ
 Հակադարձէ: քանզի ոչ ընտանի է բացատրութիւնն: և ևս, եթե
 ընտանեբար բացատրեալ իցէ առ որ ասին¹⁴. ամենայն պարաբա-
 ղձեցելոց¹⁵ այլոցն, որք միանգամ պատահարք են: բայց մնացելոյ
 այսր միայնոյ. առ որ բացատրեցաւն, ընտանեբար, առ սա¹⁶
 85. ասասցի: Հիկէն¹⁷: եթե ծառայ առ սի ասի¹⁸: պարաբարձեցելոց¹⁹
 այլոցն²⁰, որք միանգամ պատահարք են ենն: Հիկէն: երկատանին

¹ գլուխ] B գլուխ եթե. ² քան] B այլ ոչ. ³ D բացատրել. ⁴ A resumes with սոսայն, for which V reads սոսա. ⁵ V Հակադարձին. ⁶ V դիցեն.
⁷ After թեւաւոր in A is a lacuna of seven letters. ⁸ V ապա եթէ. ⁹ V Հակադարձին; B agrees with A. ¹⁰ ոչ որք] V B ոչ որք են ՚ի; C ոչ ի.
¹¹ V խոստովանիցելոցն. ¹² V անուանց. ¹³ իցէ] so VEB and second hand in C; D and first hand in C have եթե. ¹⁴ V առ որս ասինն. ¹⁵ V պարաբարձիցելոց. ¹⁶ սա] so C; V B սա միայն. ¹⁷ V որդան, which in marg. of A in first hand. ¹⁸ ասի] so DE; V ասասցի. ¹⁹ V և պարաբարձեցելոցն; DE և պարաբարձեցելոցն. ²⁰ այլոցն] so C; V այլոց.

b. գոլ՝ և մակացութեանն¹ ընդունական գոլ² մարդոյն³, և մնացելոյ միայնոյ տն՝ գոլ⁴: յարժառայն⁵ առ նա սսի⁶: քանզի ծառայ, նն⁷ ծառայ ասասցի՝ ապեթե⁸ ոչ ընտանեբար բացատրեսցի, առ որ սսին⁹ պարապարձեցելոց պլոցն¹⁰, և մնացելոյ միայնոյ՝ առ որ բացատրեցաւն, ոչ ասասցի¹¹ առ սա¹²: արդ բացատրեսցի ծառայ՝ մարդոյ՝ և թեհաւու: և պարաբարձցի¹³ մարդոյն¹⁴, տէրն սմա գոլ. քանզի¹⁵ ոչ ևս ծառայն առ մարդ¹⁶ ասասցի: քանզի ոչ ելլոյ տն, և ոչ ծառայ¹⁷ է: սյսպէս՝ և հաւոււն, փարաբարձցի¹⁸ թեհաւորն գոլ՝ քանզի¹⁹ ոչ ևս եղիցի թեհն, առնչիցն: քանզի ոչ ելլոյ թեհաւորի, և ոչ թեհն եղիցի ուրուք: ապա ուրեմն պիտի բացատրել առ որ ոքն²⁰: ընտանեբարն սսի: և եթե անուն կայցէ, դիւրաւ բացատրութիւնն²¹ լինի: և ոչ ելլոյ, հարկաւոր է թերեւս անունագործել: և այսպէս բացատրեսցելոց, երևելի է զի ամենայնք²² առինչքն առ հակադարձան սսին:

Պրակթ. է.

15. Իայց թուին առինչքն համանգամայն ընութեամբ գոլ: և ի վերայ շատիցն, ճշմարիտ է՝ քանզի համանգամայն, կրկնապատիկն է²³, և կէսն: և կիսւոյն ելլոյ, կրկնապատիկն է: և ծառայի²⁴ ելլոյ, տէրն է: նմանապէս այսոցիկ և սյլքն: և առ հասարակ իբաց բառնան այսոքիկ զմիմեանս: քանզի ոչ ելլոյ կրկնապատրկի, ոչ²⁵ է կէս: և կիսւոյ. ոչ ելլոյ. ոչ է կրկնապատիկ: սոյնպէս և ի վերայ պլոցն. որք միանգամ այսպիսիք են:

Իայց ոչ ի վերայ ամենեցուն առնչիցն ճշմարիտ թուի, համանգամայն²⁶ ընութեամբն գոլ՝ քանզի մակացելին. քան զմակացութիւնն²⁷,

¹ V մակացութեան. ² գոլ] V գոլ և; DE և, omitting գոլ. ³ V մարդն. ⁴ V om. գոլ. ⁵ յարժառայն] so om. first hand in B; C and second hand B առ որ ծառայն. ⁶ սսի] so B; V ասասցի. ⁷ BC omit տն. ⁸ V ապաթէ. ⁹ V որս սսինն; C որ սսինն. ¹⁰ պլոցն] so C; V պլոց. ¹¹ ասասցի] so B; V սսի. ¹² սա] so B; V նա. ¹³ B պարաբարձեցելոյ. ¹⁴ V ՚ի մարդոյն. ¹⁵ V om. քանզի. ¹⁶ V մարդն. ¹⁷ V ծառայն. ¹⁸ V եթե պարաբարձի. ¹⁹ V om. քանզի. ²⁰ ոքն] V omits. ²¹ V բացատրութիւն. ²² D ամենայնքն. ²³ է] C omits. ²⁴ V ծառային. ²⁵ ոչ] V և ոչ. ²⁶ D համանգամայնն. ²⁷ V զմակացութիւն.

25. նախկին թուեացի¹ գոլ՝ քանզի իբրու յաճախ յառաջագոյն գոյացելոց իրացն զմակացութիւնն² առնումք³ :

Պրակք Ը⁴ :

30. Վանզի ի վերայ սակաւոճց, և կամ ի վերայ ո՛չ միոյ, տեսցէ որ զՀամանգամայն⁵ ընդ մակացելոճո՛ջն⁶, զմակացութիւնն⁷ լեալ: և ևս: զի մակացելին ի բաց բարձեալ՝ ընդ իւր՝ ի բաց բառնայ զմակացութիւնն՝ իսկ մակացութիւնն, զըմակացելին ո՛չ շարաբառնայ՝ քանզի մակացելոյ ո՛չ ելոյ, ո՛չ է մակացութիւն՝ քանզի ո՛չ ևս ուրուք եղիցի մակացութիւնն⁸: և մակացութեան ո՛չ ելոյ, ո՛չ ինչ արգելու զմակացելին գո՛լ՝ որկեն⁹: և բոլորակին, չորեքանգիւննութիւն¹⁰, զի եթե¹¹ է մակացելի՝ քանզի մակացութիւն սորա, չէ ևս է: իսկ այս¹², մակացելիս՝ դո՛յ: և ևս: կենդանւոյ վերաբարձեցելոյ, ո՛չ է մակացութիւն՝ իսկ մակացելեացն, բազումք¹³ ինչ դէպ լինին գոլ:

Պրահք. Թ¹⁴ :

p. 8. 35. Եւ նմանապէս այսոցիկ, և ի վերայ զգայութեանցքն¹⁵ ունին: քանզի զգալին¹⁶ նախկին քան զգայութիւնն թուի գոլ՝ քանզի զգալին բարձեալ. ընդ իւր բառնայ զգայութիւնն¹⁷: իսկ զգայութիւնն, զգալին. ո՛չ ընդ իւր¹⁸ ի բաց բառնայ: վասն զի զգայութիւնք զմարմընով. և ըն մարմընին¹⁹: և զգալոյ ի բաց բարձեցելոյ²⁰, ի բաց բարձեալ է և մարմինն: իսկ մարմնոյ ո՛չ ելոյ. ի բաց բարձեալ է և զգայութիւնն: ապա ուրեմն ընդ իւր ի բաց

¹ C թուի. ² V զմակացութիւն. ³ V առնումք Հեաղյ. ⁴ The title պրակք Ը is added in late hand. ⁵ V զՀամանգամայնն. ⁶ C մակացելոցն. ⁷ V զմակացութիւն. ⁸ D omits the clause: քանզի ո՛չ ևս ուրուք եղիցի մակացութիւն. ⁹ V որպէս. ¹⁰ V չորեքանգիւննութիւն. ¹¹ V Թէ. ¹² V omits այս. ¹³ բազումք] so B D; V բազում. ¹⁴ In A the numeration of new chapter omitted. ¹⁵ զգայութեանցքն] so C D E; V has զգայութեանցքն. ¹⁶ V զգալին. ¹⁷ V զգայութիւնն. ¹⁸ ընդ իւր added in A above line in first hand. ¹⁹ C մարմնովն. ²⁰ V բարձիցելոյ; so often.

բառնա¹ զգալին զգայուլութիւնն՝ իսկ զգայուլութիւնն զզգալին, ո՛չ
 ընդ իւր ի բաց բառնայ՝ քանզի կենդանւոյն ի բաց բարձեցելոյ.
 5. զգայուլութիւնն² ի բաց բարձեալ է : բայց զգալին գոյ՝ որկէն :
 մարմին³, ջերմ, քաղցր, դանն : և այլք⁴ ամենայնք որք⁵ միանգամ
 զգալիք : և ևս : զի զգայուլութիւնն⁶ համանգամայն ընդ կենդա-
 նւոջըն լինի՝ քանզի միանգամայն կենդանին լինի⁷. և զգայու-
 թիւնն՝ իսկ զգալին, է և նախ քան զգոլ զգայուլութեանն՝ քանզի
 հուր. և ջուր. և նայսպիսիքս⁸. յորոց⁹ և կենդանին բաղկացեալէ՝
 10. է և յառաջ քան զկենդանին՝ բողբոլովին գոլ. անզգայուլութիւն¹⁰ :
 ապա ուրեմն յառաջագոյն՝ եացեալ քանզգայուլութիւնն զգալին
 գոլ թուեսցի :

Պրակք. 7¹¹:

Իսկ ունի տարակուսանս, եթարդէք¹² և ո՛չ մի գոյացուլութիւն՝
 առնչիցն ասի : որպէս թուի թե¹³ սա ընդունի ըստ ոմանց
 15. երկրորդաց¹⁴ գոյացուլութեանցն՝ քանզի մակ ոմանց՝ առաջնոց
 գոյացուլութեանցն. ճշմարիտէ : քանզի ո՛չ բողբոլն, և ո՛չ մասուկն
 առնչ¹⁵ ասին : քանզի ոմն մարդ. ո՛չ ասի ուրումն ոք մարդ : և
 ո՛չ ոմն արջառ. ուրոմն¹⁶ ոմն արջառ¹⁷ : սոյն պէս և մասուկն :
 քանզի ոմն ձեռն, ո՛չ ասի ուրոմն¹⁸, ոմն ձեռն : և ո՛չ¹⁹ գլուխ :
 20. ո՛չ ասի ուրումն²⁰ ոմն գլուխ : այլ *** ո՛ւ մըն²¹ գլուխ՝ սոյնպէս
 և ի վերայ երկրորդաց գոյացուլութեանցն, թ վերայ յուղովոցն²² :
 որկէն : մարդ, ո՛չ ասի ուրոմն մարդ : և ոչ արջառ, ուրոմն

¹ V բառնայ. ² V և զգայուլութիւնն. ³ որկէն : մարմին] so C D E ;
 V մարմին, որգոն. ⁴ V այլքն. ⁵ V որ. ⁶ V զգայուլութիք. ⁷ V
 has order լինի կենդ. ⁸ V այսպիսիքս ; B այսպիսիքսն. ⁹ V նորոց ;
 B որոց. ¹⁰ In A a heavy line resembling vertical stroke of a p pre-
 cedes աւ and has by a late hand been turned into p. Above it to
 the left is an erasure. Also the first ն, over which is an erasure to
 the right, seems to have been by the same hand manufactured out of
 a մ. ¹¹ Title of the chapter left blank in A. ¹² V եթէ արդեօք.
¹³ V has order թէ որպ. թ. ¹⁴ V has order երկր. ոմ. ¹⁵ V առնչին.
¹⁶ B որումն. ¹⁷ D omits ուրոմն ոմն արջառ. ¹⁸ C որումն. ¹⁹ ո՛չ
 V ոչ ոմն. ²⁰ C որումն. ²¹ ոմն has been manufactured out of
 ուրոմն ; V ոմն. ²² V յուղովոցն ; C ոլովիցն.

25. արջառ՝ և ո՛չ փայտ, ուրո՛ւմըն փայտ : այլ ուրո՛ւմըն ստացուած
 ասի՝ արդ ի վերայ պսպիսեացս, երևելի է, զի ո՛չ է՝¹ առնչիցն՝
 յակ ի վերայ ոմանց՝ երկրորդաց գոյացութեանցն, ունի երկբայու-
 թիւն : Հիպէս՝ գլուխ, ուրո՛ւմն ասի գլուխ, և ձեռն՝ ուրո՛ւմն
 ասի ձեռն : և իւրաքանչիւրոք պսպիսեացն՝² մինչ զի պսպիսիքս.
 առ ինչիցն թուեսցին գոլ :

Պրակք. Ժա՝³ :

30. Արդ՝ եթե բաւականաբար՝ առնչիցն սահման բացատրեալ է. կամ
 յո՛րժ դժուարացն, և⁴ կամ անկարացն⁵ է՞⁶ լուծանել, իբրու թե
 և ո՛չ մի գոյացութիւն առնչիցն ասի՝ ապեթե՛⁷ ո՛չ բաւականա-
 բար, ս՛յլ են առինչքն, որոց գոլն նո՛յն է՝⁸ :

Պրակք. Ժբ՝⁹ :

35. Արինչըն իմնապէս ունել, թերևս ճառեսցի ինչ առ պսոսիկ : բայց
 առաջին սահմանըն՝ յարահետեին¹⁰ ամենեցուն¹¹ առնչիցն¹²,
 այլ սակայն, ո՛չ է պս առինչն¹³, սոցա գոլ¹⁴, նո՛յնք, որք ինչ ենն,
 այլցն¹⁵ ասիլ : Եւ ի սոցանէ յայտնի է, զի եթե¹⁶ ոք գիտացեալ՝
 տեսցէ ինչ, որոշաբար, առնչիցն¹⁷ : և զայն առ որ¹⁸ ասին, որո-
 շաբար գիտացէ : արդ երևելի և յինքենէ է ; քանզի եթե գիտէ
 ոք զայս ինչ, զի առնչիցն է : և է գոլն առինչիցն, նո՛յն առ
 ինչն¹⁹, իմնաւրինակ՝ ունել՝ և զայն գիտէ, առ որ սանն²⁰, և
 զիարդ²¹ ունի՝ քանզի եթե ո՛չ գիտէ բողորովին առ որ զիարդ
 ունին և ո՛չ՝ եթե՝ առ ինչ զիարդ ունի²² գիտացէ : և ի վերայ
 իւրաքանչիւրոցըն յայտնի է պսպիսին՝ որկէն, եթե զայս ինչ
 5. գիտե, բացորոշեալ է²³, զի է կրկնապատիկ : և որոյ Ե՛ կրկնապատիկն,

¹ V են.   ² V պսպիսեացն.   ³ In A numeration of chapter is omitted.
⁴ V om. և.   ⁵ V յանկարացն.   ⁶ V էր.   ⁷ V ապա եթէ.
⁸ ABCDE end the chapter with the words նոյն է, but V prolongs it to առ պսոսիկ of the next.   ⁹ Title of chapter left blank in A.
¹⁰ V յարահետեի.   ¹¹ V ամենեցունց.   ¹² առնչիցն] so V; CD առը-
 նչից.   ¹³ V առնչից.   ¹⁴ V omits սոցա գոլ.   ¹⁵ V այլոց.   ¹⁶ V թէ.
¹⁷ առնչիցն] so D; V յառնչից.   ¹⁸ D որս.   ¹⁹ V ինչ.   ²⁰ V սայն.
²¹ զիարդ.] so D; V զիարդն.   ²² C ունին.   ²³ V omits է.

անդէն բացորոշաբար գիտասցէ : քանզի եթե ոչ ուրուք բացորոշ
 շիւղոցն¹ գիտէ զսա, կրկնապատիկ, եւ² և ոչ եթե է կրկնապա-
 տիկ բոլորովին գիտէ : Սապէս³, և զայս ինչ, եթե գիտէ եթե
 գեղեցկագոյն է : և որոյ գեղեցկագոյնն է, անդէն, բացորոշաբար՝
 հարկաւոր է գիտել՝ սա⁴ վասն սոցա՝ բայց ոչ⁵ անորոշակի
 10. գիտասցէ՝ եթե սա⁶, է, վատթարի լաւագոյն : քանզի⁷, կարծիք,
 պոսպիսիս լինի⁸. ոչ⁹ մակացութի՝ քանզի ոչ ևս գիտասցէ ստու-
 զաբար, եթե է վատթարի լաւագոյն՝ քանզի եթե այսպէս դիպե-
 ցաւ, ոչ ինչ գոյ վատթարագոյն՝ քան զսա՝ ապա ուրեմն, երևելի
 է, զի հարկաւոր է՝ զոր¹⁰ եթե գիտասցէ որք, առնչիցն¹¹, սահմա-
 նաբար ; և¹² զայն առ որ ասին, սահմանաբար գիտասցէ :—

Պրակք. Ժգ.¹³ :

Խակ զգլուխն, եթե գիտասցէ որ¹⁴ կամ զձեռնն, և զիւրաքանչիւր¹⁵
 զայնպիսեանցն¹⁶ : որք են գոյացութիւնք. զայն. որ էն¹⁷ որոշա-
 բար գիտասցէ : բայց առ որ ասին¹⁸ ոչ է հարկաւոր : քանզի ոյր
 20. այս գլուխ, և¹⁹ կամ ոյր ձեռնս²⁰, ոչ եղիցի գիտել սահմանաւրէն :
 ապա ուրեմն ոչ են սորբա՝ առնչիցն : ապա եթե²¹ ոչ են առնչ-
 չիցն, ճշմարիտ եղիցի ասել զի և²² ոչ մի գոյացութիւն առնչիցն
 է : բայց թերևս դժուար է յաղագս պոսպիսեացս, սաստրկաբար
 ի²³ բաց երևեցուցանել. հրամանաւ պատասխանելոյ. ոչ բազում
 անդամ հարցեալ՝ և ինդրեալ՝ բայց սակայն, տարակուսել և
 վարանել ի վերայ իւրաքանչիւր ուրուք սոցայցն²⁴. ոչ անպի-
 տան է :

¹ V 'ի բացորոշիցելոցն. ² V կրկնապատկել ; D կրկնապատկեալ.
³ սապէս] so C ; V սոյնպէս. ⁴ սա] V զսա. ⁵ ոչ] V եթէ.
⁶ V սայ. ⁷ V om. քանզի. ⁸ ն seems to have been erased after
 ի ; V has լինին. ⁹ ոչ] V պլ ոչ. ¹⁰ զոր] V զի ; CDE զի որ.
¹¹ V յառնչիցն. ¹² V omits words զայն առ որ ասին, սահմանաբար.
 The omission is explicable from the homoioteleuton. That it occurs in
 all texts except A is one of the many proofs of the absolute superiority
 of the latter. ¹³ A omits title of new chapter. ¹⁴ V has order
 որ զիս. ¹⁵ V զիւրաքանչիւրսն. ¹⁶ V յայսպիսեանցն. ¹⁷ էն] V են.
¹⁸ V ասինն. ¹⁹ CD omit և. ²⁰ ձեռնս] so CD ; V ձեռե. ²¹ V թէ.
²² V om. և. ²³ V om. ի. ²⁴ D սոցայն.

{ Կաղապս որակի և որակութեան :

25. Եւ որակութիւն ասեմ, ըստ որում որակք ոմանք ասին : և Է որակութի, յոքնակարարն¹. ասիցելոց :

Պրակք. Է :

Մորդ մի տեսակ որակութեան, ունակութիւն և տրամադրութիւն ասասցին : և տարբերէ, ունակութիւնը², ի տրամադրութենէ՝ քի տևողագոյն, և յոքնամանակագոյնը գոլ՝ և պսպիսիք են մակացութիւնք, և առաքինութիւնք՝ քանզի մակացութիւն, թուի յարատևողացն³ գոլ, և⁴ դժուարաշարժիցն՝ եթե և չափաբար⁵ որ մակացութիւն առցէ՝ եթե ոչ մեծ փոփոխումն ընկալցի ի հիւանդութենէ, կամ յայլմէ իմիքէ պատճառէ⁶ պսպիսուլ՝ սապէս⁷ և առաքինութիւն՝ հիբար՝ արդարութիւն, և ողջախոհութիւն, և իւրաքանչիւրք պսպիսեացն⁸, ոչ դիւրաշարժելի թուի գոլ, և ոչ դիւրափոփոխ : և տրամադրութիւնք ասին, որք են դիւրաշարժք. և արագափոխք⁹, հիկէն : ջերմութիւն, և ցրտութիւն, և¹⁰ **** հիւ ** անդութիւն, և ողջութիւն¹¹ : և որք միանգամ պսպիսիք են՝ քանզի արամակայն իմն ըմտ պսոցիկ մարդն՝ բայց արագափոփոխ¹² է, ի ջերմոցուրտ լեալ՝ և յողջանալոյն, հիւանդանանն : սոյնպէս և ի վերայ պլոցն : եթե ոչ որք և սոցուն, պսոցիկ դիպեսցի, բազում ամանակաւ ահա ընաւորեալ անբոյժ և կամ կարի դժոխաշարժելի եղեալ : զոր ահա. որ իբր ունակութիւն առասացէ :

Պրաքք. Զ :

5. Եւ երևելի է, զի զպսոքիկ կամին ունակութիւնս՝ ասել՝ որքեն յոքնամանակագոյնք, և դժուարաշարժագոյնք՝ քանզի զմակացութեանցսն, ոչ¹³ քաջ¹⁴ զունաւղսն, այլ դիւրաշարժելիս եալ¹⁵,

---

¹ V ի յոգնաբարն. ² V ունակութիւն. ³ V ի յարտևողացն. ⁴ և] V և ի. ⁵ V չափաւորաբար. ⁶ V has order պատ. իմեքէ; DE have իրիք for իմեքէ. ⁷ V սապէս. ⁸ V պսպիսեացն. ⁹ արագափոխք] so D & Vo; V արագափոփոխք. ¹⁰ V om. և; C adds և. ¹¹ V առողջութիւն; in C առ is erased. ¹² V արագափոխ. ¹³ ոչ] so CD; V և ոչ. ¹⁴ V քաջ. ¹⁵ եալ] so CD; V լեալս.

10. *ճ* ասեն ունակութիւն ունել՝ այլ սակայն տրամակային¹ իմն ըստ մակացութեն. կամ վատթար, և² կամ քաջ՝ իսկ ապա տարբերէ ունակութիւն ի տրամադրութենէ՝ այսու, գիւրաշարժելին գոյ: և ումնն յոքնամանակագոյն, և դժոխաշարժագոյն՝ և են ունակութիւնքն և տրամադրութիւնք: իսկ տրամադրութիւնքն³, *ճ* ի հարկէ ունակութիւնք⁴: քանզի որ ունակութիւնս ունին, և տրամակային իմն ըստ սոսա՝ իսկ որք տրամակայինն, *ճ* ամենայն իրաւք ունակութիւն ունին՝

Պրակք. Դ:

15. Եւ այլ սեռ որակութեան, ըստ որում մրցականս, և ընթացականս: կամ ողջականս, կամ հիւանդոտս՝ և ասեմք պարզաբար միանգամայն, որ ինչ միանգամ ըստ բնական կարողութեան, կամ անկարողութեան ասի՝ քանզի *ճ* վասն տրամակալւոյն իմն. իւրաքանչիւրք այսպիսեացն⁵ ասի. այլ վասն. զաւրութիւն ունելոյ բնական. կամ անկարողութիւն, առնել ինչ գիւրաւ, և կամ *ճ* ինչ կրել: հիգան՝ մրցականք. կամ ընթացականք ասին: *ճ* վասն տրամակալւոյն իմն աւրինակի, այլ վասն զաւրութիւն⁶ ունելոյ բնական առնել ինչ գիւրաւ: և ողջականք ասին, վասն զաւրութիւն⁷ ունել⁸ բնական, *ճ* ինչ կրել ի գիպելոցն⁹ գիւրաւ՝ և հիւանդոտս, վասն զաւրութիւն ունել բնականս, *ճ* ինչ կրել¹⁰: 25. և նմանապէս այսոցիկ, և խիստն և կակոզն ունի՝ քանզի խիստն ասի, վասն զաւրութիւնն¹¹ ունել. *ճ* գիւրաւ հատանիլ: իսկ կակոզն¹², վասն¹³ զաւրութի ունել. և նա, *ճ* գիւրաւ հատանիլ¹⁵ սորին այսորիկ՝—

¹ V տրամակայիլ. ² C om. և. ³ տրամադրութիւնքն] so D; V omits ն suffix. ⁴ V ունակութի. ⁵ V յայսպիսեացն. The first hand in A corrects իւրաքանչիւր ուրուքպիսեացն into իւրաքանչիւրք այսպիսեացն. ⁶ զաւրութիւն] so B; C զաւրութեան; V զօրութիւն. ⁷ զաւրութիւն] so CV; D զաւրութեան. ⁸ V ունելոյ. ⁹ V գիպեցելոցն. ¹⁰ վասն զ. —կրել] BV read: վասն անզօրն լինել, և գիւրաւ տալ տեղի հիւանդութեանց բնականս ինչ կրել; C has վասն անզօրն լինել բնականս ինչ կրել, adding և գիւրաւ տալ in margin. Here as often the Ven. reading is given in late hand in margin of A. ¹¹ V զօրութի ¹² V կակոզ. ¹³ վասն] V վասն ոչ. ¹⁴ նա, *ճ*] V om. ¹⁵ հատանիլ] V տեղի տալ.

Պրակք. Ե :

Եւ երրորդ սեռ որակութեան, կրականք որակութիւնք. և կիւրք : և
 30. են այսպիսիքս՝ որկէն : քաղցրութիւն, և դառնութիւն, և ամե-
 նայնք սոցայնք¹. ազգակիցք՝ և և՛ս՝ ջերմութիւն, և ցրտութիւն, և
 սպիտակութիւն, և սևութիւն : և զի այսոքիկ որակութիւնք են,
 երևելի է : քանզի ընդունականք² որակք ասին, ըստ այսրմիկ :
 որզան՝ մեղրդ³, վասն քաղցրութիւնդ⁴ ունելոյ. քանզի ասի : և
 մարմին. սպիտակ. վասն սպիտակութիւնդ ունելոյ : սապէս, և ի
 35. վերայ այլոցն ունի⁵ : Եւ կրականք որակութիւնք ասին, ոչ վասն
 սոցուն ընդունակացս, զորակութիւնսն կրել ինչ : քանզի և ոչ
 քաղցր՝ վասն կրել ինչ ասի. քանզի : և ոչ այլոցն⁶ այսպիսեաց⁷ և
 ոչ ինչ : նմանապէս⁸ այսոցիկ և ջերմութիւն և ցրտութիւն⁹,
 կրականք որակութիւնք ասին : ոչ. վասն սոցին¹⁰ ընդունականացս
 5. կրել ինչ : այլ վասն ըստ զգայութեանցս, իւրաքանչիւր ասիցե-
 լոցս, որակութեանցն, ախտից¹¹ գոլ արարչական : և¹² կրականք
 որակութիւնք ասին : քանզի քաղցրութիւն, կիր¹³ իմն ըստ ճաշա-
 կելեաց առնէ, և ջերմութիւն ըստ շաւշափման¹⁴ : նմանապէս և
 այլքն¹⁵ :

Պրակք : Զ :

Եւ սպիտակութիւն, և սևութիւն, և այլք¹⁶ գոյնք. ոչ նոյն¹⁷
 10. աւրինակ ասիցելոցս, կրականք որակութիւնք ասին : այլ վասն
 իւրեանցն յախտէ եղանել¹⁸ : և զի լինին վասն ախտի. բազում
 փոփոխմունք գունոյ. յայտէ՝ քանզի ամաչեանլ ոք. շառագոյն
 եղև¹⁹ : և երկուցեանլ. դեղին²⁰ : և իւրաքանչիւրոք²¹, նայսպիսե-
 ացն²² : մինչ զի և թե ոք ընութեամբ յայսպիսեացս ինչ ախտից

¹ First hand in A wrote first սոցայնք and in margin corrects յ into ը ; V սոցայնք. ² V adds սոցա after ընդունականք. ³ մեղրդ] so C ; V մեղր. ⁴ V քաղցրութի. ⁵ ունի] so VC ; B ասի. ⁶ այլոցն] V յայլոցն ինչ. ⁷ V յայսպիսեացս. ⁸ C adds և. ⁹ V ջերմութիւնք և ցրտութիւնք ; BEC ջերմութիւնք և քաղցրութիւն ; D ջերմութիւնք և ցրտութիւնք և քաղցրութիւն ; C corrects քաղցրութիւն into ցրտութիւն. ¹⁰ V սոցուն. ¹¹ V ախտիցն. ¹² V om. և. ¹³ V կիրս. ¹⁴ V շաւշափելեաց. ¹⁵ V այլքն. ¹⁶ V այլ. ¹⁷ նոյն] so CD ; V զնոյն. ¹⁸ V եղանել. ¹⁹ V շառագունէ. ²⁰ After դեղին V adds լինի. ²¹ V զիւրաքանչիւրոք. ²² V յայսպիսեացն.

- 15. կրելեաց¹. յոմանց բնական պատահմանց. զնմանն գոյն². դէպ եղև ունեւ սմայ³: քանզի որ պոժմ⁴ յամաչեւն. արամադրուծիւն առ ի մարմինն⁵ եղև, և ըստ բնական բաղկացուծեան, սոյն եղիցի արամադրուծիւն: մինչ զի⁶ բնութեամբ⁷. և զոյգն⁸ նման⁹ լինել, արդ որք միանգամ: պսպիսեացըս¹⁰ պատահից. յախտից ոմանց.
- 20. դժոխաշարժից. և յարատեաց¹¹. սկիզբն եառ. որակուծք ասին: քանզի եթե ըստ բնութեանն¹² բաղկացուծեան. դեղնուծիւն¹³, կամ սևուծիւնք եղեալք են, որակուծիւնք ասին՝ քանզի որակք ըստ սոսա ասիմք¹⁴: զի¹⁵ եթե վասն երկար հիւանդուծեան. կամ¹⁶ վասն խարշման, պսպիսիս պատահեաց. դեղնուծիւնն և¹⁷ սևուծիւնն¹⁸ և ոչ դիւրաւ անդրէն հաստատեալ դառնայ՝ և կամ¹⁹ առ կենալքն յար կա²⁰ մնան, որակուծիւք և սղքա ասին՝ քանզի նմանապէս որակք ըստ սոսա ասիմք²¹:—

Պրակք. Է:—

- 30. Իակ որք միանգամ: իդիւրին տարալուծելոցն, և յարագ անդրէն հաստատիւնց լինին. ախտք ասին՝ զի ոչ ասին որակք ոմանք ըստ սոսա՝ քանզի և ոչ որ ղիկնէն. վասն ամաչելոյն շիկնոտ ասի²² և ոչ դեղնացեալն վասն երկնչելոյն, դեղնչոտ²³: այլ յաւէտ առ կրելինչ: ապառուբմն, ախտ²⁴ պսպիսիքս ասին՝ այլ ոչ որակուծիւք՝ նմանապէս սոցա. և ըստ հոգւոյն՝ կրականք. որակուծիւնք և կիրք ասին: քանզի որք միանգամ ի լինելուծեանն. անդէն յոմանց ախտից²⁵ եղեալ, լինին որակուծիւնք²⁶ որակուծք ասին՝ որկէն՝ մոլեկան արտակացուծիւն²⁷, ապշուծեան²⁸, և բարկուծիւն, և պսպիսիքս՝ քանզի որակք ըստ սոսա ասին, և բարկացողք²⁹. և

¹ V կրեաց. ² զնմանն գոյն] V զնմանագոյնն. ³ V սմա; D սմայ.
⁴ D յպոժմ. ⁵ V առ մարմին; C առ մարմինն. ⁶ զի] V զի և. ⁷ V բնութեամբն.
⁸ և զոյգն] V զոյգ. The text should be գոյն. ⁹ նման] V և նման.
¹⁰ V յպսպիսեացս. ¹¹ C յարատեորոցաց. ¹² V բնութեւ.
¹³ V դեղնուծիւք. ¹⁴ CD ասիմք. ¹⁵ զի] C զի և; V և, omitting զի.
¹⁶ կամ] so BC; V և կամ. ¹⁷ և] V կամ. ¹⁸ V սևուծիւն. ¹⁹ և կամ] V այլ.
²⁰ յար կա] V յարակայ. ²¹ ասիմք] so CD; V ասեմք.
²² ասին C. ²³ դեղնչոտ V o CD; դեղնոտ V. ²⁴ ախտ C; ախտք BV.
²⁵ յախտից ոմանց V. ²⁶ որակուծի V. ²⁷ արտակացուծի V. ²⁸ ասիշուծի V.
²⁹ V բարկացողք.

- մոլեկանք : և¹ նմանապէս և որք միանգամ արտակացութիւնք
 ապշութեան². ոչ բնականք. այլ յոմանց յայլոց պատահից՝ եղեակ
 5. են՝ դժուարաթափք³, և կամ բոլորովին անշարժք՝ որակութիւնք
 և պտքիկ⁴ են՝ քանզի որակք ոմանք ըստ սոսմ ասին : իսկ որք
 յարագ անդրէն⁵ Հաստատիւնցն⁶ լինին. ախտք ասին՝ Հիզան՝
 եթե տրտմանլ՝ բարկացողագոյն որ է : քանզի ոչ ևս⁷ ասի բարկա-
 ցող⁸. որ յայսպիսուում ախտի⁹ բարկացողագոյնն է : այլ յաւէտ
 10. վասն կրեւն ինչ : ապա ուրեմն կերք ասին՝ պսպիսիքս, այլ ոչ
 որակութիւնք :

Պրակք .: ք :—

- Եւ քառորդ սեռ որակութեան. ձև. և որ առ իւրաքանչիւրորք¹⁰ է կերպ :
 և ևս առայտքիւք ուղղութիւն. և ծրուութիւն : և որ ինչ սոցայ¹¹
 նմանէ : քանզի ըստ իւրաքանչիւր սոցա, որակ ինչ ասի՝ քանզի
 15. վասն եռանգիւնին. կամ քառանգիւնին գոլ. որակ իմն ասի : և
 վասն ուղիղն. և ծուռն գոլ. և ըստ կերպին իւրաքանչիւր. որակ
 իմն ասի՝ իսկ անգայտն, և Հոծն, և խոշորն, և ողորկն. թուեսցի
 որակ նշանակել : բայց երևեսցաւ աւտար պսպիսիքս գոլ՝ առ ի
 յորակն բաժանմանէ : քանզի դրութիւն իմն առաւել երևին
 20. մասնկանցն¹², իւրաքանչիւր ազգել : քանզի Հոծն. վասն մասնը-
 կանցն շարամաւտն գոլ. առ միմեանս՝ և անգայտն վասն տարա-
 կացելցն ի միմեանց : և ուղորկն¹³. վասն դէպուղիղ իմն¹⁴ մասնը-
 կանցն կալ : և խոշոր¹⁵. վասն ումեմն. գերազանցն լինելոյ¹⁶. և
 ումեմն պակաս¹⁷ և զնիստ լինել¹⁸ :

Պրակք .: թ :

25. Բայց թերևս, և այլ ինչ երևեսցի յեղանակ՝ որակութեան : այլ որք
 մանաւանդ¹⁹ ասին, գրե, թե սոքա են : արդ որակութիւնք են

¹ և B ; om. V. ² ափշութեան V. ³ և դժուարաթափք V. ⁴ պտքիկ
 V ; պտքիկ B. ⁵ անդրէն] դարձեալ is added in V and by an old, yet
 not first hand in margin of A ; B omits. ⁶ Հաստատելոցն V. ⁷ ևս
 om. B. ⁸ բարկացող V. ⁹ ախտէ V. ¹⁰ իւրաքանչիւր ումեք V.
¹¹ սոցին V. ¹² Add 'ի before մասնկանցն V. ¹³ ողորկն V. ¹⁴ դէպու-
 ղիղ իմն B ; դէպուղիղն omitting իմն V. ¹⁵ խոշորն V. ¹⁶ լինելոյն V.
¹⁷ որ before պակաս add V. ¹⁸ լինել C ; լինելն V. ¹⁹ մանաւանդ om. B.

- նախասացեալքս; և որակք՝ ըստ սոսանքն¹ յարանունաբար ասացեալքն; և կամ որպէս զհարդ և իցէ ի սոցանէ: արդ ի վերայ յոլովոցն². և գրե. թե ի վերայ ամենեցուն³, յարանունաբար ասին⁴: որկէն՝ ի սպիտակութենէն. սպիտակն: և ի քերականութենէն, քերականն՝ և յարդարութենէն, արդարն՝ սոյնպէս և ի վերայ պլոցն: իսկ ի վերայ ոմանց. վասն որչա որակութեանցն անուանք՝ որչ ընդունին յարանունաբար ի սոցանէ ասիլ՝ որկէն: ընթացականն⁵; կամ մրցականն՝ որ ըստ զաւրութեան մրցականութեանն⁶ ասի⁷: և⁸ որչ ի միողէ որակութենէ յարանունաբար ասի՝ քանզի որչ կան անուանք զաւրութեանցն՝ ըստ որս սոքայ որակք ասին, որպէս և մակացութեանցն⁹, ըստ որս մրցականք և կամ մարտիկք որք ըստ¹⁰ տրամադրութեանն¹¹ ասին՝ քանզի մրցական մակացութիւն ասի, և մարտական՝ քանզի որակք՝ ի սոցանէ յարանունաբար տրամակայեալքն ասին: և թերևս անունն¹² կայցէ. և որչ ասի յարանունաբար. ըստ այսմիկ որակն ասացեալ: որչան յառաքինութենէն, քանզի ասի: քանզի վասն առաքինութիւն ունելոյ. քանզի ասի. պլ որչ յարանունաբար յառաքինութենէ¹³: բայց որչ ի վերայ բազմաց պայսիսիս է: արդ որակք պսուհետև ասին, յարանունաբար¹⁴ յասիցելոց որակութեանցն ասիցեալք: և կամ որպէս զհարդ և իցէ. այլպէս¹⁵ և ի նոցանէ՝

Պրակր. Ժ: ¹⁶

- Եւ գոյ և ներհակութիւն¹⁷ ևս, ըստ որակին՝ հիզան: արդարութիւն. անիրաւութեան ներհական է: և սպիտակութիւն սևութեան, և այլքն: սապէս, և ըստ սոսայլքն որակք ասիցեալք¹⁸: որկէն: անիրան. արդարոյն: և սպիտակն. սևոյն: բայց որչ ի վերայ

¹ սոսա V.   ² յոլովոցն V.   ³ ամենեցուն E V.   ⁴ ասին V; below l. 32 in A ն կա over erasure in late hand.   ⁵ ընթացականն և V.
⁶ մրցականութի V; մրցականութեանն B.   ⁷ ասիցի V.   ⁸ և om. V.
⁹ մակացութեանցն E; մակացութեանց V.   ¹⁰ որք ըստ] ըստ որս D.
¹¹ տրամադրութեանն V.   ¹² և before անուն add V.   ¹³ յառաքինութենէ] յառաքինութենէն առաքինի V.   ¹⁴ յարանունաբար B.   ¹⁵ այլպէս V.
¹⁶ In A title of this and following three chapters is wanting.   ¹⁷ ներհականութիւն D.   ¹⁸ ասիցեալքն V.

ամենեցուն, այսպիսիս է : քանզի շիկին կամ դեղին¹. կամ այսպիսեանցս գունոց. ոչ ինչ է ներհական է. թեպետ և որակք են : և, ևս. եթե ներհակացն². իմն³. է որակ. և այլն⁴ եղեցի⁵ որակ⁶ : և այս յայտ է ի ձեռն առեալ և երևեցուցեալ զայլսն ստորոգութիւնն : որզան : եթե արդարութեան. անիրաւութիւն : և սպիտակութեան. սևութիւն ներհական⁷ : և որակ է⁸ արդարութիւն : որակ ուրեմն ապա և անիրաւութիւնն է⁹ : քանզի ոչ և մի. այլոց ստորոգութեանցն յարմարեալ պատկանի. ընդ անիրաւութեան : ոչ քանակն. և ոչ առինչն. և ոչ ուրըն : և ոչ բոլորովին ինչ այսպիսեացն և ոչ մի ինչ : այլ որակ¹⁰ : սոյնպէս¹¹ և ի վերայ այլոցն. ըստ որակին ներհակացն :

Պրակք. Ժա :

Եւ ընդունին զյաւէտն և զնուազն, որակք : քանզի սպիտակ, յաւէտ և նուազ, այլ այդոյ ասի : և արդարագոյն, այլ այդոյ յաւէտ և նուազ¹ և ինքն մակատրութիւն¹¹ առնու, քանզի իբրու՝ սպիտակն է, ընդունի և սպիտակագոյն ևս եղանել¹², բայց ոչ ամենայնքն¹³, այլ յորովք : քանզի արդարութի. արդարութե եթե աստացի յաւէտ¹⁴, տարակուսեալ վարանեսցի ոք : նմանապէս և ի վերայ այլոց արամադրութեանցն : քանզի ոմանք յերկուանան՝ յաղագս այսպիսեացն : քանզի արդարութի, արդարութեան, ոչ կարի քաջ ասեն ասիլ՝ յաւէտ և նուազ : և ոչ ողջութի ողջութեան : բայց սակայն նուազ ունել այդում. քան զայդում ողջութիւն ասեն¹⁵ : և արդարութիւն նուազ այդում. քան զայդում : սոյնպէս և զքերականութիւն, և զայլըս տրամադրութիւնս : բայց սակայն ըստ սոսանըն¹⁶. ասիցեալք որակքըն. անյերկուանալի ընդունին զյաւէտն¹⁷ : քանզի քերականագոյն այլ քան զայլ ասի¹⁸ : և ողջագոյն և

¹ այսպիսի է : քանզի շիկին կամ դեղին V. ² ի ներհակաց V ; ի ներհակացն BD. ³ The first hand in A corrects իմն into ոմն ; ոմն V. ⁴ այլքն V. ⁵ եղեցին V. ⁶ որակ D ; որակք V. ⁷ ներհական է V. ⁸ է om. D. ⁹ անիրաւութի omitting է V. ¹⁰ որակն C. ¹¹ մակատրամատուի V. ¹² եղանիլ V. ¹³ ամենայնք V ; ամենայնքն D. ¹⁴ յաւէտ և նուազ V. ¹⁵ ասին V. ¹⁶ սոսայն V. ¹⁷ V has զյաւէտն և զնուազն. ¹⁸ Before ասի in A is an erasure of one letter over which first hand had put a punctum delens.

5. արդարագոյն. և ի վերայ պլոցն սոյնպէս : բայց եռանգիւնի¹ և քառանգիւնի². ոչ թուի զյաւէտն³ ընդունել⁴. և ոչ պլոցն⁵ ձևոց⁶. և ոչ մի ինչ : քանզի որք միանգամ ընդունին զեռանգիւնւոյն զքան. և բոլորակին⁷, ամենեքեան նմանապէս եռանգիւնիք կամ բոլորակք են : իսկ այնք՝ որք ոչն⁸ ընդունին. ոչ մի ինչ պլոք քան զպլոյ յաւէտ ճառեսցի : քանզի ոչ ինչ յաւէտ⁹ քառանկիւնին քան զպլո¹⁰ երկնորն բոլորակ է : քանզի և ոչ մի՝ ոչ ընդունի զբոլորակին բան : բայց պարզաբար միանգամայն եթե ոչ ընկալցին երկոքին¹¹ զառաջիկային զքան. ոչ ասասցի պլոք քան զպլոյ յաւէտ¹² : ապա¹³ ոչ ընդունին որակքն զյաւէտն¹⁴ և զնուազն :

Պրակք. Ժբ :

15. Ըրդ ասացելոցս, ոչ ինչ է ուրոյն յատուկ որակութեան, բայց նմանս՝ և աննմանս ըստ որակութեանց միայն ասին : քանզի նման պլոք քան զպլոյ է, և ոչ ըստ միում իրիք, ըստ¹⁵ որում որակն է : իսկ ապա ուրեմն ուրոյն յատուկ լիցի որակութեան նմանն ասիլ ըստ ինքեան : բայց ոչ է պարտ և արժան խռովիլ, մի, գուցէ ասասցէ որ զմեզ յաղագս որակութեան արարելոյ զառաջադրուութիւնս, բազումս ինչ առինչիցն համարել՝ և ի հաշիւ արկանել : վասն զի զունակութիւնս և զտրամադրութիւնս, առինչիցն¹⁶ գոլ : քանզի գրէ. թե ի վերայ ամենեցուն պայտեսացս, սեռքն, առինչիցն ասին : իսկ ըստիւրաքանչիւրցն¹⁷, ոչ ինչ : քանզի մակացուութիւն իբրու զի, սեռէ, ինքն որ ինչ էն, պլոյն ասի : քանզի ուրումն մակացութիւն ասի : իսկ ըստ իւրաքանչիւրցն¹⁸, ոչ ինչ ինքն. որ ինչ էն. պլոյն¹⁹ ասի : որզան : քերականութիւն, ոչ ասի ուրումն քերականութիւն : և ոչ երաժշտականութիւն, որումն²⁰ երաժշտականութիւն : պլո թերևս արդեւք ըստ սեռին, և²¹ սորա՛

¹ եռանգիւնի B ; եռանգիւնին V.   ² քառանգիւնի B ; քառանգիւնին V.
³ զյաւէտն և զնուազն V.   ⁴ ընդունելով BD.   ⁵ պլոցն C.   ⁶ ձևոցն V.
⁷ զբոլորակին V.   ⁸ ոչ V.   ⁹ յաւէտ] սուղ V.   ¹⁰ զպլոյն V.   ¹¹ երկոքեան V.
¹² յաւէտ և նուազ V.   ¹³ ապա ուրեմն B.   ¹⁴ որակութիւն զյաւէտն V.
¹⁵ պլո ըստ V.   ¹⁶ առինչիցն V.   ¹⁷ ըստիւրաքանչիւրցն V.   ¹⁸ իւրաքանչիւրցն V.
¹⁹ պլոց V.   ²⁰ ուրումն V.   ²¹ Om. և V.

30. յառընչիցն ասին: որկէն: քերականութիւն ասի, ուրոմըն մակացութիւն: ոչ¹ ուրոմըն մակացութիւն²: և երաժշտականութիւն ուրումն մակացութիւն ասի, ոչ³ ուրումն երաժշտականութիւն: ապա ուրումն ըստ իւրաքանչիւրքն ոչ են առընչիցն: և ասիմք⁴ որակք ըստ այսոցիկ. քանզի զսոսայ և ունիմք: քանզի մակացութիւն ասիմք վասն ունեյն ինչ ըստ իւրաքանչիւրքն⁵
35. Հանճարոյ: ապա ուրումն սղքա և ուրակութիւնք⁶ եղիցին ըստ իւրաքանչիւրքս⁷, ըստ որոց երբեմն և որակք ասիմք: իսկ սղքա ոչ են առընչիցն: և ևս թե պատահեսցէ նոյն առ ինչ և որակեալ: ոչ ինչ անտեղեգոյն⁸ է, յերկոսին սմա ի սեռէն, համար⁹ դասու¹⁰ անկանիլ:

{ յաղագս առնելոյ և կրելոյ:—

- b. ընդունի, և¹¹ առնելոյ և կրելոյ, ներհականութիւն զյաւէտն, և զնուազն: քանզի ջեռուցանելն ցրտացուցանելոյն ներհական է: և ջեռնուլըն, ցրտանալոյն: և հեշտանալն, տրտմելոյն: ապա ուրումն,
5. ընդունի ներհականութիւն, և զյաւէտն և զնուազ¹²: քանզի ջեռուցանելն. և յաւէտ և նուազ է: և տրտմել¹³ յաւէտ և նուազ: ապա ուրումն ընդունի զյաւէտ¹⁴, առնելն և կրելն: արդ յաղագս սոցա¹⁵, այլքանք ասին: և ասացեալ է և յաղագս կալոյ. յառնէսն:
10. քանզի յարանունաբար ի գրոցն ասի՝ իսկ յաղագս այլոցն, երբն. և ուրն. և ունելոյն. վասն յառաջագոյն յայտնին գոլոյ՝ ոչ ինչ յաղագս սոցայ՝ այլ ինչ ասի, քան որ միանգամ, ի սկսմանն¹⁶ ճառեցաւ: զի ունելն. նշանակէ զըստիմանելն, զզինելն¹⁷: իսկ ուրն. հիբար: ըն՝ լիկոզ¹⁸: և այլքն որ¹⁹ միանգամ յաղագս նոցա ճառեցաւ: արդ յաղագս յառաջ եղելոցս²⁰ սեռիցս՝²¹ բաւական են յառաջ ասացեալքն՝

¹ այլ ոչ V. ² քերականութիւն V, and in margin in first hand A, which also adds following և above line. ³ այլ ոչ V. ⁴ ասիմք V. ⁵ իւրաքանչիւրոցն V. ⁶ որակութիւնք V. ⁷ իւրաքանչիւրս B. ⁸ անտեղազոյն V. ⁹ ի համար V. ¹⁰ դասիլ B. ¹¹ և om. V. ¹² զնուազն V. ¹³ տրտմելն V. ¹⁴ զյաւէտ] զյաւէտ և զնուազ V; զյաւէտն և զնուազն C D. ¹⁵ սոցա B D; նոցա V. ¹⁶ սկզբանէ V E; սկսմանն B D. ¹⁷ զզինելն B D; զինելն V. ¹⁸ ըն լիկոզ V. ¹⁹ որ V; որք D. ²⁰ յառաջագրելոց V. ²¹ սեռից V.

{)աղազս հակակայց :

- Իսկ յաղազս հակակայց. ըստ քանիս¹ յեղանակս, սովորեցաւ հակակայիլ. ճառելի է : և ասի. այլ այլում հակակայիլ. քառակարար : կամ իբր առինչք : կամ իբր ներհակք : կամ² իբր պակասութիւն՝ և ունակութիւն : կամ իբր ստորասութիւն. և բացասութիւն՝ և հակակայի է³ իւրաքանչիւրոք պոսպիսեացս⁴, իբր թե գաղափարաւ ասել. որպես առինչքն : որկէն : կրկնապատիկն. կիսոռջ : իսկ որպէս ներհականք : հիբար : չար. բարոռջ. իսկ որպէս ըստ պակասութեան և ունակութեան : հիզան : կուրութիւն, և երեւք : իսկ. որպէս ստորասութիւն և բացասութիւն՝ հիպես : նստի, ոչ նստի : արդ որք միանգամ իբրու առինչք հակակային, ինքեանք. որ ինչ են. հակակայինցն ասին : և կամ որպէս զհարդ և իցէ, այլազգ առ սոսա՝ որբար : կրկնապատիկն. կիսոռյն : ինքն. որ ինչ էն. այլայ կրկնապատիկ ասի : և մակացութիւն, մակացելում : իբրև առինչք հակակային : և ասի մակացութիւն, ինքն որ ինչ էն. մակացելոյն : և մակացելին, ինքն որ ինչ էն. առ հակակայեալ մակացութիւնն ասի : քանզի⁵ մակացելին, իմեն ասի մակացելի մակացութեան :

Պրակք. Բ :

- Ըրդ որք միանգամ հակակային, իբրու առինչք. ինքեանք որ ինչ ենն. և կամ որպէս զհարդ և իցէ երբեք. առ միմեանս ասին : իսկ որպէս ներհակքն⁶. ինքեանք որ ինչ ենն. և ոչ միով իւրք առ միմեանս ասին⁷ : բայց սակայն ներհակք⁸ միմեանց ասին⁹ : քանզի ոչ բարի. չարի ասի բարի¹⁰. այլ ներհական, և ոչ սպիտակ. սևոյ սպիտակ. այլ ներհական : իսկ ապա ուրեմն տարբեր են այսք հակադրութիւն միմեանց :

¹ քանի V. ² կամ D; և կամ V. ³ է om. V. ⁴ յպոսպիսեացս V.
⁵ քանզի մակացելին, իմեն ասի մակացելի մակացութեան :] omit V
 and the other codd. ⁶ ներհակք V. ⁷ ասին om. D. ⁸ ներհականք B.
⁹ ասին om. D. ¹⁰ V tr. բարի ասի.

Պրակք. 7:

- p. 12. Որք միանգամ ներհակացն են. այնպիսիք¹ են. մինչ զի յորս
 բնաւորեցան² լինել. կամ զորոց ստորագիլն³: հարկաւոր⁴ է
 սոցա միո՛ւմն գոլ. որոյ⁵ ո՛չ ինչ է ընդ մէջ: իսկ որոց ո՛չ է
 հարկաւոր. միո՛ւմն գոլ սոցա. է իմն ամենայն իրաւք ընդ մէջ:
 5. որկէն: ողջութի և հիւանդութի ի մարմննոջ կենդանւոյ⁶
 բնաւորեաց⁷ լինել: և հարկաւոր է միո՛ւմն գոլ⁸ ի կենդանւոյն
 մարմնի⁹ կամ առողջութիւնն¹⁰. կամ հիւանդութիւն: և դար.
 և կոծատ. զթուոյ ստորագի¹¹: և հարկաւորէ. միո՛ւմ թուողն գոլ.
 կամ կոծատ¹². կամ դար. և¹³ ո՛չ է սոցա, և ո՛չ ինչ ընդմէջ, ո՛չ
 հիւանդութեան. և ողջութեան: և¹⁴ ո՛չ դարի և¹⁵ կոծատի:
10. Իսկ որոց ո՛չ է հարկաւոր. մին¹⁶ գոլ. սոցա է իմն ընդ մէջ: որզան:
 սեւաւ և սպիտակ ի մարմննոջ բնաւորեաց լինել: և ո՛չ է հար-
 կաւոր, զմին¹⁷ գոլ նոցա ընմարմնոյն: քանզի ո՛չ ամենայն կամ
 սպիտակ է. և կամ սեւաւ: և ո՛չ վատթար և առաքինի ստորագեալ¹⁸
15. լինի՛ զմարդոյ¹⁹ և զսյլոց բազմաց: բայց ո՛չ է հարկաւոր. զմի²⁰
 ի նոցանէ գոլ այնց զոյց ստորագին: քանզի ո՛չ՝ ամենայն կամ
 վատթար է²¹. կամ առաքինի: և է սոցա ընդ մէջ: որգէն: սպի-
 տակի. և սեւ. գորչն և դեղինն: և որ միանգամ այլ գոյնք՝ իսկ
 վատթարն և առաքինւոյն, ո՛չ վատթարն. և ոչ առաքինին: արդ
20. իվերայ ոմանց անուանք կան միջոցացն: հիկէն: սպիտակին և
 սեւին, գորչն և դեղինն և որ²² միանգամ այլ գոյնք՝ իսկ ի վերայ
 ոմանց. անուամբ ո՛չ է դիւրին բացատրել²³ զընդմէջսն, բայց
 երկաքանչիւրովք²⁴ ծայրիցն, ապասուլթեամբ ընդմէջն²⁵ սահմանի:
25. հիբար: ո՛չ բարին, և ո՛չ չարն: ո՛չ արդարն. և ո՛չ անիրաւն:

¹ ի ներհակացն այսպիսիք V. ² բնաւորեցան V. ³ ստորագիլ V. ⁴ և
 հարկաւոր V. ⁵ որոյ] սոցա V. ⁶ կենդանւոյն V. ⁷ բնաւորեցաւ D.
⁸ գոլ] լինել V. ⁹ ի մարմնի V. ¹⁰ առողջութի V. ¹¹ ստորագին V.
¹² կոծատին B. ¹³ և om. V; is partially erased in A. ¹⁴ և om. D.
¹⁵ և ոչ D. ¹⁶ մին V; միո՛ւմ B. ¹⁷ զմին V. ¹⁸ որ ստորագեալ V.
¹⁹ V tr. զմարդոյ լինի. ²⁰ զմին V. ²¹ է om. V. ²² որք V. ²³ բացա-
 դրել V. ²⁴ երկաքանչիւրովքն V. ²⁵ զընդմէջն V.

Պրակթ. Դ:—

Իսկ պակասութիւն և ունակութիւն¹, առ նոյն ինքն: սրբար: երեսք և կուրուծի ասին զակամբ: իսկ ընդհանուր² ասիլ-յորում բնաւորեացն. ունակութիւն լինել զսովան³ ասին երկաքանչիւրոք ի նոցանէ: քանզի պակասիլ յայնժամ ասեմք զիւրաքանչիւր ունակութեանն⁴ ընդունականաց⁵ յորժամ յորում բնաւորեցանն⁶ գոլ: յորժամ որ բնաւորեցան ունել⁷. ոչ միով իւրիք ոչ գուցէ⁸: քանզի ժաւռանտ ասեմք. ոչ որ ոչ ունի ատամունս: և կոյր⁹ ոչ որ ոչ ունի երեսս: այլ որ ոչ ունի, յորժամ բնաւորեցանն ունել: քանզի ոմանք ի ծնընդենէ⁹. ոչ երեսս ունին, և ոչ ատամունս: այլ ոչ ասին. ոչ ժաւռանք և ոչ¹⁰ կոյրք: իսկ պակասելն. և ունելն երեսս. ոչ է պակասութիւն. և ունակութիւն: քանզի ունակութիւն է. երեսք: իսկ պակասութիւն, կուրուծիւն: բայց ունելն երեսս, ոչ է երեսք: և ոչ կոյրն գոլ. կուրուծիւն: քանզի պակասութիւն իմն է կուրուծիւն: իսկ կոյրն գոլ. և պակասիւն. ոչ¹¹ է պակասութիւն: և ևս: եթե էր նոյն կուրուծիւն. և կոյրն գոլ. ստորագին¹² երկոքին զնմանէ: այլ սակայն կոյր ասի մարդ. բայց կուրուծի և ոչ միով իւրիք մարդ ոչ ասի: և հակակայիլ և այսոքիկ թուին. և պակասիլ¹³. և զունակութիւնսն¹⁴ ունել¹⁵. որպէս պակասութիւն և ունակութիւն: քանզի յեղանակ հակատրութեանն¹⁶. նոյն է: քանզի որպէս կուրուծիւն՝ երեսաց հակակայի. այսպէս և¹⁷ կոյրն գոլ՝ զերեսսն ունելում¹⁸. հակակայի:

Պրակթ. Ե:

Բայց ոչ որ ընդ ստորասութեամբ և բացասութեամբ. ստորասութի և բացասութիւն՝ քանզի ստորասութիւն. բան է ստորասական: իսկ բացասութիւն, բան բացասական: իսկ այնոցիկ¹⁹ որ ընդ

¹ իսկ պակ. և ուն C; իսկ ուն. և պակ. V. ² ընդհանուր V; անտանաւր DE. ³ զի զսովաւ V. ⁴ զունակութեանն V. ⁵ ընդունոզն V. ⁶ բնաւորեցան V. ⁷ յորժամ որ բնաւորեցան ունել] և V. ⁸ ունիցի B. ⁹ ծնընդեան V. ¹⁰ ոչ] կամ B. ¹¹ և] գոլ է պակասիւն, և ոչ V. ¹² ստորագէին V. ¹³ պակասիւն V. ¹⁴ զունակութիւնսն C; զունակութիւն V. ¹⁵ ունելն V. ¹⁶ հակատրութեան V. ¹⁷ և om. V. ¹⁸ ունելում CD; ունելումն V. ¹⁹ այնոքիկ V.

10. ստորասուլթեամբն¹. կամ ապուսուլթեամբն. ոչ են². ոչ ինչ է բան: և ասին և սորա հակակայիլ միմեանց՝ որպէս ստորասուլթիւն և բացասուլթիւն: և³ քանզի և ի վերայ սոցա. յեղանակ հակադրուլթեանն⁴. նոյն է: քանզի որպէս երբեմն ստորասուլթիւն, առ բացասուլթիւնն⁵: որդան: նստիւն⁶: ոչ նստուամն⁷: այսպէս և որք ընդերկաքանչիւրով⁸ ի սոցանէ. իրք են. հակակային: նստելն, ոչ նստելումն: և զի պակասուլթիւն. և ունակուլթիւն. ոչ հակակային. որպէս առինչքն երևելի է: քանզի ոչ ասի այն ինչ. որ ինչ էն. հակակային: քանզի երեսք. ոչ է⁹ կուրուլթեան երեսք: և ոչ այլազգ. և ոչ միով իւրիք իրաւք՝ առ այս ասի: սապէս. և ոչ կուրուլթիւն. ասի կուրուլթիւն երեսաց:
20. այլ պակասուլթի երեսաց կուրուլթիւնն ասի: և, ևս: առինչքն ամենեքեան¹⁰. առ հակադարձս¹¹ ասին: իսկ ապա և կուրուլթիւն. զի եթ¹². էր առնչիցն. հակադարձէր ապա և այն¹³ առ որ¹⁴
25. ասին: այլ ոչ հակադարձի. քանզի. ոչ ասի երեսք կուրուլթեան:

Պրակք. 7:

- Եւ զի ոչ որպէս ներհակքն¹⁵ հակակային. այնք որք ըստ պակասուլթեանն¹⁶ և ունակուլթեան ասին յայսցանէ¹⁷: քանզի ներհակացն. որոց¹⁸ ոչ ինչէ ընդ մէջ. հարկաւոր է յորում բնաւորեցան¹⁹
30. լինել. կամ զոյց ստորոգին. միումն. ի սոցանէ գոյ միշտ: սոցա²⁰ ոչ ինչ էր ընդ մէջ: իսկ որոց²¹ միումն հարկաւոր էր ընդունականին²² գոլ: որկէն: ի վերայ հիւանդուլթեան. և ողջուլթեան, և, կոճաղին և դարի²³: իսկ որոց է ինչ ընդ մէջ. ոչ երբեք հարկ ամենայնուց²⁴. գոլ զմին²⁵: քանզի ոչ սպիտակ. և ոչ սեւաւ. ամենայն գոլ ընդունականն: և ոչ ջերմն²⁶. և ոչ ցուրա: իսկ ընդ²⁷

¹ ստորասուլթեամբ V. ² ապասուլթեամբ են V. ³ և om. V. ⁴ հակադրուլթեան V. ⁵ բացասուլթիւն B; բացասուլթիւն V. ⁶ նստին V. ⁷ նստումն V. ⁸ ընդ երկաքանչիւրովք V. ⁹ է om. D. ¹⁰ ամենայն V. ¹¹ հակադարձս V. ¹² եթէ V. ¹³ այն] առ այն V. ¹⁴ որ D; որս V. ¹⁵ ներհականքն V; ներհակքն CD. ¹⁶ պակասուլթեան V. ¹⁷ After յայսցան է V adds յայտ է. ¹⁸ որոց] որ B; in A the first hand adds ոց above line. ¹⁹ բնաւորեցան V. ²⁰ և սոցա V; իսկ սոցա B. ²¹ մէջ: իսկ որոց] մէջ իմն, յորոց V. ²² ընդունականին V. ²³ կոճատին և դարին V. ²⁴ հարկ է ամենայնիւ V. ²⁵ զմին V. ²⁶ ջերմ D; ջերմն V. ²⁷ զընդ V.

85. միջոցն՝ ո՛չ ինչ արգելու՝ գոլ: և սոցա՛ ևս. էր իմն ընդ մէջ. որոց
 ո՛չ էր հարկաւոր՝ զմի՛րն¹ գոլ. ընդունականումն². եթե³ ո՛չ
 որոց բնութեամբ մի՛րն⁴ գուցէ՛: հիզան: բնութեամբ հրոյ՝
 ջերմին գոլ. և ձեան՝ սպիտակ: և ի վերայ սյսրց⁵ բացորոշաբար⁶,
 40. հարկաւոր է զմի՛րն⁷ գոլ: ո՛չ ուրում⁸ ումեք դէպ եղև: քանզի
 ո՛չ ընդունի զհո՛ւր⁹ ցուրա¹⁰ գոլ. և ո՛չ. զձին սեան: ապա ուրեմն,
 p. 18. ամենայնևոջ¹¹, ո՛չ հարկաւոր է. ընդունականևոջն¹². զմի՛րն¹³. ի
 նոցանէն¹⁴ գոլ: այլ միայն. որոց բնութեամբ մի՛րն¹⁵ գոլ¹⁶: և սոցա
 բացորոշաբար, մի՛րն¹⁷. ո՛չ որում ումեք և դէպ իցէ: իսկ ի վերայ
 պակասութեան և ունակութեան. և ո՛չ մի յասիցելոցս ճշմարիտ
 է¹⁸: քանզի ո՛չ միշտ ընդունականումն հարկաւոր է¹⁹ զմի՛րն²⁰ ի
 5. նոցանէ գոլ: քանզի չև ևսն²¹ բնաւորեալ²² երեսս ունել. և ո՛չ
 կոյր, և ո՛չ²³ երեսս ունել ասի: իսկ ապա. ո՛չ են սղբս յայսպիսի
 սեացս ներհակաց. որոց ո՛չ ինչ է ընդ մէջ: այլ և ո՛չ յոց է ընդ
 մէջ է²⁴. հարկաւոր է երբեք ամենայնի ընդունականումն զմի՛րն²⁵
 ի նոցանէ գոլ²⁶: քանզի յորժամ հա բնաւորեալ իցէ երեսս ունել.
 10. յայնժամ²⁷ կո՛յր. և կամ երեսս ունել ասացի: և²⁸ սա ո՛չ բացո-
 րոշաբար մի՛րս²⁹, այլ որում³⁰ և դէպ իցէ: քանզի ո՛չ հարկաւոր
 է կամ կո՛յր և³¹ կամ երեսսն³² ունել ասիլ. այլ որում³³ և դէպն³⁴
 եղև: իսկ ի վերայ ներհակացն. յոց է՛ ինչ ընդ մէջ. ո՛չ երբեք
 հարկաւոր էր³⁵ ամենայնի զմի՛րն³⁶ գոլ: այլ ոմանց³⁷: և սոջայ.
 15. բացորոշաբար մի՛րն: իսկ ապա յայտ է. զի ո՛չ ըստ միում յեղա-

¹ զմի՛րն V.   ² ընդունականումն V.   ³ եթե] և V.   ⁴ մի՛րն V.
⁵ After սյսրց V adds հարկաւոր է զոմն ընդունականին գոլ, և.   ⁶ բայց
 որոշաբար C.   ⁷ զմի՛րն V.   ⁸ ոչ որում CD; և որում ոչ V.
⁹ հուր V.   ¹⁰ ցցուրտն B.   ¹¹ յամենայնոջ V.   ¹² ընդունականոջ V.
¹³ զմի՛րն V.   ¹⁴ ի նոցանէ V.   ¹⁵ մի՛րն V.   ¹⁶ գոլ V; գոլ BC.
¹⁷ մի՛րն V.   ¹⁸ իցի B.   ¹⁹ էր B.   ²⁰ զմի՛րն V.   ²¹ ևս V.
²² բնաւորեալն V.   ²³ ոչ om. D.   ²⁴ է ընդ մէջ է] ընդ մէջ է, և V; A
 erased first է.   ²⁵ զմի՛րն V.   ²⁶ After գոլ V adds բացորոշաբար.
²⁷ և յայնժամ V.   ²⁸ և om. V.   ²⁹ մի՛րն V; մի՛ն CD; զմի՛րն B.
³⁰ ում V.   ³¹ և om. V.   ³² երեսս V.   ³³ որումն V.   ³⁴ դէպ V.
³⁵ է ըն V.   ³⁶ զմի՛րն V.   ³⁷ For corruptions of this passage in Ven.
 Text, see collation, p. 23, note on 13 a 14. Paris Cod. E alone, beside
 A, has the true text.

նակաց. որպէս ներհականք հակակային. ըստ պակասութեանքն¹
և ունակութեանք² հակակայքն³:

Պրակբ. Է:

- Եւ՝ ևս: զի ի վերայ ներհակացն յորժամ է ընդունականն, կարէ
 ի միմեանս փոփոխումն լինել. եթե ոչ՝ ում բնութեամբ մինն⁴,
 20. գուցէ: Հիզան. հոյ. ջերմըն գոլ: և քանզի ողջըն, կարէ հիւան-
 դանալ: և սպիտակն սեռն լինել: և ջերմն. ցորտ: և յառաքի-
 նւոյն վատթար՝ և ի վատթարէն առաքինի, կարէ լինել: քանզի
 25. վատթարն. ի լակ, դեգերանս, ածեալ բանս⁵ գոնեա սակաւ մի
 ածումն առցէ, ի լաւագոյն⁶ գոլ: և եթե միանգամ: սակաւ
 ածումն առցէ. երևելի է, զի կամ կատարելապէս փոխեսցի, և
 կամ կարի շատ ածումն առցէ: քանզի միշտ դիւրաշարժագոյն
 յառաքինութիւնն⁷ լինի, է: թեպէտ⁸ զինչ և⁹ ածումն և իցէ
 առեալ սկսմանն¹⁰: մինչ զի առաւելագոյն դէպէ ածումն
 30. առնուլ: և այս միշտ լինելով: կատարելապէս ի ներհակութե
 ունակութիւն հաստատեալ դարձցի, եթե ոչ ժամանակաւ արգել-
 ցի: իսկ ի վերայ ունակութեան, և պակասութեան. անկար¹¹ է
 ի միմեանս փոփոխութիւն¹² լինել: քանզի յունակութենէ քակա-
 սութի լինի փոփոխումն. իսկ ի պակասութենէ յունակութիւն
 35. անկար է¹³: քանզի ոչ կոյր՝ եղեալ. ոչ¹⁴ որ դարձեալ վերատե-
 սեաց: և ոչ կընտացեալ որ, վարսաւոր եղև: և ոչ ժաւուատ,
 ատամնէն բուսոյց¹⁵.

Պրակբ. Ը:

Իսկ որք միանգամ իբր ստորասութիւն և բացասութիւն հակակային:
 b. երևելի է. զի և¹⁶ ոչ ըստ միում ասացելոց յեղանակացս¹⁷ հակա-

¹ պակասութիւնք V.   ² ունակութեքն V.   ³ հակակայք D E.
⁴ մինն V.   ⁵ և ՚ի բանս V; բանս C.   ⁶ լաւագոյնն V.   ⁷ յառաքի-
 նութիւն V.   ⁸ լինի, է: [թեպէտ] լինի: Եւ [թեպէտ] V.   ⁹ և om. V. A sets
 over և a punctum delens.   ¹⁰ ՚ի սկզբանէ V; in A ի is added in early,
 but not first hand.   ¹¹ անհնար V.   ¹² փոփոխումն V; in margin also
 in first hand in A. V just below has առ. for ի before պակասութի.   ¹³ After
 անկար է V adds փոփոխումն լինել.   ¹⁴ ոչ om. V; D omits որ as well.
¹⁵ բուսոյց երբէք V.   ¹⁶ և om. V.   ¹⁷ V tr. յեղանակաց ասիցելոցս.

- կային : քանզի ի վերայ միայնց սոցա՛, հարկաւորէ միշտ զոմն ճշմարիտ. և զոմն¹ սո՛ւտ, սայց գոլ : քանզի ո՛չ ի վերայ ներհակացն հարկաւոր է գոլ զմի՛րն² ճշմարիտ, և զմի՛րն սո՛ւտ : և ո՛չ ի վերայ առնչիցն՝ և ո՛չ ի վերայ ունակութեան և պակասութեան : 5. որզան : որզու՛թի և հիւանդութիւն. ներհականք : և ո՛չ մի ի սոցանէ. ո՛չ ճշմարիտ. և ո՛չ սո՛ւտ է : սոյնպէս. և կրկնապատկին. և կէսն : քանզի սոքա՛, իբր առնչքն³ հակակային : և ո՛չ է ի սոցանէ. և ո՛չ մի. ո՛չ ճշմարիտ. և ո՛չ սո՛ւտ :
- Եւ ո՛չ ըստպակասութեանքն. և ունակութեանքն : որբար : երեսք. և կուրութիւն՝ և բնաւին յայնրց. որք և ո՛չ ըստ միում շարամանութեան ասին. ո՛չ ինչ. ո՛չ ճշմարիտ. և ո՛չ սո՛ւտէ⁴ : բայց⁵ ամենայն ասացեալքս. առանց շարամանութեան՝ ասին : բայց սակայն՝ առաւել թուեսցի. պայտիս դիպել և ի վերայց՝ ըստ շարամանութեան ներհակացն ասիցելոց : քանզի ո՛ղջն լինել սովկրատայ՝ հիւանդանալոմն սովկրատայ ներհական է : պլ և ո՛չ ի վերայ՝ այսց. հարկաւոր է. միշտ զմի՛րն ճշմարիտ. և զմի՛րն սո՛ւտ գոլ՝ քանզի ելոյ սովկրատայ. եղիցի ոմն ճշմարիտ, և ոմն սո՛ւտ : իսկ ո՛չ ելոյ. երկոքին սո՛ւտք՝ քանզի ո՛չ հիւանդանայն սովկրատէս⁶, և ո՛չ, ո՛ղջն է ճշմարիտէ⁷ : նորա⁸ ո՛չ ելոյ. բոլորովին սովկրատայն սո՛ւտ : իսկ ի վերայ պակասութեան⁹. ո՛չ ելոյ¹⁰. ո՛չ է մին¹¹ ճշմարիտ, և մի՛ն¹² սո՛ւտ : քանզի երեսն¹³ ունել սովկրատայ. կոյրն գոլ, սովկրատայ հակակային՝ որպէս պակասութի. և ունակութի¹⁴ : և ելոյ : միո՛ւմն. ո՛չ է հարկաւոր. ճշմարիտ գոլ՝ կամ սո՛ւտ : քանզի յորժամ չլևա բնաւորեցաւ ունել. երկոքին սո՛ւտք : և ո՛չ ելոյ պարզաբար միանգամայն¹⁵ սովկրատայ՝ և այսպէս սո՛ւտք երկոքին : և երեսն¹⁶ զնա ունել, և կոյրն զնա գոլ : իսկ ի վերայ ստորասութեան. և բացասու-

¹ զոմանս V.   ² զմիւն V ; so always.   ³ առնչքն D ; առնչք V.
⁴ սո՛ւտ ասին V.   ⁵ բայց] և V.   ⁶ In A first hand wrote հիւանդանայն սովկրատէս, which is corrected by a late hand into հիւանդանալն սովկրատայ,—the reading of V.   ⁷ է ճշմարիտ V.   ⁸ V adds զի before նորա, and below է aft. սո՛ւտ.   ⁹ պակասութեան] ունակութեան և պակասութեան V.
¹⁰ ո՛չ ելոյ] ելոյ և ոչ ելոյ V.   ¹¹ մին V.   ¹² մինն V.   ¹³ երեսս V.
¹⁴ պակ. և ուն. C ; V tr. ուն. և պակ.   ¹⁵ պարզ. միա. D ; V tr. միա. պարզ.
¹⁶ երեսս D ; in A an old but not first hand adds suffix ն above line.

30. թեան. յար եթե իցէ. և եթե ոչ իցէ. միւրն¹ եղիցի ճշմարիտ. և մին² սուտ : քանզի հիւանդանալն սովկրատայ. և ոչն³ հիւանդանալն. ելոյ սորայ⁴ երևելի է. զի միւրն սայց՝ ճշմարիտ է. կամ սուտ : և ոչ ելոյ նմանապէս՝ քանզի հիւանդանալն. ոչ ելոյ սուտ է : իսկ ոչն⁵ հիւանդանալն⁶. ճշմարիտ : իսկ ապա ի վերայ միմեանց⁷. ուրոյն յատուկ եղիցի. միշտ՝ միւրն⁸ սոցա ճշմարիտ. կամ սուտ գոլ. որք միանգամ իբր ստորասուլթիւն. և բացասուլթի հակակային :

35.

Պրակք. Թ :

p. 14. Եւ ներհական է. ի հարկէ. բարուոջ⁹. չար¹⁰ : և սա՝¹¹ յայտէ¹² ըստ իւրաքանչիւր իւրեանց մակածուլթեամբ¹³ : որկէն : ողջութեան. հիւանդութիւն¹⁴ : և արդարութեան. անիրաւութիւն¹⁵ : և արութեան, երկչոտութիւն : նմանապէս և ի վերայ պլոնցն՝ իսկ չարուոջ¹⁶, է զի բարին ներհական է. և է զի չար¹⁷ : քանզի պակասուոջ¹⁸. չարում. ելում. առաւելն ներհական է չար : և նմանապէս և ընդմիջութիւնն¹⁹, ներհականք երկաքանչիւրումն : իբրու զի բարի է : քանզի²⁰ ի վերայ սակաւոյց զայսպիսիսա՝²¹ գիտասցէ որք : իսկ ի վերայ յոլովոցն²² միշտ չարումն. բարին ներհական է : և, ևս, ներհակացն²³. ոչ հարկաւոր է. եթե մին²⁴, իցէ, պլումն գոլ : քանզի ողջ եղելոյ ամենեցուն, ողջութիւն, եղիցի, բայց հիւանդութի, ոչ : սապէս և սպիտակաց եղելոց²⁵ ամենեցուն, սպիտակութիւն, եղիցի, իսկ սևութիւն, ոչ : և, ևս, զի եթե սովկրատայ ողջն լինել, սովկրատայ հիւանդանալն²⁶ ներհական է. և ոչ ընդունի համանգամայն ի նմին գոլ երկոքինն : ոչ ընկալցի

¹ մին V.   ² մին CD; միւս B; մին V.   ³ և ոչն] կամ ոչ V.
⁴ սորայ] սովկրատայ C.   ⁵ ոչն V; ոչ CD.   ⁶ հիւանդանալն D.   ⁷ միմեանց] միայնց A in mg.; սայց V.   ⁸ մին V.   ⁹ բարուոյ V.   ¹⁰ չար C; չարն V.
¹¹ սա] սոքա V.   ¹² յայտին V.   ¹³ մակածութեան V.   ¹⁴ ողջութեան հիւանդութիւն V; ողջութիւն հիւանդութեան BC.   ¹⁵ արդարութեան. անիրաւութիւն VB; արդարութիւն անիրաւութեան C.   ¹⁶ V չարի.
¹⁷ V չարն.   ¹⁸ V պակասուոջ.   ¹⁹ V ընդմիջութիւն.   ²⁰ V և քանզի.
²¹ V զայսպիսիս.   ²² V յոլովոցն.   ²³ V ներհակացն.   ²⁴ V մին.
²⁵ V սպիտակացելոց.   ²⁶ V հիւանդանալոյն.

15. միոյ ներհակացն եղելոց ¹, և այդքն գոյ : քանզի ելլոյ սովկրատայ
 ո՞ղջ, ո՞չ եղիցի հիւանդանալ սովկրատայ : և այլա է, զի և² առ ի³
 նոյն տեսակի, կամ սեռի բնաւորեցան լինել ներհականքն : քանզի
 հիւանդութիւն և ողջութիւն, ըն մարմնւոջ կենդանւոյ : իսկ
 սպիտակութիւն և սևութիւն, պարզաբար ըն մարմնւո՞ղջ : իսկ
 20. արդարութիւն և անիրաւութիւն, նոգւո՞ղջ մարդոյ : Եւ հար-
 կաւորէ ամենայն ներհականքն⁴, կամ նմին⁵ սեռի գոյ և կամ ի
 ներհական սեռսն⁶ : և կամ⁷ ինքեանք սեռ⁸ գոյ : քանզի սպի-
 տակ, և սեււ, ի նմին սեռի : քանզի գոյն, է սոցա սեռն : իսկ ար-
 դարութիւն և անիրաւութիւն, ի ներհական սեռան : քանզի
 ուրո՞ւմն առաքինութիւն, և ուրո՞ւմն չարութիւն⁹ է սեռ : իսկ
 25. բարի և չար. ո՞չ է՝ ի¹⁰ սեռի¹¹, այլ ինքեանք դիպեցան լինել
 ոմանց սեռք :—

(Նաղագա նախկինի :—

80. : ան : Նախկին. այլ այլոյ ասի, քառակարճը՝ քանզի նախ առաջին և
 իսկագոյն. և տիրագոյն ըստ ժամանակի. ըստ որում երիցագոյն
 այլ այլոյ, և հրնագոյն և վաղագոյն ասի՝ քանզի վասն զժամա-
 նակն աւելի գոյ. երիցագոյն. և հրնագոյն. և վաղագոյն ասի՝ իսկ
 80. երկրորդ. որ ո՞չն հակադարձի, ըստ գոյոյն հետևութեան՝ որզան :
 մին¹². քան զերկուսն նախկին է՝ քանզի երկուց ելլոց. հետևի
 անդէն միւրն¹³ գոյ : իսկ միոյ ելլոյ. ո՞չ է հարկաւոր երկու գոյ՝
 ապա ուրեմն. ո՞չ հակադարձի¹⁴. ի միողէն հետևութիւն¹⁵ դալլոյ
 85. զայլն : բայց նախկին նախկին¹⁶ թուի. այսպիսիս գոյ. յորմէ ո՞չն
 հակադարձի գոյոյն հետևութիւն¹⁷ : իսկ երրորդ. ըստ¹⁸ դասի
 իմն նախկինն¹⁹ ասի. որպէս ի վերայ մակացութեանցն և այլոցն՝
 քանզի նապացուցականց²⁰ մակացութեանց²¹ գոյ նախկին և վերջին

¹ V եղելոյ.   ² և C D; om. V.   ³ ի om. V.   ⁴ V ներհակացն.
⁵ V ի նմին; նմին C D.   ⁶ V սեռն.   ⁷ կամ om. D.   ⁸ V սեռք.
⁹ V չարութիւնն.   ¹⁰ է՝ ի V են.   ¹¹ After սեռի V adds միում.
¹² մին B D; մի V.   ¹³ միւրն V.   ¹⁴ հակադարձէ B.   ¹⁵ հետևու-
թեան B D E.   ¹⁶ նախկին om. V.   ¹⁷ հետևութեան C.   ¹⁸ որ
ըստ V.   ¹⁹ նախկին V.   ²⁰ նապացուցական; in A first hand wrote
նապացուցականց, but g is erased.   ²¹ First hand in A wrote մակացու-
թեանց, but g is erased.

b. դասիւ : քանզի տանք¹. նախկինը քան զտրամագիծսն են դասիւ : քանզի² սկզբունք. նախկինը են քան զտեսուածսն դասիւ :
 և ի քերականութեան. տանքն, նախկինը են քան զփաղառութիւնսն : և ի վերայ բանիցն³. նմանապէս՝ քանզի նախերգութիւնն⁴, քան զպատմութիւնն⁵ նախկին է դասիւ : Եւ, ևն : առ
 5. յառաջասցելովք. լաւագոյն⁶ և պատուականագոյն⁷ նախկին գոլ⁸ բնութեամբ՝ թուի⁹ : բայց սովորեցին և բազումք, զպատուականագոյնսն, և զլաւէտ սիրեցեալն ինքեանց, նախկինս յիւրեանց¹⁰ ասեն գոլ՝ բայց է¹¹. գրե թե աւտարագոյն յեղանակացն¹² պարբիկ : արդ որք ասինն, նախկինն յեղանակք, այլքանք
 10. են : բայց թուեսցի, և քան զասացեալսն. այլ միւս¹³ ևս գոլ՝ նախկինն յեղանակ : քանզի այնց. որ¹⁴ հակադարձին. ըստ գոլոյն հետևութեան. զպատճառն որպէս զիարդ և իցէ. միւսոյն գոլ նախկին. վայելչաբար ասացի : և զի են պոսպիսիք իմն, յայտէ ;
 15. քանզի գոյն մարդ՝ հակադարձէ. ըստ գոլոյն հետևութեան. առ ճշմարիտս յաղագս իւր բան : քանզի եթե է մարդ¹⁵. ճշմարիտ բան¹⁶, որով ասեմք. զի է մարդ. և հակադարձէ : և էր ճշմարիտ բանն, ոչ միով իւրք պատճառք՝ գոլոյ զիրն¹⁷ : բայց սակայն¹⁸. իրն երևի. իմն. որպէս¹⁹ պատճառք, գոլոյ ճշմարիտ՝ զբանն : քանզի վասն գոլոյ զիրն. կամ ոչ. ճշմարիտ բանն, կամ սուտ ասի :
 20. իսկ ապա՝ ըստ հինգ յեղանակս. նախկինն այլ այլոյ ասի :—

Նաղագս համանդամայնց :

25. : ք : համանդամայնքն²⁰, պարզաբար և իսկագոյնք, և տիրապէս²¹, որոց լինելութիւնն²² ինմին ամանակի : քանզի ոչ մի²³ նախկին²⁴, և ոչ վերջին է սոցա : բայց²⁵ համանդամայնք ըստ ամանակի սոքա

¹ տանք] V գիծք.   ² քանզի և B; և քանզի C.   ³ բանից V.
⁴ նախերգութիւն V.   ⁵ զպատմութիւն V.   ⁶ լաւագոյնն V.   ⁷ պատուականագոյնն V.   ⁸ գոլ] գոլ. այլ ոչ V.   ⁹ Add այս before թուի V.
¹⁰ իւրեանց V.   ¹¹ է C; om. V.   ¹² յեղանակացս V.   ¹³ միւսն C.
¹⁴ և է յայնց որք V.   ¹⁵ մարդ է V.   ¹⁶ բանն է V.   ¹⁷ իրին V.
¹⁸ բայց սակայն] այլ V.   ¹⁹ իբրև V.   ²⁰ The rubricating hand in A has crossed out the suffix ն in A; համանդամայնք են V.   ²¹ տիրապէսք B.
²² լինելութիւն C.   ²³ մին V.   ²⁴ նախկին է C.   ²⁵ բայց] այլ V.

ասին՝ իսկ բնութեամբ համանգամայնք. որք միանգամ հակադարձին ըստ գոլոյն հետևութեան՝ բայց ոչ միով իւիք, պատճառ, այլ այլոյ գոլոյ է՝ որզան՝ ի վերայ կրկնապատրկին. և կհսւոյ¹ քանզի հակադարձեն սոքա՝ վասն զի կրկնապատրկի² ելցյ, է կէս՝ և կիսւոյ ելցյ. է, կրկնապատիկ³։ բայց ոչ միում ուրուք, պատճառք գոլոյ է։ և ի նմանէք սեռէ՝ հակատարաբարձեանք միմեանց, համանգամայնք բնութեամբ ասին՝ իսկ հակատարաբարձիլ ասին միմեանց, ըստ նրմ, ինքն տարբերութեան՝ որզան՝ թռչո՞ւն⁴ հետևակին. և ջրայնոյն։ քանզի սոքա միմեանց հակատարաբարձին. ի նմին սեռէ ելով։ քանզի կենդանին. տարաբարձի յայսոսիկ. ի թռչո՞ւնն. և⁵ հետևակն, և ի ջրայնն, և ի ցամաքայինն։ և ոչ ինչ սոցա նախկին. կամ վերջին է. այլ համանգամայնք բնութեամբ այսոքիկ թուին գոլ։ և տարաբարձցին և սոքա, իւրաքանչիւր. ի տեսակս դարձեալ, հետևակն⁶. կենդանի⁷. և թռչո՞ւնն. և ջրայինն։ և եղիցի՞ և այն համանգամայնք բնութեամբ. որ միանգամ ի նմին սեռէ. ըստ նմին տարաբարձութեան⁸ է։ իսկ սեռքն. միշտ քան զտեսակսն. նախկինք։ քանզի ոչ հակադարձէ⁹. ըստ գոլոյն հետևութեան։ որզան։ ջրայնոյ ելոյ. է կենդանին։ իսկ, կենդանւոյ՝ ելոյ. ոչ հարկաւոր է ջրային գոլ՝ արդ համանգամայնք¹⁰ բնութեամբ ասին. որք միանգամ հակադարձին. ըստ գոլոյն հետևութեան։ բայց ոչ միով իւիք պատճառ¹¹ գոլոյ, այլումն է։ և ի նմանէքն սեռէ. հակատարաբարձեալքն միմեանց՝ տի, միանգամայն պարզաբար, համանգամայնք՝ որոց լինելութիւնն ի նմին ամանակի։—

Նաղագս շարժութեան :

15. Է : Շարժութեան տեսակք են. վեց : լինելութիւն : ապականութիւն : աճելութիւն : նուազութիւն : այլայլութիւն : ըստ տեղւոյ փոփոխութիւն¹² : արդ այնք¹³ շարժութիւնքն¹⁴. երևելի են. զի այլք ի միմեանց են : քանզի ոչ է լինելութիւն. ապականութի՛ և ոչ

¹ կիսւոյ CD ; կիսոյն V. ² կրկնապատիկ C ; կրկնապատկին B. ³ կրկնապատիկն V. ⁴ թռչու՞նն V, which just above has նմինքն. ⁵ և ի V. ⁶ հետևակ V. ⁷ կենդանին V. ⁸ տարաբարձութեանն V. ⁹ հակադարձ է C ; om. է V. ¹⁰ համանգամայնքն V. ¹¹ պատճառք V. ¹² V tr. ըստ ա. փոփ. : այլայլութիւն. ¹³ հինգ այնք V. ¹⁴ շարժութիւնք V.

20. աճելու թիւն, նուազու թիւն; և ոչ ըստ տեղւոյն¹ փոփոխու-
 թեան²: սապէս և այլքն՝ իսկ ի վերայ պլպլու թեան. ունի
 իմն անհնարութիւն: մի գուցէ հարկաւոր էր պլպլեան³ ըստ
 25. ոմանց պլոց շարժութեանցն պլպլել⁴: իսկ այս ոչ ճշմարիտ է⁵:
 քանզի գրե, թե ըստ ամենայն ախտից՝ և կամ⁶ ըստ աւելեաց
 պլպլել պատահեաց մեզ: քանզի⁷ և ոչ միոյ պլլց⁸ շարժու-
 թեանցն, հասարակաց ելոց: քանզի ոչ աճել⁹ հարկաւոր է՝ որ
 ըստ ախտին շարժի. և ոչ նուազել¹⁰: սապէս. և ի վերայ պլլոցն:
 30. ապա ուրեմն, սյլ եղիցի առ պլլոյք շարժութեամբքն պլպլու-
 թիւն: քանզի եթե նոյն էր. պարտ էր պլպլուոյն¹¹. անդրէն
 աճել. և նուազանալ՝ և կամ պլ ինչ, պլլոցն հետեւել շարժու-
 թեանց՝ պլ ոչ է հարկ: սոյնպէս. և որ աճէրն. և կամ պլ ինչ
 շարժութիւն շարժիւր, պլպլլել՝ պլ են ինչ որ աճեն. որք
 ոչ պլպլլին: որկէն՝ քառանկիւնին. անգեան փարադրեցելոյ.
 աճեաց. է¹²: բայց պլպլլազոյն. և ոչ ինչ. ոչ¹³ եղև: սոյնպէս
 և ի վերայ պլլոց պսպիսեացն՝ ապա ուրեմն, սյլք եղիցին շար-
 ժութիւնքն ի միմեանց:

Պրակ. ք:

b. : ք: Եւ է պարզարար շարժութիւն¹⁴. դադարութեան¹⁵ ներհական:
 իսկ ըստ իւրաքանչիւրոցն լինելութե, ապականութիւն: և աճե-
 լութեան, նուազութիւն: իսկ ըստ տեղւոյն փոփոխութեան. ըստ
 տեղւոյն դադարութիւն: մանաւանդ¹⁶ երևեցաւ՝ հակակպիլ՝
 5. և թերևս արդևք. ի ներհական տեղին¹⁷ փոփոխութիւն: հիբար:
 ներքստոճե, վերինն՝ իսկ վերստոճե ներքինն: իսկ պլլոմ¹⁸
 բացատրեցելոց¹⁹ շարժութեանցն. ոչ դիւրին է բացատրել՝ զինչ

¹ տեղւոյ V.   ² փոփոխութիւն V.   ³ պլպլել V.   ⁴ պլպլութիւն V;
 պլպլութիւնն C.   ⁵ Om. է V.   ⁶ կամ թէ D.   ⁷ պլլքանզի V (on page 452);
 քանզի without պլ V (page 406); քանզի և պլ ոչ C.   ⁸ և ոչ ըստ միոյ պլոց V (p. 451);
 in A first hand wrote պլլ but corrected into պլոց.   ⁹ աճիլ V.   ¹⁰ նուազել V.   ¹¹ պլպլելլին V;
 պլպլութեանն D   ¹² աճեսցէ V; աճեսցէ CD; in preceding line անկեան V.   ¹³ Om. ոչ V.   ¹⁴ շարժութեան V.   ¹⁵ դադարութիւն V.
¹⁶ դադարութի մանաւանդ. omitting stop, V.   ¹⁷ ի ներհական տեղին V.
¹⁸ պլպլութեանն V.   ¹⁹ բացատրեցելոց V.

արդևք է ներհական: բայց¹ երևեցաւ, ոչ ինչ գոլ ինչ², իւր
 ներհական: բայց եթե ոչ. և ի վերայ պստրիկ, զլստ որակին
 դադարութիւն՝ հակադրիցէ այնմ: ի ներհական որակին փոփո-
 10. խութիւն: որպէս ի վերայ՝ ըստ աեղւոյն փոփոխութեան. ըստ
 տեղւոյն դադարութիւն: կամ ի ներհական աեղին փոփոխու-
 թիւն³: քանզի է պլայլութիւն, փոփոխութիւն ըստ որակի՝
 ապա ուրեմն, հակակայեսցէ ըստ որակին դադարութեան, ի⁴
 ներհականըն. որակին փոփոխութիւն: որբար՝ սպիտակըն լինել
 15. սեան լինելում: քանզի պլայլի ի ներհական որակին՝ փոփո-
 խութեան եղելոյ՝

{ } աղագս ունելոյ:—

: ն : Ունելոյ, ըստ յորով յեղանակս ասի, կամ իբր ունակութիւն. և
 արամադրութիւն. կամ ըստ պլոյ իմն որակութեան՝ քանզի
 ասիմք⁵ մակացութիւն իմն ունել. և առաքինութիւն՝ կամ որպէս
 20. քանակ: որբար: որ դիպի ոք, ունելով⁶ մեծութիւն՝ քանզի ասի
 եռականգոն մեծութիւն ունել. կամ քառականգոն, կամ որպէս,
 որք⁷ շուրջ զմարմնովք են՝ որբար: հանդերձ, կամ պատմուճան՝
 կամ որպէս ի մասնըկան՝ որզան՝ ի ձեռին մատանի՝ կամ որպէս,
 25. մասն՝ որզան՝ զձեռն, կամ զոտն՝ կամ որպէս՝ յամանի: որկէն:
 կեղծն, զցորեանսն: և սափորն, զգինին: քանզի զգինին. ունի
 սափորն, և կեղծն զցորեանսն⁸: արդ պստրիկ ամենեքեան. ունել
 ասին՝ որպէս նամանն ոչ. և⁹ կամ որպէս ստացուած՝ քանզի
 ունել տուն և վայր ասիմք¹⁰: և կին ունել. և կին¹¹ այր: բայց
 երևեցաւ, աւտարագոյն ունելոյս, պլոմն ճառեցեալ յեղանակս
 գոլ¹²: քանզի ոչ պլ ինչ ունելովս¹³, կինս¹⁴, նշանակեմք, բայց
 զի շարաքնակեալ է: բայց թերևս, և այլք ոմանք երևեցին
 ունելոյ յեղանակք¹⁵: բայց սովորեալքս՝ ասիլ՝ գրե, թե ամենե-
 քին¹⁶ թուեալք և հաշուեալք եղեն պստրիկ՝

¹ բայց] պլ V.   ² ինչ] ինքն V.   ³ կամ ի ն. տ. փոփոխութիւն first hand adds above line in A.   ⁴ ի om. V.   ⁵ ասեմք V.   ⁶ ունել V.   ⁷ որ V; om. D.   ⁸ զցորեանսն C; զցորեանն V.   ⁹ և om. V.   ¹⁰ ասեմք V.   ¹¹ կինն V.   ¹² գոլ om. C.   ¹³ ունելովս D; ունելով V.   ¹⁴ կին V.   ¹⁵ յեղանակ V.   ¹⁶ ամենիքեան V.

THE DE INTERPRETATIONE OF ARISTOTLE.

Պարագա մեկնութեան

պէրի առմէնիսս :

Պրակք. ն :

- p. 16. 'Եւ յախ արժան է դնել զինչ է անուն. և զինչ¹ բայ՝ ապա զինչ է բացասութիւն, և ստորասութիւն, և բացերևութիւն. և բան :

Պրակք. ք :

5. Եւ որք են. ներձայնոջն. ներանձինցն² ախտից³ նշանակք՝ և գրիցեալքն, ներձայնոջնցն : և որպէս կիրքն³ ոչ ամենեցուն նոյնք. և ոչ ձայնքն. նոյնք : բայց որոց այսոցիկ⁴ նշանակք առաջնոցն : սղքին ամենեցուն կիրք⁵ անձինն : և որոց այսոցիկ⁶ նմանութիւնք իրք ահա սղքին⁷ : արդ յաղագս այսոցիկ ասացեալ է, ներ յաղագս ոգւոյն, քանզի այլոյ իրի է :

Պրակք. ց :

10. Եւ է, որպէս նանձին, յորժամ⁸ իմացուածս առանց ճշմարտել կամ սրտել⁹. և յորժամ ահա¹⁰ որոց հարկաւոր է սոցա՝ գոյ միո՛ւմն : այսպէս և ներձայնոջն : քանզի ի շարադրութեան, և ի արոհութեան է. ճշմարիտն և սո՛ւտն :—

Պրակք. դ :

15. Եւ որ սղքին իսկ անուանքս. և բայքքս, երևին առանց շարադրութեան. և արոհութեան իմացուածի¹¹ : որկէն : մարդ. կամ

¹ զինչ է V.   ² ախտիցն V; ախտից D.   ³ գիրքն V.   ⁴ այսոցիկ BC in marg.; այսոցիկ V.   ⁵ Before կիրք add նոյն V.   ⁶ այսոցիկ B.   ⁷ սղքին B; սղքա V.   ⁸ յորժամ om. V; in A late hand erased.   ⁹ ստել V.   ¹⁰ յորժամ ահա] է V; in A late hand erased.   ¹¹ յիմացուածսն V.

սպիտակ՝ յորժամ¹ ո՛չ առդիցի ինչ. չէ ևս է. ո՛չ սուա. և ո՛չ ճշմարիտ՝ բայց նշանակէ² այսորիկ³ և քանզի. եղչիւրուա, քանզի⁴. նշանակէ իմըն. բայց չէ ևս ճշմարիտ ինչ կամ սուա, եթե ո՛չ զգո՛ղն. կամ զո՛չըն գոլ առդիցէ՛ : կամ պարզ. կամ ըստ ժամանակի՛ :

{ }աղագս անուան՝ Թ :

20. Ընուն. է ձայն նշանական. ըստ շարադրութե՛. առանց ամանակի՛ : որոյ ո՛չ ինչ մասն է նշանական, զատեալ՝ քանզի ներգեղեցկա՝ ձիո՛ղդ : ձիդ. ո՛չ ինչ ըստ ինքեան նշանակէ. որպէս ներբանին : գեղեցիկ ձի՛ : բայց սակայն, ո՛չ որպէս ներ պարզս, անուանս⁵, այսպէս ունի և ներմանեալսըն : քանզի՛ ներ, նոջա՛⁶, ո՛չ միով իւր մասն նշանական : իսկ ներ, սոջա՛⁷, կամք, է, այլ ո՛չ ուրեք զատուցելոյ : որզան : յածեղաձևո՛ղն, եղաձին՝ :

Պրակք : Ի :

30. Իսկ ըստ⁸ շարադրութեան. զի բնութեամբ, նանուանցն⁹ ո՛չ ինչ է : այլ¹⁰ յորժամ եղիցի¹¹ նշանակ : բայց նշանակեն, և անգիբը¹² թընդըմունք : որզան : գազանաց, որոց ո՛չ ինչ է անուն : բայց ո՛չ մարդ, ո՛չ անուն՝ բայց սակայն, և ո՛չ կայ անուն. զինչ պարա է կոչել զգա՛ : քանզի ո՛չ բան. և ո՛չ բացասութիւն է : այլ եղիցի անուն անորոշելի՛ : իսկ փիլոսոփայ¹³, կամ փիլոսոփ¹⁴. և որբան միանգամ, այլ ինչ՝ այսպիսիք. ո՛չ անուանք, այլ հոլոփ¹⁵ անուան¹⁶ : և բան է սորա, այլն ամենայն : ըստ նմին, և հանդերձ էին, կամ երըն, կամ եղիցիըն, ո՛չ ճշմարիտ է¹⁷,

¹ Add և before յորժամ V; om. D.   ² նշանակք V.   ³ այսորիկ] միայն են այսորիկ V.   ⁴ եղչիւրուաքաղզ V.   ⁵ ներ պարզ անուանս V; ներ պարզս անուանս D.   ⁶ նոջայ V.   ⁷ սոջայ V.   ⁸ զըսա C.   ⁹ անուանց V.   ¹⁰ Before այլ all Arm. texts except A add foll.: և թէպէտ են ըստ բնութեան ձայնք ընդ գրով անկեալ, սակայն անուանք ոչ ասին ; in A very late hand adds this scholion in margin.   ¹¹ եղիցին V.   ¹² անգիբ V; in next line A adds last syllable ոց of որոց above line.   ¹³ փիլոսոփ V.   ¹⁴ փիլոսոփ V.   ¹⁵ հոլոփք V.   ¹⁶ անուանց V.   ¹⁷ ճշմարտէ V.

5. կամ սրտէ՛ քայց անո՛ւնն, մի՛շտ՝ որդան : փիլոսփոսն է. կամ ո՛չ է : քանզի չլի ևս ո՛չ ճշմարտէ՛, և ո՛չ սրտէ՛ :—

{տղազս բայի : ն :

Լայն¹. որ առնչանակէ՛ ամանակ. որոյ մասնն² ո՛չ ինչ նշանակէ զան՝
 և է մի՛շտ, ըսա³ զսլլմէ՛ց ասիցելոցն նշանակ՝ և ասեմ, զի
 առնչանակէ ամանակ : որդան՝ ողջութիւն, անո՛ւն՝ իսկ ո՛ղջ է,
 բայ՝ քանզի առնչանակէ զսլլմամ գոյն՝ և մի՛շտ ըսա⁴ զսլլմէ՛ց
 10. ասիցելոցն նշանակէ՛ որդէն՝ ենթակայից՝ և⁵ կամ նենթակայ-
 ւոջն⁶ ասիցելոցն է՝ իսկ ո՛չն ո՛ղջ է, և ո՛չն վաստակէ : ո՛չ բայ
 ասեմք : քանզի առնչանակէ ամանակ : և մի՛շտ զումեքէ՛ գոյ՝ քայց
 տարբերութեանն⁷. անուն ո՛չ կայ՝ այլ եղիցի անորոշելի բայ՝ զի
 15. նմանապէս յորոյ⁸ վերայ և⁹ է, և ելոյ, և ո՛չ ելոյ՝ քայց նմա-
 նապէս, և ողջացան, կամ ողջացելն¹⁰ ո՛չ բայ, այլ հոլով բայի :
 քայց տարբեր է բայի՝ զի սա՛ զյարկսյսն¹¹ նշանակէ ամանակ :
 իսկ նա՛ զչո՛ւրջն :—

Պրակք. թ :

Լոր սորա՛. ինքեանք ըստ ինքեանս ասելով¹² բայքս, անուանք են՝
 20. և նշանակեն իմն : քանզի կացուցանէ, որ ասեն¹³ զարամախոհո-
 թիւնն¹⁴ : և որ լուան. դադարեաց՝ այլ թե է, կամ թե¹⁵ չէ.
 չլի ևս նշանակէ՛ քանզի ո՛չ եթե գոյն, կամ ո՛չն գոյ՝ նշանակ
 է իրին՝ և ոչ եթե լոկ՝ զնոյն ինքն զեակն ասացես՝ քանզի
 25. սա ո՛չ ինչ է՝ քայց առնչանակէ շարադրութի իմն. որ¹⁶ առանց
 շարադրեցելոցն. ո՛չ¹⁷ է իմանալ :—

¹ In A rubricating hand adds the է. ² մասն V. ³ Om. ըսա V. ⁴ Om. ըսա V; add D. ⁵ և om. C. ⁶ նենթակայոջաց V. ⁷ տարբերութեանն D; տարբերութեան V. ⁸ նմանապէս է յորոյ V. ⁹ և om. V. ¹⁰ ողջացին V. ¹¹ զնեղկայսն VE; զյարակայսն D. ¹² ասելով B; ասացեալ CV; ելով V. ¹³ զոր ասէն V. ¹⁴ զարամա- խոհոթիւնն BD; զարամախոհոթիւն V. ¹⁵ թե om. V. ¹⁶ որոյ V; որ B. ¹⁷ Before ոչ add զշարադրեալսն C.

( )աղագս բանի :—

30. Լան, է. ձայն. նշանական՝ որոյ մասանցըն. իմն նշանական է զան՝ իբր ասութիւն՝ այլ ոչ իբր ստորասութիւն. և ասեմ¹, որզան : մարդ. նշանակէ իմըն : այլ ոչ եթե է, կամ եթե ոչ է : այլ եղիցի ստորասութիւն. կամ բացասութի. Թե² ինչ առդիցի : այլ ոչ եթե մարդոյն փաղառութիւն. մո՛ւ : քանզի և ոչ ներթափանցէն. անկն նշանական : այլ ձայն է՝ սյժըմ փայն՝ իսկ ներկայատիկսըն³, նշանակէ է : այլ ոչ ըստ ինքեան, որպէս⁴ յառաջն ասացեալ է :

Պրակք. Ի :

p. 17. Եւ է, բան ամենայն, նշանական, ոչ իբր զգործի. այլ որպէս ասացեալ է. ըստ շարադրութեան : իսկ բացերևական, ոչ ամենայն⁵ սյլ նորում ճշմարտեյն, կամ սրտեյն, իք : բայց ոչ նամենեսիս՝ իք : որկէն : իղճքդ. բան : այլ ոչ ճշմարիտ, և ոչ սուա : սյլ սյլքն, իրաց կացրցեն : քանզի⁶ ճարասանութեան, կամ քերդողութեան⁷, ընտանեգոյն է որոնումըն⁸ : իսկ բացերևականս, արդեան տեսութեանս⁹ : և է. մի, առաջին բան բացերևական. ստորասութիւն, ապա բացասութիւն : իսկ սյլքն ամենեքեան. շողկապաւ, մի : բայց հարկ է զամենայն բան բացերևական. նարտաբայէ գոլ. կամ ի տապալմանէ : և քանզի մարդոյն¹⁰ բան, Թե ոչ զէն, և կամ զեղիցին, կամ զսյլ ինչ զպսպիսեանցն առդիցէ, չէ ևս բան բացերևական : և վասն զի մի է. այլ ոչ բազում. կենդանի, հետեակ. երկոտանի : քանզի ոչ ի շարայարդ՝ ասիլ¹¹, մի եղիցի : բայց է այլոյ սյս գործառնութեան ասել :

Պրակք. Կ :

Եւ է մի բան բացերևական¹². կամ որ մի յայտնէ, կամ որ շողկապաւ մի : և բազումք. որք¹³ բազումըս. և ոչ մի. կամ անշողկապքն :

¹ ասեմք V ; ասեմ CD.   ² եթէ V.   ³ ներ պատիկան V o D.
⁴ որպէս և V.   ⁵ ամենայն V.   ⁶ քանզի ըն V.   ⁷ քերթողութի V ;
քերդողութի E.   ⁸ որոշմունս V ; որոշումընս in marg. A.   ⁹ տեսութեանս V.
¹⁰ վասն մարդոյն V.   ¹¹ շարադասելոյ V ; շարապադասելոյ C.
¹² In A the rubricating hand writes in marg. variant բացասական.
¹³ որ V.

20. Նորդ՝ անհուն կամ բայ, ասուութիւն եղիցի միայն՝ վասն զի ոչ է ասել այնպէս յայտնել ինձ¹ ձայնիւ. մինչ զի բացերևոցել կամ հարցնել ուրուք. կամ ոչ. այլ իւր յառաջագոյն կամեցելոյ՝ և սայց. պարզն է բացերևութիւն՝ որպակ : իմրն զուսմեմէ. կամ իմրն², ապուսմեքէ : իսկ արդ. սայցըն. շար. կայն : որզան : բան իմն ահա³, շարադրելի :

Պրակք. Դ :

25. Եւ է պարզ բացերևութիւն, ձայն նշանական յաղագս գոլ ինչ. կամ ոչ գոլ՝ որպէս ամանակքն բաժանեալք՝ և ստորասութի, է, բացերևութիւն, ուրումրն զուսմեմէ : իսկ բացասութի. բացերևութիւն, ուրումրն, սպուսմեքէ : և վասն զի է. և զիքն ապերևեցուցանել⁴ իբր⁵ զիք : և զիքն իբրև զիք : և զիքըն իբրև զիք : և զիքն իբրև զիք : և շո՛ւրջ զարտաքոյսըն պոժո՛ւ⁶ ամանակիս⁷ : սոյնպէս զամենայն ինչ ներկայցի. զոր ստորասեանցն որ. ապասոցել : և զոր ապուսեանցն որ. ստորասոցել : ապա ուրեմն, յայտնի է, զի ամենում⁸ ստորասութեան, է բացասութիւն հակակայ : և ամենում բացասութեան, ստորասութիւն՝ եղիցի հակասութիւն այս⁹ : ստորասութիւն և բացասութիւն հակակայեալք : և ասեմ հակակայել զորին սոյորիկ. զամրնէ : բայց ոչ հոմանունակի, և որքանք¹⁰ այլք ևս զայսպիսեանցըն հակորոշեմք, առ իմաստականս խանդութիւնս¹¹ :

Պրակք. Ե :

40. Եւ վասն զի են ոմանք ըստ բոլորէ զիրանցըն. և ոմանք ըստ իւրաքանչիւրցն : և ասեմք ըստ բոլորէ, որ ի վերայ յոլովոցն¹² բնաւորեցաւ ստորագիլ : և իւրաքանչիւրըն¹³. որ ոչ : որկէն : մարդ զբոլորէցն¹⁴ : իսկ կալիւնս՝ զըստ իւրաքանչիւրցըն՝ հարկ է բացերևոցել. որպէս էք, կամ չիք : է¹⁵ յորժամ զբոլորէցն իմիք.

¹ ինչ V.   ² իմն CD; omit V.   ³ իմն. ահա V.   ⁴ երևեցուցանել V. ⁵ իբրև V.   ⁶ պոժում V.   ⁷ ամանակին V.   ⁸ ամենում V.   ⁹ այսպէս V.   ¹⁰ որքան V.   ¹¹ խանդութիւնս V; խանդութիւն C; in A the rubricating hand adds suffix u above line.   ¹² յոլովոցն V.   ¹³ իւրաքանչիւրցն V.   ¹⁴ ըստ բոլորէցն V.   ¹⁵ և է V.

- և Է յորժամ զլստ իւրաքանչիւրցն : արդ եթե զբոլորէն. բաց-
 երևոցէ, ի վերայ բոլորին¹ եթե իք. կամ ոչ, եղիցի ներհականք²
 5. բացերևութիւնքն³ : և ասեմ ի վերայ ըստ բոլորէն. բացերևոցել
 զբոլորէն : որպէս : ամենայն մարդ. սպիտակ : ոչ ոք մարդ
 սպիտակ : Խակ յորժամ ի վերայ ըստ բոլորէցն. և ոչ ըստ
 բոլորէ⁴. ոչ են ներհականք : բայց զազոցեցեալսն. իք՝ գալ
 ներհական⁵ : և ասեմ. զլստբոլորէն ապերևեցոցել⁶ ի վերայ ոչ
 10. ըստ⁷ բոլորէցն : որզան : իք սպիտակ մարդ : ոչ իք սպիտակ
 մարդ : քանզի ըստ բոլորէ ելլլ մարդոյն. ոչ իբր ըստ⁷ բոլորէ
 վարիլ բացերևութեամբն : քանզի ամեն ոչ⁸ զլստ⁹ բոլորէն
 նշանակէ : այլ թե ըստ բոլորէ : իսկ ի վերայ ստորոգիցելլլ¹⁰
 զլստբոլորէն¹¹, ստորոգել ըստ բոլորէ¹². ոչ իք ճշմարիտ : քանզի
 և ոչ միւս¹³ ստորասութիւն եղիցի. նորոժամ ստորոգիցելլլն ըստ
 15. բոլորէն, ստորոգի ըստ¹⁴ բոլորէն : որզան : իք ամեն. մարդ. ամեն
 կենդանին¹⁵ :

Պրակք. Գ :

- Ըրդ հակակայիլ ստորասութիւն և¹⁶ բացասութեան ասեմ հակա-
 սութեամբ. զլստ բոլորէն, նշանակելով նրմին. զի ոչ¹⁷ ըստ
 20. բոլորէ : որզան : ամեն մարդ. սպիտակ : ոչ ամեն մարդ. սպիտակ :
 ոչ ոք մարդ սպիտակ : Է ոմն մարդ սպիտակ : և ներհակի¹⁸ զլստ
 բոլորէ ստորասութի, և զլստ բոլորէն բացասութիւն : որկէն :
 ամեն. մարդ. արդար : վասն¹⁹ որոյ²⁰ զայսոսիկ. ոչ գոյ կար²¹. համան-
 զամայն ճշմարիտար գոլ : իսկ զներհականըս սոցա, ներընդունի
 25. ի վերայ սորին : ոչ ամեն մարդ սպիտակ : և Է ոմն մարդ սպի-
 տակ : զի²² ոչ ամեն ոչ՝ զլստբոլորէն նշանակէ : արդ որքանք

¹ ըստ բոլորին V. ² ներհականք CD ; ներհական V. ³ բացերևութի V.
⁴ ըստ բոլորէ] զբոլորէ V. ⁵ ներհական CD ; ներհականք V. ⁶ երևոցել V.
⁷ ըստ] զ V. ⁸ V tr. ոչ ամեն. ⁹ զլստ] զ V. ¹⁰ ստորոգիցելլլ V ;
 ստորոգիցելլլ CD. ¹¹ ոչ ըստ բոլորէն V. ¹² զբոլորէն omitting ըստ V.
¹³ մի V. ¹⁴ ըստ] զ V. ¹⁵ կենդանի V ; in A rubricating hand adds ն
 above line. ¹⁶ In A first hand set a punctum delens over և ; V omits.
¹⁷ զի ոչ] զոչ V. ¹⁸ ներհակի C ; ներհակ V. ¹⁹ Before վասն V adds ոչ
 ոք մարդ արդար. և. ²⁰ որոյ] զի V. ²¹ First hand in A seems to have
 written կարի and an early hand to have erased ի. ²² զի] քանզի V.

30. Տակասութիք. զբառ բոլորէցն են. ըսա բոլորէ¹ Հարկ է. զոմնն ճշմարիտ գոլ՝ կամ սուա: և որքանք ի վերայ ըսա իւրաքանչիւրցն: որկէն²: և սովկրատէս սպիտակ. և³ որքանք ի վերայ ըսա բոլորէցրն. ոչ⁴ ըսաբոլորէ⁵ ոչ միշտ, ոմն սուա, և ոմն ճշմարիտ: քանզի Համանգամայն ճշմարիտ ևք ասել. թե ևք մարդ սպիտակ՝ և եթե ոչ ևք մարդ սպիտակ՝ և ևք մարդ գեղեցիկ՝ ոչ⁶ իք մարդ գեղեցիկ՝ քանզի եթե զազիր⁷ ոչ գեղեցիկ: և եթե լինի ինչ. և ոչ ևք:

Պրակք. Է՝

85. Բայց թուեսցի յանկարծաւրէն անտեղի գոլ, վասն երևի⁸ նշանակել⁹. ոչդ¹⁰ ևք մարդ սպիտակ՝ Համանգամայն. թե¹¹ և ոչ որ մարդ սպիտակ՝ բայց այս, ոչ զնոյն նշանակէ. և ոչ Համանգամայն ի Հարկէ: և երևելի է. զի և մո՛ւ բացասութիւն ըսա միոյ ստորասութեան: քանզի զսոյն պարտ է բացասոցել. զբացասութիւնն¹². զոր ստորասանցն ապուսութիւնն¹³ և ապոսմընէ¹⁴.
 40. կամ ըսա իւրաքանչիւրոցն¹⁵ ումեքէ. և¹⁶ կամ ապրստբոլորէցն. իմեքէ: կամ իբր ըսա բոլորէ. կամ իբր¹⁷ ոչ ըսա¹⁸ բոլորէ: և ասեմ, որկէն¹⁹: ևք սովկրատէս սպիտակ: ոչ է սովկրատէս սպիտակ. և եթե այլ ինչ: կամ ապա²⁰ այլ զսոյն. ոչ Տակակայն²¹: այլ եղիցի նորա, միւսն²² ևս²³: ամենո՛ւմ մարդ սպիտակ, ոչն ամեն մարդ սպիտակ՝ և ումենո՛ւմն²⁴ մարդ²⁵. ոչն որ մարդ սպիտակ՝ իսկ ևք ո՛ւմ մարդ սպիտակ. ոչ իք մարդ սպիտակ՝
 5. Երգ՝ զի մո՛ւ բացասութիւն, մո՛ւրմ ստորասութեան Տակակայն է. բացերևակի՛: և ոչք են սղբա, ասացեալ են: և զի²⁶ ներՏականք

¹ ըսաբոլորէ D; զբոլորէ V. ² Before որկէն add սոյնպէս. V. ³ Before և add սովրատէս ոչ սպիտակ V. ⁴ և ոչ V. ⁵ զբոլորէ V. ⁶ և ոչ V. ⁷ զազիր՝ V. ⁸ վասն զի երևի V. ⁹ նշանակել V. ¹⁰ ոչ V. ¹¹ Համանգամայն այնմ թէ V. ¹² զբացասութի V. ¹³ ստորասութի V; in A punctum delens over ն suffix and first hand gives variant ստորասութիւնն in margin. ¹⁴ ապոսմել V. ¹⁵ իւրաքանչիւրոցն C; իւրաքանչիւրոցն V. ¹⁶ և om. V. ¹⁷ կամ իբր] և V. ¹⁸ ըսա] զ V. ¹⁹ որզան V. ²⁰ ապ V. ²¹ Տակակայ V. ²² միւսն D; միւս V. ²³ ևս D; ևս V. ²⁴ ումենն ոմն V. ²⁵ After մարդ add սպիտակ V. ²⁶ զի են V.

10. պլք. և իչք են սորա՝ և զի ոչ ամեն ճշմարիտ, կամ սուտ
Հակասութիւնն¹: և վասն էր. և երբ ճշմարիտ կամ սուտ:

Պրակք. ը:

15. Իայց մի է ստորասութիւն և բացասութի՛ կամ զմո՛² զմիողէ նշա-
նակելով: կամ զբոլորէ ելոյ՛ զբոլորէ՛: կամ ոչ նմանապէս:
որզան՛: ամենայն մարդ՛ սպիտակ է: ոչ³ իք ամենայն մարդ
սպիտակ՛: իք մարդ սպիտակ: չիք մարդ սպիտակ: ոչ որ մարդ
սպիտակ: ոմն մարդ սպիտակ: թե սպիտակն. մո՛ նշանակէ:
իսկ եթե երկնոց՛ մո՛ անուն կայցէ՛ արտ որոց չիք մո՛: ոչ մո՛
ստորասութիւն, և ոչ մո՛ բացասութիւն՛ որզան՛ թե որ իիցէ⁴:
20. անուն. Հանդերձ. ձիոջ. և մարդում: իբրն Հանդերձ սպիտակ՛
սա ոչ մո՛ ստորասութիւն, և ոչ բացասութիւն մո՛: քանզի ոչ
ինչ տարբեր է ասել. թե իք ձի և⁵ մարդ. սպիտակ: և կամ թե
իք ձի սպիտակ: և իք մարդ: սպիտակ: արդ եթե սորա բազումս
25. նշանակեն. և են բազումք: յայտ է, թե և⁶ առաջինն բազումս
նշանակէ, կամ ոչ ինչ: քանզի չիք որ ձի՛ մարդ: ապա ուրեմն.
և ոչ ներ սողա⁷ Հարկաւոր. զոմն ճշմարիտ և զոմն սուտ Հակա-
սութիւն գոլ:

30. Իոր՛ մակ եակացն, և եղելոց⁸, զստորասութիւն⁹ կամ զբացասու-
թիւնն¹⁰ ճշմարիտ գոլ՛ կամ սուտ: և մակ¹¹ ըստ բոլորէցն. իբր
զբոլորէ միշտ զոմն ճշմարիտ. և զոմն սուտ: և մակ ըստ իւրա-
քանչիւրցն. որպէս ասացեալ է՛ իսկ մակ ըստ բոլորէցն ասիցելոց՛
ոչ¹² ըստ¹³ բոլորէ, ոչ Հարկաւոր. ասացեալ է¹⁴, և յաղագս սորա՛:

Պրակք. թ:

Իակ մակ՛ ըստիւրաքանչիւրցն, և Հանդերձելոցն՛ ոչ նմանապէս՛
քանզի եթե ամենայն ստորասութիւն. և բացասութիւն ճշմարիտ

¹ Հակասութի են V.   ² մո՛ V.   ³ և ոչ V.   ⁴ In A first hand sets punctum delens over *q* in *իիցէ*.
⁵ և om. V.   ⁶ և om. V.
⁷ նոջա V.   ⁸ After *եղելոց* C adds *Հարկ է*.   ⁹ ստորասութի V.
¹⁰ զբացասութի V.   ¹¹ մակ] կամ C.   ¹² և ոչ V.   ¹³ ըստ] զ V.
¹⁴ է om. V.

35. կամ սուտ¹: և² ամենայն³ հարկ է կամ գո՛ւ կամ չգո: զի եթե
 ոմն ասասցէ. լինոցե՛լ⁴ ինչ. և ոմն ո՛չ ասասցէ զսոյն զայս: յայտ
 է. եթե հարկ է ճշմարտե՛լ զոմն. սայց: թե ամենայն ստորա-
 սութի⁵ ճշմարիտ կամ սո՛ւտ: քանզի երկոքին, ոչ են համանգա-
 մայն ի վերայ այսպիսեացս: քանզի եթե ճշմարիտ ասե՛լ⁶, եթե
 սպիտակ. կամ ո՛չ սպիտակ. է հարկաւոր գո՛ւ սպիտակ. կամ ո՛չ
 սպիտակ: և եթե իք սպիտակ. կամ ո՛չ⁷ սպիտակ. ճշմարիտ էր⁸.
 ասե՛լ, կամ ապուսե՛լ⁹: և¹⁰ եթե ո՛չ սրտէ. և եթե սրտէ. չիք
 ապա հարկզստորասութիւնն կամ¹¹ զբացասութիւնն¹², ճշմարիտ
 գո՛ւ կամ սու՛տ: ապա¹³ ուրեմն, ո՛չ ինչ ո՛չ իք՝ և ո՛չ լինի. և ո՛չ
 ի դիպուածոյ: և ո՛չ ո՛ւմ ումեք և դէպ լիցի. և¹⁴ ո՛չ եղիցի¹⁵:
 կամ¹⁶ ո՛չ՝ ո՛չ¹⁷ եղիցի¹⁸: այլ ի հարկէ ամենայն: և ո՛չ ո՛ւմ ումեք
 և դէպ է՝ զի. կամ: որ ստորասեանցն ճշմարիտ է. կամ¹⁹ որ ապու-
 սեաց: քանզի²⁰ նմանապէս արդեք լինէր կամ ո՛չ լինէր. քանզի
 ո՛ւմ ումեք. և դէպ է՝ և ո՛չ ինչ առաւել այսպէս, կամ²¹ ո՛չ²²
 այնպէս ունի՝ կամ կալցի՝

Պրակթ. Ժ²³:

10. Եւս²⁴, եթե իք սպիտակ՝ այժմ, ճշմարիտ էր ասել յառաջագոյն.
 թե եղիցի սպիտակ՝ իսկ ապա միշտ ճշմարիտ էր ասել յառաջա-
 գոյն, զինչ և էր յեղեւոցն, եթե եղիցի: և եթե ճշմարիտ էր
 ասել յառաջագոյն. թե է, կամ թե²⁵ եղիցի: ո՛չ կար, այս ո՛չ
 գոլ: և ո՛չ ո՛չ լինոցե՛լ²⁶, իսկ որ ո՛չ կար, ո՛չ եղանել²⁷, անկար²⁸,

¹ սուտ է V. ² և] ապա V. ³ ամենայնի V. ⁴ լինոցել V; A sets
 punctum delens over n; D has լինելոցել. ⁵ ստորասութիւն և բացա-
 սութիւն V. ⁶ է ասելն V. ⁷ ոչ իք V. ⁸ է V. ⁹ ապուսել V.
¹⁰ և om. V. ¹¹ V has passage thus ստէ չիք. ապա հարկ է զստորասութի,
 կամ. ¹² զբացասութի V. ¹³ Before ապա add Եւ եթե այս ոչ V.
¹⁴ և om. V. ¹⁵ եղիցին V. ¹⁶ կամ] և V. ¹⁷ ոչ որ ոչ V. ¹⁸ եղիցին V.
¹⁹ և կամ V. ²⁰ քանզի B C; թէ V. ²¹ կամ] և V. ²² In A first
 hand adds ո՛չ above line. ²³ Ժ man. rec. supra rasuram in A. ²⁴ Եւ
 ևս V. ²⁵ թե om. V. ²⁶ լինելոցել C. ²⁷ եղանիլ V. ²⁸ անկարն C.

15. *նչ եղանել¹ իսկ որ անկանն. նչ եղանել. հարկաւոր եղանել իսկ ապա ամենայն² զհանդերձեալսն հարկաւորապէս էր եղանել : ապա նչ ինչ ուրեմին. սով ումեք դէպ էր³. և նչ ի դիպուածոյ⁴ եղիցի : քանզի եթե ի դիպուածոյ⁵. նչ ի հարկէ : բայց սակայն, և նչ որպէս չեզոք. ճշմարիտ ներընդունի ասել՝ որզան՝ եթե նչ եղիցի՝ և նչ նչ եղիցի՝ քանզի և նախառաջին ելցյ ստորա- սուլթեանն⁶, սրաք բացասութիւնն⁷. նչ ճշմարիտ՝ և, սորա սրահյ ելցյ, զստորասուլթիւնն⁸ պատահեցէ նչ ճշմարիտ գոլ : և առ այսօրիւք. եթե ճշմարիտ էր ասել. եթե սպիտակ. և սեւ⁹ պարա է¹⁰ երկոցուն¹¹ գոլ՝ և¹² եթե գոլ ի վաղիւ. ելոցել¹³ ի վաղիւ՝ և եթե¹⁴ նչ եղիցի. և նչ նչ¹⁵ եղիցի ի¹⁶ վաղիւ՝ նչ¹⁷ եղիցի սով ումեքն դէպ է՝ որզան : նաւամարտութիւն՝ քանզի պիտեսցի¹⁸.
 20. *նչ լինել նաւամարտութիւն : և նչ՝ նչ լինել նաւամարտութիւն՝ արդ որք պատահեն. այսօրիկ. անտեղիք. և այսպիսիք այլք՝ զի եթե ամենայն ստորասուլթեան, և բացասութեան, կամ ի վերայ ըստ բոլորէցն ասիցելոց՝ իբր զբոլորէ. կամ ի վերայ ըստ իւրաքան- չիւրոցն. հարկ է հակակայնցն¹⁹ գոլ՝ ումեան ճշմարիտ, և ումեան սովտ՝ այլ նչ ինչ սով ումեք դէպէ՝ գոլ ներլինինն²⁰. այլ ամենայն ինչ գոլ²¹ և լինել²² ի հարկէ՝ իսկ ապա և նչ խորհել պիտեսցի : և նչ իրաւորել՝ իբրու թե զայս ինչ արասցո՛ւք եղիցի այս : և եթե նչ զայս ինչ. նչ եղիցի՝ քանզի նչ ինչ արգելու. և ի բիւր ամ : ումեան ասել՝ այս լինոցել. և ումեան նչ ասել՝ իսկ ապա ի հարկէ եղիցի՝ սով ումեք սայց ճշմարիտ էր ասել յայնժամ :—**

¹ եղանել V, and so throughout chapter. ² զամենայն V. ³ և դիպէր V. ⁴ դիպուածոյց V; դիպուածոց C. ⁵ ի դիպուածոց V, and in next line չեզոք. ⁶ ստորասուլթիւն C. ⁷ բացասութի V. ⁸ զստորասուլթի V. ⁹ Before սեւաւ add *նչ սպիտակ* V; om. B. ¹⁰ է B; էր V. ¹¹ երկոցուն B; երկուցն V. ¹² եւ BD; om. V. ¹³ եղոցել BC; և եթե ելոցել V. ¹⁴ և եթե B; և եթե ոչ գոլ ի վաղիւ. ոչ ելոցել (ելոց C) ի (om. ի D) վաղիւ, և եթե V. ¹⁵ ոչ B; ոչն V. ¹⁶ ի om. B. ¹⁷ ապա ոչ V. ¹⁸ դիպեսցի V. ¹⁹ հակակայնց V. ²⁰ ներլինինն D; ներլինելինն V. ²¹ ամենայնին չգուն V. ²² լինելն V.

Պրակթ. Ժա¹:

Թ Վայց սակայն, և ոչ այս սարքերէ. Թե ոմանք ասացին զՏակասու-
 Թիւնն², Թե³ ոչ ասացին: քանզի յայտ է. Թե այսպէս ունին
 իրքն, Թեպէտ և ոմն ոչ ստորասիցէ. և ոմն⁴ բացասիցէ՝ քանզի
 ոչ վասն ստորասելոյն, կամ բացասելոյն, եղիցի՝ կամ ոչ եղիցի:
 p. 19. Թե ոչ⁵ ի բիւր ամ առաւել՝ կամ ներքանհում ժամանակի և իցէ՝
 իսկ ապա Թե. նամենհում⁶ ամանակում այսպէս ունէր՝ մինչ զի
 միհումն ճշմարտել⁷ հարկաւոր էր այս եղանիլ. կամ ոչ եղանիլ:
 և⁸ իւրաքանչիւր ի լինելոցն միշտ այսպէս ունէր, մինչ զի ի
 հարկէ լինել: քանզի յորժամ ճշմարտապէս եսասց⁹ որք. եթե¹⁰
 5. եղիցի. ոչ կար. ոչ եղանիլ՝ և զեղեանլն ճշմարիտ էր ասել միշտ
 եթե¹¹ եղիցի՝ և եթե սորա անկարք, քանզի անսանեմք. զի
 սկիզբն է հանդերձելոցն. և ի խորհել. և ի գործել ինչ: և զի
 10. բոլորապէս, է. ներս¹² ոչն միշտ ներգործեն¹³, կարն գոլ՝ և ոչ
 նորս երկոքին ներնկալեանլ լինին և գոն և ոչն գոլ: իսկ ապա
 և եղանիլն. և ոչն եղանել¹⁴: և բազումք մեզ յայտք են, այսպէս
 ունելով: զի զայս, զհանդերձս՝ կար գոյ հատանիլ¹⁵. և ոչ
 15. հատցի, այլ յառաջ մաշեցի: նմանապէս և ոչն հատանիլ կար՝
 քանզի ոչ գոյր յառաջագոյն սա՝ մաշիլ. եթե ոչ կար էր, ոչն
 հատանիլ սա՝ ապա ուրեմն, և մակ այլոցն նեղելութեանց¹⁶,
 որք միանգամ ըստ զաւրութեան ասին այսպիսուումն; ապա ուրեմն
 երևելի է. զի ոչ ամենայն ինչ ի հարկէ, ոչ է. և ոչ լինի: այլ
 են ինչ. որհում ումեք և դէպ է՝ և ոչ ինչ առաւել՝ կամ ստորա-
 20. սութիւն կամ բացասութիւն ճշմարիտ՝ և են. որք առաւել: և
 իբրու Թե բազում անգամ. յոլով մի¹⁷ ընտիր ոչ աղե¹⁸. այլ
 ընդունի եզանել ոմն. և ոմն ոչ՝

¹ Ժ over erasure of a Ժ and ւ added in recent hand A.   ² զՏակասու-
 սութի V.   ³ Թե] և եթէ V.   ⁴ ոմն added in first hand in marg. of
 A; ոմն ոչ V.   ⁵ ոչ և V.   ⁶ յամենում V.   ⁷ ճշմարտել և V.
⁸ ապա և V.   ⁹ ասասցէ V.   ¹⁰ եթե om. V.   ¹¹ V tr. եթե միշտ.
¹² յորս V.   ¹³ ներգործել V.   ¹⁴ եղանիլ V.   ¹⁵ հատանել V.
¹⁶ եզելութեց V.   ¹⁷ և յոլով մին V.   ¹⁸ ոչ աղե] և մինն ոչ
 եղեալ V.

Պրակթ. Ժբ.

25. Արդ՝ գո՛ւ զեանկըն՝ յորժամ է՛ : և զո՛չ եակըն՝ ո՛չ գոլ. յորժամ՝ ո՛չ է
 հարկ՝ բայց սակայն. ո՛չ զեակն զամենայն հարկ՝¹ գո՛ւ : և ո՛չ զո՛չ
 եակն. ո՛չ գոլ հարկ : քանզի ո՛չ նոյն է զամենայն զեանկըն գոլ
 ի հարկէ. յորժամ² է³ պարզաբանն գո՛ւ՝ ի հարկէ : և նմանապէս
 և⁴ ի վերայ ո՛չ եակին. և ի վերայ հակասութեն⁵ նոյն բան՝ բայց
 գո՛ւ կամ ո՛չ գոլ ամենայն⁶ հարկ՝ : և եղոցել կամ ո՛չ : բայց ո՛չ
 սակայն զատուցանելով ասել զոմն հարկաւոր. և ասեմ. որդան :
 30. հարկ⁷ լինոցել նաւամարտութիւն՝ վաղիւ՝ կամ ո՛չ լինոցել : բայց
 ո՛չ սակայն լինոցելն նաւամարտութիւն, նվաղիւ⁸ հարկաւոր՝
 և ո՛չ ոչ եղանել⁹. այլ եղանել¹⁰. կամ ո՛չ եղանել¹¹ հարկաւոր :
 իսկ ապա, վասն զի նմանապէս բանքն ճշմարիտ. որպէս իրքըն¹²
 յայտ¹³. զի որքանըք այսպէս ունին. մինչ զի ո՛ւմ ումք դէպ իցէ
 35. և զներհակարն ներընդունել. նմանապէս ունել հարկ և և զհակա-
 սութիւնն, որ պատահէ ի վերայ¹⁴ ո՛չ միշտ են, և ո՛չ միշտ չեն :
 քանզի սայց¹⁵ հարկ ումեմն մասին¹⁶ հակասութեանն¹⁷, ճշմարիտ
 գոլ կամ սո՛ւտ : բայց ո՛չ սակայն, այն կամ այս. այլ ուրում¹⁸
 ումք դէպ իցէ : և¹⁹ առաւել ճշմարիտ զոմն, բայց ո՛չ սակայն
 այս ճշմարիտ²⁰ կամ սուտ մինչ զի յայտէ եթե ո՛չ հարկ է
 b. ամենայն ստորասութեան՝ կամ բացասութեան, հակակայցն. զոմն
 ճշմարիտ. և զոմն սո՛ւտ գոլ : քանզի ո՛չ որպէս ի վերայ եակացըն,
 այսպէս ունի և ի վերայ²¹ ո՛չ եակացն : բայց կարից գո՛ւ²² կամ
 ո՛չ գոլ. այլ²³ որպէս ասացեալ է :

1 հարկ է V.   2 այլ յորժամ V.   3 է. և V.   4 V om. և.
 5 հակասութե V.   6 ամենայն V.   7 հարկ է V.   8 նաւամարտութիւն
 ըն վաղիւ V.   9 եղանելն V.   10 եղանիլն V.   11 եղանիլն V.
 12 V և իրքն.   13 յայտ է V.   14 ի վերայ սայց V.   15 V և սայց.
 16 ումեմն մասին] V հարկ է ի միասին.   17 V հակասուե.   18 V որում;
 D ում.   19 V և ոչ.   20 V om. բայց ոչ սակայն այս ճշմարիտ.   21 ի
 վերայ] so D ; V ի վերայ.   22 կարից գոլ] so D ; E has կարից է գոլ ;
 V կարելի գոլ.   23 B D E omit այլ.

Պրակթ. տանն երեք:—

5. Վ՛ր զի է իմն, զումեմնէ¹. կամ ստորասուծի նշանակելով. և կամ բացասուծիւն: և է այս անոն, և կամ² անանոն: բայց մի պիտի գուր զմիողէ. զներստորասուծեանն³: բայց անոնն, ասացեալէ և անանունն⁴ յառաջագոյն. քանզի ո՛չ մարդ. անունն ո՛չ⁵ ասեմ: այլ անորոշելի անունն: քանզի մի⁶ իմն նշանակէ՝ անորոշելի անուն, որպէս և ո՛չն որջ է. ո՛չ բայ է: ամենայն ստորասուծիւն և բացասուծիւն, կամ արտանուն է. և բայէ⁷: կամ արտանորոշելի⁸ անուն է և բայէ⁹: բայց առանց բայի, և ո՛չ մի ստորասուծիւն կամ բացասուծիւն: քանզի է, կամ եղիցի. կամ եր. կամ լինի: կամ¹⁰ որքանըք այլըք այսպիսիք. բայք. արտակայցն է՝ ըսնզի առնշանակէ ամանակ: ապա ուրեմն նախ ստորասուծիւն. և բացասուծիւն: իք¹¹ մարդ: ո՛չ իք մարդ: ապա իք ո՛չ մարդ: ո՛չ իք ո՛չ մարդ: դարձեալ իք ամէն մարդ: ո՛չ իք ամէն մարդ: իք ամէն ո՛չ մարդ: ո՛չ իք ամէն ո՛չ մարդ: և ի վերայց արտաբոյ ամանակաց, նոյն բանն է:—

Պրակթ. Ժդ:

20. Վայց յորժամ զիքն. երիցս առստորագեսցէ¹², ահա կրկնակի ասին հակադրութիւնքս: և ասեմ ո՛րկէն: իք արդար մարդ¹³: զիքն երիցս ասեմ շարկանալ: անոնն¹⁴, կամ բայ¹⁵. ներստորասուծեանդ: իսկ¹⁶ ապա վասն այսորիկ, չորք այսոքիկ եղիցի¹⁷. որոց¹⁸ երկնուքն առստորասուծիւն և բացասուծիւն կալցին, ըստ կարգի

¹ C իմեմնէ. ² և կամ B C; կամ V. ³ V ներ ստորասուծե. ⁴ բայց անունն աս. է և անանունն] V բայց զինչ անուն և անանուն, ասացեալ է; so D, only omitting զինչ and reading անունն; B C have բ. զ. անունն ասացեալ է անանունն. ⁵ A sets punctum delens over ո՛չ. ⁶ V ոչ մի. ⁷ V յարտանունն և ՚ի բայէ; but բայէ D. ⁸ V յարտանորոշելի. ⁹ V ՚ի բայէ. ¹⁰ V և կամ. ¹¹ V բացասուծիք իք. ¹² V առստորագեսցի. ¹³ V մարդն; D մարդ. ¹⁴ V անունն. ¹⁵ բայ] V անորոշելի անունն. ¹⁶ Before իսկ V adds և ասեմ զի իքն կամ առ արդարն դիցի, և կամ առ ոչ արդարն. այսպէս և առ բացասուծին. ¹⁷ V եղիցին. ¹⁸ V յորոց.

որպէս պակասութիւնքն: բայց¹ երկուքն, ո՛չ² և² ասեմ: զիքն-
 25. կամ առարդար ընդիցի. և կամ առ ո՛չ արդարն: իսկ ապա, և
 բացասութիւնն՝ և ապա, չորք եղիցին: և իմանամք զասիցեանս³
 30. արտաստորոգիցելոցս⁴: Եւ արդար մարդ: Եւ ո՛չ⁵ արդար մարդ:
 սորա⁶ բացասութիւն, ո՛չ Եւ ո՛չ արդար մարդ: քանզի Բքն
 աստանաւր, և ո՛չն Բք, ընդ արդարումս⁷, և ընդ ո՛չ⁸ արդարումս⁹
 առդիցի¹⁰: արդ. այսոքնի որպէս ի վերլուծականն¹¹ ասի. այսպէս
 դասեանլ է:—

Պրակթ. Ժե¹²:

Բայց նմանապէս ունի, զի Թէպէտ ըստ բոլորէ զանուանէն իցէ
 ստորասութի, որդան՝ ամենայն իք մարդ արդար, բացասութի, ոչ
 35. ամենայն իք մարդ արդար, ամենայն իք մարդ ոչ արդար, ոչ
 ամենայն իք մարդ ոչ արդար. բայց ոչ նմանապէս զըստ արամա-
 չափան ընկալցի շարանշմարտել, այլ ընկալցի երբէք:

Մրդ երկուք այսոքիկ հակակային. բայց այլքն առ ոչն մարդ իբր
 ենթակայ իմն առեղելոյ. որպէս¹³, է արդար ոչ մարդ, ոչ իք
 p. 20. արդար ոչ մարդ¹⁴: Բայց աւելիք սայց ոչ են հակագրութիւք.
 բայց սղբա զստ առանց նոցա ինքեանք ըստ ինքեանս են՝ իբրև
 անուամբ ոչն մարդով առվարեցեալք:

Պրակթ. ասան ուվեց:

Իսկ մակոյցիքն. ո՛չ յարմարի¹⁵: որդան: մակոզէին, և գնայ. ի
 5. վերայ սոցա զնոյն առնէ, այսպէս եգեալ. իբրու. Թե Բքն յարիցի
 և ընդհարկանիցի: որդան: է. ողջանալով¹⁶ ամենայն մարդ: ո՛չ

¹ բայց] V և.   ² V omits from և ասեմ to չորք եղիցին.   ³ V զասա-
 ցեալս.   ⁴ արտաստորագրիցելոցս V.   ⁵ իք ոչ] V ոչ իք.   ⁶ Before
 սորա V adds իք ոչ արդար մարդ.   ⁷ V ընդ արդարումն.   ⁸ ոչ] so
 CD; V ոչն   ⁹ V արդարումն.   ¹⁰ V առդիցէ.   ¹¹ V վերլուծականս.
¹² Through loss of folio this whole chapter is absent in A; the text given
 is therefore that of V.   ¹³ C omits որպէս.   ¹⁴ After մարդ BC add
 իք ոչ արդար ոչ մարդ, ոչ իք ոչ արդար ոչ մարդ.   ¹⁵ V յարմարին.
¹⁶ V ողջ.

ողջէ ամենայն մարդ : ո՞ղջէ ամենայն ո՞չ մարդ : ո՞չ ողջէ ամենայն
 ո՞չ մարդ : քանզի ո՞չ է. զո՞չն ամենայն մարդ¹ ասելի, այլ² զո՞չն.
 բացասութիւնը³ մարդոյն. առդնելի է : քանզի ամէ՛նն. ո՞չ
 10. զբոլորէն⁴ նշանակէ՝ այլ իբր⁵ զբոլորէ անհունըն⁶ : և յայտ է
 յայսմանէ՝ ո՞ղջ է մարդ : ո՞չ ողջ է մարդ : ո՞ղջէ ո՞չ մարդ : ո՞չ
 ողջէ ո՞չ մարդ : քանզի սղբա. նոցա տարբերեն՝ վասն ո՞չն
 զբոլորէ՝ իսկ ապա ամենայն⁷, կամ և ո՞չ ո՞ղջն. ո՞չ ինչ այլ
 առնշանակէ. բայց զի զբոլորէ անուանն⁸. կամ ստորասել կամ
 15. ապուսե՛լ՝ արդ զայլսն. զնոյնս պիտի առդնել՝

Պրակք : Տասն և եւթն :—

1] ասն զի ներհական բացասութիւն է. ամենայն իք կենդանի՝
 արգար, որ նշանակէ՝ թե ո՞չ ինչ կենդանի արգար : սղբա՛ երևին.
 զի ո՞չ երբեք եղիցին ճշմարիտք համանդամայն : ո՞չ ի վերայ
 սորին : և ո՞չ⁹ հակակալքըն սոցայ¹⁰, եղիցին¹¹ երբեք. իմըն¹²
 20. կենդանի. իք արգար՝ ո՞չ ամենայն կենդանի՝ իք արգար՝ և
 հետևե՛ն սղբա այնմ որո՞քն, ամենայն մարդ արգար է : կամ ո՞չ
 դք է մարդ արգար՝ իսկ այնմ : իքըն. ո՞՞՞ մարդ արգար. հակա-
 կայն, թե ո՞չ ամեն մարդ իք ո՞չ¹³ արգար : քանզի հարկ է գոլ
 զո՞՞ն : և¹⁴ երևելի է. զի ի վերայ ըսա¹⁵ իւրաքանչիւրցըն, թե
 25. ճշմարիտ¹⁶ հարցեալ, բացուսե՛լ՝ զի¹⁷ և ստորուսե՛լ ճշմարիտ՝
 ո՞րո՞ : ապաքէն. սովկրատէս. իմաստուն : ո՞չ՝ սովկրատէս՝ ապա
 ո՞չ իմաստուն՝ իսկ ի վերայց ըսա բոլորէ, ո՞չ ճշմարիտ, նմանա-
 պէս ասիցեալն¹⁸ : բայց ճշմարիտ բացասութիւնն¹⁹ : ապաքէն
 ամէն մարդ իմաստուն : ո՞չ՝ ամէն, ապա մարդ ո՞չ իմաստուն՝
 քանզի այս սո՛ւա՝ այլ ո՞չն ամեն, ապաքէն մարդ իմաստուն
 30. ճշմարիտ՝ զի այս է հակակայն, իսկ այն ներհակըն :

¹ ամենայն մարդ] V ամենայնին, այլ մարդոյ. ² C և այլ. ³ V
 բացասութիւն. ⁴ զըսա բոլորէն V. ⁵ իբրև V. ⁶ V om. անունըն ;
 D reads զանունն. ⁷ V ամենայնն. ⁸ V զանունն. ⁹ V om. ոչ ;
¹⁰ V սոցա. ¹¹ V եղիցին. ¹² V ո՞՞ն. ¹³ V om. ոչ. ¹⁴ V om. և.
¹⁵ V om. ըստ. ¹⁶ V tr. ճշմարիտ թէ. ¹⁷ V om. զի. ¹⁸ V աստ-
 ցեալն. ¹⁹ V բացասութիւն.

Պրակթ. Տասն և ութ :—

Իսկ անորոշին¹ հակակայքն, անուանք՝ կամ բայք : որդան : ի վերայ² . ոչն մարդ՝ և ոչ արդար : որպէս բացասութիւն առանց անուան, և բայի, թուեցի գոլ՝ բայց՝ ոչ են՝ քանզի միշտ ճշմարտեւ հարկ³, կամ սրտեւ զբացասութիւնն⁴, իսկ որ ասացն, 85. ոչ մարդ : ոչ ինչ առաւել քան զայն որ ասացն մարդ⁵ : այլ և նուազ ճշմարտեաց ինչ՝ կամ⁶ սրտեաց՝ թե ոչ ինչ առդիցի՝ և նշանակ : իքն⁷ ամէն ոչ մարդ արդար՝ և ոչ մեւ, ի նոցանէ, զնոյն, և ոչ հակակայն սմա⁸, այսրմ⁹, ոչ սէ¹⁰, ամէնն¹¹ ոչ մարդ արդար՝ իսկ ամէնն, ոչ մարդ ոչ արդար : այնրմ, ոչն որ 40. արդար՝ ոչ մարդ : զնոյն նշանակէ՝ և փոխադրեալք անուանքս. և բայքս զնոյն նշանակեն : որդան : իք սպիտակ մարդ : իք մարդ սպիտակ՝ քանզի եթե ոչ այս է¹², սորին աւելիք եղիցին բացասութիւնք¹³ : այլ զուցակ, զի մեւ, մոյր՝ քանզի այնր¹⁴ որ է 5. սպիտակըն մարդ. բացասութիւնըն¹⁵, ոչն իք սպիտակ մարդ : իսկ այնր, իքըն մարդ սպիտակ. թե ոչ սոյն է. այնրմ իքըն. սպիտակ մարդ. եղիցի բացասութիւնըն¹⁶, կամ ոչն իք. ոչ մարդ սպիտակ. կամ ոչն իք. սպիտակ մարդ : այլ այլ է բացասութիւնն¹⁷, այնրը, իքն, ոչ մարդ սպիտակ : և այլ այնր. իքըն 10. սպիտակ մարդ : իսկ ապա եղիցն երկո՛ւք. մոյր : Արդ զի փոխադրեցելոյ. անուանն¹⁸ և բայի. սոյն եղիցի ստորասութի ի բացասութիւն՝ յայտ է :

Պրակթ. Տասն և ինն :

Իայց մեւ զչատից, կամ զբազումս զմիողէ, ստորասել կամ ապուսել : 15. եթե ոչ մի իմն իցէ ի բաղմանցըն բաղկացեալ. ոչ իք ստորասութի մի. և ոչ բացասութիւն : և ասեմ մի. ոչ եթե անուն մի

1 V անորոշակին. 2 V ՚իվերայ. 3 V հարկ է. 4 V զբացասութի. 5 C D մարդն. 6 V և կամ. 7 նշանակ : իքն] V նշանակէ ինքն ; D has իքն for ինքն. 8 սմա seems to have been reading of A, but մ is erased by late hand ; V սորա. 9 այսրմ] V որ է այս. 10 ոչ սէ] V ոչ է. 11 V ամէն. 12 V om. է. 13 V բացասութիւնք. 14 V այնրմ. 15 V բացասութի. 16 V բացասութիւն. 17 V բացասութի. 18 V անուան.

իցէ որկայցէն. և ոչ իցէ մի ինչ ի նոցանէն՝ որկէն : մանր-
 թերևս իք, և կենդանի, և երկոտանի՝ և ընտանի : այլ և մի ի մե
 լինի սայց : իսկ իսպիտակէն, և ի մարդոյն. և ի գնալոյն, ոչ մի :
 20. իսկ ապա և ոչ եթե¹ մի ինչ զսոցանէ ստորոգեսցէ որ, մո-
 ստորասութիւն : այլ ձայն, մո- ըստ ստորասութիւնք բազումք :
 և ոչ եթե զմիողէ զսյսոսիկ՝ այլ նմանապէս բազումք : արդ
 եթե հարցումն արամաբանական. ընպատասխանատուութեան է
 25. խնդիր. կամ առարկելոյն, և կամ միւսոյ մասին հակասութեան՝
 իսկ առարկութիւնն³ հակասութե մոյր է, մասն ; ոչ եղիցի
 պատասխանատուութիւն մո- առայսքս ; քանզի և ոչ հարցումն
 մո- և ոչ եթե իցէ ճշմարիտ : և ասացեալ է ներ տեղականսըն,
 յաղագս սայց : բայց համայն յայտ է, զի և ոչ զինչ է³. հար-
 ցումնէ տրամաբանական : քանզի պարտ է ասլ ի հարցմանէն
 առնուլ զորք կամի զհակասութեանն⁴ մասն բացերևե-
 ցուցանել : և պիտի հարցաւղին առտարորոշել. արդևք այս է
 30. մարդ. կամ ոչ այս՝

Պրակք քսան :—

1] ասն զի ոմանք ստորոգին շարադրեալք, իբր մի զամենայն⁵ ստորո-
 գածն⁶. առանց⁷ ստորոգիցելոց⁸ և ոմանք ոչ : զինչ է⁹ տար-
 բերութիւնըն¹⁰ : քանզի զմարդոյ. ճշմարիտ¹¹ ասել. և զատ
 35. կենդանի. և զատ երկոտանի. և իբր մի : և զմանր. և զսպիտակ.
 և զսյսոսիկ իբր զմի, այլ ոչ եթե կարուակ, և բարի. և կարուակ
 բարի : քանզի եթե ոչ¹². զինչ որ¹³ երկաքանչիւրն¹⁴ իցէ. և
 երկողին : բազումք՝ և անտեղիք հետևին՝ քանզի զմարդոյն. և
 մանրն ճշմարիտ, և սպիտակն՝ իսկ ապա, և ամէնն : դարձեալ
 40. թե սպիտակն և ամէնն : իսկ ապա մանրն¹⁵. եղիցի. սպիտակ : և
 p. 21. այս յանհունն¹⁶ : և դարձեալ երաժշտական սպիտակ. գնալով : և

1 V եթէ և. 2 V առարկութի. 3 V զինչէն ; in A one letter is
 erased after է. 4 V զհակասուե. 5 V ամենայն. 6 V ստորոգած.
 7 V առանձին. 8 V ստորոգիցելոցն. 9 V զինչէն. 10 V տարբե-
 րութիւն. 11 V ճշմարիտ է. 12 V տր. ոչ եթէ. 13 V om. որ.
 14 V իւրաքանչիւրն. 15 V adds ամէն before մանրն. 16 V յանհունս.

5. այսոքիկ բազմամ անդամ շարամանենայլք : ևս¹, եթե սովկրատէս : սովկրատէս և մարդ : և² սովկրատենս, մարդ : և³ մարդ և⁴ երկու-
տանի : արդ զի եթե որ վայրապար ասասցէ. զշարամանութիւնս-
լինել. բազմամք պատահեն սըտել⁵ անտեղիք. յայտ⁶. և սրպէս
գրելիք⁷. ասասցնուք այժմ :—

Պրակք. իս⁸ :—

10. Վայց ստորոգիցելնցն. և մակորոց ստորոգիլ պատահել⁹ սովորեաց-
որքան միանդամ ասին ըստ պատահըման. կամ գնմընէ¹⁰. կամ
զմիւսըն¹¹. զմիւսըմէն : այսոքիկ. ոչ եղիցին մի : սրզան : մարդ
սպիտակ իք և երաժշտական : այլ ոչ միւս սպիտակն' և երաժ-
շտական¹² : քանզի պատահըմունք երկգըին նըմին : և եթե զ .
սպիտակն¹³ երաժշտական¹⁴, մի ինչ : քանզի ըստ պատահըման
սպիտակըն¹⁵ երաժշտական¹⁶ : ապա ոչ եղիցի սպիտակն երաժ-
շտական¹⁷ միւս¹⁸ ինչ : վասն որոյ և ոչ կարուակն վայրապար
15. բարի. այլ կենդանի. երկուտանի : քանզի¹⁹ ոչ ըստ պատահըման
ևս, և ոչ որքանըք' ներգոնն. ներմիսումի : վասն որոյ և ոչ
սպիտակն բազմամ անդամ, և ոչ մարդն : մարդ կենդանի կամ
երկուտանի : քանզի ներգոյն²⁰, ներմարգումի. երկուտանի և
կենդանին :
20. Վայց ճշմարիտ է ասել զումեքէն. և պարղաբար : սրկէն : ոմի²¹
մարդ' մարդ : կամ զոմի սպիտակ' մարդ սպիտակ : բայց ոչ միշտ :
այլ²² յորժամ ներառկայ' ում²³ հակակայցն ինչ' ներգուցէ,
զորոց զհետերթայ հակասութիւնն²⁴, ոչ ճշմարիտ' այլ սուտ :

¹ V և ; E ևս. ² D և ; V և եթէ. ³ D և ; V և եթէ. ⁴ D om. և.
⁵ C սըտել : V ասել. ⁶ V յայտ է. ⁷ In mg. of A the rubricating hand
writes գնելիք. ⁸ This chapter is missing in C. ⁹ B պատահել ; V
պատահեալ. ¹⁰ V գնմանէ. ¹¹ V միւսն. ¹² V երաժշտականն.
¹³ V և ոչ եթէ սպիտակն ; in A one letter is erased after զ, and the պ in
սպիտակն is corrected from a տ. ¹⁴ V և երաժշտականն. ¹⁵ V սպիտակ.
¹⁶ V և երաժշտականն. ¹⁷ V adds և before երաժշտականն. ¹⁸ V մի.
¹⁹ քանզի] B որք. ²⁰ V ներգոյ. ²¹ V զոմի. ²² այլ B ; V քանզի.
²³ D ներառկայցն. ²⁴ V հակասութի.

25. *նորզան՝ մեռեալն¹ մարդ՝ մարդ ասել. և յորժամ՝ ոչ² ներգուցէ
 ճշմարիտ³. և յորժամ⁴ ներգուցէ՝ միշտ ոչ⁵ ճշմարիտ: և յոր-
 ժամ⁶ ներգուցէ⁷, ոչ միշտ ճշմարիտ: որպէս համերոս, իբր իմն:
 նորզան: քերդո՞ղ⁸: իսկ արդ արդևք, և է՞ կամ ո՞չ: քանզի ըստ
 պատահման ստորոգի իբն զՏոմերոջնէ՝ քանզի քերդո՞ղէ: այլ ոչ
 ըստ ինքեան ստորոգի զՏոմերոջնէ իբրն: իսկ ապա նորքանևորս
 ստորոգութեանս⁹, և ոչ ներհակութիւն է. թե բանք¹⁰ փոխանակ
 անուանց ասին: և ըստ ինքեան ստորոգիցէ և ոչ ըստ պատահը-
 մանն: ի վերայ սայց զինչ¹¹ և պարզ՝ և ճշմարիտ իբր¹² ասել՝ իսկ
 զորո՞նչ եանկ թե կարծելի. ոչ ճշմարիտ ասել եանկ ինչ: քանզի
 կարծիք սորա, ոչ իբր թե է. այլ զի ոչ է:*

Պրակք: իբր:—

35. *Եւ այսոցիկ. տարրոշիցելոց. հայցելն¹³ է. զիարդ ունին ստորասու-
 թիւնք և բացասութիւնք առ միմեանրս. կարդըբն գոլ. և ոչ կար:
 և ներընդունականին: և ոչ ներընդունականին: և յազգա
 անկարին և հարկաւորի: քանզի ունի տարակուսանս ոմանս՝
 քանզի եթե շարամանելոցըն. սղբա միմեանց հակակայն¹⁴ հակա-
 սութիւնք. որքանք¹⁵ ըստ գոլ. կամ ոչ գոլ դասին՝ նորզան: գոլոյն¹⁶
 մարդ. բացասութիւն ոչ գոլ մարդ. ոչըն գոլ սպիտակ մարդ,
 այլ ոչ գոլն. ոչ սպիտակ մարդ: քանզի եթե զամենայնէ ստորա-
 սութիւն իցէ. կամ բացասութիւն, զփայտն եղիցի ճշմարիտ ասել.
 5. գոլ ոչ սպիտակ մարդ. որէ, անտեղի: և եթե այսպէս առնելի է
 զհակասութիւնան: ասեմ¹⁷ որքանից գոլն. ոչ. առդընիցի զսոյն
 արասցէ. փոխանակ գոլոյն ասիցեալ: նորզան: այնրո. մարդն*

¹ V զմեռեալն. ² BDE omit ոչ. ³ Before ճշմարիտ BDE add
 միշտ ոչ. ⁴ B յորժամ ոչ. ⁵ միշտ ոչ] BDE ոչ միշտ. ⁶ DE
 omit և յորժամ ներգուցէ, ոչ միշտ ճշմարիտ. ⁷ V adds ոչն before
 ներգուցէ. ⁸ V քերթող. ⁹ V ստորոգութիւն. ¹⁰ D բայ. ¹¹ V զինչ.
¹² B իբր: ի միասին իբր V. ¹³ CD հայցելի: V այցելի. ¹⁴ C հակա-
 սակայն. ¹⁵ որքանք CD: որքան V. ¹⁶ V has the passage thus:
 գոլոյն սպիտակ մարդ՝ բացասութի, ոչ գոլ ոչ սպիտակ մարդ, այլ ոչն գոլ
 սպիտակ մարդ: Վրանզի եթե . . . . ¹⁷ In A first hand adds ասեմ in
 margin.

10. գնայ. ստորասուլթեան : բացասուլթիւն. ոչ գնայն ոչ մարդ. այլ ոչն գնայ մարդ : քանզի ոչ ինչ տարբեր է ասել մարդ գնալ. կամ մարդ գնալով ել : իսկ ապա թե այսպէս, ամենայն ուրեք. և կարն գոլոյ. բացասուլթիւն եղիցի. ոչ ոչ կար¹ գոլ. այլ կարնն ոչ² գոլ :

Պրակք. իգ :—

15. Բայց թո՛ւի. զնոյն կար գոլ՝ և ոչ³ գոլ՝ քանզի ամենայն կարն. հատանիլ. կամ գնալ. և ոչ գնալ. և ոչ հատանիլ՝ կար : և քանզի ամենայն այսպէս կարելի. ոչ միշտ ներգործէ՝ իսկ ապա լիցի սորա բացասուլթիւնն⁴ : քանզի կարէ և ոչ գնալ. գնալի՛ն. և ոչ տեսանել. տեսանելին՝ այլ սակայն անկար է զնմանէ ճշմարտել զհակակայն ստորասուլթիւնն : իսկ ապա, ոչ ուրեմն այս բացասուլթիւն՝ քանզի պատահի⁵. արտ սայց՝ կամ⁶ սոյն⁷ ստորուսել. և բացուսել. համանգամայն զնմանէ⁸ կամ ոչ ըստ գոյն⁹. և ոչ գոլ զառեղեալսն՝ լինել¹⁰ ստորասուլթիւնս և բացասուլթիւնս՝ քանզի եթե այն անկարելի է, այս ահա եղիցի ընտրելի : ապա է ուրեմն բացասուլթի. կարն գոլոյ. ոչըն¹¹ կար գոլ¹² այլ ոչն¹³ կարն¹⁴ ոչ¹⁵ գոլ՝ և սոյն բան և յաղագս, ներընդունելոյ գոլ : և քանզի և¹⁶ սորա բացասուլթիւն է. զոչն¹⁷ ներընդունական գոլ՝ և մակ այլոցն, նմանաւրէն՝ որո՞ւ. անկարին և հարկաւորի՝ քանզի լինի. որպէս ի վերայ նոցա, գոյն, և ոչն գոլ առդրուլթիւն¹⁸ : իսկ ենթակայիքն¹⁹. ոմն սպիտակ. և ոմն մարդ : այսպէս աստաւնաւր. գոյն և ոչն գոլ. իբր ընթակայ լինի : ոմն²⁰ սպիտակ. և ոմն մարդ : այսպէս աստանաւր. գոյն և ոչն գոլ. իբր ընթակայ լինի :

¹ ոչ կար] V կար ոչ. ² կարնն ոչ] V ոչ կարն. ³ ոչ] V կար ոչ.
⁴ C բացասուլթիւն. ⁵ C պատահի ; V պատանի. ⁶ V tr. կամ արտասայց.
⁷ V և սոյն ; C և սոյն. ⁸ V զնմանէ. ⁹ ոչ ըստ գոյն] V զգոյն.
¹⁰ V գոլ զառեղեալսն ոչ լինել. ¹¹ V ոչ. ¹² գոլ] V ոչ գոլ.
¹³ ոչն] The ն has over it a punctum delens in first hand. ¹⁴ V կար ;
in A the suffix ն is added above the line, but apparently by the first
hand. ¹⁵ V om. ոչ. ¹⁶ V om. և bef. and aft. քանզի. ¹⁷ V ոչն. ¹⁸ առդրուլթիւն D ; առադրուլթիւն V. ¹⁹ V ենթակայ. ²⁰ ոմն սպիտակ down
to լինի are omitted in V ; their presence in A is clearly due to dittology.

30. *խկ կարեն¹. և ներընդունելն. առդրութիւնք²: որոշելով: որպէս ի վերայ այնոցիկ զճշմարիտն. և զսուտն: նմանապէս սորքա ի վերայ գուճն կար: և գուլցն ոչ կար:—*

Պրակք. քասան ու չորք:—

35. *Խկ կարն ոչ³ գուլց, բացասութի. ոչ ոչն⁴ կար գու⁵. այլ ոչն. կար ոչ⁶ գու: վասն որոյ և հետեւել⁷ թուեսցին միմեանց: քանզի*
 35. *զնոյն կարելի գու. և կարելի ոչ գու: զի ոչ հակասութիւնք միմեանց այսպիսիքս: կարելի գու. և կարելի ոչ գու: այլ ոչ⁸ կարելին⁹ գու և կարելին ոչ գու. ոչ¹⁰ կարելին ոչ գու: և ոչ երբեք ի վերայ սորին ճշմարտի. միանգամայն¹¹ քանզի¹² հակակայ քն: և ոչ¹³ սակայն կարելին ոչ գու. և ոչ կարելին ոչ գու. ոչ¹⁴ էրբեք միանգամայն: և նմանապէս, և հարկաւորն գուլց. բացասութիւն. ոչ հարկաւորն¹⁵ ոչ գուլց¹⁶. այլ ոչն հարկաւոր¹⁷ գու: իսկ հարկաւորն ոչ գուլց. ոչն հարկաւոր ոչ գու: և անկարելի¹⁸ գու¹⁸. ոչ անկարելին ոչ գու: այլ ոչն անկարելի գու: իսկ անկարելիցն ոչ գու. ոչն անկարելի¹⁹ ոչ գու: և զբոլորէ որպէս ասացեալ է. գոն¹⁹ և ոչ²⁰ գու. միշտ պիտի դնել իբրև զենթակայս:*
5. *Խկ ստորասութիւն և բացասութիւն զսոսա առդնելով²¹. առ գոն և ոչ գու շարադասել: և զսոսա կարծել պարտ է. գու զհակակայս, ասութիւնս²², և բացասութիւնս՝ կարելի, ոչ կարելի; մարթ, ոչ մարթ: անկարելի՝ ոչ անկարելի: հարկաւոր՝ ոչ հարկաւոր: ճշմարիտ, ոչ ճշմարիտ: և հետեւութիւնքն²³. ըստ քանի եղիցին, այսպէս եղելոց²⁴: քանզի կարո՞ւմն գու²⁵. մարթելն²⁶ գու: և սա այսմ հակադարձէ: և ոչն²⁷ կարելի²⁸ գու. և*
10.
15.

¹ V կարել; CD կարելին. ² V առդրութիւս. ³ V om. ոչ. ⁴ V om. ոչն. ⁵ V adds ոչ before գու. ⁶ V om. ոչ. ⁷ V հետեւել. ⁸ V ոչն. ⁹ V կարելի. ¹⁰ ոչ] V և ոչ. ¹¹ V ճշմարտի միանգամայն. ¹² քանզի] V թէ. ¹³ քն: և ոչ] V են և թէ ոչ. ¹⁴ ոչ] V և ոչ. ¹⁵ V հարկաւոր. ¹⁶ V գու. ¹⁷ հարկաւոր D; հարկաւորն V. ¹⁸ V գուլց. ¹⁹ V գուլն. ²⁰ V զոչ. ²¹ առդնելով C; առնելով V. ²² V գու հակակայս ստորասութիւնս. ²³ V հետեւութիւք. ²⁴ եղելոց CD; եղելոց V. ²⁵ գու D; գու հետեւի V. ²⁶ մարթել V. ²⁷ V ոչ. ²⁸ V անկարելի.

20. *նչն հարկաւոր գոլ: իսկ կարո՞ւն¹՝ ո՛չ գոլ՝ և ներընդունակա-
 նուն² ո՛չ գոլ: ո՛չն հարկաւոր ոչ . . . . .³ անկարելի ո՛չ գոլ՝
 իսկ ո՛չն կարելուն ոչ⁴ գոլ: և ո՛չ⁵ ներընդունելուն . . գոլ՝⁶
 հարկաւոր գոլ: և անկարելին ո՛չ գոլ⁷: . . . . . ո՛չ . . . . .
 դունակ . . . . . Լ . . . . . Տ . . . . . Կ . . . . . ո . . . . . ո՛չ գոլ . . և անկարե-
 լին . . և ոչ կարուն⁸: ո՛չ գոլ: և ո՛չ ընդունական⁹ ո՛չ գոլ:
 հարկաւոր գոլ: և անկարելին ո՛չ գոլ¹⁰:
 25. Լրդ ասցցի ի ստորագրութենէս. ասիցեալս¹¹: կարելի գոլ: ո՛չ
 կարելի գոլ: կարելի ո՛չ գոլ: ո՛չ կարելի ո՛չ գոլ: մարթելի¹² գոլ:
 ո՛չ մարթի գոլ: մարթի ո՛չ գոլ: ո՛չ մարթի ոչ գոլ: անկարելի
 գոլ: ո՛չ անկարելի գոլ: անկարելի ոչ գոլ: ո՛չ անկարելի ոչ գոլ՝
 անկարելի գոլ: ո՛չ անկարելի ո՛չ գոլ¹³: հարկաւոր գոլ: ո՛չ հար-
 կաւոր գոլ: հարկաւոր ո՛չ գոլ: ո՛չ հարկաւոր ո՛չ գոլ՝*

Պրակք: Իե՛—

35. Լ՛նկարելին և ո՛չ անկարելի¹⁴ կարելուն, և մարթելուն և ո՛չ
 մարթելում: և ո՛չ կարելում: հետեի է հակասութեամբ¹⁵. բայց
 հակադարձաբար՝ քանզի կարելումն գոլ: բացասութիւն. ո՛չ
 կարելին գոլ: իսկ բացասութեանն¹⁶ ստորասութեանն¹⁷, քանզի
 ո՛չն¹⁸ անկարելում գոլ¹⁹. անկարելին գոլ՝ քանզի ստորասութ . . .²⁰

¹ V կարելուն.   ² V ներընդունելուն.   ³ V completes the lacuna thus գոլ և ոչն; in A damp has effaced six or seven letters.   ⁴ V om. ոչ.   ⁵ V ոչ; in A damp seems to have effaced a final ն.   ⁶ V գոլ; in A damp or other agency has effaced two letters, probably ոչ, before գոլ.   ⁷ V tr. անկարելին գոլ: և հարկաւոր ո՛չ գոլ: The words which followed in A have been all but totally erased by a late hand, but the following seems to have stood: իսկ կարելում ոչ գոլ և ոչ ընդունական գոլ ոչն հարկաւոր ոչ գոլ և անկարելին գոլ.   ⁸ V կարելուն.   ⁹ V ընդունականուն.   ¹⁰ V tr. և անկ. ոչ գոլ և հարկաւոր գոլ.   ¹¹ V ասացեալս; in A final ս is a correction of ն.   ¹² V մարթի.   ¹³ անկարելի գոլ: ոչ անկարելի ոչ գոլ] V omits.   ¹⁴ V անկարելին.   ¹⁵ V has կարե- լում հետեի. ոչ հակասութ.   ¹⁶ V բացասութ.   ¹⁷ V ստորասութ.   ¹⁸ քանզի ոչն V om.   ¹⁹ գոլ] V գոլ, որ է ոչ.   ²⁰ In A the three final letters are erased by damp; V ստորասութ.

- անկարելին գոլ¹. իսկ ո՛չն անկարելի². բացասութիւն՝ բայց հարկաւորն. զինարդ. տեսանելի է: երևելի է. զի ո՛չ պոսպէս. այլ հակակայքն. հետևին՝ այս հակասութիւն զատ: քանզի բացասութիւնն³. ո՛չ է. հարկաւորն ո՛չ գոլ: քանզի մարթի. ճշմարտիլ⁴ ի վերայ նորին երկոքին: քանզի հարկաւոր ո՛չն⁵. ո՛չ գոլ. ո՛չ հարկաւոր գոլ՝ և պատճառք ո՛չըն⁶ հետևել. նմանապէս այլոցըն: զի ներհակաբար անկարելին հարկելու մն, բացտուեալ⁷ լինի: զնոյն կարելով՝ քանզի եթե անկարելի. հարկաւոր է այս ո՛չ գոլ. այլ⁸ չգոլ: և եթե անկարելի ո՛չ գոլ. այս հարկաւոր գոլ: իսկ ապա թե այն նմանապէս կարելու մն. և ո՛չ⁹ պսոքիկ. ի¹⁰ ներհակէն¹¹: վասն զի ո՛չ նշանակէ՝ զնոյն. հարկաւորն և անկարելին. այլ որպէս ասացեալ է հակադարձապար:

Պրակք. իգ՝

10. Սի գուցէ. ըստ որում կարելին. այսպէս կալ զհարկաւորին հակասութիւնս¹²: քանզի հարկաւորն գոլ. կարելին գոլ՝ քանզի եթե ո՛չ իցէ բացասութիւն, հետևեսցին: քանզի հարկ է կամ ասել¹³. կամ բացուսել¹⁴: իսկ ապա եթե ո՛չ անկարելի¹⁵ գոլ. անկարելի գոլ՝ ապա ուրեմն անկարելին¹⁶ գոլ. հարկաւորն գոլ. որ է անտեղի՝ այլ սակայն, կարելու մն գոլ. ո՛չն կար գոլ: հետեւի ևս¹⁷ սմա. ո՛չըն հարկաւոր գոլ՝ իսկ ապա պատահէ հարկաւորն գոլ. ո՛չ հարկաւորն¹⁸ գոլ՝ որ անտեղի է¹⁹. այլ սակայն և ո՛չ²⁰ հարկաւորն գոլ²¹ հետեւի կարելու մն գոլ՝ և ո՛չ հարկաւորն²² ո՛չ գոլ՝ քանզի նմա երկոքեան մարթին²³ պատահել: իսկ սմա. որք²⁴ ճշմարիտ իցէ. ո՛չ²⁵ ևս եղիցի այն ճշմարիտ: քանզի երկուբեան կարեն. կարելի գոլ. և ո՛չ գոլ: և եթե հարկաւոր գոլ և

¹ V om. գոլ.   ² D կարելի.   ³ V բացասութի.   ⁴ V ճշմարտել.
⁵ V om. ոչն.   ⁶ V ոչ.   ⁷ V հարկ ելու մն բացատուեալ.   ⁸ այլ
CDE; այլ հարկաւոր է.   ⁹ V om. ոչ.   ¹⁰ V om. ի.   ¹¹ V ներհակք են; just below V has հակադարձաբար.   ¹² V հակասութիւն.
¹³ V ստորասել.   ¹⁴ V բացասել.   ¹⁵ V կարելի.   ¹⁶ V անկարելի; in
A the final ն is added above line in first or contemp. hand.   ¹⁷ In
A the first hand adds ևս above line; V և.   ¹⁸ V հարկաւոր.
¹⁹ V tr. է անտեղի.   ²⁰ V om. և ոչ.   ²¹ գոլ] V գոլ ոչ.   ²² V
հարկաւոր.   ²³ V մարթին.   ²⁴ V որ.   ²⁵ ոչ] V և ոչ.

ոչ գոլ: ոչ եղիցի կարելի երկոքին: պակասեալ է պսուհեակ-
 և ոչ հարկաւորն, ոչ գոլ հետեւել կարելուովն գոլ: քանզի
 պս, ճշմարիտ և զհարկաւորն գոլոյ: քանզի սա լիցի¹ հակասու-
 թիւնն² հետեւելովն: ոչ կարելումն, ոչ գոլ: իսկ նմա հետեւի-
 անկարելին³ գոլ⁴. և⁵ հարկաւորն ոչ գոլ: որոյ բացասութիւնն.
 25. ոչն հարկաւոր' ոչ գոլ: և հետեւին ուրեմն, և այսք հակասու-
 թիք ըստ ասացելում յեղանակին⁶. ոչ⁷ ինչ անկարելի պատահէ.
 այնպէս եղելոցն:

Պրակք: ին:

30. Եւ այց տարակուսեցի որ, եթե հարկելումն գոլ կարելին գոլ
 հետեւի: քանզի եթե ոչ հետեւի հակասութիւնն հետեւեցի.
 ոչքն կարելի գոլ: և եթե որ ոչ զայս ասացէ գոլ⁸ զհակասու-
 թիւնն հարկաւոր ասել⁹. զկարելին ոչ գոլ: այլ երկոքին սուտք
 զհարկաւորէն գոլ: այլ սակայն. դարձեալ զնոյն գոլ թուի կար
 հատանիլ և ոչ հատանիլ: և գոլ: և ոչ գոլ: ապա եղիցին¹⁰
 35. հարկաւորին գոլ' մարթ գոլ: պս¹⁰ սուտ: և երեւելի է. զի ոչ
 ամենայն կարելին գոլ: և կամ գնալ: և¹¹ զհակակայսն, կարէ,
 պլ իք¹² ի վերայց¹³. ոչ ճշմարիտ: նախ ի վերայց ոչ ըստ բանի
 կարիցն: որդան: հուր ջերմային. և ունի զաւրութի անբան'
 քանզի որք հանդերձ' բանիւս են զաւրութիւնք. սորա աւելեացն
 և ներհակայցն¹⁴: իսկ անբանքն' ոչ ամենքեան. այլ որպէս
 ասացեալէ: հուրդ' ոչ կարելի ի¹⁵ ջեռուցանել և ոչ¹⁶. որքանք
 պլքն¹⁷ ներգործեն¹⁸ միշտ: բայց ոմանք կարեն' յայնցանէ. որք
 ըստ անբանին զաւրութիք են համանգամայն զհակակայսն: այլ
 5. սակայն զայս' յայսր սակս ասացեալ է' զի ոչ ամենայն զաւրու-
 թիւն հակակայցն¹⁹, և ոչ որքանք ասին ըստ նմին տեսակի:

1 V եղիցի. 2 V հակասուի. 3 V ոչն կարելին. 4 V գոլոյ.
 5 V om. և. 6 V յեղանակիս. 7 V և ոչ. 8 V գոլ. այլ: 9 V
 adds է before ասել. 10 V adds և after եղիցին; V և պս. 11 V om.
 և. 12 իք] V է. 13 V ի վերայ ոմանց. 14 V ներհակացն. 15 V
 om. ի. 16 և ոչ. որքանք] V և ոչ: Եւ ոչ որքանք; DE և յոչ: և որքանք.
 17 պլք DE; այլ V. 18 V ներգործին. 19 հակակայցն CDE; V
 հակակայցն է ընդունական.

Պրակթ. իր՝

- Բայց ոմանք զաւրութիւնք հոմանո՛ւնք են : քանզի կարելին, ո՛չ վայրապար ասի՝ այլ ոմն զի ճշմարիտ, իբրև¹ ներգործութե՛ք է : որզան՝ կարելի գնալ զի գնայ՝ և բոլորովին կարելին գոլ : զի² 10. ահա. դեռ է ըստ ներգործութե՛ք՝ որ³ ասի գո՛ւ կարելի : և միւսն յորժամ⁴ . . . . . կարելի .⁵ գնալ յորժամ գնասցէ՛ և այս ի վերայ շարժականց է միայնից. զաւրութիւնս. նայ և⁶ ի վերայ անշարժից՝ և զերկոսին՝ ճշմարիտ ասել : կարելին գոլ գնալ կամ գո՛ւ. և որ ահա դեռն⁷ գնայ, և զներգործո՛ւնն. և 15. զգնացականն՝ արդ. այսպէս կարելի⁸ : ո՛չ ճշմարիտ⁹ զհարկաւորէն պարզաբար ասել. բայց միւսն ճշմարիտ : իսկ¹⁰ վասն զի ներմասինցն¹¹ զբոլորէն, հետեւի այնքմ : ի հարկէն ելում¹², հետեւի¹³, կարելի¹⁴ գոլ : բայց սակայն, ո՛չ ամէն : և է թերևս՝ սկիզբն հարկաւորն և ո՛չ հարկաւորն ամենեցուն գոլ կամ ո՛չ 20. գոլ : և զայլսն սոցապէս¹⁵, կարգաւ հայցել և խնդրել պարտ է : և երևելի է յասիցելոցն, զի ի հարկէն էակն ըստ ներգործութեան է : իսկապէս¹⁶ թե առաջին¹⁷ յաւետախաղացն¹⁸, և ներգործութիւն՝ զաւրութեան առաջին՝ և այնք՝ որ առանց զաւրութեանն¹⁹, ներգործութեամբ միշտ են՝ որզան : առաջին գոյացութիւնքն²⁰ : իսկ որ հանդերձ զաւրութեամբն բնութեք առաջինք. բայց ամանակաւ վերջինք՝ և ոմանք. և երբեք. ո՛չ են 25. ներգործութեամբ. այլ զաւրութեամբ միայն :—

¹ V իբր զի. ² զի B; և ոմն, որ զի V. ³ որ] և B. ⁴ In A six letters at least at the end of a line have been destroyed by damp; V supplies the lacuna thus: ներգործեսցէ. որզան. In A որզան could hardly have stood. ⁵ Perhaps A wrote կարելին, for the damp seems to have effaced a letter after ի; V կարելին. ⁶ V և նա և; B իսկնաւ. ⁷ V դեռ. ⁸ V կարելիս. ⁹ V ոչ ճշմարիտ, ոչ; B C D ոչ ճշմարիտ. ¹⁰ V ճշմարիտ իսկ. ¹¹ V ներմասինցն. ¹² V հարկէն, որում. ¹³ հետեւի B; հետեւի միշտն V. ¹⁴ V կարելի; B կարելին. ¹⁵ սոցապէս B C D; այսպէս V. ¹⁶ V է իսկապէս. ¹⁷ V առաջին է. ¹⁸ V յաւետախաղացն. ¹⁹ V զօրուեց. ²⁰ V գոյացութիք.

Պրակթ. ԻԹ :—

Եւ որ որ ներհական է՝ ստորասուծիւնն բացասուծեամն¹. եթե ստորասուծի ստորասուծեան. թե բան՝ բանի. որ ասէն թե ամենայն մարդ արդար՝ ո՛չ որումն² մարդ արդար, կամ ամենայն մարդ արդար. ամենումն մարդ անիրաւ է՝ որզան՝ կահճիաս արդար է, կահճիաս արդար ո՛չ է. կահճիաս անիրաւ է : որ որ ներհական ի սոցանէն՝ քանզի ի ներձայնոջն³ հետեւին ներխորհողոջն, և անդ ներհական կարծիքն. ներհականին՝ որզան՝ զի ամենայն մարդ արդար. ամենում⁴ մարդ անիրաւ՝ և ի վերայ ներձայնոջն ստորասուծեանցն. հարկ է նմանապէս ունել՝ և եթե ո՛չ անդ ներհականին կարծիքն. ներհական է. ո՛չ ստորասուծիւնն⁵, ստորասուծե եղիցի ներհական. այլ ասացեալ բացասուծիւնքն : իսկ ապա խուզելի է. որ կարծիք ճշմարիտ, սրբտի կարծեաց⁶ ներհական՝ արդեւք հակասուծեանն⁷. թե որ զհակառակն գո՛լ կարծեցուցանէ : և ասեմ այսպէս : իմն⁸ . . . կարծիք. ճշմարիտ. բարւոյ՝ զի բարի : և այլ զի ո՛չ բարի՝ սուտ : և միւս. զի չար : արդ որ որ ի սոցանէ ներհական ճշմարտին՝ և եթե մի⁹. ըստ որում ումեք և¹⁰ է. ներհական :—

Պրակթ. Լ :

Մրդ այսուիկ կարծիք. զներհական կարծիսն¹¹, որոշիլ¹² ներհակացն¹³ գոլ՝ սուտ : քանզի բարւոյն, զի բարի, և զչարին¹⁴, զի չար՝ սոյն թերւս, և ճշմարիտ. թե աւելիք. թե մի է : և ներհական այսորիկ : ո՛չ ներհակացն¹⁵, գոլ ներհական՝ այլ առաւել ներհականումն : և եթե եք բարւոյն՝ զի բարի է¹⁶ բարւոյ կարծիք : և է զի ո՛չ բարի է : և է այլ զի ո՛չ է. և ո՛չ կարէ գոլ. և կարելի է¹⁷ : զայլոցն ո՛չ մի դնելի է՝ ո՛չ՝ որքանք ել զո՛ն է.

¹ V ստորասուծե բացասուծիւն ; BC have ստորասուծեան. ² V որ ոմն and in same line կամ թե ամ. ³ V սոցանէ իցէ՝ քանզի ներ ձայն. and in next line թէ անդ for և անդ. ⁴ C ամենումն. ⁵ V ստորասուծի. ⁶ V կարծեացն. ⁷ V հակասուծե. ⁸ V has է իմն ; A must have had իմն է. ⁹ V մի է. ¹⁰ V om. և. ¹¹ V զկարծիսն. ¹² V որոշիլ. ¹³ V ներհականացն. ¹⁴ V չարին. ¹⁵ V ներհականացն. ¹⁶ է BCD ; V է, և. ¹⁷ V omits stop after է.

10. կարծեցուցանեն. և ոչ որքանք՝ ոչ գոլ զէն : քանզի անհունք՝
երկոթին¹ : և որքանք ել կարծեցուցանեն, զոչն է՝ և որքանք ոչ
ել զէն. այլ նորքանս խանն : և այսոթիկ² են. արդ որոց լինելու
թիւնք³ : և արտհակակայցըն⁴ լինելու թիւնք : իսկ ապա և
խաբանքն⁵ :

Պրակք. լա⁶ :

15. Արդ եթե բարին, և բարին⁷, և ոչն⁸ չար իք. և ոմն ըստ ինքեան, և
ոմն ըստ պ. տա . . . . . ան . . .⁹ պատահեցաւ սմա, ոչ չարում¹⁰
գոլ : և առաւել իւրաքանչիւրոյ¹¹ ճմարիտ, կամ ըստ ինքեան¹²,
և սուտ, թեպէտ և ճմարիտ : արդ ոչն բարի բարին, ըստին-
քեանն¹³ ելոյ. սուտ : իսկ չարին. ըստ պատահմանն : ապա ուրեմն,
20. առաւել եղիցի. սուտ՝ բարւոյն հակասութիւնն. քան թե. ներհա-
կանին : քանզի¹⁴ յոյժ ստեալ է առ իւրաքանչիւրոյ զներհականն
ուսնելով կարծիս : քանզի ներհականքն յոլովոցըն¹⁵ տարբերեցե-
լոց առ ի նոյն՝ արդ եթե ներհական սոցա. մին¹⁶. և ներհակա-
25. նազոյն բացասութեան¹⁷, յայտ է զի սա եղիցի ներհական՝ իսկ
այնր՝ թե չար. բարին շարամանեալ է. և քանզի ոչ բարի. հարկ
է. թերևս կարծեմ զնոյն :

Պրակք. լբ¹⁸ :

Եւ ևս թե ի վերայ¹⁹ այլոցն նմանապէս պիտի ունել. և²⁰ այսուիկ
թուեսցի բարւոք ասիլ²¹ : քանզի ամենայն ուրեք հակասու-

¹ երկոթին C ; V երկոթեանն. ² այսոթիկ B ; V այնոթիկ. ³ V
լինելութիւնքն. ⁴ V արդի հակակայցն. ⁵ B խաբանքն. ⁶ In A the
numeration of ch. is added by a late hand. ⁷ V բարի. ⁸ V ոչ.
In A suffix ն added above line by the rubricating hand. ⁹ In A seven
or eight letters erased and the passage corrected to պատահման քանզի,
which V has ; B has պատահի. քանզի, which clearly stood originally in A.
¹⁰ V չարում. ¹¹ V իւրաքանչիւրն. ¹² ինքեան] V ինքեանն, կամ
ըստ պատահմանն. ¹³ V ինքեան. ¹⁴ After քանզի V adds որ. ¹⁵ V ի
յոլովոցն. ¹⁶ V մին. ¹⁷ բացասութեան B ; բացասութի V. ¹⁸ In
A the numeration լբ is corrected by late hand from լա. ¹⁹ V վերայց.
²⁰ և om. V. ²¹ V ասել.

30. Թեան՝¹ և կամ ոչ ուրեք, և յոր ոչ է ներհակութիւն²: բայց որքանից, ոչ իք ներհական, յաղագո սայց իք սուտ՝ ճշմարտութեանն³ հակակայ՝ որզան: որք զմարզն, ոչ կարծեն մարդ. յոյժ սո՛ւտեն: արդ եթե սոքա ներհական, և այլքն հակասութեանքն⁴:

Պրակթ. ԼԳ⁵:

35. Եւ⁶ նմանապէս ունի և բարւոյն, զի բարի⁷: և ոչն բարւոյ՝ զի ոչ բարի: և առ պսոքիւք՝ բարւոյն, զի ոչ բարի, և ոչ բարւոյն, զի բարի՝ արդ ոչումն բարւոյ, զի ոչ բարի, ճշմարտի ելոյ՝ կարծեաց, զինչ եղիցի ներհական. ոչ ահա որ ասէն⁸, Թե չար: քանզի համանգամայն երբեմն եղիցի ճշմարիտ: բայց ոչ երբեք ճշմարիտ, ճշմարտում ներհական՝ քանզի իք իմն. ոչ բարի⁹, չար՝ իսկ ապա մարթի, համանգամայն ճշմարիտս¹⁰ գոլ: և ոչ դարձեալ զի ոչ չարն: քանզի ճշմարիտ է¹¹ այս; քանզի համանգամայն և սոքս եղիցին: և պակասեալ է. ոչ ումին բարւոյ զի ոչ¹² բարի է, ներհականն ոչն¹³ բարւոյ՝ զի բարի: քանզի ոչ ճշմարիտ է այս՝ իսկ այնք. վասն զի ոչ¹⁴ բարի¹⁵. ներում բարւոյն, ներհականն ոչն¹⁶ բարւոյ¹⁷, զի բարի¹⁸ սո՛ւտ: քանզի ճշմարիտ այս¹⁹, իսկ ապա և այնմ, բարւոյն զի ոչ բարին, եղիցի ոչ բարւոյն, զի բարի²⁰: և երևելի է, զի ոչ ինչ տարբերեսցէ. և ոչ եթե զբոլորէ դիցուք ստորսութիւն: քանզի զբոլորէ բացասութի. ներհական եղիցի, որզան: կարծեաց²¹, այնրմ որ կարծեցուցանէն²², քանզի ամենայն որ ինչ իցէ բարին²³, բարի իք կամ Թե ոչ ինչ բարեաց բարի է՝ քանզի բարւոյն. զի բարի Թե²⁴ զբոլորէ բարին, նոյն է այնրմ: որ զինչ²⁵ իցէ բարին, կարծեցուցանելով՝ զի բարի: և

1 In A a final letter has been erased; BC have հակասութեանն.
 2 V ներհականութիւն. 3 V ճշմարտութե; BCD ճշմարտութեանն.
 4 V հակասութիքն. 5 ԼԳ is a late correction from ԼԲ. 6 V և ևս;
 C և. 7 V բարի է. 8 V ասեն. 9 V բարին. 10 V ճշմարիտ.
 11 CDE ոչ ոչ. 12 V է և. 13 V ոչ. 14 V om. ոչ. 15 V բարին.
 16 V om. ոչն. 17 V բարւոյն. 18 բարի] V ոչ բարին. 19 այս B;
 V է այն. 20 V բարին; BCD բարի. 21 V կարծեացն. 22 V կարծեցուցանեն.
 23 V բարի. 24 V Թէ և. 25 V զինչև.

- այս ո՛չ ինչ¹ տարբեր է յայնմանէ, թե ամենայն որ ինչ է բարի բարի, իբր և նմանապէս, և ի վերայ ո՛չ² բարւոյ՝ իսկ ապա զի թե ի վերայ կարծեաց այսպէս ունի: և են ներծայնւո՛ղջն ստորասուծիւնք³ և բացասուծիւնքն. նշանակք ներանձինցն⁴, յայտ է զի և ստորասուծեն ներհական, բացասուծիւնն⁵, որ յազազս նորին զբոլորէ: ո՛րզան: զի ամենայն բարի. բարի. կամ ամէն մարդ՝ բարի. կամ⁶ թե ո՛չ առ⁷ ամէնայն մարդ. կամ թե ո՛չ որ: և բացերևականաբար⁸, թե ո՛չ ամէն. կամ ոչ ամենայն⁹. երևելի է. զի և ճշմարտութեան, ճշմարտութիւն ո՛չ մարթե ներհական գո՛ւ ո՛չ կարծիք¹⁰. և ո՛չ ներհակութիւն¹¹: քանզի ներհակութիւնք այնք. որք ի հակակայսն՝ իսկ առ ի նոսին¹², մարթե ճշմարտել զնոյն: բայց¹³ համանգամայն¹⁴. ո՛չ մարթեն ներհականք գու նմին՝

¹ V tr. ինչ ոչ.   ² V ոչն.   ³ V ստորասուծիւնքն.   ⁴ V ներանձինցն; C ներանձինցն.   ⁵ V բացասուծի.   ⁶ V om. կամ.   ⁷ առ om. V.   ⁸ V բացերևաբար.   ⁹ ամենայն] V որ.   ¹⁰ V 'ի կարծիսս; B կարծիք.   ¹¹ V 'ի ներհակութի.   ¹² After նոսին V adds 'ի համանգամայն.   ¹³ D բայց; V զի.   ¹⁴ V համանգամայնքն.

At the beginning of the Categories down the margin A has written in the first hand the following scholion on the Title:—*վասնզի ստորոգուծիւնքըս, ներածագոյնք են և մանկանց դիւրակի առուսանել՝ նա՛ և կատարելագոյնք քան զայլն գրեան: քնզի յաղազս տասըն, սեռիցն սեռականագունից, կարճառաւտաբար՝ անցանէ, իմաստասէրս՝ յիրաւի նախակարդեցին զսոսն, քան զայլն գրեան վասն երկո՛ց՝ այսոցիկ պատճառաց:—*

At the end of the De Interpretatione after last section of commentary A has following subscription in first hand:—*Վաստուծիւն հաւր և բան, սիրողին իմաստութե. վարդապետին սարկաւագ կոչեցեալ. աշխատանաց յուղղութի տառիս. զարժանն հատոյ յանյա՛ջաղճրիցդ:—*

ERRATA IN APPENDICES.

- Page 106, l. 24 *lani*
 Page 107, l. 4, for 95 read 105; l. 23, in note 7, for *ու մու գ* read *ու մու ք*. A in mg. *ու մե ք*.
 Page 113, l. 20, for *ամեռ* read *ամեռմ*.
 Page 115, l. 13, read *արդէւ*; l. 19, *ն եր չ ա կ ան ր ն*; l. 21 *ու մ ե մ ը ն*.
 Page 118, l. 19, for *և* read *և*.
 Page 123, l. 16, read *ամբար ս ղ մ*; l. 23, *ս ա չ մ ան*.
 Page 124, in note 15, read *ան մ մ ան ք*.
 Page 128, read, in note 5, as follows: so V; om. *յ ա ր* first, etc.
 Page 129, l. 19, read *արկէն*; l. 17 *զ ա լ կ ն*.
 Page 130, l. 12, for *յ* read *յ*.
 Page 131, l. 4, read *գ ե ղ ն յ կ ա ղ յ ն*; in last line but one read *ձ ե ո ն* for *ձ ե ո ե*.
 Page 133, l. 11, read *Տ հ ա ն զ ու թ ե ն է*; l. 18 *ար ա գ ա լ ու լ ո լ ո*.
 Page 134, l. 22, read *զ աւ բ ու թ հ ի ն ն*.
 Page 136, l. 7, read *թ ն ու թ ե ան ն*; l. 17, *չ հ կ ն է ն*; l. 20, *որ ա կ ու թ հ ի ն ք*; l. 28, *թ ն ու թ ե*.
 NOTE.—Variants in the critical apparatus, of which the source is not specified, are to be ascribed to the Venice Printed Text.

ERRATA IN APPENDICES.

Page 105, l. 34 *եւել*.

Page 107, l. 4, for 95 read 105; l. 23, in note 7, for *ոււմուք* read *ոււմուք*. A in mg. *ոււմեք*.

Page 113, l. 29, for *ասես* read *ասեմ*.

Page 115, l. 12, read *որպէս*; l. 19, *ներհականըն*; l. 21 *ոււմեմըն*.

Page 118, l. 19, for *ևւ* read *և*.

Page 123, l. 16, read *սակաւորմ*; l. 23, *սահման*.

Page 124, in note 15, read *աննամանք*.

Page 128, read, in note 5, as follows: so V; om. *յար* first, etc.

Page 129, l. 10, read *որկէն*; l. 17 *զգալին*.

Page 130, l. 12, for *յ* read *ժ*.

Page 132, l. 4, read *դեղեցկագոյնն*; in last line but one read *ձեռն* for *ձեռե*.

Page 133, l. 11, read *հւանդութենէ*; l. 18 *արագափոփոխ*.

Page 134, l. 22, read *զաւրութիւնն*.

Page 136, l. 7, read *բնութեանն*; l. 17, *չիկնէն*; l. 20, *որակութիւնք*; l. 28, *բնութե*.

NOTE.—Variants in the critical apparatus, of which the source is not specified, are to be ascribed to the Venice Printed Text.

LANE MEDICAL LIBRARY

To avoid fine, this book should be returned on
or before the date last stamped below.

--	--	--

Photomount
Pamphlet
/ Binder
Gaylord Bros.
Makers
Stockton, Calif.
PAT. JAN. 21, 1908

LANE MEDICAL LIBRARY
STANFORD UNIV. MED. CTR.

APR 8 1998

STANFORD, CA 94304

R
126
A79C7
1892
LATE

